

PRETPLATITE SE NA NAŠ
časopis

RAČUNOVODSTVO
i POREZI u praksi

NAJNOVIJI STRUČNI ČLANCI

PRIMJERI IZ PRAKSE

SUDSKA PRAKSA

MIŠLJENJA N.T.

ODGOVORI

LINK ZA PRETPLATU

Tiskano izdanje časopisa
godišnja cijena (12 brojeva)

895,00 kn

(792,03 + 13% PDV)

Internet izdanje časopisa
+ dodatni sadržaji

795,00 kn

(636,00 + 25% PDV)

Želite li se pretplatiti na
komplet **tiskano + internet**
izdanje časopisa za 2016.
godinu, potrebno je na
iznos od **895,00 kn**
nadoplatiti još **245,00 kn**
(196,00 + 25% PDV-a)

www.racunovodstvo-porezi.hr

PDF S POVEZNICAMA

OLAKŠANO
KRETANJE UNUTAR
DOKUMENTA

OBRADA

RAČUNOVODSTVO
i POREZI u praksi

**DOKUMENT
OTVORENOG
PRISTUPA**

FREE

slobodno za korištenje
i distribuciju bez naknade

Ministarstvo financija
- Porezna uprava - Središnji ured -

Porez na dobit

veljača 2016.

zbirka mišljenja objavljenih na web stranici
www.porezna-uprava.hr u razdoblju
srpanj 2013. - prosinac 2015.

skok na sadržaj

Ovaj internetski priručnik sadrži mišljenja Ministarstva financija - Središnjeg ureda Porezne uprave koja su grupirana po istim kategorijama kao i na web stranici Porezne uprave. Povezivanjem mišljenja u zbirku omogućeno je korisnicima pretraživanje po pojmovima preko opcije "find", a povezivanjem sadržaja sa mišljenjem i omogućenim brzim povratkom na sadržaj preko oznake "▲" dodatno je olakšano kretanje unutar ovog dokumenta.

www.racunovodstvo-porezi.hr

... SA STRANICA POREZNE UPRAVE

POREZ NA DOBIT

- mišljenja Ministarstva financija

U ovom dokumentu dajemo praktičan pregled svih mišljenja Ministarstva financija - SU Porezne uprave objavljene na stranici www.porezna-uprava.hr od 1. srpnja 2013. godine - područje: **porez na dobit**.

Obrada: RiPuP

Zadnji unos: **31. prosinac 2015.**

SADRŽAJ

- ▼ Porezni obveznik (25A)
- ▼ Porezna osnovica (25B)
- ▼ Olakšice, oslobođenja i poticaji (25C)
- ▼ Spajanja i pripajanja poreznih obveznika (25D)
- ▼ Uračunavanje inozemnog poreza (25E)
- ▼ Porez po odbitku (25F)
- ▼ Poslovne knjige, financijski izvještaji (25G)
- ▼ Utvrđivanje godišnjeg poreza, godišnja porezna prijava (25H)
- ▼ Ostalo (25J)

M ZBIRKA MIŠLJENJA NADLEŽNIH TIJELA

2013. - 2015.

PDF S POVEZNICAMA

OLAKŠANO
KRETANJE UNUTAR
DOKUMENTA

POVEZNICE IZ SADRŽAJA
Pritisnite šifru ispred
naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ
Pritisnite strelicu s desne
strane naslova mišljenja

- 25B44** Primjene porezne olakšice za reinvestiranu dobit od 2015. godine (14.10.2015) --- MF2015-10-14-2750
- 25B43** Porezni tretman kamata između povezanih osoba (31.3.2015) --- MF2015-03-31-0902
- 25B42** Porezni tretman aktivnosti u području farmaceutske industrije (29.4.2014) --- Reg: MF2014-04-29-4167.qqq
- 25B41** Porezni tretman promidžbene akcije (07.1.2014) --- Reg: MF2014-01-07-4335
- 25B40** Porezna olakšica za reinvestiranu dobit (03.7.2013) --- Reg: MF2013-07-03-1697
- 25B39** Je li vrijednosno usklađenje zemljišta porezno priznati rashod? (20.2.2013) --- Reg: MF2013-02-20-0598
- 25B38** Kada se nagrađivanje vjernosti kupaca smatra porezno priznatim rashodom i kako se razlikuje od reprezentacije (20.2.2013) --- Reg: MF2013-02-20-0911
- 25B37** Kako se utvrđuje porezno priznata kamatna stopa na zajmove između povezanih osoba u tuzemstvu? (02.1.2013) --- Reg: MF2013-01-02-2813
- 25B36** Utvrđivanje porezno priznate kamatane stope na zajmove povezanih banaka kada se zadužuju na međubankarskom novčanom tržištu (money market), pri čemu se takve transakcije ugovaraju putem standardiziranog međubankarskog sustava (04.10.2012) --- Reg: MF2012-10-04-0569
- 25B35** Koje uvjete trebaju ispuniti banke da bi otpis potraživanja plasiranih novčanih sredstava bio porezno priznati rashod? (06.7.2012) --- Reg: MF2012-07-06-1605
- 25B34** Je li amortizacija ili vrijednosno usklađenje goodwilla porezno priznati rashod? (29.6.2012) --- Reg: MF2012-06-29-0481
- 25B33** Da li se na transakcije po računima uključenim u međunarodni obračunski notional pooling primjenjuju odredbe o kamatama na zajmove između povezanih osoba ? (25.1.2012) --- Reg: MF2012-01-25-2809

POREZ NA DOBIT

Porezni obveznik (25A)

Reg: MF2015-10-16-2529

Porez na dobit – Porezni obveznik

25A07

Porezni tretman sredstava za naknadu troškova izborne promidžbe koji preostanu nakon podmirenja troškova izborne promidžbe (16.10.2015)

Broj klase: 410-01/15-01/2529
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/15-5
Zagreb, 16.10.2015

Dopisom Klasa: 711-I-1368-P-174/15-05-11 od 7. kolovoza 2015. zatražili ste tumačenje poreznih propisa u svezi naknade troškova izborne promidžbe iz državnog proračuna koju ostvare kandidati koji na izborima za Predsjednika Republike Hrvatske dobiju određeni broj glasova birača. Obzirom da je Zakon o financiranju političkih aktivnosti i izborne promidžbe (Narodne novine, broj 24/11, 61/11, 27/13 i 2/14) u nadležnosti Ministarstva uprave, Središnji ured Porezne uprave je radi donošenja ispravne odluke o poreznom tretmanu predmetne naknade zatražio i mišljenje Ministarstva uprave u djelu iz njihove nadležnosti.

Ministarstvo uprave je se na postavljeni upit Središnjeg ureda Porezne uprave, očitovalo pisanim mišljenjem KLASA: 013-01/15-01/54, URBROJ: 515-02-01/1-15-2 od 29. rujna 2015. koje je dostavljeno i Državnom izbornom povjerenstvu. Obzirom na navedeno, a uzimajući u obzir mišljenje Ministarstva uprave, u svezi postavljenog upita očitujemo se u nastavku:

Člankom 20. stavkom 8. Zakona o financiranju političkih aktivnosti i izborne promidžbe je između ostalog propisano da kandidati za predsjednika Republike Hrvatske kojima je naknada troškova izborne promidžbe uplaćena na njihov poseban račun mogu naknadu troškova izborne promidžbe, odnosno iznos naknade koji je preostao nakon podmirenja troškova izborne promidžbe uplatiti na središnji račun političke stranke koja ih je kandidirala.

Obzirom na navedeno, sredstva za naknadu troškova izborne promidžbe koja preostanu kandidatu nakon podmirenja troškova izborne promidžbe, odnosno neutrošena sredstva koja nisu iskorištena za namjenu za koju su dodijeljena odnosno za namjenu koja je predviđena Zakonom o financiranju političkih aktivnosti i izborne promidžbe (primjena članka 20. stavka 8. Zakona o financiranju političkih aktivnosti i izborne promidžbe), smatraju se oporezivim dohotkom odnosno primitkom po osnovi kojeg sami kandidati imaju obvezu obračunati, obustaviti i uplatiti predujam poreza na dohodak na način propisan za drugi dohodak, obračunati i uplatiti propisane doprinose za obvezna osiguranja iz osnovice te dostaviti Poreznoj upravi propisano izvješće (Obrazac JOPPD) nakon čega s istima mogu slobodno raspolagati (utrošiti ih za svoje osobne potrebe ili neke druge privatne potrebe, donirati i dr.). O poreznom tretmanu sredstava za naknadu troškova izborne promidžbe koja preostanu kandidatu nakon podmirenja troškova izborne promidžbe Središnji ured Porezne uprave je se očitovao pisanim mišljenjem KLASA: 013-03/13-01/08, URBROJ: 513-07-21-01/13-2 od 7. lipnja 2013. te vam isto dostavljamo u privitku.

Zakonom o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14), u članku 2. stavak 5. i 6., propisano je da tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i Hrvatska narodna banka nisu obveznici poreza na dobit, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit.

No međutim, prema stavku 7. istog članka Zakona o porezu na dobit, osobe navedene u stavku 5. i stavku 6., koje u skladu s posebnim propisima obavljaju određenu gospodarsku djelatnost čije bi neoporezivanje dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, dužne su u roku od osam dana od dana početka obavljanja te djelatnosti upisati se u registar poreznih obveznika koji vodi Porezna uprava radi utvrđivanja obveza poreza na

dobit po osnovi obavljanja određene gospodarske djelatnosti. Ako se ne upišu u navedeni registar, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su te osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.

Dakle, s obzirom da političke stranke načelno nisu obveznici poreza na dobit te da se donacije sredstava sa računa stranke u humanitarne svrhe (udruzi, ustanovi ili zakladi) ne mogu smatrati obavljanjem gospodarske djelatnosti čije neoporezivanje dovodi do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, ne postoji pravna osnova da se takvu političku stranku temeljem navedenih donacija upiše u registar obveznika poreza na dobit.

Donacije novčanih sredstava bez protučinidbe koju fizičke i pravne osobe izravno doniraju uplatom na žiro račun ne podliježu plaćanju PDV - a u smislu odredbi Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13 i 143/14).

Reg: MF2013-03-21-3503

Porez na dobit - Porezni obveznik

25A06

Što je potrebno uzeti u obzir prilikom utvrđivanja poreznog statusa zdravstvenih ustanova kojima je osnivač država ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave? (21.3.2013)

Broj klase: 410-01/12-01/3503
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/13-2
Zagreb, 21.03.2013

Sukladno članku 2. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.

Prema članku 2. stavcima 6. i 7. Zakona o porezu na dobit, državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit. Iznimno ako osobe iz stavka 5. i 6. toga članka obavljaju gospodarstvenu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su navedene osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.

Porezna uprava, osobama iz članka 2. stavka 6. Zakona o porezu na dobit donosi rješenje o utvrđivanju obveze poreza na dobit nakon što sukladno članku 6. stavku 3. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12 i 146/12) utvrdi da se gospodarstvena djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti ili drugih gospodarstveno procjenjivih koristi. Ako pravna osoba u svojim aktima o osnivanju nema cilj ostvarivanje dobiti nego samo prihoda radi financiranja svoje djelatnosti, a prihode stječe razmjenom dobara i usluga na tržištu, smatra se da obavlja djelatnost na način i uz uvjete po kojima tu djelatnost obavljaju i poduzetnici koji su osnovani radi stjecanja dobiti.

U skladu s člankom 59. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine broj 85/10.- pročišćeni tekst) svakom se jamči pravo na zdravstvenu zaštitu u skladu sa zakonom. Nadalje, članak 135. Ustava, između ostaloga, utvrđuje da jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, što uključuje i poslove koji se odnose na primarnu zdravstvenu zaštitu, dok jedinice područne (regionalne) samouprave obavljaju poslove od područnog (regionalnog) značenja što, između ostaloga, uključuje i poslove koji se odnose na planiranje i razvoj zdravstvenih ustanova.

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti (Narodne novine broj 150/08, 71/10, 22/11, 84/11, 154/11, 12/12, 35/12, 70/12 i 144/12) uređuju se načela i mjere zdravstvene zaštite, prava i obveze osoba u korištenju zdravstvene zaštite, nositelji društvene skrbi za zdravlje stanovništva, sadržaj i organizacijski oblici obavljanja zdravstvene djelatnosti te nadzor nad obavljanjem zdravstvene djelatnosti.

U skladu s člankom 3. stavkom 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, svaka osoba ima pravo na zdravstvenu zaštitu i na mogućnost ostvarenja najviše moguće razine zdravlja, u skladu s odredbama toga Zakona i Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju.

Nadalje, prema članku 4. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, Republika Hrvatska mjerama gospodarske i socijalne politike stvara uvjete za provođenje zdravstvene zaštite, kao i uvjete za zaštitu i očuvanje te poboljšanja zdravlja stanovništva te usklađuje djelovanje i razvoj na svim područjima zdravstava u cilju osiguranja stvaranja zdravstvene zaštite stanovništva. Jedinice lokalne (područne) regionalne samouprave u skladu s utvrđenim pravima i obvezama, osiguravaju uvjete za zaštitu, očuvanje i poboljšanje zdravlja stanovništva, organiziraju i ostvarivanja zdravstvene zaštite na svom području.

Zdravstvena zaštita stanovništva Republike Hrvatske temeljem članka 11. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, provodi se na načelima sveobuhvatnosti, kontinuiranosti, dostupnosti i cjelovitog pristupa u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, a specijaliziranog pristupa u specijalističko-konzilijarnoj i bolničkoj zdravstvenoj zaštiti.

Prema članku 24. stavku 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, zdravstvena djelatnost je djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku koja se obavlja kao javna služba i koju po stručno-medicinskoj doktrini i uz uporabu medicinske tehnologije obavljaju zdravstveni radnici pri pružanju zdravstvene zaštite, pod uvjetima i na način propisan tim Zakonom.

Zdravstvena djelatnost u skladu s člankom 25. toga Zakona, obavlja se na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj razini te na razini zdravstvenih zavoda.

Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju (Narodne novine broj 150/08, 94/09, 153/09, 71/10, 139/10, 49/11, 22/12, 123/12 i 124/12) uređuje se obvezno zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj, opseg prava na zdravstvenu zaštitu i druga prava i obveze osoba obvezno osiguranih prema tom Zakonu, uvjeti i način njihova ostvarivanja i financiranja, kao i prava i obveze nositelja obveznoga zdravstvenog osiguranja, uključujući i prava i obveze ugovornih subjekata nositelja provedbe zdravstvene zaštite iz obveznoga zdravstvenog osiguranja.

Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje osnovan je temeljem Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (dalje u tekstu: HZZO) te na temelju toga Zakona provodi obvezno zdravstveno osiguranje. Prema članku 37. stavku 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, Mrežom javne zdravstvene službe (Narodne novine broj 101/12) određuje se za područje Republike Hrvatske, odnosno jedinice područne (regionalne) samouprave potreban broj zdravstvenih ustanova te privatnih zdravstvenih radnika s kojima HZZO sklapa ugovor o provođenju zdravstvene zaštite.

Članak 44. Zakona o zdravstvenoj zaštiti navodi, da državni zdravstveni zavod, kliniku kao samostalnu ustanovu, kliničku bolnicu i klinički bolnički centar može osnovati Republika Hrvatska. Opću bolnicu može osnovati jedinica područne (regionalne) samouprave. Specijalnu bolnicu može osnovati jedinica područne (regionalne) samouprave, grad i druga pravna osoba. Dom zdravlja, zavod za hitnu medicinu i zavod za javno zdravstvo može osnovati jedinica područne (regionalne) samouprave. Polikliniku, lječilište, ustanovu za zdravstvenu njegu, ustanovu za palijativnu skrb i ljekarničku ustanovu može osnovati jedinica područne (regionalne) samouprave i druga pravna i fizička osoba. Ustanovu za zdravstvenu skrb mogu osnovati fizičke osobe sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem zdravstvenog usmjerenja.

Prema članku 23. stavku 1. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju, osigurane osobe obvezne su sudjelovati u troškovima zdravstvene zaštite iz članka 16. stavka 3. i 4. i članka 17. stavka 5. toga Zakona.

Sukladno člancima 5., 6. i 7. Zakon o dobrovoljnom zdravstvenom osiguranju (Narodne novine broj 85/06, 150/08 i 71/10) dopunsko zdravstveno osiguranje jest osiguranje kojim se osigurava pokriće troškova zdravstvene zaštite iz obveznoga zdravstvenog osiguranja iz članka 16. stavka 3. i 4. i članka 17. stavka 5. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju. Dodatnim zdravstvenim osiguranjem osigurava se viši standard zdravstvene zaštite u odnosu na standard zdravstvene zaštite iz obveznoga zdravstvenog osiguranja te veći opseg prava u odnosu na prava iz obveznoga zdravstvenog osiguranja. Privatnim zdravstvenim osiguranjem osigurava se zdravstvena zaštita fizičkim osobama koje borave u Republici Hrvatskoj, a koje se nisu obvezne osigurati sukladno Zakonu o obveznom zdravstvenom osiguranju i Zakonu o zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj.

U skladu s utvrđenim Statutom HZZO-a (Narodne novine broj 18/09, 33/10 i 8/11), HZZO organizira i provodi poslove obveznog zdravstvenog osiguranja u okviru kojih provodi i prava za slučaj ozljede na radu i profesionalne bolesti, a koje obuhvaćaju i mjere specifične

zdravstvene zaštite radnika u skladu sa Zakonom o zdravstvenoj zaštiti drugim zakonima i pravilnicima donesenim na temelju tih zakona, te poslove dopunskog i dodatnog zdravstvenog osiguranja u skladu sa Zakonom o dobrovoljnom zdravstvenom osiguranju.

Nadalje, članak 59. Statuta HZZO propisuje da se sredstva potrebna za proračunsku godinu i njihov raspored utvrđuje državnim proračunom Republike Hrvatske i financijskim planom HZZO-a. Plan prihoda i plan izdataka za provođenje:

- obveznog zdravstvenog osiguranja,
- obveznog zdravstvenog osiguranja za slučaj ozljede na radu i profesionalne bolesti uključujući i specifičnu zdravstvenu zaštitu radnika,
- dopunskog zdravstvenog osiguranja i dodatnog zdravstvenog osiguranja, koje u skladu s posebnim zakonom provodi HZZO za svaku proračunsku godinu utvrđuje se državnim proračunom Republike.

Prema članku 102. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju, ako Vlada Republike Hrvatske utvrdi da su gubici HZZO u provođenju obveznoga zdravstvenog osiguranja nastali zbog objektivnih okolnosti, sanacija gubitaka pokriva se iz državnog proračuna.

Kako bi se utvrdio porezni status državne javne zdravstvene ustanove ili javne zdravstvene ustanove jedinica lokalne, područne (regionalne) samouprave, kojima se sredstva za rad osiguravaju iz državnog proračuna i koje mogu dio prihoda ostvariti i iz vlastitih izvora, potrebno je uzeti u obzir organizaciju sustava zdravstvene zaštite u Republici Hrvatskoj. Pored toga, potrebno je uzeti u obzir i djelatnost, te uvjete i način pod kojima javna zdravstvena ustanova obavlja djelatnost od koje stječe vlastite prihode. Naime sustav zdravstvene zaštite u Republici Hrvatskoj provodi se prema utvrđenoj Mreži javne zdravstvene službe, putem javnih zdravstvenih ustanova kojima je osnivač i Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i financira se posredstvom HZZO, sredstvima državnog proračuna. Međutim bitno je istaknuti da se zbog utvrđene obveze financiranja zdravstvenog sustava iz državnog proračuna posredstvom HZZO-a, u državni proračun prelijevaju sredstva prikupljena u skladu s Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju, Zakonom o dobrovoljnom zdravstvenom osiguranju te temeljem drugih posebnih propisa sukladno kojima se nalaže uplata u državni proračuna u svrhu osiguravanja zdravstvene zaštite.

Dakle, sustav zdravstvene zaštite u Republici Hrvatskoj temelji se na dvostranom obvezno pravnom odnosu između korisnika zdravstvene zaštite (stanovništva), obveznika zdravstvenog osiguranja i zdravstvene ustanove kojoj je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, a ne na tržišnom načelu. Nadalje, Ustavom i zakonima utvrđenoj obvezi osiguravanja nesmetanog obavljanja zdravstvene djelatnosti na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj razini te na razini zdravstvenih zavoda, odnosno utvrđenoj obvezi osiguranja zdravstvene zaštite stanovništva, posljedica je uvođenje sustava obveznog zdravstvenog osiguranja i sudjelovanja korisnika ali i zdravstvenih ustanova kojima je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u financiranju sustava zdravstvene zaštite.

Slijedom navedenoga, uzimajući uz obzir sustav i način financiranja zdravstvene zaštite u Republici Hrvatskoj kao posljedicu Ustavne obveze i obveze propisane naprijed navedenim propisima, u smislu Zakona o porezu na dobit smatra se da javne zdravstvene ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, ne ostvaruju neopravdane povlastice ako dio prihoda steknu pružanjem usluga zdravstvene djelatnosti i s njima usko povezanim uslugama, ili od djelatnosti koja se ne smatra zdravstvenom ali je neophodna za provođenje adekvatne zdravstvene zaštite ili se takvim uslugama olakšava boravak korisnika ustanove, pod uvjetom da su te usluge namijenjene samo korisnicima ustanove.

Uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, razvidno je da obavljanjem djelatnosti po navedenim uvjetima javne zdravstvene ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ne ostvaruju neopravdane povlastice, stoga što su ostvareni prihodi zajedno sa prihodima iz državnog proračuna isključivo u funkciji osiguravanja zdravstvene zaštite stanovništva, a prikupljena sredstva se koriste pod uvjetima i na način utvrđen posebnim aktima nadležnog ministarstva i HZZO-a.

Nadalje, napominjemo da osobe navedene u članku 2. stavcima 5. i 6. Zakona o porezu na dobit, u načelu nisu obveznici poreza na dobit iako ostvaruju određene prihode, stoga što iste obavljaju djelatnosti koje se smatraju općekorisnima za društvenu zajednicu, zbog čega iste u svom radu potiče i država na različite načine, a određene, ovisno o utvrđenom stupnju općekorisne svrhe, financira i sredstvima iz državnog proračuna.

Upravo zbog prethodno izloženog načina organiziranja sustava zdravstvene zaštite, Zakonom o porezu na dobit pripisano je da državne ustanove i ustanove jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, nisu obveznici poreza na dobit osim u slučaju primjene članka 2. stavka 7. toga Zakona. Međutim, moguća je situacija da javna zdravstvena ustanova kojoj je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave bude obveznik poreza na dobit za određenu djelatnost, odnosno kada se utvrdi da obavlja djelatnost koja nije usko povezana s zdravstvenom djelatnošću, ako se takvom djelatnošću ne osigurava ili olakšava boravak korisnicima ustanove, te ako obavlja određenu gospodarsku djelatnost, trajno i samostalno s ciljem ostvarivanja dobiti pri čemu ne oporezivanjem stječe neopravdane povlastice na tržištu.

Stoga, kada se u specifičnim okolnostima određene zdravstvene ustanove kojoj je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave utvrde naprijed navedeni indikatori i razlozi koju upućuju na obvezu plaćanja poreza na dobit, nadležne ispostave Porezne uprave trebaju postupiti u skladu s uputom Središnjeg ureda, Porezne uprave Klasa: 410-01/13-01/760, Urbroj: 513-07-21-01/13-01 od 14. veljače 2013.

Reg: MF2012-04-02-0633

Porez na dobit - Porezni obveznik

25A05 Fizička osoba obveznik poreza na dobit (02.4.2012)

Broj klase: 410-01/12-01/633
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
 Zagreb, 02.04.2012

Primili smo upit od porezne obveznice 'A' u svezi utvrđivanja porezne obveze temeljem obavljanja samostalne djelatnosti. Prema navodima iz upita od 15. lipnja 2007. obavlja samostalnu djelatnost sudskog vještaka, a temeljem izjave dostavljene Poreznoj upravi, odnosno na vlastiti zahtjev postala je obveznik plaćanja poreza na dobit. Nadalje, prema rješenju Porezne uprave obveza plaćanja poreza na dobit utvrđuje se na rok od pet godina, stoga se u upitu postavlja pitanje, da li je nakon isteka roka od pet godina potrebno od nadležne ispostave ishoditi novo rješenje o načinu utvrđivanja porezne obveze, odnosno da li i nadalje može biti obveznik plaćanja poreza na dobit ili postaje obveznik plaćanja poreza na dohodak. Temeljem navedenoga u nastavku dostavljamo odgovor.

Sukladno članku 2. stavcima 1. i 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi. Porezni obveznik je i fizička osoba, koja ostvaruje dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.

Prema članku 3. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10 i 137/11) fizička osoba iz članka 2. stavak 3. Zakona o porezu na dobit koja želi plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak, o tome dostavlja pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave do kraja tekuće godine za iduću kalendarsku godinu. Rješenje o statusu poreznog obveznika iz stavaka 1., 2. i 3. toga članka donosi nadležna ispostava Porezne uprave u skladu s odredbama Općeg poreznog zakona.

Nadalje, prema članku 29. stavku 4. Zakona o porezu na dobit porezno razdoblje i obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga, prema propisima o računovodstvu za poduzetnike fizičke osobe iz članka 2. stavka 3. i 4. toga Zakona, počinje od početka poreznog razdoblja koje slijedi nakon poreznog razdoblja u kojemu su ispunjeni propisani uvjeti. Obveze prestaju završetkom poslovne godine za koju Porezna uprava donese rješenje o prestanku obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga po propisima o računovodstvu, ali ne prije isteka roka od 5 godina. U opravdanim slučajevima taj rok može biti i kraći.

Prema članku 26. Zakona o porezu na dohodak (Narodne novine broj 177/04, 73/08, 80/10, 114/11 i 22/12) porezni obveznik iz članka 18. toga Zakona može na vlastiti zahtjev plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak ili je obavezan plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak ako ispunjava zakonske uvjete za oporezivanje dobiti, na način i pod uvjetima propisanim Zakonom o porezu na dobit. U slučaju supoduzetništva ili drugog

oblika zajedničkog dohotka pisani zahtjev podnose i potpisuju svi supoduzetnici. Pisani zahtjev iz stavka 1. toga članka kojim se na vlastiti zahtjev traži promjena načina oporezivanja dostavlja se nadležnoj ispostavi Porezne uprave do kraja tekuće godine za iduću kalendarsku godinu. Rješenje kojim se usvaja zahtjev iz stavka 2. ovoga članka obvezuje poreznog obveznika sljedećih pet godina. U opravdanim slučajevima Porezna uprava može odobriti i kraći rok prelaska s plaćanja poreza na dohodak na porez na dobit i obratno.

Slijedom navedenoga, fizička osoba koja obavlja neku od djelatnosti navedenih u članku 18. Zakona o porezu na dohodak može temeljem članka 2. stavka 1. i stavka 3. Zakona o porezu na dobit izjaviti da će umjesto plaćanja poreza na dohodak postati obveznik plaćanja poreza na dobit. U takvim slučajevima Porezna uprava fizičkoj osobi utvrđuje obvezu plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu na rok od najmanje pet godina, odnosno tek nakon isteka roka od pet godina može zatražiti promjenu načina oporezivanja samostalne djelatnosti. Stoga u skladu s naprijed navedenim propisima, rješenje Porezne uprave obvezuje poreznog obveznika na vođenje poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu i plaćanje poreza na dobit najmanje pet godina, a nakon isteka roka od pet godina porezni obveznik sam odlučuje da li će i dalje ostati obveznik poreza na dobit ili će postati obveznik poreza na dohodak, osim ako ne ispunjava uvjete kojim se propisuje obveza plaćanja poreza na dobit prema članku 2. stavku 4. Zakona o porezu na dobit. Pri tome, napominjemo da fizička osoba koja temeljem članka 2. stavka 3. Zakona o porezu na dobit i članka 26. Zakona o porezu na dohodak izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak, nakon isteka obvezujućeg roka od pet godina ostaje i nadalje obveznik plaćanja poreza na dobit bez podnošenja posebnog zahtjeva, odnosno dužna je podnijeti zahtjev Poreznoj upravi samo ako želi promijeniti način oporezivanja samostalne djelatnosti.

Reg: MF2012-04-02-0633

Porez na dobit - Porezni obveznik

25A04

Treba li se fizičkim osobama obveznicima poreza na dobit nakon isteka razdoblja od pet godina nakon što su postale obveznici porez na dobit izdati novo rješenje o načinu oporezivanja u idućim razdobljima? (02.4.2012)

Broj klase: 410-01/12-01/633
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
Zagreb, 02.04.2012

Sukladno članku 2. stavcima 1. i 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi. Porezni obveznik je i fizička osoba, koja ostvaruje dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.

Prema članku 3. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10 i 137/11) fizička osoba iz članka 2. stavak 3. Zakona o porezu na dobit koja želi plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak, o tome dostavlja pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave do kraja tekuće godine za iduću kalendarsku godinu. Rješenje o statusu poreznog obveznika iz stavaka 1., 2. i 3. toga članka donosi nadležna ispostava Porezne uprave u skladu s odredbama Općeg poreznog zakona.

Nadalje, prema članku 29. stavku 4. Zakona o porezu na dobit porezno razdoblje i obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga, prema propisima o računovodstvu za poduzetnike fizičke osobe iz članka 2. stavka 3. i 4. toga Zakona, počinje od početka poreznog razdoblja koje slijedi nakon poreznog razdoblja u kojemu su ispunjeni propisani uvjeti. Obveze prestaju završetkom poslovne godine za koju Porezna uprava donese rješenje o prestanku obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga po propisima o računovodstvu, ali ne prije isteka roka od 5 godina. U opravdanim slučajevima taj rok može biti i kraći.

Prema članku 26. Zakona o porezu na dohodak (Narodne novine broj 177/04, 73/08, 80/10, 114/11 i 22/12) porezni obveznik iz članka 18. toga Zakona može na vlastiti zahtjev plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak ili je obavezan plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak ako ispunjava zakonske uvjete za oporezivanje dobiti, na način i pod uvjetima propisanim Zakonom o porezu na dobit. U slučaju supoduzetništva ili drugog oblika zajedničkog dohotka pisani zahtjev podnose i potpisuju svi supoduzetnici. Pisani zahtjev iz stavka 1. toga članka kojim se na vlastiti zahtjev traži promjena načina oporezivanja dostavlja se nadležnoj ispostavi Porezne uprave do kraja tekuće godine za iduću kalendarsku godinu. Rješenje kojim se usvaja zahtjev iz stavka 2. ovoga članka obavezuje poreznog obveznika sljedećih pet godina. U opravdanim slučajevima Porezna uprava može odobriti i kraći rok prelaska s plaćanja poreza na dohodak na porez na dobit i obratno.

Slijedom navedenoga, fizička osoba koja obavlja neku od djelatnosti navedenih u članku 18. Zakona o porezu na dohodak može temeljem članka 2. stavka 1. i stavka 3. Zakona o porezu na dobit izjaviti da će umjesto plaćanja poreza na dohodak postati obveznik plaćanja poreza na dobit. U takvim slučajevima Porezna uprava fizičkoj osobi utvrđuje obvezu plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu na rok od najmanje pet godina, odnosno tek nakon isteka roka od pet godina može zatražiti promjenu načina oporezivanja samostalne djelatnosti. Stoga u skladu s naprijed navedenim propisima, rješenje Porezne uprave obavezuje poreznog obveznika na vođenje poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu i plaćanje poreza na dobit najmanje pet godina, a nakon isteka roka od pet godina porezni obveznik sam odlučuje da li će i dalje ostati obveznik poreza na dobit ili će postati obveznik poreza na dohodak, osim ako ne ispunjava uvjete kojim se propisuje obveza plaćanja poreza na dobit prema članku 2. stavku 4. Zakona o porezu na dobit. Pri tome, napominjemo da fizička osoba koja temeljem članka 2. stavka 3. Zakona o porezu na dobit i članka 26. Zakona o porezu na dohodak izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak, nakon isteka obavezujućeg roka od pet godina ostaje i nadalje obveznik plaćanja poreza na dobit bez podnošenja posebnog zahtjeva, odnosno dužna je podnijeti zahtjev Poreznoj upravi samo ako želi promijeniti način oporezivanja samostalne djelatnosti.

Reg: MF2011-01-18-1853

Porez na dobit - Porezni obveznik

25A03

Može li ustanova koja obavlja djelatnost pružanja usluga smještaja i skrbi za starije i nemoćne osobe biti obveznik poreza na dobit? (18.1.2011)

Broj klase: 410-01/10-01/1853
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/11-2
Zagreb, 18.01.2011

Može li ustanova koja obavlja djelatnost pružanja usluga smještaja i skrbi za starije i nemoćne osobe biti obveznik poreza na dobit?

Sukladno članku 2. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.

Nadalje, prema članku 2. stavcima 6. i 7. Zakona o porezu na dobit, državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit. Iznimno ako osobe iz stavka 6. toga članka obavljaju gospodarstvenu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su navedene osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.

Sukladno članku 6. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) ako osobe iz članka 2. stavka 5. i 6. Zakona o porezu na dobit obavljaju gospodarstvenu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti dovelo bi do stjecanja

U konkretnom slučaju, razvidno je, kako je navedena ustanova obveznik plaćanja poreza na dobit sukladno članku 2. stavku 1. Zakona o porezu na dobit i to od samog početka obavljanja djelatnosti, te se na istu ne mogu primijeniti odredbe članka 2. stavka 6. Zakona o porezu na dobit. Naime, sukladno naprijed navedenim odredbama samo pod određenim uvjetima, državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave i ustanove jedinica lokalne samouprave nisu obveznici plaćanja poreza na dobit.

Porez na dobit - Porezni obveznik

Broj klase: 410-01/07-01/1174
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
Zagreb, 11.09.2007

Ako postoje dokazi da se neka udruga bavi i drugim djelatnostima koje se mogu smatrati gospodarskima, tada takovoj pravnoj osobi Porezna uprava izdaje rješenje da je porezni obveznik na temelju provedenog upravnog postupka. To znači da prije donošenja rješenja po kojemu neka od navedenih osoba u članku 2. stavak 6. Zakona postaje obveznik poreza na dobit, treba provjeriti činjenično stanje, a to je, u pravilu, moguće jedino u vanjskom nadzoru. Rješenje po kojemu se rješava da neka pravna osoba postaje obveznik poreza na

Skrećemo pozornost na odredbe Zakona o udrugama (Narodne novine br. 88/01, 11/02, ispr.), u kojemu je članku 2. propisano da je udruga svaki oblik slobodnog i dobrovoljnog udruživanja više fizičkih, odnosno pravnih osoba, kje se, radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za zaštitu ljudskih prava i sloboda, te ekološka, humanitarna, informacijska, kulturna, nacionalna, pronatalitetna, prosvjetna, socijalna, strukovna, športska, tehnička, zdravstvena, znanstvena ili druga uvjerenja i ciljeve, a bez namjere stjecanja dobiti, podvrgavaju pravilima koja uređuju ustroj i djelovanje toga oblika udruživanja. U članku 25. istoga Zakona propisano je da su udruge dužne voditi poslovne knjige i sastavljati financijska izvješća prema propisima kojima se uređuje način vođenja računovodstva neprofitnih organizacija.

U članku 1. stavak 3. Uredbe o računovodstvu neprofitnih organizacija (Narodne novine br. 112/93, dalje: Uredba), navedeno je da se odredbe te Uredbe odnose na ustanove, tijela državne uprave, Republiku i tijela državne vlasti, jedinice lokalne samouprave i uprave, te njihova tijela, vjerske zajednice, političke stranke, sindikate i druge udruge građana te druge pravne osobe za koje iz zakona proizlazi da su neprofitne organizacije. U članku 15. stavak 1. iste Uredbe propisano je, između ostaloga, da su prihodi raspoloživi kada su ostvareni unutar obračunskoga razdoblja ili odmah nakon svršetka razdoblja i služe za pokriće obveza toga razdoblja.

Iz navedenih odredbi pretpostavlja se da djelatnost udruge nije stjecanje dobiti nego da iz ostvarenih prihoda pokrije rashode. U rashode udruge spadaju i dohoci zaposlenicima i drugim osobama koje obavljaju neke poslove za udrugu, a dohoci se oporezuju sukladno propisima o oporezivanju dohotka. Isto tako udruge imaju rashode za dobra i usluge koje kupuju od pravnih osoba, obveznika poreza na dobit, koji se kod istih uključuje u osnovicu poreza na dobit.

Sukladno svemu navedenom, udruge se, temeljno, ne osnivaju radi obavljanja gospodarskih djelatnosti radi stjecanja dobiti. Ali ako obavljaju takovu djelatnost mogu biti i obveznici poreza na dobit, za dobit ostvarenu o takove djelatnosti, uz provedenu propisanu proceduru.

Porez na dobit - Porezni obveznik

25A01 Status i porezni broj trgovca pojedinca (01.3.2007)

Broj klase: 950-01/04-01/1
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
Zagreb, 01.03.2007

U svezi vašeg upita klasa: 410-01/07-01/126, ur.broj: 513-07-01-07-2 od 25. siječnja 2007. godine koji ste nam prosljedili upit Ispostave Zagreb- Centar vezano uz status obveznika poreza na dobit 'AA' ugostiteljstvo, t.p., te s tim u svezi brojem koji se koristi kao porezni broj trgovca pojedinca upisanog u sudski registar, u nastavku odgovaramo:

Ugostiteljski obrt 'AA' poslovao je kao obrtnik - obveznik poreza na dobit. U 2002. godini ostvaren je godišnji prihod koji prelazi svotu od 15 milijuna kuna te je zatražen upis u Sudski registar kao trgovca pojedinca. Porezni obveznik navodi da na svim temeljnim financijskim izvještajima kao matični broj koristi MBG, a kod statističkih izvještaja koristi broj dodijeljen od Državnog zavoda za statistiku (MB). Budući da se poreznog obveznika sada u Informacijskom sustavu Porezne uprave vodi kao dva poslovna subjekta, traži se mišljenje o ispravnom načinu postupanja pri korištenju poreznog broja.

Člankom 3. stavkom 1. Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine, broj 111/93, 34/99, 52/00 i 118/03) propisano je da je trgovac pojedinac fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu i upisana je u sudskom registru kao trgovac pojedinac. Fizička osoba koja posluje u skladu s propisima o obrtu može tražiti da se upiše u sudski registar kao trgovac pojedinac ako njen godišnji prihod prelazi svotu od 2 milijuna kuna, a dužna je zatražiti taj upis ako joj godišnji prihod prelazi svotu od 15 milijuna kuna.

Slijedom navedenog, porezni obveznik koji obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu i upisan je u sudskom registru kao trgovac pojedinac, u Informacijskom sustavu Porezne uprave treba biti evidentiran pod matičnim brojem građana (MBG).

Porezna osnovica (25B)

Reg: MF2015-10-14-2750

Porez na dobit – Porezna osnovica

25B44 Primjene porezne olakšice za reinvestiranu dobit od 2015. godine (14.10.2015)

Broj klase: 410-10/15-01/2750
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/15-01
 Zagreb, 14.10.2015

Porezna olakšica za reinvestiranu dobit uvedena je u sustav poreza na dobit Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 22/12) i primjenjuje se od prijave poreza na dobit za 2012. godinu. Međutim, tijekom 2014. godine, Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 143/14), propisane su izmjene u uvjetima i načinu korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit, a koje će se primijeniti u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2015. godinu. Pored uvjeta koji su se primjenjivali u razdoblju od 2012. do 2014. godine i koji će dalje biti u primjeni, propisna su dva nova uvjeta, a to su: obveza investiranja u dugotrajnu imovinu koja mora zadovoljiti određene kriterije i obveza zadržavanja postojećih radnih mjesta. Zbog navedenih izmjena i upita koje je zaprimio Središnji ured Porezne uprave, radi jedinstvenog postupanja donosimo obrazloženje izmjena u uvjetima i načinu korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit koje će se primijeniti pri podnošenju prijave poreza na dobit za 2015. godinu.

Porezna olakšica za reinvestiranu dobit utvrđuje se sukladno članku 6. stavku 1. točki 6. te stavcima 5. do 10. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13 i 146/14; dalje u tekstu: Zakon. Članak 12.a Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine, br. 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 146/12, 160/13, 12/14 i 157; dalje u tekstu: Pravilnik) detaljnije propisuje postupak, uvjete i način korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit.

Prema članku 6. stavku 1. točki 6. Zakona o porezu na dobit, osnovica poreza na dobit može se umanjiti za iznos reinvestirane dobiti, osim ako nije ostvarena iz bankarskog odnosno financijskog nebankarskog sektora. Sukladno stavku 5. toga članka, reinvestiranom dobiti smatra se ostvarena dobit poreznog razdoblja iskorištena za povećanje temeljnog kapitala sukladno posebnim propisima, koja je jednaka iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu s ciljem očuvanja postojećih radnih mjesta i za koju se rashodi u cijelosti utvrđuju kao porezno priznati u skladu s odredbama Zakona.

Sukladno članku 6. stavku 7. Zakona, porezni obveznik koji je izvršio reinvestiranje dobiti, dužan je zadržati broj radnika utvrđenih na početku poreznog razdoblja za koje se iskazuje umanjenje porezne osnovice temeljem reinvestirane dobiti, i to najmanje dvije godine nakon proteka toga razdoblja.

Slijedom navedenih izmjena u odnosu na prethodno propisane uvjete koje se odnose na obvezu povećanja temeljnog kapitala i to ostvarenom dobiti poreznog razdoblja kao i obveze zadržavanja te dobiti u temeljnom kapitalu, od 2015. godine iznos reinvestirane dobiti mora biti jednak iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu za koji se rashodi u cijelosti utvrđuju kao porezno priznati u skladu s odredbama Zakona, a porezni obveznik je dužan zadržati broj radnika utvrđenih na početku poreznog razdoblja za koje se iskazuje umanjenje porezne osnovice temeljem reinvestirane dobiti, i to najmanje dvije godine nakon proteka toga razdoblja.

Temeljno, kako bi investicije u dugotrajnu imovinu zadovoljile uvjete iz definicije porezne olakšice za reinvestiranu dobit, investicije u dugotrajnu imovinu trebaju biti izvršene s ciljem očuvanja postojećih radnih mjesta. Taj preduvjet će se zadovoljiti ukoliko svrha nabave

dugotrajne imovine bude jasna i razvidna odnosno gospodarski opravdana, odnosno ako ista služi za obavljanje djelatnosti, što je pretpostavka da će se zadržati i postojeća radna mjesta.

Naime, porezna olakšica za reinvestiranu dobit, sukladno članku 6. stavku 5. Zakona može se ostvariti temeljem investicija u dugotrajnu imovinu za koju se rashodi u cijelosti utvrđuju kao porezno priznati u skladu s odredbama Zakona. Dakle, to ne može biti imovina za koju je Zakonom propisan poseban porezni tretman u smislu priznavanja rashoda s osnove korištenja te imovine, kao što je imovina iz članka 7. stavka 1. točke 4. Zakona, odnosno ako se radi o investicijama u motorna vozila i druga sredstva za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih, neovisno da li se po osnovi korištenja te imovine utvrđuje plaća. Međutim, ukoliko je riječ o osobnim automobila ili sredstvima za osobni prijevoz koji se koriste za izravno obavljanje djelatnosti iz članka 25. stavka 2. Pravilnika, obzirom da se za takva vozila rashodi priznaju cijelosti, ta imovina može biti osnovica za utvrđivanje porezne olakšice za reinvestiranu dobit.

Nadalje, Zakon člankom 12. stavcima 16. do 21. propisuje posebne uvjete priznavanja rashoda amortizacije s osnove korištenja plovila, zrakoplova, apartmana i kuća za odmor. Stoga će porezni obveznik tek nakon što utvrdi mogućnost priznavanja rashoda amortizacije s osnove korištenja te imovine moći utvrditi mogućnost korištenja prava na reinvestiranu dobit. Imovina može biti priznata u svrhe reinvestirane dobiti ako je u tom razdoblju ispunila uvjete propisane u svezi visine prihoda utvrđenih člankom 12. stavcima 16. i 19. Zakona.

Za potrebe korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit, sukladno članku 12a. stavku 6. Pravilnika, dugotrajnom imovinom smatra se materijalna i nematerijalna imovina utvrđena prema računovodstvenim standardima, upisana u poslovnim knjigama i stavljena u uporabu, te ukoliko se rashodi po osnovi korištenja te imovine utvrđuju kao porezno priznati rashodi u skladu s odredbama Zakona.

Dakle, za priznavanje porezne olakšice za reinvestiranu dobit dugotrajna imovina mora biti stavljena u uporabu do kraja poreznog razdoblja ili i kasnije prema uvjetima iz članka 12.a stavka 7. Pravilnika. Člankom 12.a stavkom 7. Pravilnika, propisano je iznimno, ukoliko imovina u koju je investirano u razdoblju za koje se podnosi porezna prijava i u kojoj je iskazano umanjenje porezne osnovice za reinvestirani dobit, nije stavljena u upotrebu na zadnji dan poreznog razdoblja ili do podnošenja porezne prijave zbog toga što je investicija poreznog obveznika u tijeku, može se pod propisanim uvjetima iz toga članka priznati pravo na umanjenje porezne osnovice. Porezni obveznik je dužan dostaviti svu dokumentaciju iz stavka 2. toga članka, a te investicije ne može uključiti u reinvestiranu dobit u idućem poreznom razdoblju.

Uvažavajući računovodstvene standarde člankom 12. Zakona propisan je porezni tretman dugotrajne imovine koja uključuje i zemljište. Investicija u zemljište, ukoliko su zadovoljeni drugi propisani uvjeti, je porezno priznati rashod poslovanja, neovisno o tome što ne podliježe amortizaciji sukladno članku 12. stavku 4. Zakona, odnosno neovisno o činjenici kada se utvrđuju porezno priznati rashodi po osnovi nabave tog zemljišta.

Međutim, za potrebe utvrđivanja porezne olakšice za reinvestiranu dobit investiranje u zemljište za neke buduće aktivnosti ne može biti temeljem za utvrđivanje iznosa porezne olakšice. Iznimno, investicija u zemljište koje još nije u uporabi, može biti temelj za utvrđivanje porezne olakšice za reinvestiranu dobit ukoliko, je zemljište sastavni dio određene investicije te je porezni obveznik na tom zemljištu započeo investiranje koje još nije dovršeno, odnosno ulaganja su u tijeku npr. u tijeku je investiranje u zemljište koje će se koristiti za proizvodnju poljoprivrednih proizvoda ili je porezni obveznik nabavio zemljište i započeo izgradnju poslovnog objekata te investiciju prati paralelno s ulaganjem u poslovni objekt.

Slijedeći uvjete iz članka 6. stavka 9. Zakona, dugotrajna imovina mora biti kupljena po tržišnim uvjetima. Nabava dugotrajne imovine od povezane pravne osobe nije prepreka za korištenje porezne olakšice za reinvestiranu dobit. Međutim, nabava dugotrajne imovine koja je osnovica za utvrđivanje porezne olakšice za reinvestiranu dobit, kao i u svim drugim slučajevima kada je riječ o povezanim osobama zahtjeva posebnu pozornost, obzirom da cijene moraju biti tržišne. Pored navedenoga potrebno je istaknuti da za potrebe korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit imovina ne može biti stečena vlastitim izradom ili

Nadalje, člankom 6. stavkom 10. Zakona, utvrđeno je da porezni obveznici koji koriste poreznu olakšicu prema Zakonu o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja ne mogu temeljem istih izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu koristiti poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit. Međutim, ukoliko porezni obveznik koji je stekao status nositelja poticajnih mjera paralelno izvršava i investicije u dugotrajnu imovinu koje nisu uključene u investicijski projekt utvrđen člankom 6. stavkom 1. Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja, nema zapreka da te investicije budu osnovica za priznavanje porezne olakšice za reinvestiranu dobit. Dakle, u istom poreznom razdoblju, u prijavi poreza na dobit može biti iskazana porezna olakšica za reinvestiranu dobit i porezna olakšica prema Zakonu o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja, međutim osnova ne mogu biti iste investicije. Navedena odredba će se na istovjetan način primijeniti i na druge propise o poticanju ulaganja.

Porezna olakšica za reinvestiranu dobit, usmjerena je na poticanje investicija, zapošljavanja ili zadržavanja postojećih radnih mjesta. Stoga je člankom 6. stavkom 7. Zakona propisano kako je porezni obveznik koji je izvršio reinvestiranje dobiti, dužan zadržati broj radnika utvrđenih na početku poreznog razdoblja za koje se iskazuje umanjene porezne osnovice temeljem reinvestirane dobiti, i to najmanje dvije godine nakon proteka toga razdoblja. Nadalje, prema članku 6. stavku 8. Zakona, umanjene porezne osnovice za reinvestiranu dobit neće se priznati u slučaju smanjenja temeljnog kapitala povećanog reinvestiranom dobiti ili u slučaju smanjenja broja radnika prije proteka razdoblja iz stavka 7. istoga članka.

Sukladno članku 10. stavku 1. i 2. Zakona o radu, radni odnos zasniva se ugovorom o radu. Ako poslodavac s radnikom sklopi ugovor za obavljanje posla koji, s obzirom na narav i vrstu rada te ovlasti poslodavca, ima obilježja posla za koji se zasniva radni odnos, smatra se da je s radnikom sklopio ugovor o radu, osim ako poslodavac ne dokaže suprotno.

Nadalje, napominjemo kako je postupak vezan za primjenu porezne olakšice za reinvestiranu dobit, osim dijela koji se odnosi na utvrđivanje dugotrajne imovine i obveze očuvanja radnih mjesta, pojašnjen u Uputi o sastavljanju prijave poreza na dobit za 2014., Klasa: 410-10/15-01/22, Urbroj: 513-07-21-01/15-1 od 7. siječnje 2015. godine te u Uputi Klasa: 410-10/13-01/20 Urbroj: 513-07-21-01/13-01 od 24. listopada 2013. Porezni obveznici su dužni i dalje izvršiti sve postupke u svezi povećanja temeljnog kapitala, dostave dokaza o povećanu temeljnog kapitala i očuvanja temeljnog kapitala, na način propisan navedenim Uputama odnosno uz primjenu odredbi članka 6. stavka 6. i 7. Zakona i članka 12.a Pravilnika.

...

Porez na dobit – Porezna osnovica

25B43 Porezni tretman kamata između povezanih osoba (31.3.2015)

Broj klase: 410-01/14-01/902
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/15-2
 Zagreb, 31.03.2015

Primili smo upit u svezi poreznog tretmana kamata između povezanih osoba uzimajući u obzir i udio dioničara ili člana društva u kapitalu društava. U dostavljenom upitu postavlja se pitanje poreznog tretmana zajma primljenog od povezane osobe koja nema udjela u kapitalu primatelja zajma, odnosno do kojega iznos se kamate po osnovi danih zajmova mogu smatrati porezno priznatim rashodom te uz primjenu koje kamatne stope. Temeljem navedenoga u nastavku dostavljamo odgovor.

Prema članku 8. stavcima 1. i 2. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13 i 143/14) u kamate iz članka 7. stavka 1. točke 11. toga Zakona, a za koje se povećava osnovica poreza na dobit spadaju i kamate na zajmove koji su primljeni od dioničara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija. Zajmovima dioničara, odnosno člana društva, prema stavku 1. toga članka Zakona, smatraju se i zajmovi trećih osoba za koje jamči dioničar odnosno član društva te zajmovi od povezanih osoba.

Prema članku 32. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 146/12, 160/13, 12/14 i 157) kamata iz članka 8. Zakona o porezu na dobit, za koje se povećava porezna osnovica, smatraju se kamate na svotu zajma koji premašuje četverostruku svotu udjela dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, a koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkom pravu u društvu.

Slijedom navedenoga, u određenim slučajevima kamate po osnovi primljenih zajmova od:

- a) dioničara ili člana društva koji drži najmanje 25% dionica, ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku ili,
- b) treće osobe za koji jamči taj dioničar ili član društva ili
- c) povezane osobe, neće biti porezno priznati rashod.

Ukoliko je zajam primljen od nepovezane, treće osobe, za koju jamči dioničar ili član društva koji udovoljava uvjete iz članka 8. stavka 1. Zakona o porezu na dobit pri čemu iznos zajma premašuje četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, kamate na svotu zajma iznad toga iznosa nisu porezno priznati rashod.

Nadalje, ukoliko je zajam primljen od povezane osobe, odnosno osobe koja je povezana s dioničarom ili članom društva koji udovoljava uvjete iz članka 8. stavka 1. Zakona o porezu na dobit pri čemu iznos zajma premašuje četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, kamate na svotu zajma iznad toga iznosa nisu porezno priznati rashod.

Međutim, pri utvrđivanju porezno priznatih rashoda i prihoda po osnovi kamata na zajmove između povezanih osoba potrebno je uzeti u obzir i visinu kamatne stope, što je posebno propisano člankom 14. Zakona o porezu na dobit, na način da se pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunane kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Prema članku 14. stavku 3. Zakona o porezu na dobit kamatnu stopu iz stavka 1. i stavka 2. toga članka Zakona određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

Stoga se postupak utvrđivanja porezno priznatih prihoda i rashoda, uzimajući u obzir visinu kamatne stope utvrđene između povezanih osoba rezidenata, utvrđuje sukladno članku 14. Zakona o porezu na dobit, samo ako jedna od povezanih osoba: 1) ima povlaštenu porezni status, odnosno plaća porez na dobit po stopama koje su niže od propisane stope ili je oslobođena od plaćanja poreza na dobit, 2) ili ima u poreznom razdoblju pravo na prijenos poreznog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja.

Nadalje, odredbama članka 37. Pravilnika o porezu na dobit propisano je da ako ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem se primjenjuje kamata iz članka 14. stavka 3. Zakona o porezu na dobit ne odredi i ne objavi visinu kamate, u tom razdoblju primjenjuje se eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka.

Slijedom navedenoga, odredbe članka 8. i članka 14. Zakona o porezu na dobit primjenjuju se istovremeno, stoga su i porezno priznate kamatne stope utvrđene člankom 8. Zakona o porezu na dobit, ograničene visinom kamate stope iz članka 14. Zakona o porezu na dobit.

Reg: MF2014-04-29-4167.

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B42

Porezni tretman aktivnosti u području farmaceutske industrije
(29.4.2014)

Broj klase: 410-01/13-01/4167
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/14-02
Zagreb, 29.04.2014

Primili smo upit poreznog obveznika koji se odnosi na utvrđivanje poreznih obveza u provođenju marketinških i promidžbenih aktivnosti vezanih za specifičnu farmaceutsku i medicinsku industriju. Prema navodima iz upita porezni obveznik, između ostalog, obavlja usluge vezane za registraciju lijekova, edukaciju liječnika, praćenje prodajnih rezultata lijekova, farmakovigilancije, marketinga, pri čemu u sklopu marketinških aktivnosti povremeno preuzima i organizaciju stručnih seminara, kongresa i sl. Obzirom da porezni obveznik često pri organizaciji seminara za sudionike seminara snosi troškove prijevoza, prehrane i smještaja, postavljeno je pitanje poreznog tretmana takvih troškova. Porezni obveznik ističe kako često s tvrtkama kojima je djelatnost proizvodnja ili prodaja lijekova i za koje obavlja naprijed navedene usluge, sklapa i godišnje Ugovore o promidžbi koji obuhvaćaju niz aktivnosti koje porezni obveznik obavlja, a ovisno u svakom ugovoru utvrđen je i način izdavanja računa za izvršene usluge. Međutim, usluge se uglavnom ne naplaćuju parcijalno već kao jedna jedinstvena usluga.

Prema navodima u upitu tuzemno društvo sklopio je Ugovor o promidžbi (u konkretnom slučaju sveobuhvatni pojam za sve intelektualne usluge za izgradnju tržišta koje obuhvaćaju: marketing, edukaciju prema liječnicima, praćenje prodajnih rezultata, registraciju lijekova i ostalo) sa međunarodnom farmaceutskom tvrtkom iz države članice Europske unije te će obavljati promidžbu u skladu sa godišnjim marketinškim planom i prema važećim lokalnim propisima o promidžbi lijekova pojedinačnih tržišta. Također se navodi da je strano društvo imenovalo tuzemno društvo da obavlja promidžbu i marketing proizvoda na području određenih država u centralnoj i istočnoj Europi te da se u skladu s tim mogu pojaviti različite poslovne situacije temeljem kojim tuzemno društvo stranom društvu izdaje račune. Tako se može dogoditi da strano društvo organizira kongres u nekoj državi članici, da tuzemno društvo organizira kongres u nekoj državi članici ili da neka treća osoba iz Europske unije organizira kongres u državi članici ili u Republici Hrvatskoj, a tuzemno društvo će određene troškove u vezi s kongresom (npr. aviokartu te hotelski smještaj u tuzemstvu ili u drugoj državi članici za osobu koja će sudjelovati na kongresu, autorske honorare za predavače, troškove za usluge restorana u mjestu održavanja kongresa, račun za prijevoz unutar određene države članice, troškove sudjelovanja na kongresu koje je imalo tuzemno društvo) zaračunati stranom društvu s kojim je sklopilo Ugovor o promidžbi.

1. Porez na dobit i porez na dohodak

Prema članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12 i 148/13) porezna osnovica uvećava se za 70% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom.

U skladu s člankom 30. stavkom 2. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 146/12, 160/13 i 12/14), u darovanja kojim se povećava porezna osnovica ne spadaju sponzorstva ako je zauzvrat učinjena promidžba tvrtke, proizvoda ili znaka sponzora ili darovatelja.

Poslovnim partnerima, prema članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona i članku 23. Pravilnika, smatraju se osobe s kojima postoji poslovni odnos ili se očekuje da će se takav odnos uspostaviti. Troškovima reprezentacije s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost smatraju se darovi sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, sukladno članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona, koji su dani poslovnom partneru ili njegovu opunomoćeniku ili nekoj drugoj osobi, ako za to ne postoji pravna obveza ili neka druga povezanost s uslugom primatelja.

Nadalje, kada je riječ o darivanju poslovnih partnera prema članku 24. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit, troškovima promidžbe za koje se ne uvećava porezna osnovica, smatraju se i troškovi nastali putem sredstva javnog priopćavanja, na oglasnim stupovima i pločama, telopima, lecima, katalogima, sajmovima, troškovi nagradnih igara u skladu s propisima o priređivanju nagradnih i sličnih igara, te troškovi kojim se promiče ime, dobro ili usluga poreznog obveznika na drugi način koji ima javno obilježje.

Prilikom utvrđivanja porezanog tretmana određenih poslovnih događaja, u skladu s Općim poreznim zakonom (Narodne novine broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 i 73/13), porezne činjenice utvrđuju se prema njihovoj gospodarskoj biti, a sudionici porezno-pravnog odnosa dužni su postupati u dobroj vjeri.

Zbog širine i nepredvidivosti načina i oblika u kojima se može pojaviti promidžba, Zakon i Pravilnik o porezu na dobit ne navode taksativno koji se troškovi smatraju promidžbom ili promocijom, a smatra ih se porezno priznatim rashodom. Naime, uzima se u obzir mogućnost da porezni obveznici razvijaju različite marketinške strategije i koriste promidžbu kako bi kod kupaca, korisnika proizvoda ili usluga, stvorili svijest o postojanju njihovih proizvoda i usluga na tržištu, kako bi potencijalnim kupcima pružili dodatne informacije o svojim proizvodima, te kako bi razvili sklonost kupaca prema njihovim proizvodima ili uslugama, sve s ciljem povećanja prihoda. Međutim, kada i u svrhe promidžbe poreznom obvezniku nastanu troškovi koji se u smislu navedenih propisa smatraju reprezentacijom, za iste se uvećava osnovica poreza na dobit.

Slijedom navedenog, neovisno o razlogu ili načinu nastanka troškova koji uključuju ugošćavanje poslovnih partnera, odnosno osoba s kojima postoji određeni poslovni odnos ili se poslovni odnos očekuje, pri čemu se od tih osoba ne očekuje određene protuusluga, takvi troškovi nisu i porezno priznati rashodi u cijelosti nego samo djelomično, te se osnovica poreza na dobit povećava za 70% takvih troškova.

Međutim kada je riječ o oglašavanju lijekova bitno je uzeti u obzir odredbe članka 183. Zakona o lijekovima (Narodne novine broj 76/13) koji propisuje način oglašavanja o lijeku i pretpostavlja ograničenja oglašavanja određene skupine lijekova prema stanovništvu. Nadalje prema članku 184. stavku 1. toga Zakona oglašavanje o lijeku mora biti dano objektivno, sa svrhom poticanja racionalne farmakoterapije i ne smije dovoditi u zabludu.

Stoga, kada porezni obveznik ugovornim odnosom s drugom osobom preuzme organizaciju određenog promidžbenog skupa, simpozija, seminara, kongresa i sl. na kojemu će se predstaviti ta druga osoba, koja je moguće distributer lijekova ili proizvođač lijekova, a na koje poziva sudionike te istima, između ostaloga, plaća troškove smještaja, prehrane i putovanja, tada se tako nastali troškovi u skladu s naprijed navedenim propisima o porezu na dobit smatraju troškovima reprezentacije. U konkretnom slučaju, zbog niza poslova koje porezni obveznik obavlja za proizvođače lijekova pri čemu je orijentiran na iste osobe, liječnike odnosno ustanove koji su konačni kupci lijekova, razvidno je da su te osobe i njihovi poslovni partneri. Naime, uspješna prodaja lijekova povećava i obim poslova poreznog obveznika zbog niza drugih popratnih aktivnosti koje obavlja, pružajući usluge liječnicima, ustanovama i proizvođačima lijekova, dakle u konkretnom slučaju porezni

mjestom obavljanja usluga smatra se sjedište stalne poslovne jedinice. Ako takvo sjedište ili stalna poslovna jedinica ne postoje, mjestom obavljanja usluga smatra se prebivalište ili uobičajeno boravište poreznog obveznika primatelja usluge.

Odredbama članka 58. Zakona o porezu na dodanu vrijednost propisano je da porezni obveznik ima pravo odbiti pretporez obračunan za primljene isporuke dobara ili usluga, pretporez obračunan pri stjecanju dobara i primljenih usluga iz Europske unije te za uvoz dobara koja mu služe za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

U skladu s navedenim, ako tuzemni porezni obveznik stranoj tvrtki s kojom prema navodima u upitu ima sklopljen Ugovor o promidžbi izdaje račune za određene troškove, odnosno usluge koje predstavljaju dio marketinških usluga koje su definirane navedenim ugovorom tada se na takve usluge primjenjuje opće načelo oporezivanja prema kojem se mjestom obavljanja usluge smatra sjedište poreznog obveznika primatelja usluge. Stoga, tuzemni porezni obveznik u računu koji izdaje stranom poreznom obvezniku neće zaračunati PDV, već će navesti napomenu da se radi o prijenosu porezne obveze temeljem članka 17. stavka 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

U vezi prava na odbitak pretporeza, napominjemo da tuzemni porezni obveznik ima pravo na odbitak pretporeza za usluge primljene od drugih tuzemnih poreznih obveznika kao što su primjerice turističke agencije i hoteli obzirom da joj iste služe za potrebe oporezivih transakcija.

U slučaju kada hrvatski porezni obveznik za stranog poreznog obveznika obavlja samo uslugu organizacije kongresa napominjemo da se na takvu uslugu primjenjuje opće načelo oporezivanja prema kojem se mjestom obavljanja usluge članka 17. stavka 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost smatra sjedište poreznog obveznika primatelja usluge. Međutim, u slučaju kada hrvatski porezni obveznik obavlja uslugu pristupa kongresu tada se mjestom oporezivanja takve usluge smatra mjesto gdje se takav kongres održava.

3. U nastavku daju se odgovori i na konkretne slučajeve kako ih je u upitu prezentirao porezni obveznik:

- a) **Za društvo iz Švicarske, koje je proizvođač farmaceutskih proizvoda, društvo iz Hrvatske u sklopu promidžbenog ugovora preuzima organizaciju kongresa liječnika u Sloveniji. Kongres se organizirana zbog potrebe oglašavanja i predstavlja proizvoda društava iz Švicarske s kojim hrvatsko društvo ima sklopljen ugovor o promidžbi.**

Društvo iz Hrvatske poziva liječnike za koje plaća npr:

- aviokartu liječniku iz Italije, za koju prima račun od turističke agencije
- aviokartu, noćenje u Hrvatskoj, troškovi lokalnog prijevoza (liječnik-zaposlenik u bolnici i hrvatski rezident). Za izvršene usluge troškova prijevoza hrvatska turistička agencija izdala je račun. Za izvršene usluge noćenja u Hrvatskoj, hotel je izdao račun.

Porez na dobit i dohodak:

Navedeni troškovi za osobe koje sudjeluju na kongresu smatraju se troškovima reprezentacije, pod uvjetom da su uvaženi naprijed navedeni propisi. Međutim napominjemo da račun iz hotela i turističke agencije posebice ako se radi o više usluga, mora biti specificiran po uslugama i osobama, kako bi porezni obveznik na ispravan način mogao proknjižiti takve troškove, odnosno kako ne bi došlo do situacije da uz liječnika koji sudjeluje na kongresu putuje i druga osoba (član obitelji i druge osobe), a da se toj drugoj osobi ne utvrdi primitak koji se oporezuje u skladu s propisima o porezu na dohodak.

- b) **Kongres se održava u Francuskoj, a hrvatsko društvo je jedan od sponzora kongresa i naručilo je predavanje od liječnika – hrvatskog rezidenta.**

Porezni obveznik je nakon kongresa:

- Primio račun od društva iz Italije sa obračunatim PDV-om 25% za sponzorirano predavanje
- Porezni obveznik je isplatio honorar za hrvatskog predavača

Porez na dobit i dohodak:

Troškovi sponzorstva, pod uvjetom da je zauzvrat učinjena promidžba tvrtke, proizvoda ili znaka sponzora ili darovatelja jesu porezno priznati rashodi.

Isplaćeni honorar liječniku oporezuje se u skladu s propisima o porezu na dohodak i isti je porezno priznati rashod poslovanja. U slučaju da je liječnik predavač nerezident Hrvatske odnosno rezident države s kojom je Hrvatska sklopila i primjenjuje ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, pri isplati honorara potrebno je primijeniti taj ugovor, a trošak je porezno priznat. U slučaju da je liječnik predavač nerezident odnosno rezident države s kojom Hrvatska nije sklopila ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, pri isplati honorara primjenjuju se odredbe Zakona o porezu na dohodak.

Mišljenja smo da se ugovaranje autorskih naknada obavlja ugovaranjem „bruto“ iznosa naknade koji uključuje i porez na dohodak, prirez porezu na dohodak i iznos naknade („neto“) koji se isplaćuje autoru. Porezno priznati paušalni izdaci iz članka 32. stavka 5. Zakona o porezu na dohodak, priznaju se u visini 30% ukupno ugovorene autorske naknade („bruto“ iznos) koja pripada autoru. Ako isplatiatelj isplaćuje/daje autoru određeni iznos u novcu ili u naravi koji nije ugovoren za autorsko djelo odnosno nije uključen u ukupno ugovorenu naknadu koja pripada autoru, navedeni iznos primitka koji nije sastavni dio ugovorene autorske naknade podliježe obračunu, obustavi i uplati predjuma poreza na dohodak od drugog dohotka i prireza porezu na dohodak iz članka 48. Zakona i doprinosa za obvezna osiguranja prema posebnom propisu, bez priznavanja paušalnih izdataka iz članka 32. stavka 5. Zakona o porezu na dohodak.

Reg: MF2014-01-07-4335

Porez na dobit - Porezna osnovica**25B41****Porezni tretman promidžbene akcije (07.1.2014)**

Broj klase: 410-01/13-01/4335
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/14-02
 Zagreb, 07.01.2014

Primili smo upit banke u svezi poreznog tretmana promidžbene akcije koja uključuje darivanje novih klijenata proizvodima koji nisu iz asortimana porezanog obveznika. Prema navodima iz upita, porezni obveznik namjerava pokrenuti javnu promidžbenu akciju s ciljem privlačenja novih klijenata koji imaju redovite prilive novčanih sredstava na tekući račun odnosno redovite primitke plaća ili mirovina. Akcija se pokreće s ciljem privlačenja novih korisnika usluga mobilnog i internet bankarstva. Tijekom promidžbene akcije svi klijenti koji ugovore novi paket usluga uz obvezno plaćanje mjesečne naknade čiji iznos se utvrđuje u skladu s posebnim propisima banke, dobili bi mobilni telefon (smart phone) koji podržava uslugu iz ugovorenog paketa a to je mobilno bankarstvo. Za korištenje ugovorenog paketa korisnici su dužni prebaciti svoja redovita tekuća primanja na račun u banci, te račun zadržati otvorenim minimalno godinu dana uz plaćanje redovite mjesečne naknade. Zbog navedenoga postupka, postavljeno je pitanje kakav je porezni tretman nabave mobilnog telefon čija je vrijednosti veća od 160,00 kuna, a koji će se dodijeliti korisnicima predmetnog paketa usluga. Temeljem navedenog u nastavku dostavljamo odgovor.

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12 i 148/13) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

U skladu s člankom 11. stavkom 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 146/12 i 160/13) rashodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit, smatraju se smanjenja gospodarstvenih koristi u obliku odljeva ili iscrpljenja imovine ili stvaranja obveza koja imaju za posljedicu smanjenje kapitala a u svrhu povećanja prihoda odnosno dobiti.

Prema članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona o porezu na dobit, porezna osnovica povećava se za 70% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s

poslovnim partnerom. Nadalje prema stavku 6. navedenoga članka Zakona o porezu na dobit, iznimno, od navedenoga ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom ako je njihova pojedinačna vrijednost bez poreza na dodanu vrijednost do 160,00 kuna.

U skladu s člankom 23. Pravilnika o porezu na dobit poslovnim partnerima iz članka 7. stavka 1. točke 3. Zakona o porezu na dobit, smatraju se osobe s kojima postoji poslovni odnos ili se očekuje da će se takav odnos uspostaviti. Troškovima reprezentacije s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost smatraju se darovi sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, sukladno članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona o porezu na dobit koji su dani poslovnom partneru ili njegovu opunomoćeniku ili nekoj drugoj osobi, ako za to ne postoji pravna obveza ili neka druga povezanost s uslugom primatelja.

Članak 24. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit navodi da se troškovima promidžbe za koje se ne uvećava porezna osnovica u smislu članka 7. stavka 6. Zakona o porezu na dobit koji uključuje mogućnost darivanja proizvoda, smatraju i troškovi nastali putem sredstva javnog priopćavanja, na oglasnim stupovima i pločama, telopima, lecima, katalogima, sajmovima, troškovi nagradnih igara u skladu s propisima o priređivanju nagradnih i sličnih igara, te troškovi kojim se promiče ime, dobro ili usluga poreznog obveznika na drugi način koji ima javno obilježje.

Zbog širine i nepredvidivosti načina i oblika u kojima se može pojaviti promidžba Zakon i Pravilnik o porezu na dobit ne navodi taksativno koji se troškovi smatraju promidžbom ili promocijom, a smatra ih porezno priznatim rashodom poslovanja, pod uvjetom da su učinjeni u poslovne svrhe, odnosno da su povezani s ostvarivanjem prihoda.

Prema navedenim poreznim propisima uzima se u obzir mogućnost da porezni obveznici, u konkretnom slučaju banaka razvija posebnu marketinšku strategiju i koristi promidžbu kako bi privukla nove korisnike određenih bankarskih usluga i to kod onih korisnika koji imaju redovite mjesečne novčane priljeve na tekući račun.

Za utvrđivanje poreznog tretmana, u konkretnom slučaju, bitna je činjenica da banka dodjeljuje mobilni aparat pod određenim obvezujućim uvjetima za klijenta, a to je prijenos tekućeg računa na rok od najmanje godine dana uz plaćanje redovite mjesečne naknade što je u skladu s općim uvjetima poslovanja banke. Stoga ako porezni obveznik koncipira promidžbenu akciju na način prema kojemu bi mogućnost primitka mobilnog telefona bila dostupna svima pod jednakim uvjetima i s točno utvrđenom pravnom obvezom što pretpostavlja javnu objavu promidžbene akcije odnosno javno obilježje akcije, pri čemu će se isključiti mogućnost pogodovanja određenim osobama, svi troškovi vezani za provođenje navedene akcije uključujući i mobilni telefon bili bi porezno priznati rashod banke u cijelosti, odnosno smatrali bi se kao rashodi učinjeni s ciljem povećanja prihoda.

Sukladno članku 40. stavku 1. točki d) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13, 99/13 - Rješenje USRH, 148/13 i 153/13 - Rješenje USRH) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi sa štednim, tekućim i žiroračunima, plaćanjima, transferima, dugovima, čekovima i drugim prenosivim instrumentima, osim naplate duga oslobođene su od plaćanja poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV).

Prema odredbi članka 58. stavka 4. točke 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, porezni obveznik ne može odbiti pretporez sadržan u računima za primljena dobra i obavljene usluge što ih koristi za isporuke dobara i obavljanje usluga oslobođenih plaćanja PDV-a u tuzemstvu prema člancima 39., 40. i 114. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Budući je preduvjet za korištenje usluge mobilnog bankarstva posjedovanje mobilnog telefona, mišljenja smo da se darovanje takvog telefona klijentu prilikom ugovaranja paketa bankarskih usluga u promotivnom periodu može smatrati dijelom financijske usluge koja je oslobođena od plaćanja PDV-a.

Napominjemo da se pretporez sadržan u računima za nabavu navedenih telefona ne može odbiti sukladno članku 58. stavku 4. točki 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Broj klase: 410-01/13-01/1697
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/13-02
Zagreb, 03.07.2013

- kreditne institucije,
- finansijske institucije,
- kreditne unije,
- investicijska društva,
- društva za osiguranje i reosiguranje,
- leasing društva,
- institucije za platni promet
- i institucije za elektronički novac.

Slijedom navedenoga, Zakon o porezu na dobit propisuje da pravo na umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit ne mogu koristiti porezni obveznici čija je dobit ostvarena u bankarskom odnosno financijskom nebankarskom sektoru. Pravilnik o porezu na dobit navodi samo neke od poreznih obveznika na koje se takva porezna olakšica ne može primijeniti, kao što su kreditne institucije, financijske institucije, kreditne unije, investicijska društva, društva za osiguranje i reosiguranje, leasing društva, institucije za platni promet i institucije za elektronički novac. Obzirom da se dobit koju ostvaruju društva koja obavljaju djelatnost osiguranja i reosiguranja u smislu Zakona o porezu na dobit ne može reinvestirati, odnosno izuzeti od oporezivanja, smatra se da i društva koja obavljaju posredovanje u osiguranju i reosiguranju obavljaju djelatnost iz financijskog nebankarskog sektora te stoga ne mogu koristiti poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit.

Nadalje, prilikom utvrđivanja prava na korištenje porezne olakšice za reinvestiranu dobit uz mogućnost primjene članka 6. stavaka 7. Zakona o porezu na dobit, uzeti će se u obzir djelatnost koju porezni obveznik stvarno obavlja, odnosno od koje stječe prihode ili dobit. Naime, u praksi su česti slučajevi da porezni obveznik obavlja jednu od više djelatnosti za koje je dobio odobrenje za rad ili je iste registrirao na Trgovačkom sudu. Stoga će se poreznim obveznicima koji može bitno obavljaju djelatnost iz područja bankarskog i financijskog nebankarskog sektora uskratiti pravo na korištenje porezne olakšice za reinvestiranu dobit iako nisu osnovani ili registrirani kao neko od društava navedenih u članku 12.a stavku 6. Pravilnika o porezu na dobit. Međutim pravo na umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit priznati će se poreznim obveznicima koji su registrirani ili osnovani radi obavljanja djelatnosti iz područja bankarskog i financijskog nebankarskog sektora ako se utvrdi da stvarno ostvaruju prihode odnosno dobit obavljanjem djelatnosti od koje je moguće ostvariti pravo na korištenje porezne olakšice za reinvestiranu dobit.

Reg: MF2013-02-20-0598

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B39

Je li vrijednosno usklađenje zemljišta porezno priznati rashod?
(20.2.2013)

Broj klase: 410-01/13-01/598
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/13-2
Zagreb, 20.02.2013

Je li vrijednosno usklađenje zemljišta porezno priznati rashod?

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Prema članku 12. stavcima 1. i 4. Zakona o porezu na dobit amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine priznaje se kao rashod u svoti obračunanoj na trošak nabave po linearnoj metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. toga članka. Amortizaciji ne podliježe zemljište, šuma i slična obnovljiva prirodna bogatstva, financijska imovina, spomenici kulture te umjetnička djela.

U skladu s člankom 11. stavkom 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12 i 146/12) rashodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit, smatraju se smanjenja gospodarstvenih koristi u obliku odljeva ili iscrpljenja imovine ili stvaranja obveza koja imaju za posljedicu smanjenje kapitala a u svrhu povećanja prihoda odnosno dobiti.

Prema članku 22. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit, porezna osnovica povećava se za iznos amortizacije iz članka 7. stavka 1. točke 2. Zakona o porezu na dobit iznad najviše porezno dopustiva iznosa propisanog u članku 12. toga Zakona. Porezna osnovica se povećava za iznos iskazanog gubitka od vrijednosnog usklađenja dugotrajne imovine za koju se amortizacija priznaje kao rashod na način propisan člankom 12. Zakona o porezu na dobit i tim člankom Pravilnika, osim u slučaju nastanka izvanrednog oštećenja na temelju vjerodostojne dokumentacije.

Slijedom navedenoga, porezno priznati rashod dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine može se utvrditi samo temeljem članka 12. Zakona o porezu na dobit i članka 22. Pravilnika o porezu na dobit, koji ne propisuju priznavanje rashoda po osnovi vrijednosnog usklađenja dugotrajne materijalne ili nematerijalne imovine, neovisno o tome da li se radi o imovini koja se amortizira ili ne amortizira, osim u slučaju nastanka izvanrednog oštećenja. Porezno priznati rashod iskazanog gubitka po osnovi vrijednosnog usklađenja dugotrajne imovine temeljem nastanka izvanrednog oštećenja može biti usklađenje vrijednosti dugotrajne imovine nakon elementarne nepogode kao što je vrijednosno usklađenje šume nakon požara i sl., uz vjerodostojnu dokumentaciju.

Reg: MF2013-02-20-0911

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B38

Kada se nagrađivanje vjernosti kupaca smatra porezno priznatim rashodom i kako se razlikuje od reprezentacije (20.2.2013)

Broj klase: 410-01/13-01/911
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/13-2
 Zagreb, 20.02.2013

Kada se nagrađivanje vjernosti kupaca smatra porezno priznatim rashodom i kako se razlikuje od reprezentacije u slučaju kada trgovački centar (Centar) organizira marketinšku akciju darivanja, odnosno nagrađivanja vjernosti kupaca na način da kupcima izdaju karticu koja se koristi prilikom plaćanja kod trgovaca unutar Centa, čime kupci skupljaju nagradne bodove koje mogu iskoristi pri budućim kupnjama pri čemu će Centar iznos iskorištenih bodova nadoknaditi trgovcu. Da li se troškovi zamjene bodova za važeće sredstvo plaćanja mogu smatrati porezno priznatim rashodom Centra.

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

U skladu s člankom 11. stavkom 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12 i 146/12) rashodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit, smatraju se smanjenja gospodarstvenih koristi u obliku odljeva ili iscrpljenja imovine ili stvaranja obveza koja imaju za posljedicu smanjenje kapitala a u svrhu povećanja prihoda odnosno dobiti.

Prema članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona o porezu na dobit, porezna osnovica iz članka 5. toga Zakona povećava se za 70% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom. Nadalje prema stavku 6. navedenoga članka Zakona o porezu na dobit, iznimno, od navedenoga ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom ako je njihova pojedinačna vrijednost bez poreza na dodanu vrijednost do 80,00 kuna.

U skladu s člankom 23. Pravilnika o porezu na dobit poslovnim partnerima iz članka 7. stavka 1. točke 3. Zakona o porezu na dobit, smatraju se osobe s kojima postoji poslovni odnos ili se očekuje da će se takav odnos uspostaviti. Troškovima reprezentacije s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost smatraju se darovi sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, sukladno članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona o porezu na dobit koji su dani poslovnom partneru ili njegovu opunomoćeniku ili nekoj drugoj osobi, ako za to ne postoji pravna obveza ili neka druga povezanost s uslugom primatelja.

Članak 24. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit navodi da se troškovima promidžbe za koje se ne uvećava porezna osnovica u smislu članka 7. stavka 6. Zakona o porezu na dobit smatraju i troškovi nastali putem sredstva javnog priopćavanja, na oglasnim stupovima i pločama, telopima, lecima, katalozima, sajmovima, troškovi nagradnih igara u skladu s

propisima o priređivanju nagradnih i sličnih igara, te troškovi kojim se promiče ime, dobro ili usluga poreznog obveznika na drugi način koji ima javno obilježje.

Obzirom na prirodu naprijed navedenih troškova reprezentacije prema Zakonu i Pravilniku o porezu na dobit, isti nisu u cijelosti porezno priznati rashodi, stoga što nisu u cijelosti i isključivo povezati s povećanjem prihoda. Naime, takvi troškovi ne nastaju na temelju određene pravne obveze, već ovise o volji, želji i odluci poreznog obveznika, međutim obzirom da reprezentacija pretpostavlja postojanje poslovnog odnosa s poslovnim partnerom, 30% troškova reprezentaciju smatra se porezno priznatim rashodom.

Zbog širine i nepredvidivosti načina i oblika u kojima se može pojaviti promidžba Zakon i Pravilnik o porezu na dobit ne navodi taksativno koji se troškovi smatraju promidžbom ili promocijom, a smatra ih porezno priznatim rashodom poslovanja, pod uvjetom da su učinjeni u poslovne svrhe, odnosno da su povezani s ostvarivanjem prihoda. Međutim, kako bi se spriječila možebitna pogrešna primjena navedenih propisa, moguće u obliku prikrivene prodaje prilikom davanja, odnosno direktnog korištenja proizvoda iz asortimana poreznog obveznika za promidžbene svrhe, propisano je zadovoljavanje uvjeta iza članka 7. stavka 6. Zakona o porezu na dobit te uvjeta iza članka 24. stavka 1. Pravilnika o porezu na dobit.

Prema navedenima poreznim propisima uzima se u obzir mogućnost da porezni obveznici razvijaju različite marketinške strategije i koriste promidžbu kako bi kod kupaca, korisnika proizvoda ili usluga, stvorili svijest o postojanju njihovih proizvoda i usluga na tržištu, kako bi potencijalnim kupcima pružili dodatne informacije o svojim proizvodima, te kako bi razvili sklonost kupaca prema njihovim proizvodima ili uslugama, sve s ciljem povećanja prihoda. Vrlo često su marketinške aktivnosti usmjerene na motiviranje postojećih korisnika proizvoda i usluga na ponovnu kupnju, stoga se u tu svrhu pokreću akcije poznate kao sustav nagrađivanja vjernosti kupaca na način da pod određenim uvjetima ovisno o prethodnim kupnjama, kupci mogu ostvariti određene bodove koje mogu iskoristiti za kupovinu, ili mogu ostvariti popuste prilikom kupnje ili mogu biti sudionici neke nagradne igre te osvoji prigoda dar.

Slijedom navedenoga, u konkretnom slučaju, troškovima promidžbe smatraju se troškovi organiziranja sustava nagrađivanja korisnika kartice Centra kao i troškovi konverzije bodova koji nastanu Centru u slučaju kad prema unaprijed jasno utvrđenim uvjetima prilikom kupnje korisnici kartice mogu iskoristiti nagradne bodove. Naime, u specifičnim okolnostima konkretnog slučaja i prema navodima iz upita, zadovoljeni su uvjeti koje pretpostavljaju propisi o porezu na dobit, stoga što je opisana promidžbena aktivnost učinjena u poslovne svrhe kao i da su moguće pogodnosti koje donosi kartica Centra dostupne svima pod jednakim uvjetima i s točno utvrđenom pravnom obvezom, da je promidžbena akcija javno objavljena odnosno ima javno obilježje, te da isključuje mogućnost pogodovanja određenim osobama.

Reg: MF2013-01-02-2813

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B37

Kako se utvrđuje porezno priznata kamatna stopa na zajmove između povezanih osoba u tuzemstvu? (02.1.2013)

Broj klase: 410-01/12-01/2813
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
Zagreb, 02.01.2013

Kako se utvrđuje porezno priznata kamatna stopa na zajmove između povezanih osoba u tuzemstvu?

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Prema članku 13. stavku 1. Zakona o porezu na dobit, ako se između povezanih osoba u njihovim poslovnim odnosima ugovore takve cijene ili drugi uvjeti koji se razlikuju od cijena ili drugih uvjeta koji bi se ugovorili između nepovezanih osoba, tada se sva dobit u svoti u kojoj bi bila ostvarena, kad bi se radilo o odnosima između nepovezanih osoba, uključuje u poreznu osnovicu povezanih osoba.

Utvrđivanje porezno priznatih rashoda i prihoda po osnovi kamata na zajmove između povezanih osoba posebno je propisano člankom 14. Zakona o porezu na dobit, na način da se pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunate kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Prema članku 14. stavku 3. Zakona o porezu na dobit kamatnu stopu iz stavka 1. i stavka 2. toga članka Zakona određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba. Odredbe toga članka odnose se i na povezane osobe iz članka 13. stavka 5. Zakona o porezu na dobit.

U skladu s navedenim, postupak utvrđivanja porezno priznatih prihoda i rashoda po osnovi kamatnih stopa između povezanih osoba rezidenata utvrđuje se na način propisan člankom 14. Zakona o porezu na dobit, samo ako jedna od povezanih osoba:

- 1) ima povlaštenu porezni status, odnosno plaća porez na dobit po stopama koje su niže od propisane stope ili je oslobođena od plaćanja poreza na dobit,
- 2) ili ima u poreznom razdoblju pravo na prijenos poreznog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja.

Nadalje, odredbama članka 37. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 145/09, 123/10, 137/11, 61/12 i 146/12) propisano je da ako ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem se primjenjuje kamata iz članka 14. stavka 3. Zakona o porezu na dobit ne odredi i ne objavi visinu kamate, u tom razdoblju primjenjuje se eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka.

Slijedom navedenoga porezni obveznik X k.d. obvezan je primijeniti odredbe članka 14. Zakona o porezu na dobit i članka 37. Pravilnika o porezu na dobit, ako je prema navodima iz upita odobrio zajam povezanoj pravnoj osobi koja temeljem Zakona o poticanju ulaganja plaća porez na dobit po stopama koje su niže od propisane stope, odnosno povezanoj pravnoj osobi koja ima povlaštenu porezni status ili ako ista ima u poreznom razdoblju pravo na prijenos poreznog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja.

Nadalje, u konkretnom slučaju nije navedeno na koji način porezni obveznik koji posluje s gubitkom može biti u mogućnosti odobravati pozajmice, beskamratne pozajmice povezanim pravim osobama, te je potrebno obratiti pozornost da li ista u slučaju primanja zajma od povezane pravne osobe primjenjuje odredbe članka 14. Zakona o porezu na dobit, a moguće i članka 8. Zakona o porezu na dobit.

Reg: MF2012-10-04-0569

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B36

Utvrđivanje porezno priznate kamatne stope na zajmove povezanih banaka kada se zadužuju na međubankarskom novčanom tržištu (money market), pri čemu se takve transakcije ugovaraju putem standardiziranog međubankarskog sustava (04.10.2012)

Broj klase: 410-01/12-01/569
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
Zagreb, 04.10.2012

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Članak 13. stavak 1. Zakona o porezu na dobit propisuje, ako se između povezanih osoba u njihovim poslovnim odnosima ugovore takve cijene ili drugi uvjeti koji se razlikuju od cijena ili drugih uvjeta koji bi se ugovorili između nepovezanih osoba, tada se sva dobit u svoti u kojoj bi bila ostvarena, kad bi se radilo o odnosima između nepovezanih osoba, uključuje u poreznu osnovicu povezanih osoba.

Utvrđivanje porezno priznatih rashoda i prihoda po osnovi kamata na zajmove između povezanih osoba posebno je propisano člankom 14. Zakona o porezu na dobit, na način da se pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunate kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Prema članku 14. stavku 3. Zakona o porezu na dobit kamatnu stopu iz stavka 1. i stavka 2. toga članka Zakona određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

Postupak utvrđivanja porezno priznatih prihoda i rashoda po osnovi kamatnih stopa između povezanih osoba rezidenata utvrđuje se sukladno članku 14. Zakona o porezu na dobit, samo ako jedna od povezanih osoba:

- 1) ima povlaštenu poreznu status, odnosno plaća porez na dobit po stopama koje su niže od propisane stope ili je oslobođena od plaćanja poreza na dobit, ili
- 2) ima u poreznom razdoblju pravo na prijenos poreznog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja.

Nadalje, odredbama članka 37. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 145/09, 123/10, 137/11 i 61/12) propisano je da ako ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem se primjenjuje kamata iz članka 14. stavka 3. Zakona o porezu na dobit ne odredi i ne objavi visinu kamate, u tom razdoblju primjenjuje se eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka.

Sudionici porezno-pravnog odnosa dužni su prema članku 9. stavku 1. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 147/08, 18/11 i 78/12) postupati u dobroj vjeri. Sukladno članku 10. stavku 1. navedenog Zakona, porezne činjenice utvrđuju se prema njihovoj gospodarskoj biti.

Prema članku 112. Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine broj 117/08, 74/09, 153/09 i 108/12) kreditna institucija dužna je poslovati tako da je u svakom trenutku sposobna pravodobno ispunjavati dospelje novčane obveze (načelo likvidnosti) te da je trajno sposobna ispunjavati sve svoje obveze (načelo solventnosti).

Sukladno članku 3. stavcima 1. i 2. Odluke o upravljanju likvidnosnim rizikom (Narodne novine broj 2/10, 73/11 i 47/12) kreditna institucija dužna je uspostaviti sustav upravljanja likvidnosnim rizikom koji će biti primjeren vrsti, opsegu i složenosti poslovanja te profilu rizičnosti kreditne institucije. Sustav upravljanja likvidnosnim rizikom kreditne institucije mora osigurati održavanje dovoljno likvidnih sredstava u obliku rezervne, visokokvalitetne, nezaložene likvidne imovine za osiguranje u slučajevima različitih stresnih događaja (različitog intenziteta i trajanja), uključujući gubitak ili smanjenje neosiguranih i inače dostupnih izvora sredstava. Za korištenje navedenih sredstava ne smije biti nikakvih pravnih ili operativnih zapreka.

Pored navedenoga, banke su dužne postupati sukladno Odluci o minimalno potrebnim deviznim potraživanjima (Narodne novine broj 59/08, 17/09, 23/09, 30/11, 18/12 i 67/12) koja propisuje da su banke obvezne minimalno 17% deviznih obveza održavati deviznim potraživanjima.

Banke osnovane u Republici Hrvatskoj dostavljaju svaki radni dan Hrvatskoj narodnoj banci, najkasnije do 11 sati, s podacima za prethodni radni dan, Izvješće o trgovanju na novčanom tržištu sukladno Odluci o dostavljanju izvješća o trgovanju na novčanom tržištu (Narodne novine broj 65/02, 144/02 i 140/04). Navedeno Izvješće obuhvaća i trgovanje depozitnim novcem između banaka pod čime se podrazumijeva ukupan iznos kunskih/kreditnih depozita koje je banka koja izrađuje izvješće, primila od drugih banaka odnosno dala drugim bankama na dan za koji izrađuje izvješće.

Sukladno članku 318. stavku 3. Zakona o kreditnim institucijama, kreditne institucije ne smiju zaključivati nikakve pisane ili usmene ugovore s drugim kreditnim institucijama ili njihovim udruženjima kojima se može ograničiti načelo slobodnoga tržišnog natjecanja.

U konkretnom slučaju, potrebno je uzeti u obzir osnovnu djelatnost banke kao i zadanu obvezu očuvanja likvidnosti, upravljanja rizicima, upravljanja pričuvama te organizaciju

32

ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja.

Prema članku 33. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11 i 61/12) vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge prema članku 9. stavku 1. Zakona o porezu na dobit, priznaju se kao porezni rashod ako je postignuta nagodba s dužnikom koji nije fizička osoba ili povezana osoba, ako je dužnik u postupku sanacije koja se provodi prema odlukama vjerovnika ili državnih tijela, te temeljem pravorijeka donesenog u zakonski utvrđenom arbitražnom postupku i nagodbe u zakonski utvrđenom postupku mirenja.

U svezi vrijednosnog usklađenja financijske imovine Zakon o porezu na dobit člankom 10. stavkom 1. propisuje da se rashodi smanjenja vrijednosti financijske imovine priznaju u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena.

Hrvatski standard financijskog izvještavanja broj 9 - Financijski instrument (Narodne novine broj 30/08, 4/09, 58/11, 140/11 – ispravak), definira financijski instrument kao svaki ugovor temeljem kojeg nastaje financijska imovina jednog poduzetnika i financijska obveza ili vlasnički instrument drugog poduzetnika. Prema navedenom standardu financijska imovina obuhvaća sljedeće vrste imovine:

- a) udjeli i dionice kod povezanih poduzetnika;
- b) zajmovi povezanim poduzetnicima;
- c) sudjelujući interesi;
- d) ulaganja u vrijednosne papire;
- e) dani krediti i depoziti;
- f) ostala financijska imovina.

Prema članku 9. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit, prihodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit, smatraju se bruto povećanja gospodarstvenih koristi za isporučena dobra, obavljene usluge i po drugim osnovama u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što ima za posljedicu povećanje kapitala do kraja toga razdoblja. Povećanjem kapitala smatraju se i sva izravna povećanja dobiti i svih oblika kapitala osim revalorizacijskih pričuva. S revalorizacijskim pričuvama izjednačavaju se i odgovarajuće pričuve za vrijednosna usklađenja financijske imovine, utvrđene po posebnim propisima.

U smislu članka 11. Zakona o porezu na dobit posebni propisi Hrvatske narodne banke pretpostavljaju primjenu Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine broj 117/08, 74/09 i 153/09) i drugih podzakonskih propisa donesenih ne temelju toga Zakona, a u konkretnom slučaju nalaže se primjena Odluke o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija (Narodne novine broj 1/09, 75/09 i 2/10).

Prema članku 116. Zakona o kreditnim institucijama, kreditna institucija je dužna uspostaviti primjeren sustav upravljanja i stalnog praćenja portfelja i pojedinačnih izloženosti koje nose kreditni rizik te osigurati njegovo provođenje, što uključuje:

- 1) upravljanje portfeljima i pojedinačnim izloženostima koje nose kreditni rizik te raspoređivanje izloženosti u skupine prema nadoknadivosti i
- 2) provođenje vrijednosnog usklađivanja, ispravaka vrijednosti za bilančne stavke te rezerviranja za rizične izvanbilančne stavke.

Kreditna institucija dužna je osigurati da diverzifikacija njezinih portfelja koji nose kreditni rizik bude u skladu s njezinom kreditnom strategijom i ciljanim tržištima.

Odluka o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija (dalje u tekstu Odluka), između ostaloga propisuje i način utvrđivanja gubitka koji proizlaze iz kreditnog rizika. Navedena odluka definira pojam plasmana i kao financijsku imovinu u pojavnim obliku odobrenih kredita, pri čemu se osim glavnice plasmanom smatra i kamata po nominalnoj kamatnoj stopi i sve provizije i naknade odnosno kamatni prihod u cjelini koji se odnosi na pojedini financijski instrument.

Prema članku 3. Odluke, potpuno nenadoknadivim plasmanima smatraju se potraživanja kreditne institucije nastala na temelju sporne pravne osnove i druga potraživanja za koje se zbog osobito lošega imovinskog i financijskog položaja dužnika, kao i izostanka adekvatnih

instrumenta osiguranja, ne mogu očekivati nikakvi novčani tokovi za podmirenje obveza dužnika prema kreditnoj instituciji.

Sukladno članku 13. Odluke, ovisno o mogućnostima naplate odnosno o očekivanim budućim novčanim tokovima svi plasmani dijele se u tri šire kategorije (bez obzira na to je li riječ o pojedinačno značajnim izloženostima ili o izloženostima koje pripadaju portfelju malih kredita), a to su:

- 1) plasmani za koje nisu identificirani dokazi o umanjenju njihove vrijednosti na pojedinačnoj osnovi (rizična skupina A),
- 2) plasmani za koje su identificirani dokazi o djelomičnom umanjenju njihove vrijednosti, odnosno djelomično nadoknadivi plasmani (rizične skupine B-1/B-2/B-3) i
- 3) plasmani za koje su identificirani dokazi o umanjenju vrijednosti u visini njihove nominalne knjigovodstvene vrijednosti, odnosno potpuno nenadoknadivi plasmani (rizična skupina C).

Kreditna institucija dužna je procjenu kreditnog rizika i budućih novčanih tokova odnosno postojanje ili nepostojanje gubitaka po plasmanima iz stavka 1. ovog članka provoditi u skladu s odredbama članka 14. do 24. Odluke.

Prema članku 21. stavku 1. Odluke, umanjenje vrijednosti plasmana rizične skupine B-1/B-2/B-3 (u visini utvrđenoga gubitka u skladu sa stavkom 3. i 4. članka 19. Odluke) kreditna institucija dužna je knjižiti u račun dobiti i gubitka na teret troškova kreditne institucije za razdoblje u kojem su gubici utvrđeni, te u aktivni bilance u korist računa ispravaka vrijednosti plasmana na koje se ti ispravci odnose.

Sukladno članku 24. Odluke, smatra se da je sadašnja vrijednost potraživanja rizične skupine C jednaka nuli, te da gubitak odnosno ispravak vrijednosti po tim plasmanima iznosi 100% njihove nominalne knjigovodstvene vrijednosti. Kreditna institucija dužna je gubitak odnosno ispravak vrijednosti iz stavka 1. toga članka knjižiti u poslovnim knjigama u skladu s člankom 21. Odluke. Plasmani koji su klasificirani u rizičnu skupinu C i za koje je proveden 100%-tni ispravak vrijednosti kreditna institucija iskazuje na računima bilance sve dok se ne provedu pravne radnje u vezi s prestankom obveze dužnika, u skladu s politikama i procedurama kreditne institucije i zakonom koji uređuje obvezne odnose.

Prema članku 35. stavku 6. Odluke, iznos rezerviranja za gubitke povezane s izvanbilančnim obvezama rizične skupine B-1/B-2/B-3, kao i rizične skupine C, knjiži se na teret troškova kreditne institucije za razdoblje u kojem je gubitak utvrđen, te u korist odgovarajućega računa rezerviranja u pasivi bilance.

U slučajevima kada Banka provodi vrijednosno usklađenje financijske imovine potrebno je uzeti u obzir i Međunarodne standarde financijskog izvještavanja (Narodne novine broj 136/09, 8/10, 18/10, 27/10, 65/10, 120/10, 58/11, 140/11 - ispravak, 15/12: dalje MSFI/MRS) što je u skladu i s propisima Hrvatske narodne banke. MRS 39 - Financijski instrumenti: priznavanje i mjerenje, propisuje da na svaki datum izvještaja o financijskom položaju subjekt procjenjuje postoji li objektivan dokaz o umanjenju vrijednosti financijske imovine ili grupe financijske imovine. Vrijednost financijske imovine ili grupe financijske imovine se umanjuje i gubici od umanjenja vrijednosti nastaju samoi isključivo ako postoji objektivan dokaz o umanjenju vrijednosti proizašle iz jednog ili više događaja nastalih nakon početnog priznavanja imovine (događaj povezan s gubitkom) kada taj događaj (ili događaji) utječe na procijenjene buduće novčane tokove od financijske imovine ili grupe financijske imovine koji mogu biti pouzdano utvrđeni.

Slijedom navedenoga, u slučaju kada Banka zbog utvrđene nemogućnosti naplate plasiranih novčanih sredstava, odnosno kredita prethodno odobrenih u skladu sa Zakonom o kreditnim institucijama i u skladu s propisima Hrvatske narodne banke, izvrši otpis plasmana, takav otpis je i porezno priznati rashod pod uvjetima da je Banka prethodno poduzela sve mjere naplate predviđene politikama i procedurama kreditne institucije, zakonom koji uređuje obvezne odnose i koje se u smislu članka 9. stavka 2. Zakona o porezu na dobit i članka 33. stavka 1. Pravilnika o porezu na dobit smatraju mjerama poduzetim s pažnjom dobrog gospodarstvenika, odnosno samo kada se utvrdi objektivna i konačna nemogućnost naplate. Naime, prilikom otpisa plasmana potrebno je isključiti mogućnost, da je određeni plasman odobren bez prethodno utvrđene kreditne sposobnosti dužnika, adekvatnog instrumenta osiguranja potraživanja kao i postupanja suprotno propisima Hrvatske narodne banke.

Nadalje, otpis potraživanja po osnovi plasiranih novčanih sredstava, odnosno kredita s kojima se je postupalo sukladno posebnim propisima u načelu nema utjecaja na osnovicu poreza na dobit, stoga je pri provođenju navedenoga postupka odnosno u postupku priznavanja rashoda temeljem otpisa potraživanja nastalih po osnovi plasiranih novčanih sredstava, potrebno uzeti u obzir da je u prethodnim poreznim razdobljima evidentirano rezerviranje za rizike od potencijalnih gubitaka na teret troškova Banke sukladno propisima Hrvatske narodne banke, kako ne bi došlo do dvostrukog umanjenja osnovice poreza na dobit.

U slučaju kada Banka zbog utvrđene otežane mogućnosti naplate novčanih plasmana odluči s dužnikom sklopiti nagodbu na način da se dužniku otpiše određeni iznos, potrebno je i ovakav postupak uskladiti s propisima Hrvatske narodne banke, a sukladno Zakonu o porezu na dobit, porezno priznati rashod otpisa potraživanja može biti samo ako je nagodba sklopljena s dužnikom koji nije fizička osoba ili povezana osoba, ako je dužnik u postupku stečaja ili sanacije koja se provodi prema odlukama vjerovnika ili državnih tijela, te temeljem pravorijeka donesenog u zakonski utvrđenom arbitražnom postupku i nagodbe u zakonski utvrđenom postupku mirenja.

Reg: MF2012-06-29-0481

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B34

Je li amortizacija ili vrijednosno usklađenje goodwilla porezno priznati rashod? (29.6.2012)

Broj klase: 410-01/12-01/481
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
Zagreb, 29.06.2012

Je li amortizacija ili vrijednosno usklađenje goodwilla porezno priznati rashod?

Sukladno članku 7. stavku 1. točki 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica iz članka 5. toga Zakona povećava se za rashode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima.

Člankom 21. stavcima 1. i 2. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11 i 61/12) propisano je da se rashodima od vrijednosnih usklađenja iz članka 7. stavka 1. točke 1. Zakona, smatraju nerealizirani gubici koji se porezno ne priznaju. Nerealiziranim gubitkom iz stavka 1. toga članka smatra se usklađenje vrijednosti ispod troška stjecanja. Vrijednosno usklađenje troška stjecanja u slučaju stečaja smatra se realiziranim gubitkom koji se porezno priznaje

Članak 10. stavak 1. Zakona o porezu na dobit propisuje da se rashodi smanjenja vrijednosti zaliha i financijske imovine priznaju u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena.

Porezni tretman dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine utvrđen je člankom 12. Zakona o porezu na dobit, a sukladno stavcima 1. i 5. navedenog članka amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine priznaje se kao rashod u svoti obračunanoj na trošak nabave po linearnoj metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. toga članka. Godišnje amortizacijske stope utvrđuju se prema amortizacijskom vijeku za svrhe oporezivanja, za pojedine su grupe dugotrajne imovine:

1. za građevinske objekte i brodove veće od 1000 BRT, (20 godina) 5%;
2. za osnovno stado, osobne automobile (5 godina) 20%;
3. za nematerijalnu imovinu, opremu, vozila, osim za osobne automobile, te za mehanizaciju (4 godine) 25%;
4. za računala, računalnu opremu i programe, mobilne telefone i opremu za računalne mreže (2 godine) 50%;
5. za ostalu nespomenutu imovinu (10 godina) 10%.

Sukladno članku 22. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit, porezna osnovica povećava se za iznos amortizacije iz članka 7. stavka 1. točke 2. Zakona iznad najviše porezno dopustivog iznosa propisanog u članku 12. Zakona. Porezna osnovica se povećava za

iznos iskazanog gubitka od vrijednosnog usklađenja dugotrajne imovine za koju se amortizacija priznaje kao rashod na način propisan člankom 12. Zakona i ovim člankom, osim u slučaju nastanka izvanrednog oštećenja na temelju vjerodostojne dokumentacije.

Prema članku 22. stavku 6. Pravilnika o porezu na dobit amortizacija, goodwilla nastalog pri statusnim promjenama iz članka 19. Zakona nije porezno priznati rashod.

Članak 19. stavak 2. Zakona o porezu na dobit utvrđuje da je pripajanje transakcija kojom nestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava prijenosom sve imovine i obveza na drugo postojeće društvo, u skladu s propisima koji uređuju to područje.

Hrvatski standard financijskog izvještavanja (Narodne novine broj 30/08, 4/09, 58/11, 140/11 – ispravak dalje: HSFI) broj 5.- Dugotrajna nematerijalna imovina definira da je nematerijalna imovina nemonetarna imovina bez fizičkih obilježja koja se može identificirati. Nematerijalna imovina obuhvaća sljedeće vrste imovine:

- izdaci za razvoj,
- patenti,
- licencije,
- koncesije,
- zaštitni znaci,
- software,
- dozvola za ribarenje,
- franšize i ostala prava,
- goodwill,
- predujmovi za nematerijalnu imovinu i ostalu nematerijalnu imovinu.

Nadalje, HSFI 2. – Konsolidirani financijski izvještaji, pod točkom 7. navodi da goodwill uključuje buduće ekonomske koristi nastale od imovine koju nije moguće pojedinačno identificirati i zasebno priznati.

Prilikom utvrđivanja obveze poreza na dobit i utvrđivanja poreznog tretmana goodwilla veliki poduzetnici trebaju uzeti u obzir i Međunarodni računovodstveni standard broj 12. - Porez na dobit (Narodne novine broj 136/09, 8/10, 18/10, 27/10, 65/10, 120/10, 58/11, 140/11 - ispravak, 15/12: dalje: MRS 12) sukladno kojemu se goodwill koji nastaje u poslovnim spajanjima mjeri kao višak troška stjecanja nad stjecateljevim udjelom u fer vrijednosti stečenikove prepoznatljive imovine, obveza i mogućih obveza. Nadalje, navedeni standard između ostalog pojašnjava zbog čega se poreznim propisima ne dopušta smanjenje knjigovodstvene vrijednosti goodwilla tretirati kao odbitni rashod u određivanju oporezive dobiti, te navodi da je moguće poreznim propisima utvrditi da se goodwill ne odbija kada podružnica otuđuje svoju odnosnu djelatnost. U takvim slučajevima goodwill ima poreznu osnovicu koja je nula. Svaka razlika između knjigovodstvene vrijednosti goodwilla i njegove porezne osnovice u iznosu nula je oporeziva privremena razlika. Međutim, ovaj MRS ne dopušta priznavanje proizašle odgođene porezne obveze budući da se goodwill mjeri kao ostatak pa bi priznavanje odgođene porezne obveze povećavalo knjigovodstvenu vrijednost goodwilla.

Naime, MRS 12. pod točkom 21. A navodi da se naknadno smanjenje odgođene porezne obveze koje je nastalo zbog početnog priznavanja goodwilla također smatra da je nastalo od početnog priznavanja goodwilla i zbog toga se ne priznaje u skladu s točkom 15(a). Nadalje, prema točki 15(a) toga standarda odgođenu poreznu obvezu treba priznati za sve oporezive privremene razlike, osim ako odgođena porezna obveza proizlazi iz početnog priznavanja goodwilla.

Slijedom navedenoga, ako se u postupcima iz članka 19. Zakona o porezu na dobit pojavi goodwill utvrđen kao višak troška stjecanja nad stjecateljevim udjelom u fer vrijednosti stečenikove prepoznatljive imovine, obveza i mogućih obveza, tada se u porezno priznate rashode ne uključuje amortizacije goodwilla niti gubitka od vrijednosnog usklađenja goodwilla sukladno navedenima poreznim propisima i računovodstvenim standardima.

Međutim, u konkretnom slučaju napominjemo da ako nakon stjecanja 100 % udjela u drugom društvu nije došlo do statusne promjene iz članka 19. Zakona o porezu na dobit, odnosno ako nije došlo do pripajanja društva, porezni obveznik u svojim poslovnim knjigama i dalje iskazuje ulaganje koje za potrebe izrade financijskih izvještaja vrijednosno usklađuje. Međutim, vrijednosno usklađenje takvog ulaganja se priznaje sukladno članku 10. Zakona o porezu na dobit, uzimajući u obzir članke 21. i 35. Pravilnika u porezu na dobit, slijedom kojih gubitak vrijednosnog usklađenja dionica i udjela nije porezno priznati rashod poslovanja.

...

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B33

Da li se na transakcije po računima uključenim u međunarodni obračunski notional pooling primjenjuju odredbe o kamata na zajmove između povezanih osoba ? (25.1.2012)

Broj klase: 410-01/11-01/2809
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
Zagreb, 25.01.2012

Da li se na transakcije po računima uključenim u međunarodni obračunski notional pooling primjenjuju odredbe o kamata na zajmove između povezanih osoba ?

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Prema članku 13. stavcima 1. i 2. Zakona o porezu na dobit ako se između povezanih osoba u njihovim poslovnim odnosima ugovore takve cijene ili drugi uvjeti koji se razlikuju od cijena ili drugih uvjeta koji bi se ugovorili između nepovezanih osoba, tada se sva dobit u svoti u kojoj bi bila ostvarena, kad bi se radilo o odnosima između nepovezanih osoba, uključuje u poreznu osnovicu povezanih osoba. Povezanim osobama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobe kod kojih jedna osoba sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu druge osobe, ili iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva.

Utvrđivanje porezno priznatih rashoda i prihoda po osnovi kamata na zajmove između povezanih osoba posebno je propisano člankom 14. Zakona o porezu na dobit, na način da se pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunate kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Nadalje, prema članku 14. stavku 3. Zakona o porezu na dobit kamatnu stopu iz stavka 1. i stavka 2. toga članka određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

Sukladno članku 37. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 145/09, 123/10 i 137/11) ako ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem se primjenjuje kamata iz članka 14. stavka 3. Zakona ne odredi i ne objavi visinu kamate, u tom razdoblju primjenjuje se eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka.

Sukladno članku 9. stavku 1. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 147/08 i 18/11) sudionici porezno-pravnog odnosa dužni su postupati u dobroj vjeri. Nadalje, navedeni Zakon člankom 55. propisuje da se knjigovodstvo mora voditi u skladu s propisima i na način da stručna treća osoba može u primjerenom roku steći pregled nad poslovanjem poduzetnika te nastankom, razvojem i okončanjem poslovnih događaja.

Prema članku 30. stavku 2. Odluke HNB-a za potrebe te Odluke, kreditnim poslovima smatraju se i svi drugi oblici dužničko-vjerovničkih odnosa zaključeni između rezidenta i nerezidenta koji od dužnika zahtijevaju plaćanje glavnice i/ili kamata vjerovniku (kredit s obilježjima hibridnih i podređenih instrumenata, avansna plaćanja, repo ugovori, faktoring i forfajting, izdani vrijednosni papiri rezidenata na inozemnim tržištima, financijski leasing, cash pooling, sekuritizirana imovina i drugi oblici dužničko-vjerovničkih odnosa).

U svezi opisanih transakcija po računima rezidenata u inozemstvu HNB u naprijed navedenom dopisu od 10. studenoga 2011. navodi: "kreditnim poslom s inozemstvom smatra se isključivo stvarni fizički cash pooling, a ne i obračunski (notional) pooling koji je namijenjen samo ostvarivanju povoljnijih uvjeta držanja sredstava uzimanjem u obzir svih stanja na računima članova pool-a prilikom izračuna ukupnog salda i kamata na ukupni saldo, bez stvarnog prijenosa sredstava na računima. Ukoliko se viškovi ili manjkovi prelijevaju od rezidenta nerezidentnim članicama grupe, transakcije je potrebno pratiti kao potraživanje ili dug prema inozemstvu, odnosno kao kreditni posao s inozemstvom".

Slijedom navedenoga, ovisno o vrsti transakcije po računima rezidenata u inozemstvu utvrdit će se i porezni tretman istih, stoga porezni obveznik rezident o istima treba posjedovati vjerodostojnu dokumentaciju, odnosno biti u mogućnosti na način utvrđen

02
2016

Općim poreznim zakonom prezentirati transakcije po računima otvorenim u inozemstvu neovisno da li su uključeni u određenu vrstu pool-a, a posebice o transakcijama s povezanim osobama. Stoga, ako se u konkretnom slučaju utvrdi da ne dolazi do prijenosa sredstava između članova pool-a, odnosno da se sredstva ne transferiraju s računa na račun, da se po takvim transakcijskim računima ne koriste odobrena prekoračenja, da rezident ostvaruje kamatu prema utvrđenim uvjetima inozemne banke, tada ne bi došlo do primjene članka 14. Zakona o porezu na dobit i članka 37. Pravilnika o porezu na dobit.

U slučaju uključivanja društava u neku vrstu pool-a razvidna je odluka matice da povezana društva otvore račune kod određene poslovne banke kako bi kao grupa mogli ostvariti određene pogodnosti kod banke, takvi uvjeti nisu uvijek najpovoljniji za svakoga člana grupe, međutim za utvrđivanje porezne obveze potrebno je imati u vidu transakcije po računima kako bi se utvrdilo da li transakcije imaju karakter cash poolinga (fizičkog poolinga) ili notional poolinga (obračunskog poolinga), odnosno da li dolazi do međusobnog pozajmljivanja sredstava.

Nadalje, napominjemo da je u konkretnom slučaju, kao i u svim drugim slučajevima kada se radi o povezanim osobama potrebno prilikom utvrđivanja cijena ili drugih ugovorenih uvjeta primijeniti odredbe članka 13. Zakona o porezu na dobit, odnosno primijeniti propisane metode, dok se pri utvrđivanju prihoda ili rashoda temeljem kamatne stope između povezanih osoba primjenjuju odredbe članka 14. Zakona o porezu na dobit i članka 37. Pravilnika o porezu na dobit.

Reg: MF2011-12-08-2470

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B32

Porezno priznati rashodi pri ustupanju potraživanja uz neuobičajeno veliku proviziju (08.12.2011)

Broj klase: 410-01/11-01/2470
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/11-2
Zagreb, 08.12.2011

Na koji način je potrebno utvrditi porezno priznate rashode pri ustupanju potraživanja u slučaju kada se potraživanje ustupa uz neuobičajeno veliku proviziju, npr. ako „kartičarska kuća“ planira svoja potraživanja ustupiti specijaliziranom društvu, pri čemu bi za iznos ugovorenoga diskonta dobili ulazni račun, da li se osnovica poreza na dobit može umanjiti za iznos ustupljenih potraživanja, te da li je ugovoreni diskont porezno priznati rashod ako se potraživanje od 100 kuna ustupa za 10 kuna, odnosno uz diskont od 90 %.

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Članak 6. stavak 1. točka 3. Zakona o porezu na dobit propisuje da se osnovica poreza na dobit iz članka 5. toga Zakona može umanjiti za prihode od naplaćenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila uključena u poreznu osnovicu, a nisu isključena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod.

Prema članku 9. Zakona o porezu na dobit vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospijea potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 120 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svote vrijednosnih usklađenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. toga članka. Prema stavku 2. navedenoga članka Zakona vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika. Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 2. toga članka ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja. Iznimno od stavka 3. toga članka Zakona priznaje se otpis potraživanja, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička osoba.

Prema članku 10. stavku 1. Zakona o porezu na dobit rashodi smanjenja vrijednosti financijske imovine priznaju se u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena.

Sukladno članku 10. stavcima 1. i 2. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 147/08 i 18/11) porezne činjenice utvrđuju se prema njihovoj gospodarskoj biti. Ako je prihod, dohodak, dobit ili druga procjenjiva korist ostvarena bez pravne osnove, porezno tijelo utvrditi će poreznu obvezu u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuje pojedina vrsta poreza. Nadalje, navedeni Zakon člankom 55. propisuje da se knjigovodstvo mora voditi u skladu s propisima i na način da stručna treća osoba može u primjerenom roku steći pregled nad poslovanjem poduzetnika te nastankom, razvojem i okončanjem poslovnih događaja.

Prema članku 12. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 41/08) u obveznim odnosima među trgovcima primjenjuju se trgovački običaji čiju su primjenu ugovorili i praksa koju su međusobno razvili.

Slijedom navedenih odredbi Zakona o porezu na dobit koje poreznu osnovicu definiraju kao dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona, u slučaju da porezni obveznik tijekom poreznog razdoblja izvrši vrijednosno usklađenje potraživanja od kupca, a da pri tome nisu zadovoljeni uvjeti iz članka 9. navedenog Zakona, za iznos vrijednosnog usklađenja treba povećati osnovicu poreza na dobit. Ako se u budućim poreznim razdobljima ispune uvjeti propisani člankom 9. Zakona o porezu na dobit, dakle kada se steknu uvjeti prema kojima navedeni rashodi postaju porezno priznati, za ista je moguće umanjiti osnovicu poreza na dobit. Međutim, napominjemo da je u slučaju primjene članka 9. i 10. Zakona o porezu na dobit, kao i svim drugima slučajevima kada se radi o rashodima koji u smislu Zakona o porezu na dobit u određenom poreznom razdoblju nisu porezno priznati rashodi, ali se u budućim poreznim razdobljima ispune uvjeti priznavanja rashoda, za isto je potrebno posjedovati vjerodostojnu dokumentaciju na način utvrđen Općim poreznim zakonom. Naime, u konkretnom slučaju je došlo do nove poslovne odluke i novog poslovnog događaja, a ne izričito do ispunjenja uvjeta iz članka 9. Zakona o porezu na dobit kojim se izvršeno vrijednosno usklađenje utvrđuje kao porezno priznati rashod poslovanja. Novom poslovnom odlukom, predmetno potraživanje koje je prethodno usklađeno kao porezno nepriznati rashod, odnosno otpisano, sada se ustupa trećoj osobi uz diskont. Zakon o porezu na dobit kroz propisana umanjivanja i uvećanja porezne osnovice predviđa ravnomjerno oporezivanje poslovnih događaja, stoga bi u načelu za prethodno opisani događaj bilo potrebno provesti knjiženja, uzimajući u obzir sve prethodne postupke, moguće umanjiti osnovicu poreza na dobit, ali na način da je u konačnici iznos porezno priznatog rashoda tijekom promatranih poreznih razdoblja, visina utvrđenog diskonta. Međutim, u konkretnom slučaju iznos ugovorenog diskonta je stavka koja iziskuje dodatna obrazloženja kako bi se mogao utvrditi konačan iznos porezno priznatog rashoda.

Naime, prema navodima iz upita a uzimajući u obzir naprijed navedene odredbe, u konkretnom slučaju ne možemo dati relevantan odgovor stoga što nemamo saznanja na koji je način u prethodnim poreznim razdobljima „kartičarska kuća“ izvršila vrijednosno usklađenje, te da li su potraživanja prema korisnicima kartica prema posebnim propisima već u zastari, odnosno da li postoji mogućnost naplate. Isto tako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir odredbe Općeg poreznog zakona potrebno je utvrditi sve činjenice koje mogu imati utjecaja na oporezivanje stoga što se iznos ustupljenog potraživanja svodi na 10 % ukupnog iznosa potraživanja, odnosno stoga što je diskont utvrđen u iznosu od 90%, što znatno odstupa od iznosa diskonta koji se uobičajeno ugovaraju u tim poslovnim događajima, posebice sa stajališta otkupitelja potraživanja kojemu je iznos ugovorenog diskonta oporeziv prihod.

Slijedom navedenoga, upućujemo podnositelja upita ili samog poreznog obveznika da prije sastavljanja godišnje prijave poreza na dobit o svim relevantnim činjenicama obavijeste nadležnu ispostavu poreznoga obveznika kako bi se mogao utvrditi konačni iznos porezno priznatih rashoda. Nadalje, napominjemo da će u konkretnom slučaju, osim navedenoga biti potrebno usmjeriti pažnju i na odredbe Zakona o porezu na dobit i Općeg poreznog zakona koje propisuju postupanja s povezanim osobama.

Napominjemo, u svom očitovanju o sličnoj problematiki KLASA: 011-02/11-05/6, URBROJ: 326-212-11-3 od 19. svibnja 2011. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga koja je sukladno Zakonu o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (Narodne novine broj 140/05) ovlaštena obavljati nadzor nad poslovanjem pravnih osoba koje se bave poslovima faktoringa, osim ako ih banke obavljaju unutar svoje registrirane djelatnosti,

između ostalog, navodi da je po mišljenju Agencije posao faktoringa otkup nedospjelih potraživanja.

U skladu s navedenim očitovanjem Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga otkup dospjelih potraživanja ne može se smatrati poslovima faktoringa. Prema tome, ako otkupitelj potraživanja za ustupatelja ne obavlja uslugu naplate potraživanja već u cijelosti kupuje dospjelo potraživanje i preuzima rizik njegove naplate odnosno ako ustupatelj (prodavatelj) nema više ništa s tim dugom u tom slučaju se prodaja takvih potraživanja može smatrati uslugom koja je prema članku 11.a stavku 1. točki d) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine od broja 47/95 do 94/09) i članku 79. stavku 1. i 2. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 149/09 i 89/11) oslobođena plaćanja poreza na dodanu vrijednost.

Reg: MF2011-11-04-2392

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B31

Jesu li troškovi nastali temeljem sudske presude porezno priznati rashod i pod kojim uvjetima? (04.11.2011)

Broj klase: 410-01/11-01/2392
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/11-2
Zagreb, 04.11.2011

Jesu li troškovi nastali temeljem sudske presude porezno priznati rashod i pod kojim uvjetima?

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Osnovica poreza na dobit iz članka 5. Zakona o porezu na dobit povećava se sukladno članku 7. stavku 1. točki 7. toga Zakona za kazne koje izriče mjerodavno tijelo.

Odredbama članka 11. stavka 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) utvrđeno je da se rashodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona, smatraju smanjenja gospodarstvenih koristi u obliku odljeva ili iscrpljenja imovine ili stvaranja obveza koja imaju za posljedicu smanjenje kapitala a u svrhu povećanja prihoda odnosno dobiti.

Prema članku 9. Zakona o porezu na dobit vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospjeća potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 120 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svote vrijednosnih usklađenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. toga članka. Vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika. Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 9. članka 2. Zakona o porezu na dobit, ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja. Iznimno od odredbe članka 9. stavka 3. Zakona o porezu na dobit, a sukladno stavku 4. toga članka priznaje se otpis potraživanja, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička osoba.

Sukladno članku 11. stavku 2. Zakona o porezu na dobit priznaju se kao rashod rezerviranja za rizike i troškove na temelju zakona ili drugog propisa i rezerviranja koja su uvjetovana ugovorima (rezerviranja za otpremnine, rezerviranja za troškove obnavljanja prirodnih bogatstava, rezerviranja za troškove u jamstvenim rokovima i rezerviranja za troškove po započetim sudskim sporovima).

Članak 80. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 41/08) navodi da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Ugovor o ustupanju nema učinak prema dužniku ako su on i

vjerovnik ugovorili da ovaj neće moći prenijeti tražbinu na drugoga ili da je neće moći prenijeti bez dužnikova pristanka.

Slijedom navedenoga, rashodi koji su poreznom obvezniku X d.o.o. nastali postupajući sukladno odluci Trgovačkog suda, prema kojoj je isti obvezan izvršiti plaćanje odnosno povrat sredstava društvu Y d.o.o., stoga što društvo Y d.o.o. nije uspjela naplati svoja potraživanja stečena ugovorom o ustupanju (cesiji), a koja se prijavljena u stečajnu masu predstavljaju porezno priznati rashod.

Međutim, napominjemo da je u konkretnom slučaju potrebno obratiti pozornost na mogućnost da je porezni obveznik X d.o.o., u prethodnim poreznim razdobljima sukladno članku 11. Zakona o porezu na dobit mogao priznati kao rashod rezerviranja za započete sudske sporove, te će o toj činjenici ovisiti i konačan iznos porezno priznatih rashoda tijekom 2011. godine. Porezna osnovica sukladno članku 7. stavku 1. točki 7. Zakona o porezu na dobit povećava se za troškove kazni koje izriče mjerodavno tijelo, međutim na način da se u troškove kazni ne uključuju kamate i sudski troškovi, stoga će u slučaju da je Trgovački sud rješenjem izrekao određenu kaznu poreznom obvezniku Maziva-Zagreb d.o.o. ista biti porezno nepriznati rashod.

Nadalje, skrećemo pozornost da je odgovor sastavljen na temelju upita kojega je dostavio porezni obveznik i kojemu nije priložen ugovor o ustupanju potraživanja (cesiji) niti rješenje, odnosno odluka Trgovačkog suda. Stoga vezano za postupak provođenje odluke Trgovačkog suda skrećemo pozornost nadležnim ispostavama poreznih obveznika na koje se odnosi predmetni ugovor o ustupanju potraživanja na ispravnu primjenu Zakona o porezu na dobit. Naime, u slučaju primjene članka 9. i članka 11. Zakona o porezu na dobit, porezno priznati rashodi poslovanja su uvjetno priznati rashodi, stoga je u slučaju da su određena potraživanja u prethodnim poreznim razdobljima isključena iz porezne osnovice zbog toga što su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom a naknadno naplaćena za ista je potrebno izvršiti usklađenja kao i u slučaju kada su se u prethodnim poreznim razdobljima izvršila rezerviranja za sudske sporove koja su tijekom poreznog razdoblja okončana.

Reg: MF2011-10-11-0602

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B30

Mogu li se prihodi od jednokratno naplaćenih naknada za porezne svrhe razgraničiti za vrijeme trajanja najma odnosno ugovora o leasingu? (11.10.2011)

Broj klase: 410-01/11-01/602
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/11-2
Zagreb, 11.10.2011

Mogu li se prihodi od jednokratno naplaćenih naknada za porezne svrhe razgraničiti za vrijeme trajanja najma odnosno ugovora o leasingu?

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Odredbama članka 9. stavka 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08 i 146/09) utvrđeno je da se prihodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit, smatraju bruto povećanja gospodarstvenih koristi za isporučena dobra, obavljene usluge i po drugim osnovama u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što ima za posljedicu povećanje kapitala do kraja toga razdoblja. Povećanjem kapitala smatraju se i sva izravna povećanja dobiti i svih oblika kapitala osim revalorizacijskih pričuva. S revalorizacijskim pričuvama izjednačavaju se i odgovarajuće pričuve za vrijednosna usklađenja financijske imovine, utvrđene po posebnim propisima.

Međunarodni računovodstveni standard broj 17.-Najmovi (Narodne novine broj 136/09, 8/10, 18/10, 27/10: dalje u tekstu MRS) pod točkom 36. navodi da najmodavci trebaju priznati imovinu koju drže pod financijskim najmom u svojoj izvještaju o financijskom položaju i prezentirati je kao potraživanje u iznosu koji je jednak neto ulaganju u najam. Točka 38. toga standarda navodi da početni izravni troškovi kao što su provizije i naknade za pravne usluge i interni troškovi često nastaju kod najmodavca za vrijeme pregovaranja i

dogovaranja najma. Ovdje nisu uključeni opći troškovi koji nastaju kod tima zaduženog za prodaju i marketing. Za financijske najmove, osim onih koji uključuju proizvođače ili posrednike u ulozi najmodavca, početni izravni troškovi dio su početnog mjerenja potraživanja financijskog najma te smanjuju iznos prihoda priznatih tijekom razdoblja najma. Kamatna stopa koja je sadržana u najmu definirana je tako da su početni izravni troškovi uključeni u potraživanje financijskog najma; nema potrebe da se oni zasebno dodaju. Troškovi nastali od strane proizvođača i diler, a vezani za pregovaranje i dogovaranje najma nisu uključeni u definiciju početnih izravnih troškova. Kao rezultat toga isključeni su iz neto ulaganja u najam te su priznati kao rashod kod priznavanja dobiti od prodaje, a za financijski najam to u pravilu predstavlja početak korištenje najma.

Nadalje, MRS 17- Najmovi pod točkom 39. navodi da se priznavanje financijskog prihoda treba temeljiti na osnovici koja održava konstantnu periodičnu stopu povrata na neto ulaganje najmodavca koje se odnose na financijski najam.

Sukladno MRS 18.- Prihodi točki 20. kada se ishod transakcije, koja obuhvaća pružanje usluga, može pouzdano procijeniti, prihodi povezani s tom transakcijom priznat će se prema stupnju dovršenosti transakcije na datum izvještaja o financijskom položaju. Ishod transakcije može se pouzdano procijeniti kada su ispunjeni svi slijedeći uvjeti:

- iznos prihoda može se pouzdano izmjeriti,
- vjerojatno je da će ekonomske koristi povezane s transakcijom pritjecati u subjekt,
- stupanj dovršenosti transakcije na datum izvještaja o financijskom položaju može se pouzdano izmjeriti, i
- nastali troškovi transakcije i troškovi dovršenja transakcije mogu se pouzdano izmjeriti.

Nadalje, točka 29. toga standarda navodi da, prihodi koji nastaju korištenjem imovine subjekta od strane drugih subjekata, koja nosi kamate, tantijeme i dividende priznat će se na osnovama postavljenim u točki 30. kada:

- je vjerojatno da će ekonomske koristi povezane s transakcijom pritjecati u subjekt, i
- iznos prihoda može se pouzdano izmjeriti.

Sukladno točki 1. MRS 39.- Financijski instrumenti: priznavanje i mjerenje, cilj toga standarda je uspostava principa priznavanja i mjerenja financijske imovine, financijskih obveza i određenih ugovora o kupnji ili prodaji nefinancijske imovine. Zahtjevi prezentiranja i objavljivanja informacija o financijskim instrumentima navedeni su u MRS-u 32.- Financijski instrumenti: objavljivanje i prezentiranje.

Slijedom navedenoga, naknade za troškove obrade ugovora i akontacije navedene u upitu koje leasing društva zaračunavaju i naplaćuju jednokratno uključuju se u poreznu osnovicu razdoblja u kojemu su zaračunate i naplaćene, što je u skladu s odredbama Zakona i Pravilnika o porezu na dobit te s Međunarodnim računovodstvenim standardima kojima se utvrđuje priznavanje prihoda. U konkretnom slučaju, potrebno je uzeti u obzir činjenicu da leasing društva u trenutku sklapanja ugovora s najmoprimcima navedene naknade i akontacije zaračunavaju i naplaćuju jednokratno, odnosno ne naplaćuju se od korisnika leasinga na ravnomjernoj osnovi tijekom razdoblja korištenja najma iako se za iste može reći da su u direktnoj svezi s predmetom leasinga. Naime, navedenim postupanjem leasing društva, u konačnici, da li temeljem izvršenih usluga ili temeljem neke druge ugovorene osnove u poreznom razdoblju, od korisnika leasinga ostvaruju određene oporezive prihode.

Nadalje, u svezi navedenoga, mišljenja smo da iznose navedenih naknada iz upita, kao i uvjete i načine plaćanja istih, utvrđuje svako leasing društvo sukladno svojim poslovnim interesima, te da za iste može omogućiti korisniku plaćanje istih tijekom trajanja ugovora o najmu. Tada bi se zaračunata naknada ili akontacija u svrhu obračuna poreza na dobit mogla vremenski razgraničiti.

Napominjemo da je u svezi primjene MRS 18. i 39. Središnji ured, Porezne uprave izdao mišljenja Klasa: 410-01/04-01/1696, Ur.broj: 513-07-21-01-/05-02 od 28. siječnja 2005. godine i Klasa: 410-01/07-01/451, Ur.broj: 513-07-21-01-/07-02 od 25. svibnja 2007. godine.

Reg: MF2011-10-07-1912

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B29

Kako se utvrđuje porezna osnovica u slučaju naknadnog vrednovanja

02
2016

- vrijednost derivativa se mijenja ovisno o promjenama kamatne stope, cijene drugog financijskog instrumenta, cijene robe, tečaja stranih valuta ili druge osnovne varijable;
- derivativ ne zahtijeva početno neto ulaganje ili je to ulaganje manje nego pri drugim vrstama ugovora za koje bi se moglo očekivati da slično reaguju na promjene tržišnih čimbenika;
- podmiruje se na neki budući datum.

Člankom 35. stavkom 2. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) propisana je obveza vođenja analitičke evidencije po vrsti ulaganja, njihovoj početnoj vrijednosti, te po svim realiziranim i nerealiziranim promjenama. Međutim nije propisana forma navedene analitičke evidencije, stoga porezni obveznik treba osigurati vjerodostojnost i jednostavnost praćenja kako bi se utvrdila pravilna porezna obveza.

Req: MF2011-03-11-2163

etnik
manj

Porezni tretman prijenosa nekretnina kao gospodarske cjeline postupkom odvajanja s preuzimanjem (11.3.2011)

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06 i 80/10) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Prema članku 19. stavcima 3., 4., i 5. Zakona o porezu na dobit podjela je transakcija koja obuhvaća razdvajanje i odvajanje:

1. pri razdvajanju društva (u daljnjem tekstu: preneseno društvo), društvo nestaje, bez postupka likvidacije, prijenosom sve imovine i obveza na dva ili više novoosnovanih ili postojećih društava (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelj,
2. pri odvajanju društvo (u daljnjem tekstu: preneseno društvo) prenosi jednu ili više djelatnosti na jedno ili više društava koja se osnivaju ili na jedno ili više postojećih društava (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelja), u skladu s propisima koji uređuju to područje. Prijenosom djelatnosti se smatra prijenos cjelokupne imovine i obveza koje se pripisuju dijelu društva koje organizacijski čini zasebno poslovanje.

Prava i obveze spojenih, pripojenih ili podijeljenih poreznih obveznika iz poreznopravnog odnosa preuzima pravni sljednik.

Sukladno članku 20. Zakona o porezu na dobit, ako pri spajanju, pripajanju ili podjeli prema članku 19. toga Zakona postoji kontinuitet u oporezivanju, smatra se da porezni obveznik nastavlja djelatnost, te to nema utjecaja na oporezivanje. Kontinuitet u oporezivanju prema stavku 1. toga članka postoji ako pri prijenosu na društvo preuzimatelja ne dolazi do promjena u procjeni predmeta imovine i obveza. Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se neovisno o tome radi li se o jednom ili više prenesenih društava, odnosno društava preuzimatelja.

Sukladno članku 33. stavku 1. Zakona o porezu na dobit, porezna osnovica utvrđuje se na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i gubitka), ako taj Zakon ne određuje drukčije.

Hrvatski standard financijskog izvještavanja broj 6. Dugotrajna materijala imovina (Narodne novine broj 30/08 i 4/09) pod točkama 29. 30. i 31. navodi da poduzetnik treba odabrati ili metodu troška ili metodu revalorizacije kao računovodstvenu politiku i primijeniti tu politiku na cjelokupnu skupinu dugotrajne materijalne imovine. Nakon početnog priznavanja imovine, poduzetnik može pojedinu dugotrajnu materijalnu imovinu iskazati po njezinu trošku umanjenom za ispravak vrijednosti i akumulirane gubitke od umanjenja (metoda troška). Alternativno, nakon početnog priznavanja imovine, dugotrajnu materijalnu imovinu čija se fer vrijednost može pouzdano mjeriti poduzetnik može iskazati po revaloriziranom iznosu, koji čini njegova fer vrijednost na datum revalorizacije umanjena za kasniji ispravak vrijednosti i kasnije akumulirane gubitke od umanjenja. Revalorizacija se treba provoditi dovoljno redovito tako da se knjigovodstveni iznos značajno ne razlikuje od onog do kojeg bi se došlo utvrđivanjem fer vrijednosti na datum bilance (metoda revalorizacije).

Sukladno članku 10. stavku 1. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 147/08 i 18/11) porezne činjenice utvrđuju se prema njihovoj gospodarskoj biti.

Prema članku 12. stavcima 2. i 3. Zakon o porezu na promet nekretnina (Narodne novine broj 69/97, 153/02 i 22/11, Odluka USRH Narodne novine broj 26/00) porez na promet nekretnina ne plaća se kada se nekretnine stječu u postupku pripajanja i spajanja trgovačkih društava u smislu Zakona o trgovačkim društvima, te u postupku razdvajanja trgovačkog društva u više trgovačkih društava. Ako tijekom poreznog nadzora Porezna uprava utvrdi prividnost pravnog posla po osnovi kojeg je stečena nekretnina, poništiti će rješenje o oslobođenju od plaćanja poreza na promet nekretnina donesenog na temelju stavka 1. i 2. ovoga članka i utvrditi pripadajući porez na promet nekretnina.

Podjela društva kapitala posebno je uređena člancima 550.a do 550.r Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93, 34/99, 118/03, 107/07, i 137/09, Odluka USRH Narodne novine broj 52/00). Sukladno članku 550.r stavku 1. Zakona o trgovačkim društvima na podjelu s preuzimanjem odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 550.b do 550.p i članka 512. do 549. toga Zakona, osim ako odredbama toga članka nije propisano što drugo. Nadalje, prema članku 550.o stavku 1. Zakona o trgovačkim društvima, za sve obveze društva koje se dijeli, a koje su nastale do upisa podjele u sudski registar odgovaraju, zajedno s onim društvom na koje je ta obveza prešla suglasno planu podjele, sva ostala društva koja su sudjelovala u podjeli, i to kao solidarni dužnici, ograničeno, do iznosa vrijednosti dijela imovine koja je prešla na svakog od njih suglasno planu podjele, umanjene za obveze koje su pojedinome društvu dodijeljene suglasno planu podjele.

U konkretnom slučaju, društvo A d.o.o. odlukom imatelja udjela, odnosno odlukom fizičke osobe koja je jedini član društva, prenosi postupkom podjele i to odvajanjem nekretnine čija knjigovodstvena vrijednost iznosi 7,8 mil. kuna, te iste unosi u povezano

ZBIRKA MIŠLJENJA NADLEŽNIH TIJELA

2013. - 2015.

PDF s POVEZNICAMA

OLAKŠANO KRETANJE UNUTAR DOKUMENTA

POVEZNICE IZ SADRŽAJA

Pritisnite šifru ispred naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ

Pritisnite strelicu s desne strane naslova mišljenja

društvo B d.o.o. čime će fizička osoba jedini član društva A d.o.o., postati član društva B d.o.o., međutim fizička osoba će postati vlasnik udjela u društvu B d.o.o. koji se procjenjuju na 265 mil. kuna. Slijedom navedenog, razvidno je da u konkretnom slučaju dolazi do promjene u procjeni predmetne imovine, te da razlika između procijenjene i tržišne vrijednosti nekretnina koje se odvajaju podliježe oporezivanju sukladno članku 20. stavku 2. Zakona o porezu na dobit.

Nadalje, prema navodima iz upita, razvidno je da se u konkretnom slučaju radi o poslovnim odnosima između povezanih osoba, te je stoga razvidan utjecaj fizičke osobe koja je posredni i neposredni donositelj svih odluka u društvu A d.o.o., i društvu B o.o. kao i da porezni obveznik A d.o.o. tijekom prethodnih razdoblja nije sastavljao godišnje financijske izvještaje koji su na vjerodostojan način iskazivali odnos stanja imovine, obveza i kapitala. Naime, vrijednost skrivenih pričuva zbog ne provođenja postupka revalorizacije, u nekretninama koje se prenose procjenjuju se na 257,2 mil. kuna, što je 32 puta više od iskazane knjigovodstvene vrijednosti. Međutim u trenutku provođenja postupka podjele odvajanjem, zbog potrebe održavanja kontinuiteta u oporezivanju bitno je utvrditi da li dolazi do promjene u procjeni vrijednosti imovine i obveza koje se prenose iz društva A d.o.o. u društvo B d.o.o., a u konkretnom slučaju je razvidno da dolazi do promjene u procjeni stoga što se udio člana društva A d.o.o., u društvu B. d.o.o. utvrđuje prema procijenjenoj vrijednosti koja je za 257,2. mil. kuna veća od knjigovodstvene vrijednosti nekretnina.

Slijedom navedenoga i na temelju dostavljenog upita, u konkretnom slučaju, provođenjem postupka podjele odvajanjem pojavit će se obveza povećavanja osnovice poreza na dobit za iznos razlike između tržišne i procijenjene vrijednosti nekretnina koje se prenose, dok druge moguće porezne obveze mogu nastati u budućim poreznim razdobljima ovisno o postupcima imatelja udjela. Međutim, napominjemo da je naprijed navedeno mišljenje sastavljano na temelju dostavljenog upita, u kojemu je naznačeno da se u konkretnom slučaju izvršava prijenos djelatnosti, odnosno prijenos cjelokupne imovine i obveza koje se pripisuju dijelu društva koje organizacijski čini zasebno poslovanje. Međutim, u upitu nisu jasno navedeni razlozi zaokruživanja poslovanja upravo u društvu B d.o.o. postupkom odvajanja, imajući u vidu odgovornost prema vjerovnicima društva A d.o.o. Stoga vezano za moguća druga porezna pitanja koja mogu nastati tijekom provođenja navedenog postupka, upućujemo podnositelje upita i na nadležnu ispostavu Porezne uprave.

Reg: MF2011-01-25-2272

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B27 Porezni tretman ostvarenih prihoda temeljem otkupa nedospjelih potraživanja odnosno faktoringa (25.1.2011)

Broj klase: 410-01/10-01/2272
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/11-3
Zagreb, 25.01.2011

Prema članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Prema članku 9. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) prihodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona, smatraju se bruto povećanja gospodarstvenih koristi za isporučena dobra, obavljene usluge i po drugim osnovama u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što ima za posljedicu povećanje kapitala do kraja toga razdoblja. Povećanjem kapitala smatraju se i sva izravna povećanja dobiti i svih oblika kapitala osim revalorizacijskih pričuva. S revalorizacijskim pričuvama izjednačavaju se i odgovarajuće pričuve za vrijednosna usklađenja financijske imovine, utvrđene po posebnim propisima.

Sukladno članku 11. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) rashodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona, smatraju se smanjenja gospodarstvenih koristi u obliku odljeva ili iscrpljenja imovine ili stvaranja obveza koja imaju za posljedicu smanjenje kapitala, a u svrhu povećanja prihoda odnosno dobiti.

Nadalje, vezano za porezni tretman troškova osobnih automobila upućujemo na mišljenje Središnjeg ureda, Porezne uprave, Klasa: 410-01/10-01/224, Urbroj: 513-07-21-01/20-2 od 8. ožujka 2010. godine.

Porez na dobit - Porezna osnovica

Porezni tretman promidžbene akcije banke koja u cilju promicanja imena i usluga banke jednokratno položi određeni iznos na svaki novootvoreni račun dječje štednje (03.1.2011)

Broj klase: 410-01/10-01/2495
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/11-2
Zagreb, 03.01.2011

Koji je porezni tretman promidžbene akcije banke koja u cilju promicanja imena i usluga banke, te poticanja na štednju roditelja novorođene djece, djece školske i predškolske dobi organizira javnu promidžbenu akciju koja je koncipirana tako da u konačnici svaki roditelj koji se odazove na navedenu akciju, odnosno koji za novorođeno dijete ili dijete školske i predškolske dobi otvori račun dječje štednje, banka na isti jednokratno položi iznos od 50,00 kuna, međutim bez ikakve prethodno postojeće ili buduće obveze roditelja prema banci?

Prema članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Sukladno članku 11. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) rashodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona, smatraju se smanjenja gospodarstvenih koristi u obliku odljeva ili iscrpljenja imovine ili stvaranja obveza koja imaju za posljedicu smanjenje kapitala a u svrhu povećanja prihoda odnosno dobiti.

Prema članku 24. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit troškovima promidžbe za koje se ne uvećava porezna osnovica u smislu članka 7. stavak 6. Zakona, smatraju se i troškovi nastali putem sredstva javnog priopćavanja, na oglasnim stupovima i pločama, telopima, lecima, katalozima, sajmovima, troškovi nagradnih igara u skladu s propisima o priređivanju nagradnih i sličnih igara, te troškovi kojim se promiče ime, dobro ili usluga poreznog obveznika na drugi način koji ima javno obilježje.

Člancima 4.i 5. Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine broj 117/08, 71/09 i 153/09) propisane su osnovne bankovne usluge te osnovne i dodatne financijske usluge, koje pružaju banke. Prema članku 4. stavku 1. navedenog Zakona, bankovne usluge su primanje depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti i odobravanje kredita iz tih sredstava, a za svoj račun.

U konkretnom slučaju je razvidno da je banka s ciljem promicanja svoga imena i usluga te s ciljem izgradnje pozitivnog mišljenja i stvaranja povjerenja prema banci, organizirala javnu promidžbenu akciju u koju su uključena sva novorođena djeca, djeca školske i predškolske dobi, na način da ako to odluče njihovi roditelji i otvore račun dječje štednje, banka istima na novootvoreni račun obavlja polog jednokratnog iznosa od 50,00 kuna, međutim bez ikakve buduće ili prethodne obveze roditelja prema banci.

Slijedom navedenoga, mišljenja smo, uzimajući u obzir osnovnu djelatnosti banke i usluge koje pruža, da se navedena akcija i u smislu propisa o porezu na dobit smatra promidžbom, stoga je i porezno priznati rashod banke.

Reg: MF2010-03-04-0004

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B25

Porezni tretman pretvaranja revalorizacijske rezerve u temeljni kapital društva (04.3.2010)

Broj klase: 410-01/09-01/4
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/10-2
Zagreb, 04.03.2010

Koji je porezni tretman pretvaranja revalorizacijske rezerve u temeljni kapital društva odnosno nastanak porezne obveze prilikom prijenosa revalorizacijske rezerve u temeljni kapital?

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05 i 57/06) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Prema odredbama članka 9. stavka 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08 i 146/09) prihodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit smatraju se bruto povećanja gospodarstvenih koristi za isporučena dobra, obavljene usluge i po drugim osnovama u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što ima za posljedicu povećanje kapitala do kraja toga razdoblja. Povećanjem kapitala smatraju se i sva izravna povećanja dobiti i svih oblika kapitala osim revalorizacijskih pričuva. S revalorizacijskim pričuvama izjednačavaju se i odgovarajuće pričuve za vrijednosna usklađenja financijske imovine, utvrđene po posebnim propisima.

Odredbama članka 39. Pravilnika o porezu na dobit propisano je da se revalorizacijske pričuve koje su formirane pri procjeni imovine koja se amortizira u razdobljima prije primjene Zakona, 1. siječnja 2005., uključuju se u poreznu osnovicu u poreznom razdoblju i u iznosu u kojem se obračunava povećani trošak amortizacije na temelju revalorizacije, a ostatak revalorizacijske pričuve pri prodaji, uništenju ili drugom obliku otuđenja imovine od koje su oblikovane revalorizacijske pričuve. Revalorizacijska pričuva koja je formirana pri procjeni imovine od dana početka primjene Zakona uključuje se u poreznu osnovicu u poreznom razdoblju u kojemu je realizirana a utvrđuje se u svoti povećane amortizacije nastale zbog revalorizacije. Ostatak revalorizacijske pričuve uključuje se u poreznu osnovicu nakon uništenja, prodaje ili otuđenja na drugi način imovine od koje je revalorizacijska pričuva oblikovana.

Prema Međunarodnom računovodstvenom standardu broj 12. točki 5. (Narodne novine broj 136/09) odgođene porezne obveze jesu iznosi poreza na dobit plativi u budućim razdobljima koji se odnose na oporezive privremene razlike.

Sukladno Međunarodnom računovodstvenom standardu broj 16. točka 39. revalorizacijska rezerva uključena u kapital koja se odnosi na nekretnine, postrojenja i opremu može se izravno prenijeti na zadržanu dobit, kada je prestalo priznavanje imovine. Cjelokupna rezerva može se prenijeti u zadržanu dobit kada je imovina povučena iz uporabe ili je otuđena. Međutim, neke se rezerve mogu realizirati ako subjekt koristi imovinu. U tom slučaju iznos realizirane rezerve je razlika između amortizacije zasnovane na revaloriziranom knjigovodstvenom iznosu sredstva i amortizacije zasnovane na izvornom trošku imovine. Prijenos revalorizacijske rezerve u zadržanu dobit ne provodi se kroz dobit i gubitak. Nadalje, točka 42. toga standarda navodi da, učinci na poreze na dobit, ako

postoje, koji proizlaze iz revalorizacije nekretnina, postrojenja i opreme priznaju se i objavljuju sukladno MRS 12. Porez na dobit.

Slijedom navedenog razvidno je da se osnovica poreza na dobit povećava postupkom realizacije revalorizacijske pričuve, a koja može biti realizirana prijenosom u zadržanu dobit kada se sredstvo prestane priznavati ili postupno korištenjem sredstva u iznosu koji se utvrđuje kao razlika između amortizacije zasnovane na revaloriziranom knjigovodstvenom iznosu sredstva i amortizacije zasnovane na izvornom trošku imovine.

Stoga pod propisanim uvjetima porezni obveznik može postupno korištenjem sredstva, revalorizacijske rezerve prenijeti u zadržanu dobit, te naknadom odlukom društva istu prenijeti u temeljni kapital društva. Nadalje, napominjemo da je postupak povećanja temeljnog kapitala potrebno uskladiti s odredbama Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08 i 137/09).

Reg: MF2008-12-11-0012

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B24 Kamate na zajmove dioničara i članova društva (11.12.2008)

Broj klase: 410-01/08-01/12
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/08-2
Zagreb, 11.12.2008

Porezni obveznik "A" iz Zagreba postavio je upit vezano uz kamate na zajmove dioničara i članova društva. Naime, postavlja se pitanje da li je, prilikom izračunavanja iznosa kapitala temeljem članka 8. stavka 3. Zakona o porezu na dobit, u izračun potrebno uključiti i akumulirane gubitke. Temeljem navedenog, u nastavku odgovaramo.

Zakon o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05 i 57/06; u daljnjem tekstu: Zakon) u članku 5. stavku 1. propisuje da je porezna osnovica dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama Zakona. Prema članku 7. stavku 1. točki 12. Zakona porezna osnovica iz članka 5. Zakona povećava se za kamate koje nisu porezno priznati rashod prema odredbama Zakona.

Sukladno članku 8. stavku 1. Zakona u kamate iz članka 7. stavka 1. točke 12. Zakona spadaju i kamate na zajmove koji su primljeni od dioničara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija. Prema članku 8. stavku 2. Zakona zajmovima dioničara, odnosno člana društva, prema stavku 1. navedenog članka, smatraju se i zajmovi trećih osoba za koje jamči dioničar odnosno član društva.

Svota udjela dioničara odnosno člana društva u kapitalu korisnika kredita određuje se za porezno razdoblje kao prosjek uplaćenog kapitala, zadržane dobiti i rezervi, zadnji dan svakog mjeseca poreznog razdoblja prema odredbi članka 8. stavka 3. Zakona.

Pravilnik o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05 i 133/07; u daljnjem tekstu: Pravilnik) u članku 32. stavcima 1. i 2. propisuje da se kamatama iz članka 8. Zakona smatraju kamate na svotu zajma koji premašuje četverostruku svotu udjela dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, a koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkom pravu u društvu. Za izračun udjela člana društva u kapitalu, prema članku 8. stavak 1. Zakona, uzima se stanje kapitala (upisanog i umanjenog za neuplaćeni dio, neupisanog, pričuva i zadržane dobiti), na zadnji dan u mjesecu u kojemu se zajam počeo koristiti. Udio udjela člana društva i stanje kapitala utvrđuje se svaki zadnji dan u mjesecu za razdoblje korištenja zajma.

Prema članku 32. stavcima 5. i 6. Pravilnika ako se na kamate iz stavka 1. navedenog članka plaća porez na dohodak od kapitala, za kamate se ne povećava osnovica poreza na dobit. Za kamate iz stavka 1. istoga članka ne povećava se porezna osnovica ako ih zaračunava tuzemni obveznik poreza na dobit.

Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93 do 107/07; u daljnjem tekstu: ZTD) propisuje u članku 220. stavku 1. da je neto dobit ostvarenu u poslovnoj godini društvo dužno najprije uporabiti za namjene redom kako su navedene:

1. za pokriće gubitka prenesenog iz ranijih godina,
2. za unos u zakonske rezerve,
3. za unos u rezerve za vlastite dionice, ako ih je društvo steklo ili ih je društvo steklo ili ih namjerava steći,
4. za unos u statutarne rezerve, ako ih društvo ima.

ZTD u članku 406. stavku 1. propisuje da članovi društva ne mogu tražiti da im društvo vrati ono što su uplatili kao temeljne uloge. Članovima se ne smije isplatiti kamata na uplaćeni temeljni ulog niti se može ugovoriti takva obveza društva. Sve dok društvo postoji oni imaju pravo tražiti da im se isplati godišnja dobit i neraspoređena dobit iz ranijih godina u mjeri u kojoj to nije isključeno zakonom, društvenim ugovorom ili odlukom o upotrebi dobiti. Odlukom o upotrebi dobiti članovi društva mogu, ako se društvenim ugovorom drugačije ne odredi, iznos dobiti u potpunosti ili dijelom unijeti u rezerve društva ili ostaviti kao neraspoređenu dobit.

Temeljem navedenih odredbi, mišljenja smo da se pri izračunu stanja kapitala, na način propisan Pravilnikom, a sukladno članku 8. Zakona, mogu uključiti preneseni gubici iz ranijih godina koji nisu pokriveni, jer se za iznos takvih gubitka smanjuje zadržana dobit odnosno za iznos takvih gubitaka smanjuje se vrijednost kapitala. Društvo je dužno uporabiti dobit prema odredbama ZTD-a.

Reg: MF2008-06-11-0490

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B23 Nagrađivanje klijenata - korisnika kartičnih proizvoda (11.6.2008)

Broj klase: 410-01/08-01/490
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/08-2
Zagreb, 11.06.2008

Porezni obveznik banka 'A' planira provesti projekt sheme nagrađivanja svojih klijenata - korisnika kartičnih proizvoda, a usmjeren je i na postojeće i na buduće klijente navedene banke. Takva shema naziva se shema lojalnosti, a u slučaju korisnika kreditnih i debitnih kartica, cilj je takve sheme privlačenje novih klijenata. Pravilima sheme utvrđeno je da bi svaki korisnik imao pravo na određeni broj bodova za svako plaćanje karticama navedene banke koje su uključene u takvu shemu, a koje je učinjeno na prodajnim mjestima u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvu. Pravilima sheme utvrđene su i nagrade za lojalnost odnosno pravo na nagradu ima korisnik kartice koji svojim plaćanjima karticom koja je uključena u program prikupi određeni broj bodova. Predviđene nagrade mogu biti u obliku robe, popusta pri kupnji određene robe te usluga. Sadašnji i budući korisnici kartica bi putem publikacija i javnih glasila bili obaviješteni o točno određenim nagradama koje se mogu ostvariti u okviru sheme lojalnosti, te o točnom broju bodova koje korisnici trebaju sakupiti da bi ostvarili pravo na njih.

Provedbu opisane sheme lojalnosti, banka 'A' bi ugovorom angažirala trgovačko društvo, a ujedno bi bila i jedan od osnivača društva. Ugovorom bi bilo utvrđeno da takvo trgovačko društvo obavlja određene usluge: prikuplja podatke i vodi evidenciju o sakupljenom broju bodova svakog od korisnika kartice; putem javnih glasila i brošura obavještava sadašnje i buduće korisnike kartica o nagradama u okviru sheme lojalnost, te broju bodova potrebnom za ostvarenje prava na nagradu; izdaje korisnicima kartica vauchere za korištenje nagrada; sklapa ugovore s prodajnim mjestima, na kojima korisnici kartica ostvaruju pravo na nagrade; vrši plaćanje po računima koje mu za pružene isporuke i obavljene usluge ispostave prodajna mjesta na kojima su korisnici kartica ostvarili pravo na nagrade; vodi evidenciju o ostvarenim nagradama, te izvještava banku o sakupljenim bodovima i realizaciji ostvarenih nagrada.

Ugovorom između banke 'A' i trgovačkog društva, utvrđeno je da trgovačko društvo za usluge provedbe sheme lojalnosti ima pravo na naknadu koja bi se utvrđivala u odnosu na mjesečno sakupljeni broj bodova korisnika kartica navedene banke, a trgovačko društvo bi za navedenu uslugu fakturiralo banci putem mjesečnih računa.

Temeljem navedenog, postavljeni su upiti, na koja u nastavku odgovaramo:

- Da li će troškovi koji će banci nastati po osnovi mjesečnih faktura trgovačko društvo za usluge provedbe navedene sheme lojalnosti, biti porezno priznati rashodi po osnovu promidžbe?**

Zakon o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05 i 57/06; u daljnjem tekstu: Zakon) u članku 5. stavku 1. propisuje da je osnovica poreza na dobit, dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama Zakona.

Zakon u članku 7. stavku 1. točki 3. propisuje da se porezna osnovica iz članka 5. Zakona povećava za 70% troškova reprezentacija (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom. Prema stavku 5. navedenog članka, iznimno od stavka 1. točke 3. navedenog članka, ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom 'nije za prodaju', te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom do 80,00 kuna pojedinačne vrijednosti.

Pravilnik o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05 i 133/07; u daljnjem tekstu: Pravilnik) propisuje da se troškovima promidžbe za koje se ne uvećava porezna osnovica u smislu članka 7. stavak 6. Zakona, smatraju i troškovi nastali putem sredstva javnog priopćavanja, na oglasnim stupovima i pločama, telopima, lecima, katalogima, sajmovima, troškovi nagradnih igara u skladu s propisima o priređivanju nagradnih i sličnih igara, te troškovi kojim se promiče ime, dobro ili usluga poreznog obveznika na drugi način koji ima javno obilježje.

Temeljem navedenog, troškovi koji će nastati banci po osnovi mjesečnih faktura vezano uz provedbu sheme lojalnosti nisu troškovi promidžbe, već porezno priznati rashod temeljem odredbe članka 5. stavka 1. Zakona i članka 11. stavka 1. Pravilnika. Naime, banka plaća mjesečnu naknadu trgovačkom društvu. Takvo trgovačko društvo, prema navodima iz upita, obavlja, između ostalog, usluge obavješćavanja sadašnjih i budućih korisnika kartica, putem javnih glasila i brošura, o nagradama u okviru sheme lojalnosti. Navedeno znači, da će troškovi promidžbe trgovačkog društva biti porezno priznati rashodi trgovačkog društva, a naknada koju će banka plaćati trgovačkom društvu za obavljene usluge je prihod trgovačkog društva.

- Da li će troškovi koji će trgovačkom društvu nastati po osnovi faktura dobavljača i izdavanja vauchera za korištenje nagrada korisnicima kartica odnosno troškovi koji će nastati pri obavljanju usluge provedbe navedene sheme lojalnosti, biti porezno priznati rashod trgovačkog društva?**

Prema članku 2. stavku 1. Zakona porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.

Zakon u članku 5. stavku 1. propisuje da je osnovica poreza na dobit, dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana ili umanjena prema odredbama Zakona.

Sukladno članku 9. stavku 1. Pravilnika prihodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona, smatraju se bruto povećanja gospodarstvenih koristi za isporučena dobra, obavljene usluge i po drugim osnovama u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što ima za posljedicu povećanje kapitala do kraja toga razdoblja. Povećanjem kapitala smatraju se i sva izravna povećanja dobiti i svih oblika kapitala osim revalorizacijskih pričuva. S revalorizacijskim pričuvama izjednačavaju se i odgovarajuće pričuve za vrijednosna usklađenja financijske imovine, utvrđene po posebnim propisima.

Pravilnik u članku 11. stavku 1. propisuje da se rashodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona, smatraju smanjenja gospodarstvenih koristi u obliku odljeva ili iscrpljenja imovine ili stvaranja obveza koja imaju za posljedicu smanjenje kapitala a u svrhu povećanja prihoda odnosno dobiti.

Temeljem navedenog, trgovačko društvo je obveznik poreza na dobit, a troškovi koje takvo trgovačko društvo ima po osnovi faktura dobavljača i izdavanja vauchera za korištenje nagrada korisnicima kartica, smatraju se porezno priznatim rashodima.

Reg: MF2008-04-10-0262

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B22 Kamatna stopa na zajmove između povezanih društava (10.4.2008)

Broj klase: 410-01/08-01/262
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/08-2
Zagreb, 10.04.2008

Na temelju postavljenih upita u svezi primjene odredbi članka 14. stavak 2. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04, 90/05 i 57/06, dalje: Zakon) i članka 37. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05 i 133/07 - dalje: Pravilnik), nastavno se očitujemo

Zakonom o porezu na dobit propisano je porezno priznavanje kamata u odnosima između povezanih društava. U članku 7. stavak 1. točka 12. Zakona propisano je da se osnovica poreza na dobit povećava za kamate koje nisu porezno priznati rashod, prema odredbama Zakona. Tako je, između ostalih porezno propisanih kamata, u članku 13. stavak 2. Zakona propisano, da se pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju obračunane kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba, prema članku 14. stavak 1. Zakona, obračunava se kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Nadalje, propisano je u članku 14. stavak 3. Zakona da kamatnu stopu na zajmove između povezanih osoba određuje i objavljuje ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

U članku 37. Pravilnika o porezu na dobit propisano je da ako ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem se primjenjuje kamata iz članka 14. stavka 3. Zakona, ne odredi i ne objavi visinu kamate, u tom razdoblju primjenjuje se eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka. Odredbe članka 14. stavak 3. Zakona primjenjuju se na sve povezane osobe, rezidente i nerezidente.

Sukladno navedenom, znači da se i dalje primjenjuje eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka, koja je u 2007. iznosila 4,5%, a od 31. prosinca 2007. iznosi 9% (Narodne novine broj 1/08).

U svezi navedenoga napominjemo da visina kamate na zajmove između povezanih osoba spada u domenu transfernih cijena, ali zbog niza valjanih razloga, kao što je i raznolikost tržišnih kamata, posebno je uređena u navedenim propisima o oporezivanju dobiti. Temeljno zakonsko određenje porezno priznate kamate pri utvrđivanju rashoda/prihoda od kamata na primljene/dane zajmove kod povezanih osoba, propisano je kao porezno priznavanje kamate najviše/najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Dakle, ukupna intencija propisa je da porezno priznate kamate između povezanih osoba ne mogu biti veće od kamata koje bi se ostvarile između nepovezanih osoba, a što uz navedene propise, propisuje i odredba članka 41. stavak 1. Općeg poreznog zakona (Narodne novine br. 127/00, 86/01 i 150/02). U toj odredbi propisano je da ugovori i poslovni odnosi između povezanih osoba, porezno će biti priznati samo onda ako bi i druge osobe, koje nisu u takvom međusobnom odnosu, pod istim ili sličnim okolnostima, utvrdile takve ugovorne uvjete ili uspostavile takve poslovne odnose.

Sukladno navedenom, porezno se priznaje kamata na zajmove između povezanih osoba najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. A ako bi ta stopa prešla visinu od 9%, kolika je aktualna eskontna stopa Hrvatske narodne banke, tada bi se porezno priznale kamate najviše do visine 9%.

Odredbe o priznavanju kamate na dane zajmove između povezanih osoba, primjenjuju se u slučajevima zaračunavanja kamata u poslovnim odnosima između tuzemne poslovne jedinice inozemnog poduzetnika (nerezidenta) i društva osnivača ili između tuzemnoga

ovisnog društva i inozemnoga matičnog društva ili tuzemnoga matičnog društva i inozemnoga ovisnog društva.

Ako dolazi do transfera dobiti zbog poreznih razloga, i na kamate na zajmove između povezanih društava rezidenta, primijenit će se odredbe o priznavanju kamata. Dakle, ako povezana društva, rezidenti, zaračunavaju kamate koje su više od tržišnih, pri čemu se putem kamate transferira porezna osnovica na društvo koje ima povlašteni porezni status, tada će se i na njih primijeniti odredbe navedenih zakonskih propisa.

U porezne obveznike, rezidente, s povoljnijim poreznim statusom, osobito, spada društvo koje ima gubitak, pa nema porezne osnovice i ne plaća porez na dobit, a zaračuna kamatu na zajam povezanom društvu znatno iznad uobičajene tržišne kamate, ili se poveznom društvu s gubitkom zaračunava niža kamata od uobičajene tržišne. Nadalje, u porezne obveznike s povoljnijim poreznim statusom spadaju i svi porezni obveznici koji koriste neku od poreznih povlastica, olakšica i oslobođenja (područja od posebne državne skrbi, brdsko planinska područja, područje Grada Vukovara, slobodne zone te korisnici poticaja ulaganja prema posebnim propisima o poticanju ulaganja). Ako se u poslovnim odnosima s navedenim poreznim obveznicima obračunava previsoka dužnička odnosno preniska vjerovnička kamata, tada se i na rezidente primjenjuju propisi o visini kamate između povezanih osoba, ako se utvrdi da se radi o transferu dobiti u porezne svrhe.

Reg: MF2008-04-04-0017

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B21 Povećanje temeljnog kapitala iz sredstava društva (04.4.2008)

Broj klase: 410-01/08-01/17
Urudžbeni broj: 513-08-21-01/08-2
Zagreb, 04.04.2008

Obratio nam se "X" d.o.o., s pitanjem u svezi povećanja temeljnog kapitala iz sredstava društva.

Prema navodima u upitu, društvo A drži 15% dionica društva B. Ulaganje u dionice vodi po metodi troška. Dioničko društvo B želi povećati temeljni kapital društva unosom iz sredstava rezervi i zadržane dobiti. U tu svrhu izglasana je raspodjela dividende u obliku dividendnih dionica putem emisije običnih dionica po nominalnoj vrijednosti prema pripadnosti dividende. Na temelju odluke o isplati dividende društvo A je iskazalo prihode od dividendi, te je iste isključilo iz porezne osnovice, sukladno odredbama članka 6. stavak 1. točka 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04, 90/05 i 57/06), i članka 12. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05 i 133/07). Postavljeno je pitanje, je li društvo A ispravno postupilo kada je knjižilo prihode od dividendi i za iste smanjilo poreznu osnovicu u prijavi poreza na dobit, budući da je umjesto dividende dobilo dionice kao rezultat povećanja kapitala.

Na postavljeno pitanje nastavno odgovaramo.

Prema odredbi članka 6. stavak 1. točka 1. Zakona o porezu na dobit, porezna osnovica iz članka 5. Zakona smanjuje se za prihode od dividendi i udjela u dobiti. I u članku 12. Pravilnika o porezu na dobit propisano je da se porezna osnovica smanjuje za prihode od dividendi i udjela u dobiti, pod kojima se razumijevaju primljene dividende i udjeli u dobiti na temelju udjela u kapitalu kod poduzetnika.

Prema navedenim odredbama razvidno je da se udjeli u dobiti odnosno dividenda ostvarena na temelju udjela u kapitalu isključuje iz porezne osnovice, ako je dividenda iskazana u prihodima imatelja udjela odnosno dionica.

Sukladno navedenom, ako je društvo A kao imatelj dionica iskazalo prihode u financijskom izvješću, na temelju odluke društva B o raspodjeli dividende, tada za prihode od dividendi može smanjiti poreznu osnovicu, u smislu navedene odredbe članka 6. stavak 1. točka 1. Zakona o porezu na dobit. Činjenica da je imatelj udjela odnosno dionica umjesto novca dobio dionice temeljem odluke o povećanju kapitala, ne mijenja bit poslovnog događaja.

Odluka o povećanju temeljnog kapitala iz vlastitih sredstava rezervi i zadržane dobiti, mora se temeljiti na godišnjim financijskim izvješćima, a može se donijeti tek nakon što se utvrdi račun dobiti i gubitka za poslovnu godinu koja je prethodila onoj u kojoj se donosi

odluka o povećanju kapitala (zadnji godišnji račun), sukladno odredbama članka 328. stavci 3. i 4. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine br. 111/93 do 107/07).

Zbog navedenog smatramo da je društvo A za iskazane prihode od dividendi, za koje je primilo dionice s naslova povećanja temeljnog kapitala iz vlastitih sredstava, moglo smanjiti osnovicu poreza na dobit u prijavi poreza na dobit, na rednom broj 27 PD Obrasca.

Reg: MF2008-04-01-0245

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B20 Donacija za pomoć obitelji teško invalidnog djeteta (01.4.2008)

Broj klase: 410-01/08-01/245
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/08-2
Zagreb, 01.04.2008

Primili smo upit Centra za socijalnu skrb u kojem navode da bi primili na svoj žiroračun određena financijska sredstva pravnih i fizičkih osoba kao donaciju uz obavezu da donaciju isplate putem svoje blagajne obitelji teško invalidnog djeteta, u svezi čega se postavljaju sljedeća pitanja:

- smatra li se donacija oporezivim primitkom te tko i u kojem trenutku vrši uplatu pripadajućeg dijela poreznih obveza,
- da li obitelj pri primitku donacije ili nakandano treba priložiti račun u koju svrhu je iskorištena donacija,
- da li Centar treba sklopiti ugovor o danciji s donatorom?

Prema izjavi obitelji teško invalidnog djeteta, primljene donacije bi se koristile za životne potrebe djeteta.

Prema odredbama članka 2. stavak 6. i 7. Zakona o porezu na dobit ('Narodne novine' broj 177/04, 90/05 i 57/06) državne ustanove nisu obveznici poreza na dobit, osim ako obavljaju gospodarsvenu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu.

U skladu s člankom 7. stavak 7. Zakona o porezu na dobit, državne ustanove mogu primati darovanja u naravi ili novcu, učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe, ako navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima. Darovanja u visini do 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini smatraju se porezno priznatim rashodima odnosno izdacima darovatelja (poreznog obveznika poreza na dobit). Iznimno, svota može biti i veća od 2 % prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

Darovanja za zdravstvene potrebe koje isplaćuje ili daje poslodavac odnosno isplatitelj primitka po osnovi nesamostalnog rada svojem radniku odnosno osobi koja ostvaruje primitke po osnovi nesamostalnog rada, smatraju se primitkom u svezi s ostvarivanjem dohotka iz članka 5. Zakona, pa se po toj osnovi utvrđuje i oporezuje dohodak od nesamostalnog rada.

Slijedom navedenog, nakon što Centar za socijalnu skrb primi novačna sredstva od donatora, Centar može navedena sredstva u svrhu darovanja za zdravstvene potrebe neoporezivo isplatiti na žiroračun fizičke osobe - primatelja darovanja ili zdravstvene ustanove, ukoliko su ispunjeni uvjeti propisani Zakonom i Pravilnikom o porezu na dohodak.

Napominjemo da je odredbama članka 9. stavka 2 točke 2.1. podtočke 2.1.2. i stavka 4. Zakona o porezu na dohodak propisano da se dohotkom ne smatraju primici za koje fizičke osobe ne pružaju tržišne protuusluge i to primici po posebnim propisima, kao što su socijalne potpore, ako navedeni primici nisu u svezi s ostvarivanjem oporezivog dohotka iz članka 5. stavka 2. Zakona.

Reg: MF2007-09-03-1111

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B19 Porez na dobit i potpore (03.9.2007)

Broj klase: 410-01/07-01/1111

Prema poreznim propisima, porezni obveznik nema obvezu posebnog knjigovodstvenog praćenja i obračuna povremene djelatnosti izdavanja brošure i mape, niti bilo koje druge povremene djelatnosti koju se obavlja uz osnovnu djelatnost. No, budući da se u ovom slučaju povremena djelatnost financira iz potpora i donacija, bilo bi jednostavnije kada bi se u okviru ukupnog knjigovodstva organiziralo posebno knjigovodstveno praćenje i obračun za taj dio posla, zbog jednostavnijeg praćenja trošenja potpora te zbog izvješćivanja davatelja potpore o ukupno obavljenom poslu.

...

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B18 Troškovi reprezentacije i promidžbe pri oporezivanju dobiti (29.8.2007)

Broj klase: 410-01/07-01/683
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
 Zagreb, 29.08.2007

Obratio nam se porezni obveznik "A" iz Zagreba, s pitanjem u svezi razgraničenja troškova reprezentacije od troškova promidžbe. Porezni obveznik poklanja proizvode kupcima s ciljem poboljšanja prodaje. Vrijednost proizvoda koji se poklanjaju kupcima manja je od 80,00 kuna po komadu, pa se postavlja pitanje spadaju li troškovi poklonjenih proizvoda u troškove promidžbe ili troškove reprezentacije.

Nastavno dajemo mišljenje.

U članku 7. stavak 1. točka 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04, 90/05 i 57/06), propisano je da se osnovica poreza na dobit povećava za 70% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom.

U stavku 6. istoga članka Zakona, propisano je da se, iznimno, ne smatraju troškovima reprezentacije, proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika, prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično), dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom do 80,00 kuna pojedinačne vrijednosti.

Troškovi promidžbe su porezno priznati troškovi sukladno odredbi članka 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit. U članku 24. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05), propisano je da se troškovima promidžbe, za koje se ne uvećava porezna osnovica u smislu članka 7. stavak 6. Zakona, smatraju i troškovi nastali putem sredstva javnog priopćavanja, na oglasnim stupovima i pločama, telopima, lecima, katalogima, sajmovima, troškovi nagradnih igara u skladu s propisima o priređivanju nagradnih i sličnih igara, te troškovi kojim se promiče ime, dobro ili usluga poreznog obveznika na drugi način koji ima javno obilježje.

Prema navedenom, ako se kao promidžbeni materijal koriste predmeti s otisnutim znakom tvrtke ili proizvoda čija je pojedinačna vrijednost veća od 80,00 kn, smatra se porezno priznatim troškom promidžbe uz uvjet da se koristi u prodajnom odnosno poslovnom prostoru kupca.

Osim uobičajenih reklamnih predmeta, u promidžbene svrhe mogu se dati i proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika, prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«. Proizvodima prilagođenim za potrebe promidžbe i s oznakom »nije za prodaju«, smatraju se proizvodi koji su posebno pakirani za reklamne namjene, u malim vrećicama, kutijicama, bočicama, folijama i sličnoj ambalaži poznatoj u svijetu trgovine, te imaju napisanu, nalijepljenu ili drugi način apliciranu oznaku »nije za prodaju«. Dakle, to ne mogu biti proizvodi u standardnom komercijalnom pakiranju u kojemu su na policama trgovina. Komercijalno pakiranje uobičajeno u prodaji, može biti trošak promidžbe samo u slučaju javne objave, kao što je putem raznih nagradnih igara.

Iz svega navedenoga razvidno je da proizvodi koje poklanjate kupcima u uobičajenom komercijalnom pakiranju spadaju u troškove reprezentacije, bez obzira što im vrijednost nije veća od 80,00 kuna. Ako su proizvodi pakirani prilagođeni, za promidžbene potrebe s naznakom »nije za prodaju«, tada se radi o troškovima promidžbe.

...

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B17 Priznavanje troška amortizacije (04.7.2007)

Broj klase: 410-01/07-01/568
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
Zagreb, 04.07.2007

Obratio nam se "A" d.o.o. iz Zagreba, s pitanjem u svezi priznavanja obračuna troška amortizacije.

Prema navodima u pitanju, radi se o velikom poslovnom objektu koji je jedna cjelina, namijenjenom iznajmljivanju. Kao cjelina štavljenje u upotrebu, međutim, iznajmljen je manji dio prostora, dok će se preostali dio iznajmljivati po pronalasku zajmoprimatelja. Postavljeno je pitanje je li nakon stavljanja objekta u upotrebu porezno priznata ukupna amortizacija objekta neovisno o tome što je iznajmljen tek manji dio, na koje nastavno odgovaramo.

U članku 12. stavak 8. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04, 90/05 i 57/06), propisano je da se trošak amortizacije predmeta dugotrajne imovine priznaje kao porezni rashod od prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je dugotrajna imovina stavljena u upotrebu. U članku 22. stavak 5. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 90/05), propisano je da se ne priznaju se troškovi amortizacije za imovinu kojom se ne obavlja djelatnost.

Mišljenja smo da, kada se radi o poslovnoj imovini koja je stavljena u upotrebu sa svrhom obavljanja djelatnosti, priznaje obračun amortizacije na ukupni trošak nabave, po linearnoj metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. članka 12. Zakona. U takovom slučaju ne radi se o imovini kojom se ne obavlja djelatnost, nego o smanjenom obujmu korištenja kao trenutnom, prolaznom stanju u obavljanju djelatnosti.

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B16 Unos nekretnina u temeljni kapital društva (28.6.2007)

Broj klase: 410-01/07-01/854
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
Zagreb, 28.06.2007

Obratio nam se knjigovodstveno-računovodstveni servis s pitanjem o knjiženju unosa nekretnina u temeljni kapital društva, u postupku dokapitalizacije. Trgovački sud u Sisku upisao je povećanje temeljnog kapitala društva u vrijednosti koja je manja od procijenjene vrijednosti nekretnina za iznos upisanog založnog prava na ime obveza za dugoročne kredite, tj za oko 30% ukupne vrijednosti nekretnina. Tako su u poslovnim knjigama u aktivni iskazane nekretnine po procijenjenoj vrijednosti, a u pasivi na kontu temeljnog kapitala iznos koji je upisan u registru trgovačkog suda, a razlika (iznos založnog prava), na kontu kapitala koji nije upisan. Postoji dvojba je li takovo iskazivanje neupisanog kapitala u redu ili se treba iskazati na kontu rezervi.

Nastavno dajemo mišljenje.

Prema članku 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04, 90/05 i 57/06), osnovica poreza na dobit je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, povećana i smanjena prema odredbama toga Zakona, U članku 33. istoga Zakona propisano je da se porezna osnovica utvrđuje na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i gubitka), ako Zakon ne određuje drukčije.

U odredbama članka 10. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 90/05), propisano je postupanje koje nema utjecaja na poreznu osnovicu, u slučaju kada se u društvo ulaže imovina, a ulog nije registriran na trgovačkom sudu kao povećanje temeljnog kapitala.

Prema tim odredbama Pravilnika, pod ulaganjem dioničara ili člana društva u neupisani kapital društva, poreznog obveznika, razumijeva se ulaganje u novcu, stvarima i pravima predanim društvu na raspolaganje u poslovne svrhe, a koja ne potječu od obavljanja djelatnosti društva. O ulaganju mora postojati društveni ugovor ili druga pisana isprava.

Ako se ulaganje člana društva ili dioničara ne registrira kao povećanje temeljnoga kapitala, za uloženu imovinu mora se osigurati status imovine društva. Smatra se da je ulaganje steklo status imovine društva ako na temelju takova ulaganja ne postoji ni sadašnja ni buduća obveza društva, te da društvo imovinu posjeduje i s njom neograničeno raspolaže. Neograničeno raspolaganje imovinom podrazumijeva da se na društvo prenosi pravo činjeničnog (faktičkog) vlasništva, odnosno pravo gospodarske pripadnosti dobra društvu, sukladno odredbi članka 34. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 127/00, 86/01 i 150/02).

U skladu s navedenim, za porezne svrhe nije bitno na kojoj se poziciji u pasivi iskazuje povećanje neupisanog kapitala, ako su ispunjeni uvjeti iz odredbi navedenoga članka 10. Pravilnika o porezu na dobit. U ovom slučaju uvjeti su ispunjeni, jer je predmetnom imovinom povećan temeljni kapital društva, pri čemu samo dio vrijednosti iste, zbog založnog prava, nije mogao biti upisan u vrijednost temeljnog kapitala.

Reg: MF2007-06-27-0378

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B15 Prijenos potpore (27.6.2007)

Broj klase: 410-01/07-01/378
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
Zagreb, 27.06.2007

Na temelju vašeg zahtijeva za očitovanjem o predloženom odgovoru na upit poreznog obveznika "A" d.o.o. iz Rijeke, nastavno odgovaramo.

Prema navodima u upitu, Jedinica lokalne samouprave osnovala je društvo s ograničenom odgovornošću sa 100%-tinim udjelom s namjerom da izgradi vodoopskrbni sustav čija je izgradnja financirana iz namjenskih bespovratnih sredstava Hrvatskih voda, namjenske naknade prikupljene od potrošača vode iz javnog opskrbnog sustava, kredita OBRD i drugih sredstava bez obveze vraćanja.

Društvo je izgradilo vodoopskrbni sustav, ishodilo sve uporabne dozvole i predstoji primopredaja izgrađenih objekata komunalnim društvima - vodovodima. Društvo nije ostvarivalo prihode iz djelatnosti niti je to predviđeno u budućnosti. Budući da je nakon izgradnje ostalo namjenskih sredstava Hrvatskih voda i sredstava od naplaćene garancije izvođaču radova, osnivači društva, lokalna samouprava, donijeli su odluku na Skupštini društva da se dio neutrošenih sredstava preusmjeri na novoosnovano društvo lokalne samouprave (37 općina i gradova), županije i Hrvatskih voda, koje je osnovano radi izgradnje sustavne javne odvodnje i zaštite voda u zonama sanitarne zaštite izvorišta vode za piće. Sredstva se daju bez obveze vraćanja za sufinanciranje početka rada novoosnovanog društva i projektiranje objekata iz programa sustava javne odvodnje i zaštite voda. Neiskorištena bespovratna namjenska sredstva neće se vraćati lokalnoj samoupravi, jer ima puno općina i gradova, nego će se doznačiti novoosnovanom društvu. Sredstva su iskazana u okviru kapitala društva koje daje sredstva. Postavljena su slijedeća pitanja:

1. Predstavlja li odliv sredstava porezno nepriznati rashod društvu koje daje sredstva?
2. Može li društvo koje prima sredstva ista obračunati prema MRS-u 20 ili je to prihod razdoblja u kojemu su sredstva primljena.

Nastavno dajemo mišljene.

Prema navedenim podacima društvo koje je osnovala lokalna samouprava, osnovano je s ciljem izgradnje vodoopskrbnog sustava iz namjenskih sredstava, te društvo nije osnovano kao poduzetnik s ciljem stjecanja dobiti. Sve aktivnosti financirane su iz potpora (tuđih sredstava), dakle ne od stečenih sredstava od obavljanja djelatnosti. Višak sredstava odnosno preostala sredstva pripadaju osnivaču, tj. lokalnoj samoupravi.

Drugo novoosnovano društvo kojemu je višak sredstava iz prethodnog projekta doznačen, lokalna samouprava osnovala je radi izgradnje sustavne javne odvodnje i zaštite voda u zonama sanitarne zaštite izvorišta vode za piće.

Smatramo da u ukupnom postupku treba cijiniti gospodarsku bit obavljenih poslova u smislu članka 10. stavak 1. Općeg poreznog zakona. Sredstva prvog društva su primljene potpore, a nisu kapital društva i tako ih je trebalo evidentirati, kao odgođeni prihod. U oba slučaja, u biti, radi se o potporama; prvi put primljenim izravno a drugi put neizravno, ali za istu svrhu i uz suglasnost davatelja potpore, države i lokalne samouprave. Time što se radi o neizravnom transferu nije izmijenjena bit događaja.

Prema članku 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04, 90/05 i 57/06), osnovica poreza na dobit je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, povećana i smanjena prema odredbama toga Zakona. U članku 33. istoga Zakona propisano je da se porezna osnovica utvrđuje na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i gubitka), ako Zakon ne određuje drukčije. Navedene poslovne promjene Zakon ne uređuje drukčije, što znači primjenu MRS-a i MSFI-a. Davanja iz proračuna (izravna i neizravna) spadaju u državne potpore na koje se primjenjuje MRS 20 prema kojemu je dopušten kapitalni i dobitni pristup.

Kapitalni pristup se primjenjuje, u pravilu, u slučajevima kada davatelj sredstava, u ovom slučaju lokalna samouprava i građani, postaje suvlasnikom ili povećava svoj vlasnički udjel u poduzeću i ne bi se trebale uključivati u račun dobiti i gubitka, a prema pitanju, porezni obveznik ne primjenjuje ovaj nego dobitni pristup.

Kod dobitnog pristupa, po kojem se postupa u opisanom slučaju, primljena sredstva (potpore), trebalo je iskazivati kao odgođeni prihod, koji se unosi u prihod razdoblja (dobit) u istom razdoblju kada i odnosni troškovi odnosno rashodi koji se namiruju primljenim potporama. Ako se radi o sredstvima koja se amortiziraju, unose se u prihode (dobit) u razdobljima i omjerima u kojima se tereti amortizacija na ta sredstva, pri čemu ne dolazi do povećanja porezne osnovice. Ako su potpore za troškove održavanja, tada se unose u prihode u razdoblju u kojemu se iskazuju troškovi.

Prema navedenom, primljena sredstva za izgradnju vodoopskrbnog sustava, od lokalne samouprave i građana, nisu povećavala poreznu osnovicu i nisu se oporezivala porezom na dobit, neovisno o tome jesu li se evidentirala po kapitalnom ili dobitnom pristupu.

Broj računa (konta) na kojemu su knjižena sredstva nije bitan za postupanje glede poreznih i računovodstvenih propisa, jer računski (kontni) plan utvrđuje svaki poduzetnik prema svojim potrebama.

Sukladno navedenom, smatramo da transfer sredstava s jednog društva na drugo društvo, radi izgradnje sustavne javne odvodnje i zaštite voda u zonama sanitarne zaštite izvorišta vode za piće, društvo koje daje ne treba iskazivati u rashodima, tj. u računu dobiti i gubitka, nego samo u bilanci smanjenjem računa financijskih sredstva (žiro računa) i smanjenjem kapitala, budući da su sredstva iskazana kao kapital društva. Društvo koje je primilo sredstva (višak sredstava od potpora), treba iskazati na računu odgođenih prihoda, na način koji smo naveli, tj. kako propisuje navedeni MRS 20.

Reg: MF2007-06-06-0714

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B14 Kamate kao porezno priznati rashod (06.6.2007)

Broj klase: 410-01/07-01/714
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
Zagreb, 06.06.2007

Društvo "A" d.d. Zagreb, osnovano od mađarske financijske organizacije, sukladno mađarskim propisima, postavilo nam je pitanje o poreznom priznavanju kamata. Pitanje je, mogu li se troškovi kamata na primljene kredite smatrati porezno priznatim rashodima u smislu odredbe članka 32. stavak 4. Pravilnika o porezu na dobit, u slučaju da osnivač, koji je prema mađarskim propisima financijska organizacija, o čemu je priloženo rješenje

mađarskog Državnog inspektorata financijskih organizacija, odobri krediti društvu u Hrvatskoj.

Nastavno dajemo mišljenje.

U članku 8. Zakona o porezu na dobit propisano je da se porezna osnovica povećava za kamate na zajmove koji su primljeni od dioničara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija.

U članku 32. stavak 4. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05), u kamate iz članka 8. Zakona ne spadaju kamate na kredite koji se primaju od dioničara odnosno člana društva koji je banka ili druga financijska organizacija.

Zakon o porezu na dobit, (a niti drugi propisi koji uređuju financijsku djelatnost), ne definiraju pojam financijske institucije. Međutim, temeljno obilježje i smisao svake gospodarske djelatnosti je ostvarivanje prihoda odnosno dobiti od djelatnosti. Tako bi djelatnost svake financijske institucije trebala biti prodaja odnosno plasiranje financijskih sredstava na tržištu uz naknadu koja je kamata.

Sukladno navedenim propisima, ako je djelatnost osnivača tuzemnog društva, prodaja odnosno plasiranje financijskih sredstava na tržištu uz naknadu koja je kamata, može se smatrati da spada u financijsku organizaciju, što znači da se kamate po odobrenom kreditu tuzemnom društvu kćeri smatra porezno priznatim rashodom, ali samo do 4,5%.

Navedeno ograničenje poreznog priznavanja kamata proistječe iz odredbi članka 14. stavci 2. i 3. Zakona o porezu na dobit i članka 37. Pravilnika o porezu na dobit, u kojima je propisano da pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunate kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma, a tu kamatnu stopu određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti. Ako ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem se primjenjuje kamata ne odredi i ne objavi visinu kamate, u tom razdoblju primjenjuje se eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka. Budući da ministar financija nije objavio kamatnu stopu za 2007. godinu, primjenjuje se eskontna stopa Hrvatske narodne banke koja je 4,5%.

Reg: MF2006-10-24-0045

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B13 Porezni tretman naknada u vezi sa softverom (24.10.2006)

Broj klase: 410-01/06-01/45
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2
Zagreb, 24.10.2006

Pravna osoba "A" d.o.o. iz Zagreba, postavila je upit koji se odnosi na porezni tretman naknada isplaćenih u vezi sa softverom, i to:

1. za licence za softver,
2. za usluge prilagodbe softvera za poslovanje prema hrvatskim propisima i potreba hrvatskog društva,
3. za usluge održavanja softvera i
4. usluge dorade softvera,

od društva čije je sjedište u Njemačkoj, a nema stalnu poslovnu jedinicu u Hrvatskoj. Nadalje, hrvatsko društvo navodi da softver nabavlja izričito za vlastite potrebe, te da nema pravo na njegovu daljnju distribuciju.

Obzirom da je u upitu sadržano nekoliko podgrupa koje smo kvalificirali prema brojevima, odgovori slijede u nastavku.

U točki 1. upita, pitanje se donosi na oporezivanje licence za softver. Temeljem odredbi članka 31. Zakona o porezu na dobit ("Narodne novine", broj 95/05) porez po odbitku plaća se na kamate, te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na

reprodukciju, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava) koja se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe. Porez po odbitku plaća se po stopi od 15%.

Ako je s državom u kojoj inozemni primatelj naknade ima sjedište u primjeni ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, za oporezivanje dobiti inozemne osobe primijeniti će se odredbe toga ugovora, koje imaju prednost pred odredbama domaćeg zakonodavstva.

Budući da je u upitu navedeno da se naknada isplaćuje društvu koje je rezident Savezne Republike Njemačke, (pojam rezidenta definiran je u članku 4. ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja) s kojom Republika Hrvatska primjenjuje preuzeti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja ("Narodne novine", broj 53/91.), pri oporezivanju naknada primjenjuje se stopa od 10%, a prema članku 13. ("Autorske naknade") Ugovora.

Potrebno je napomenuti, da iako sam pojam "softver" nije izričito naveden niti u Zakonu o porezu na dobit, kao ni u Ugovoru o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, njegovo se poimanje podrazumijeva pod znanstvenim iskustvom, a u skladu sa OECD-ovim Komentarom ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu.

Nadalje u točki 2. koja se odnosi na usluge prilagodbe softvera za poslovanje prema hrvatskim propisima i potreba hrvatskog društva, točki 3. koja se odnosi na usluge održavanja softvera i u točki 4. koja se odnosi na usluge dorade softvera nema obveze plaćanja poreza po odbitku sukladno Zakonu o porezu na dobit, te se prema Ugovoru o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u navedenim slučajevima primjenjuje odredba članka 7, prema kojoj se navedene usluge oporezuju u Njemačkoj. Naime, sukladno OECD-ovom Komentaru, gore navedene usluge smatraju se post-prodajnim uslugama, a ne know-how, te stoga ne podliježu porezu po odbitku, temeljem odredbe članka 13. Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Reg: MF2006-10-20-0037

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B12 Porezno priznavanje troškova osobnih automobila (20.10.2006)

Broj klase: 410-01/06-01/37
Urudžbeni broj: 383-07-21-01/06-2
Zagreb, 20.10.2006

Na temelju podneska "NN" direktorice poduzeća "A" d.o.o., u kojemu pita priznaju li se svi troškovi u svezi uporabe osobnih vozila (gorivo, ulje, održavanje, registracija i amortizacija) u slučaju kada se utvrđuje plaća u naravi za upotrebu vozila u visini 1% od nabavne vrijednosti vozila, mjesečno, bez obzira na opseg korištenja, s uključenim PDV-om, nastavno odgovaramo.

Prema odredbi članka 7. stavak 1. točka 4. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04., 90/05. i 57/06.), osnovica poreza na dobit povećava se za 30% troškova, osim troškova osiguranja i kamata, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje plaća. U članku 14. stavak 3. Zakona o porezu na dohodak (Narodne novine broj 177/04) i u članku 15. stavak 1. točka 1. Pravilnika o porezu na dohodak (Narodne novine broj 95/05 i 96/06), propisano je da se primitkom po osnovi nesamostalnog rada u naravi, između ostalog smatra i primitak od korištenja prometnih sredstava koje poslodavci daju radnicima.

Prema navedenom, ako se utvrđuje primitak u naravi kao dohodak od nesamostalnog rada po osnovu uporabe osobnog automobila u visini 1% od nabavne vrijednosti automobila, tada se ne uvećava osnovica poreza na dobit za 30% troškova nastalih u svezi uporabe osobnog automobila.

...

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B11 Primjena Zakona o porezu na dobit (29.8.2006)

Broj klase: 410-10/06-01/19
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2
Zagreb, 29.08.2006

Obratio nam se "N" d.o.o. iz Zagreba, s nekoliko pitanja u svezi oporezivanja kamata porezom po odbitku na koja nastavno dajemo mišljenje.

1. Hrvatsko društvo A član je grupe multinacionalnih kompanija s matičnim društvom u Njemačkoj. U cilju efikasnijeg financiranja odnosno snižavanja troškova pribavljanja sredstava zajma u grupi, matično društvo osnovalo je društvo B u Luxemburgu kao centralnog kreditora za cijelu grupu. Osnovna djelatnost toga društva je pribavljanje financijskih sredstava putem kredita kod financijskih institucija, kao i plasiranje viška sredstava u grupi, te plasiranje sredstava članicama grupe. Predviđeno je da se ta sredstva plasiraju i društvima u kojima se ima određeni, ali ne većinski udio u društvu.

Društvo A može plaćati kamate po kreditnom aranžmanu izravno financijskoj organizaciji ili društvu B, pa se postavlja pitanje podliježu li plaćanju poreza po odbitku na kamate koje se plaćaju društvu B, ili se u takvim slučajevima i društvo B može smatrati financijskom institucijom u smislu odredbe članka 31. stavak 5. točka 2. Zakona o porezu na dobit.

Nastavno dajemo mišljenje.

Prema odredbi članka 31. stavak 4. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04., 90/05. i 57/06. - dalje: Zakon), porez po odbitku plaća se i na kamate. U stavku 5. točki 2. istoga članka Zakona propisano je da se iznimno porez po odbitku ne plaća na kamate isplaćene, između ostalih, i na kredite koje daje inozemna banka ili druga financijska institucija.

Zakon o porezu na dobit, (a niti drugi propisi koji uređuju financijsku djelatnost), ne definiraju pojam financijske institucije. Međutim, temeljno obilježje i smisao svake gospodarske djelatnosti je ostvarivanje prihoda odnosno dobiti od djelatnosti. Tako bi djelatnost svake financijske institucije trebala biti prodaja odnosno plasiranje financijskih sredstava na tržištu uz naknadu koja je kamata.

Prema navodima u upitu, društvo B ne plasira sredstva na tržištu već nastupa unutar grupe, parcijalno plasira sredstva i drugim društvima u kojima ima udio ali ne većinski. Dakle, djelatnost majke nije plasiranje financijskih sredstava na tržištu nego organizacija financijskih sredstava unutar grupe. Zato smatramo da se kamate koje se plaćaju majci ne mogu smatrati kamatama financijskoj organizaciji, što znači da takve kamate podliježu plaćanju poreza po odbitku.

2. Drugo pitanje odnosi se na isti poslovni odnos kao i u prvom pitanju, ali se radi o naknadi koju zaračunava banka za stavljanje kredita u pripravnost (kod tzv. revolving kredita). Troškove takvih naknada društvo B prevalljuje na društva, članice grupe, prema određenom ključu raspodjele. Naknada za stavljanje kredita u pripravnost plaća se banci za uslugu korištenja kreditne linije prema potrebi korisnika kredita. Uz navedeno društvo B sklapa ugovore s društvima članicama grupe o osiguranju od kreditnog rizika u vezi s opisanim kreditom. U ugovoru se utvrđuje gornja granica kamate koju se plaća po bankovnim kreditima na način da trošak kamata iznad maksimalno utvrđene snosi društvo B. Za takvu uslugu društvo B zaračunava određenu naknadu društvima članicama (tzv. hedging fee). Budući da se naknade za stavljanje kredita u pripravnost i naknada za osiguranje od kreditnih rizika posebno ne spominju kao naknade koje se oporezuju porezom po odbitku, postavlja se pitanje podliježu li ove naknade porezu po odbitku.

Nastavno dajemo mišljenje.

Prema odredbi članka 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit, propisano je da je porezna osnovica dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, povećana i smanjena prema odredbama Zakona. U članku 33. istoga Zakona propisano je da se porezna osnovica utvrđuje na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i

gubitka), ako Zakon ne određuje drukčije. Navedene poslovne promjene Zakon ne uređuje drukčije, te se u tom dijelu primjenjuju MRS-evi.

Prema definiciji efektivne kamatne stope iz točki 8. i 9., dodatka A MRS-a 39, naknade po odobrenim i primljenim kreditima imaju tretman, jednim dijelom kao kamate a drugim dijelom naknade za određenu uslugu, što ovisi o vrsti naknade. Ako se radi o naknadama u svezi plasiranja financijskih sredstava, u ovom slučaju naknade za stavljanje kredita u pripravnost i naknade za osiguranje od kreditnih rizika, naknada spada u efektivnu kamatu. Navedeno neizravno proistječe i iz Odluke o kontnom planu za banke (Narodne novine br. 115/03. i 39/04.), u kojemu su nekamatni prihodi od naknada/provizija za bankovne usluge, za platni promet na primjer, a prihodi od plasmana su kamatni prihodi.

Prema navedenom, naknade koje se plaćaju za stavljanje kredita u pripravnost i za osiguranje od kreditnih rizika spadaju u kamatne naknade te podliježu plaćanju poreza po odbitku.

Req: MF2006-07-14-0037

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B10 Prijenos poreznog gubitka (14.7.2006)

Broj klase: 410-10/06-01/37
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2
Zagreb, 14.07.2006

Knjigovodstveni servis "A" postavio je upit o prijenosu poreznog gubitka nastalog u poslovanju društva s ograničenom odgovornošću.

U skladu s navedenim u nastavku odgovaramo:

Temeljem članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05 i 57/06; dalje: Zakon), ako se u postupku utvrđivanja porezne osnovice utvrdi negativna osnovica, porezni obveznik ima pravo na porezni gubitak, a porezni gubitak se prenosi i nadoknađuje umanjivanjem porezne osnovice sljedećih pet godina. Pri smanjenju porezne osnovice zbog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja, prema stavku 4. istog članka Zakona, porezna se osnovica smanjuje najprije za gubitke starijega datuma.

U skladu sa člankom 38. stavkom 1. Pravilnika o porezu na dohodak (Narodne novine, broj 95/05; dalje: Pravilnik) pravo na smanjenje porezne osnovice prema članku 17. stavku 2. Zakona, može se prenositi i nadoknaditi tijekom pet godina nakon godine u kojoj je gubitak utvrđen, a u slučaju statutarnih promjena iz članka 19. Zakona, neiskorišteno pravo do pet godina prenosi se na pravnog slijednika.

Temeljem navedenog, dobit ostvarena u poreznom razdoblju, prvenstveno se koristi za pokriće prenesenih gubitaka iz prethodnih razdoblja i to tako da se pokrivaju gubici onim redoslijedom kojim su ostvareni odnosno porezna osnovica se smanjuje najprije za gubitke starijega datuma. Gubitak se može prenositi i nadoknaditi tijekom pet godina računajući od godine u kojoj je gubitak nastao. Ako je gubitak nastao na primjer u 2000. godine, pet godina za prijenos gubitka računa se od 2001. godine, pa je zadnja godina u kojoj se gubitak može prenositi i nadoknaditi 2005. godina.

Iznos prenesenog gubitka upisuje se pod rednim brojem 37. prijave poreza na dobit Obrasca PD, u skladu sa člankom 47. stavkom 3. Pravilnika.

Prema Uputi Središnjeg ureda Porezne uprave za popunjavanje i podnošenje prijave poreza na dobit, PD Obrasca za 2005. godinu Klasa: 410-10/05-01/59, Ur.broj: 513-07-21-01/05-1 od 21. prosinca 2005. godine, u poreznoj prijavi za 2005. godinu najstariji gubitak koji je moguće prenijeti je porezni gubitak za 2000. godinu.

Primjer:

Porezni obveznik „XYZ“ d.o.o. ostvario je tekući gubitak u 1999. godini u iznosu od 53.541,41 kuna; u 2000. godini u iznosu od 19.150,73 kuna i u 2001. godini u iznosu od 64.178,12 kuna. U 2002. godini, ostvarena je dobit u iznosu od 79.558,33 kune, a u 2003. godini dobit u iznosu od 9.977,85 kuna. Gubitak u iznosu od 20.163,97 kuna ostvaren je u 2004. godini, dok je u 2005. godini ostvarena dobit u iznosu od 29.963,65 kuna.

Pregled poreznih gubitaka po godinama:

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
--	------	------	------	------	------	------	------

Preneseni gubitak		53.541,14	72.692,14	136.870,26	57.311,93	47.334,08	67.498,05
Dobit u posl.god				79.558,33	9.977,85		29.963,65
Gubitak uposl.god	53.541,41	19.150,73	64.178,12			20.163,97	
Prijenos gubitka u naredno por.razdoblje	53.541,41	72.692,14	136.870,26	57.311,93	47.334,08	67.498,05	37.534,40

Iz navedenog slučaja proizlazi:

- u poreznoj prijavi za 2002. godinu, iskazana dobit od 79.558,33 kuna dostatna je za pokrivanje gubitaka iz 1999. godine i 2000. godine u cijelosti i 6.866,19 kuna gubitka iz 2001. godine. Ostatak nepokrivenog gubitka iz 2001. godine u iznosu od 57.311,93 kuna može se prenositi u 2003. godinu $79.558,33 - 53.541,41 - 19.150,73 = 6.866,19$ kuna $64.178,12 - 6.866,12 = 57.311,93$ kuna
- u poreznoj prijavi za 2003. godinu; iskazana dobit od 9.977,85 kuna dostatna je za pokrivanje dijela prenesenog gubitka iz 2001. godine ($57.311,93 - 9.977,85 = 47.334,08$ kuna). Gubitak iz 2001. godine u iznosu od 47.334,08 kuna može se prenositi i u 2004. godinu.
- u poreznoj prijavi za 2004. godinu iskazan je gubitak za tekuću godinu u iznosu od 20.163,97 kuna i preneseni gubitak iz 2001. godine u iznosu od 47.334,08 kuna, stoga se u poreznu prijavu za 2005. godinu može iskazati ukupni preneseni gubitak u iznosu od 67.498,05 kuna
- u poreznoj prijavi za 2005. godinu iskazana je dobit od 29.963,65 kuna kojom se prvo pokriva dio prenesenog gubitka iz 2001. godine od 47.334,08 kuna i to u iznosu od 29.963,65 kina. Dio gubitka iz 2001. godine u iznosu od 17.370,43 kuna ($47.334,08 - 29.963,65$ ki na = 17.370,43 kuna) i gubitak iz 2004. godine u iznosu od 20.163,97 kuna ostaju za prijenos
- ostatak nepokrivenog gubitka iz 2001. godine u iznosu od 17.370,43 kuna i gubitak iz 2004. godine u iznosu od 20.163,97 kuna mogu se prenositi i u 2006. godinu. 2006. godina je ujedno i zadnja godina u kojoj se gubitak iz 2001. godine može prenositi, budući da se pet godine za prijenos gubitka računa od 2002. godine

U navedenom slučaju, da se tijekom 2002. i 2003. godine nije ostvarila dobit, već gubitak, tada se u 2005. godini ne bi mogao prenositi gubitak iz 1999. godine, jer je gubitak iz 2000. godine najstariji gubitak koji se može prenositi u 2005. godinu. Navedeno se odnosi i na slučaj sa se tijekom 2002. i/ili 2003. godine ostvarila dobit koja nije bila dostatna za pokrivanje gubitka iz 1999. godine u cijelosti.

Napominjemo da se prijenos gubitka iz 2000. godine računa od 2001. godine, pa pet godina za prijenos čine 2001., 2002., 2003., 2004. i 2005. godina.

Reg: MF2006-05-16-0499

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B09

Darovanje za zdravstvene potrebe - nabavu ortopedskih pomagala (16.5.2006)

Broj klase: 410-01/06-01/499
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2
Zagreb, 16.05.2006

Društvo invalida cerebralne i dječje paralize Zagreb iz Zagreba, Dalmatinska I, postavilo je upit može li Društvo primiti novčana sredstva od donatora za nabavu ortopedskog ili rehabilitacijskog pomagala za svoga člana, te ista isplatiti članu Društva, uz pismenu odluku donatora za koga su sredstva namijenjena.

Prema odredbama članka 2. stavak 6. i 7. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04 i 90/05), udruge nisu obveznici poreza na dobit, osim ako obavljaju gospodarstvenu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu.

U skladu s člankom 7. stavak 7. Zakona o porezu na dobit, udruge mogu primati darovanja u naravi ili novcu, učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe, ako navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima. Darovanja u visini do 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini smatraju se porezno priznatim rashodima

odnosno izdacima darovatelja (poreznog obveznika poreza na dobit). Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

Prema članku 7. stavak 8. Zakona o porezu na dobit, u darovanja spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala i dr.) koji nisu pokriveni osnovnim, dopunskim i privatnim zdravstvenim osiguranjem, odnosno plaćanje troškova koje snose same fizičke osobe, pod uvjetom da je plaćeno na račun primatelja dara ili zdravstvene ustanove, a ako je darovani liječnik, ortopedsko ili drugo medicinsko pomagalo, uz vjerodostojnu ispravu.

Dakle društvo invalida cerebralne i dječje paralize Zagreb može, kao udruga koja nije obveznik poreza na dobit, primiti novčana sredstva od donatora (obveznika poreza na dobit) za nabavu ortopedskog ili rehabilitacijskog pomagala za svoga člana. Osim toga, donator može izvršiti plaćanje troškova za nabavu ortopedskog ili drugog medicinskog pomagala neposredno na račun fizičke osobe - primatelja dara, pod propisanim uvjetima, odnosno bez posredovanja Društva invalida cerebralne i dječje paralize Zagreb.

U skladu s člankom 9. stavkom 2. točkom 2.7. Zakona o porezu na dohodak (Narodne novine broj 177/04), te člankom 6. stavkom 6. Pravilnika o porezu na dohodak (Narodne novine broj 95/05), dohodak se ne utvrđuje po osnovi primitaka koje fizičke osobe ostvaruju darovanjima u novcu i dobrima dobivenima od pravnih i fizičkih osoba za zdravstvene potrebe (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala), pod propisanim uvjetima i do visine stvarno nastalih izdataka za tu namjenu te pod uvjetom da nisu u svezi s ostvarivanjem dohotka iz članka 5. Zakona. Od tih primitaka ne utvrđuje se dohodak pod uvjetima:

- da zdravstvene potrebe koje se financiraju danim darovanjima nisu plaćene iz osnovnog, dopunskog ili privatnoga zdravstvenog osiguranja,
- da su novčana sredstva (darovanja) isplaćena na žiroračun fizičke osobe primatelja darovanja ili zdravstvene ustanove u tuzemstvu ili u inozemstvu za te svrhe,
- te da davatelj i primatelj darovanja o navedenim darovanjima i njihovu korištenju posjeduju vjerodostojne isprave (potvrde o primitku dobara, isprave o izvršenoj doznaci na žiroračun primatelja, račune za izvršene zdravstvene usluge i drugo).

Ako primljena darovanja nisu u cijelosti ili dijelom utrošena za zdravstvene potrebe primatelja, neutrošena novčana sredstva ili vrijednost darovanja smatraju se oporezivim primitkom.

Darovanja za zdravstvene potrebe koje isplaćuje ili daje poslodavac odnosno isplatitelj primitka po osnovi nesamostalnog rada svojem radniku odnosno osobi koja ostvaruje primitke iz članka 14. Zakona, smatraju se primitkom u svezi s ostvarivanjem dohotka iz članka 5. Zakona, pa se po toj osnovi utvrđuje i oporezuje dohodak od nesamostalnog rada.

Slijedom navedenog, nakon što je Društvo invalida cerebralne i dječje paralize Zagreb primilo novčana sredstva od donatora za nabavu ortopedskog ili rehabilitacijskog pomagala, Društvo može navedena sredstva isplatiti na žiroračun fizičke osobe primatelja darovanja ili zdravstvene ustanove, ukoliko su ispunjeni uvjeti propisani Zakonom i Pravilnikom o porezu na dohodak.

Reg: MF2006-04-19-0388

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B08 Kamate na zajmove dioničara i članova društva (19.4.2006)

Broj klase: 410-01/06-01/388
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2
Zagreb, 19.04.2006

Obratio nam se porezni obveznik "A", s pitanjem u svezi primjene članka 8. Zakona o porezu na dobit a odnosi se na priznavanje kamata na zajmove dioničara i članova društva. Ako je zajam primljen od dioničara koji drži najmanje 25% dionica i premašuje četverostruki iznos udjela dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, postavlja se pitanje je li porezno nepriznata svota kamata na zajam iznad četverostrukog iznosa zajma ili ukupna svota kamate.

Prema članku 8. Zakona porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04 i 90/05 - dalje: Zakona), u kamate koje nisu porezno priznati rashod spadaju i kamate na zajmove koji su primljeni od dioničara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija. U članku 32. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05 - dalje: Pravilnika), propisano je da se kamata iz članka 8. Zakona smatraju kamate na svotu zajma koji premašuje četverostruku svotu udjela dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, a koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkom pravu u društvu.

Prema navedenim odredbama Zakona i Pravilnika proistječe da se porezno ne priznaju kamate na svotu koje premašuje četverostruku svotu udjela dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, a koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkom pravu u društvu, dakle porezno se ne priznaju kamate na zajam iznad propisanog limita, te za iste treba povećati poreznu osnovicu sukladno članku 7. stavak 1. točka 12. Zakona.

Reg: MF2006-03-31-0299

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B07 Usklađenje vrijednosti financijske imovine (31.3.2006)

Broj klase: 410-01/06-01/299
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2
 Zagreb, 31.03.2006

Obratila nam se banka "A", s pitanjem o poreznom priznavanju dobitaka i gubitaka od vrednovanja financijske imovine. Banka u svom portfelju drži imovinu namijenjenu trgovanju, kao što su obveznice i derivati, koju vrednuje i iskazuje u poslovnim knjigama prema fer vrijednosti. Zbog fluktuacija u cijeni, vrijednost u knjigovodstvu rezultira evidentiranjem prihoda ili rashoda od vrednovanja financijske imovine koji se iskazuju u računu dobiti i gubitka. Prilikom utvrđivanja dobitaka ili gubitaka od vrednovanja financijske imovine za koju treba prepraviti poreznu osnovicu, javljaju se povećanja ili smanjenja, dio kojih je već bio uključen u poreznu osnovicu.

Postavlja se pitanje u svezi izračuna gubitaka i dobitaka od financijske imovine i utjecaja na poreznu osnovicu, budući da se na temelju iste financijske imovine, zbog usklađenja na fer vrijednost u jednom poreznom razdoblju može iskazati dobitak, u drugom gubitak, a pri realizaciji utvrđuje se stvarni dobitak ili gubitak u odnosu na trošak stjecanja. Nastavno navodimo moguća rješenja.

Prema članku 10. stavak 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04 i 90/05), rashodi smanjenja financijske imovine priznaju se u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena. U članku 7. stavak 1. točka 2. istoga Zakona propisano je da se porezna osnovica iz članka 5. Zakona smanjuje za prihode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani dobitci), ako su bili uključeni u poreznu osnovicu. U članku 21. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05), propisano je da se rashodima od vrijednosnih usklađenja smatraju nerealizirani gubici koji se porezno ne priznaju. Nerealiziranim gubitkom smatra se usklađenje vrijednosti ispod troška stjecanja. U članku 13. istoga Pravilnika propisno je da se prihodima od vrijednosnih usklađenja smatraju nerealizirani dobitci koji se ne oporezuju. Oporezuju se realizirani dobitci. Realiziranim dobitkom razumijeva se ostvarena vrijednost iznad troška stjecanja ili vrijednosno usklađenje troška stjecanja, odnosno revaloriziranog troška stjecanja. Ako se nerealizirani dobitci iskazuju u računu dobiti i gubitka tada se s njima postupa kao da su realizirani.

U skladu s navedenim, ako je zbog usklađenja financijske imovine, koje nije bilo porezno priznati rashod u jednom razdoblju, ili je kao prihod bilo uključeno u poreznu osnovicu, u poreznom razdoblju u kojemu se financijska imovina realizira, oporezovani dio može se isključiti iz porezne osnovice. Ako promjene vrijednosti financijske imovine nisu bile uključene u poreznu osnovicu, u razdoblju realizacije, u poreznu osnovicu uključuje se evidentirani učinak u odnosu na trošak stjecanja.

Na primjer:

Ako je trošak stjecanja bio 200,00 kn, a u prvoj godini fer vrijednost 150,00 kn, nerealizirani gubitak od 50,00 kn iskazan je kao rashod za koji nije porezno priznat i za isti je uvećana porezna osnovica. U drugoj godini fer vrijednost je bila 220,00 kn, što znači nerealizirani dobitak od 20,00 kn, a prihod 70,00 kn. Budući da je ranije nerealizirani rashod bio uključen u poreznu osnovicu u prethodnom razdoblju, ista se može umanjiti za 50,00 kn u smislu odredbe članka 6. stavak 2. Zakona u kojemu je propisano da se porezna osnovica može smanjiti za rashod ranijih razdoblja koji su bili uključeni u poreznu osnovicu. Taj podatak iskazuje se na rednom broju 30. Ostali rashodi ranijih razdoblja, PD Obrasca - Prijave poreza na dobit. Najveća moguća svota rashoda koji su bili uključeni u poreznu osnovicu, za koju se može smanjiti porezna osnovica tekućeg razdoblja, može biti do visine iskazanih prihoda po osnovi vrednovanja iste imovine u tekućoj godini.

Ili obrnuto. Trošak stjecanja bio je 200,00 kn, a u prvoj godini je povećana vrijednost na 220,00 kn, te je 20,00 kn je kao nerealizirani dobitak u prvoj godini iskazan u prihodima i s njim se postupa kao da je realiziran. U drugoj godini je fer vrijednost bila 150,00 kn i iskazan je rashod od 70,00 kn, (220,00 - 150,00). Gubitak ispod troška stjecanja je 50,00 kn, i porezna osnovica se povećava za 50,00 kn porezno nepriznatog nerealiziranog gubitka, jer je 20,00 kn nerealiziranog dobitka bilo uključeno u poreznu osnovicu prethodnog razdoblja. Povećanje za stavku nerealiziranog gubitka iskazuje se na rednom broju 22. Vrijednosno usklađenje financijske imovine PD Obrasca - Prijave poreza na dobit.

Reg: MF2006-03-29-0280

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B06 Dodjela vlastitih dionica zaposlenicima i porez na dobit (29.3.2006)

Broj klase: 401-01/06-01/280
 Urudžbeni broj: 383-07-21-01/06-3
 Zagreb, 29.03.2006

Na temelju vašeg pitanja u svezi poreznog statusa dodjele ili opcijske kupnje vlastitih dionica zaposlenicima nakon 1. siječnja 2005. godine, glede financijskog izvješćivanja prema MSFI 2 i primjene Zakona o porezu na dohodak, nastavno odgovaramo.

Prema odredbi članka 30. stavak 4. Zakona o porezu na dohodak (Narodne novine br. 177/04.), dohotkom od kapitala smatraju se primici po osnovi udjela u dobiti članova uprave i radnika trgovačkih društava koje ostvaruju putem dodjele ili opcijske kupnje vlastitih dionica. U članku 51. stavak 3. istoga Zakona propisano je da se na isplaćeni predujam poreza na dohodak po osnovi primitaka po osnovi dodjele ili opcijske kupnje vlastitih dionica plaća porez na dohodak po odbitku po stopi od 15%.

Od 1. siječnja 2005. godine obvezna je primjena novoga Međunarodnog standarda financijskog izvješćivanja 2, MSFI 2 - Isplate s temelja dionica. Prema tom standardu uvedena je obveza da se dodjela vlastitih dionica evidentira kao trošak zaposlenih. Zbog toga se vrijednost dodjele vlastitih dionica ne može iskazati u financijskim izvješćima kao udio u ostvarenoj dobiti, kako to proistječe iz navedenog članka 30. stavak 4. Zakona o porezu na dohodak, nego se evidentira kao trošak koji umanjuje osnovicu poreza na dobit, u razdoblju kada se dodjela ili pravo iz opcije realizira.

Prema navedenom, dodjela ili opcijska kupnja vlastitih dionica oporezuje se kao dohodak od kapitala što znači da se iskazuje kao udio u ostvarenoj dobiti u poreznom razdoblju kada se realizira. Navedeni MSFI 2 nalaže da se takva davanja iskazuju kao rashod osoblja, što znači da će dobit koja se utvrđuje u Računu dobiti i gubitka biti manja za taj rashod, te treba riješiti navedene opreke.

Budući da je dobit utvrđena u Računu dobiti i gubitka polazna osnovica za utvrđivanje porezne obveze u prijavi poreza na dobit, PD Obrascu, prema članku 5. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04 i 90/05), smatramo da je potrebno tu vrijednost ispraviti za navedeni rashod osoblja s naslova dodjele ili opcijske kupnje vlastitih dionica. Zbog toga je potrebno za iznos rashoda osoblja, koji se prema poreznom propisu evidentira kao udio u ostvarenoj dobiti, uvećati osnovicu poreza na dobit, za što je primjeren redni broj 24. PD obrasca - Povećanje porezne osnovice za sve druge rashode. Na taj način moguća je primjena odredbi članka 30. stavak 4. Zakona o porezu na dohodak, primjena MSFI 2 i članka 5. Zakona o porezu na dobit u kojemu je propisano da je porezna osnovica dobit koja

se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

02

2016

PDF s POVEZNICAMA

Reg: MF2006-03-06-0092

OLAKŠANO
KRETANJE UNUTAR
DOKUMENTA

POVEZNICE IZ SADRŽAJA

Pritisnite šifru ispred
naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ

Pritisnite strelicu s desne
strane naslova mišljenja

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B05

Porezno priznavanje rashoda od otpisa potraživanja prema Zakonu o porezu na dobit (06.3.2006)

Broj klase: 410-01/06-01/92

Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2

Zagreb, 06.03.2006

Obratio nam se porezni obveznik "A" d.o.o. iz Škrle, s pitanjem u svezi priznavanja rashoda od ispravaka odnosno otpisa potraživanja. Postavljeno je pitanje priznaje li se ispravak vrijednosti potraživanja od kupaca, za koje je nastupila zastara, tako da se podnese kaznena prijava protiv odgovornih osoba koje su propustile postupiti pažnjom dobrog gospodarstvenika, a za koje nije nastupila zastara kaznenog progona. U tom slučaju kaznene prijave bila bi temelj za porezno priznavanje otpisa potraživanja. Drugo pitanje je može li se porezno priznati ispravak potraživanja ako se nadležnom sudu podnese ovrha za tražbinu za koju je nastupila zastara i može li prijedlog za ovrhu biti temelj za porezno priznavanje takovog otpisa potraživanja. Na navedena pitanja nastavno dajemo mišljenje.

U članku 9. stavci 1., 2. i 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04 i 90/05), propisano je da se vrijednosna usklađenja, po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju kao rashod, ako je od dospeljeća potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 120 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika. Smatra se da su obavljene radnje osiguranje naplate duga, ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja.

U članku 33. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05), propisano je da se vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge prema članku 9. stavak 1. Zakona, priznaju kao porezni rashod ako je postignuta nagodba s dužnikom koji nije fizička osoba ili povezana osoba, ako je dužnik u postupku sanacije koja se provodi prema odlukama vjerovnika ili državnih tijela, te temeljem pravorijeka donesenog u zakonski utvrđenom arbitražnom postupku i nagodbe u zakonski utvrđenom postupku mirenja.

Prema navedenom, ispravak vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospeljeća potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 120 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Međutim, rashod po osnovi usklađenja nenaplaćenog potraživanja nije konačno, nego uvjetno priznati rashod. Da bi bio konačno priznati rashod tj. porezno priznata otpisana potraživanja, mora se poduzeti neka od navedenih propisanih radnji prije isteka roka zastare potraživanja. Ako se to ne učini, za privremeno priznati rashod od usklađenja potraživanja treba povećati osnovicu poreza na dobit u razdoblju u kojemu su potraživanja zastarjela.

Prijedlog poreznog obveznika da kaznena prijava protiv odgovornih osoba za propuštene radnje za naplatu potraživanja bude temelj za porezno priznavanje otpisa potraživanja, ne može se smatrati radnjom propisanom u Zakonu i Pravilniku, te kaznena prijava ne može biti temelj za porezno priznavanje otpisa potraživanja. Isto je i s prijedlogom za ovrhu zastarjelih potraživanja. Prijedlog za ovrhu izdao bi se nakon zastare potraživanja i takva isprava ne može biti temelj za porezno priznavanje rashoda s naslova otpisa potraživanja. Međutim, kaznena prijava može dovesti do obeštećenja pravne osobe za nenaplaćena potraživanja, a prijedlog ovrhe do naplate potraživanja. Ako bi se to dogodilo, prihodi bi se mogli isključiti iz porezne osnovice.

Reg: MF2006-03-03-0004

Porez na dobit - Porezna osnovica

0-0-0

DOKUMENT OTVORENOG PRISTUPA
slobodno za korištenje i
distribuciju bez naknadeOBRADA RAČUNOVODSTVO
I POREZI

25B04

Porezno priznavanje rashoda od usklađenja i otpisa potraživanja prema Zakonu o porezu na dobit (03.3.2006)

Broj klase: 410-10/06-01/4

Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2

Zagreb, 03.03.2006

02

2016

PDF S POVEZNICAMAOLAKŠANO
KRETANJE UNUTAR
DOKUMENTA**POVEZNICE IZ SADRŽAJA**Pritisnite šifru ispred
naziva mišljenja**POVRATAK NA SADRŽAJ**Pritisnite strelicu s desne
strane naslova mišljenja

Obratio se porezni obveznik "A" d.o.o iz Osijeka, s pitanjem u svezi poreznog priznavanja rashoda od usklađenja i potraživanja. Postavljeno je pitanje priznaje li se vrijednosno usklađenje po ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge u slučaju u kojemu je potraživanje staro 180 dana, za koje nije nastupila zastara, nije naplaćeno do petnaestog dana prije podnošenja porezne prijave, a za isto nisu obavljene radnje propisane u članku 9. stavak 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04 i 90/05), na koje nastavno odgovaramo.

U članku 9. stavci 1., 2. i 3. Zakona o porezu na dobit propisno je da se vrijednosna usklađenja, po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju kao rashod, ako je od dospijeca potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 120 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika. Smatra se da su obavljene radnje osiguranje naplate duga, ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja.

U članku 33. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05), propisano je da se vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge prema članku 9. stavak 1. Zakona, priznaju kao porezni rashod ako je postignuta nagodba s dužnikom koji nije fizička osoba ili povezana osoba, ako je dužnik u postupku sanacije koja se provodi prema odlukama vjerovnika ili državnih tijela, te temeljem pravorijeka donesenog u zakonski utvrđenom arbitražnom postupku i nagodbe u zakonski utvrđenom postupku mirenja.

Prema navedenom, ispravak vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaje se kao rashod ako je od dospijeca potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 120 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Međutim, rashod po osnovi usklađenja nenaplaćenog potraživanja nije konačno priznati rashod nego uvjetno priznati rashod. Da bi otpisano potraživanja bilo konačno porezno priznati rashod, porezni obveznik mora poduzeti neku od propisanih radnji prije isteka roka zastare potraživanja. Ako to ne učini, za privremeno priznati rashod od usklađenja potraživanja, treba povećati osnovicu poreza na dobit u razdoblju u kojem su potraživanja zastarjela.

U pismu poreznog obveznika navedeno je slijedeće:

- potraživanje je dospjelo 30. 06. 2005.,
- nije nastupila zastara,
- nije naplaćeno petnaest dana prije podnošenja porezne prijave,
- dužnik je pravna osoba,
- evidentirano je u poslovnim knjigama kao prihod,
- nisu obavljene radnje za osiguranje naplate duga:
 - nije utuženo,
 - ne vodi se ovršni postupak,
 - nije prijavljeno u stečajnu masu,
 - nije postignuta nagodba s dužnikom,
 - nije u postupku sanacije koja se provodi prema ili državnih tijela,
 - nije donesen pravorijek u zakonski utvrđenom arbitražnom postupku,
 - nije provedena nagodba u zakonski utvrđenom postupku mirenja,
 - nisu obavljene druge radnje za osiguranje naplate duga.

Rashod usklađenja potraživanja iz navedenoga primjera porezno se priznaje u prijavi poreza na dobit za 2005. Međutim, ako potraživanje ne bude naplaćeno do isteka roka zastare, a porezni obveznik ne poduzme neku od navedenih radnji u cilju naplate

□ □ □

Zagreb, 27.02.2006

□ □ □

69

25B02 Porez na dobit - mišljenje (04.11.2005)

Broj klase: 410-10/05-01/43
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/05-3
 Zagreb, 04.11.2005

"A" BANKA iz Zagreba, obratila nam se s nekoliko pitanja u svezi oporezivanja dobiti, na koja nastavno dajemo mišljenje.

- 1. Smatra li se dugotrajnom imovinom koja se amortizira, sukladno Zakonu o porezu na dobit, imovina čija je nabavna vrijednost manja od 2.000,00 kuna a rok uporabe dulji od godine dana, odnosno moraju li oba uvjeta biti ispunjena kumulativno.**

U članku 12. stavak 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04. i 90/05. - dalje: Zakon), navedeno je da se dugotrajnom materijalnom i nematerijalnom imovinom smatraju stvari i prava čiji je pojedinačni trošak nabave veći od 2.000,00 kuna i vijek trajanja duži od godinu dana.

Temeljno obilježje dugotrajne imovine je da se koristi duže od jednog obračunskog odnosno poreznog razdoblja. Međutim, ako imovina ima trošak nabave, stjecanja ili izgradnje u vrijednosti manjoj od 2.000,00 kuna, ona se, prema navedenoj zakonskoj odredbi, ne smatra dugotrajnom imovinom i na takovu imovinu ne primjenjuju se propisi o amortizaciji, neovisno o vijeku trajanja. Znači da se kumulativno primjenjuju uvjeti propisani za vrijednost imovine i rok uporabe.

- 2. Drugo pitanje odnosi se na primjenu odredbe članka 22. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05. - dalje: Pravilnik), u kojoj je propisano da se ne priznaju troškovi amortizacije za imovinu kojom se ne obavlja djelatnost. Porezni obveznik ima nekretnine koje su bile korištene za djelatnost, ali trenutno nisu u funkciji jer su, prema odluci nadležnih tijela, određene za prodaju, pa postavlja pitanje jesu li troškovi amortizacije na takve nekretnine porezno priznati rashod.**

Amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine propisana je u članku 12. Zakona i članku 22. Pravilnika. Prema tim odredbama porezno se priznaje kao rashod iznos amortizacije obračunane na trošak nabave primjenom linearne metode i amortizacijskih stopa iz stavka 5. članka 12. Zakona. U stavku 5. Pravilnika propisano je da se ne priznaju troškovi amortizacije za imovinu kojom se ne obavlja djelatnost.

Uz navedene odredbe, u ovom slučaju, primjenjuju se i odredbe članka 5. stavak 1. Zakona u kojemu je propisano da je porezna osnovica dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama istoga Zakona. Zakon o računovodstvu ("Narodne novine" br. 90/92.), u članku 15. propisuje primjenu Međunarodnih računovodstvenih standarda, (u daljnjem tekstu - MRS). Zakon o porezu na dobit uređuje priznavanje troškova amortizacije u vijeku uporabe dugotrajne imovine, međutim vrijednosno usklađenje dugotrajne imovine priznaje se prema računovodstvenim propisima.

Prema računovodstvenim propisima (MRS 16 točka 55), amortizacija ne prestaje kad se sredstvo prestaje koristiti i povlači iz upotrebe osim u slučaju ako je sredstvo u potpunosti amortizirano. Međutim, amortizacija imovine prestaje prije datuma kada je imovina razvrstana kao imovina koja se drži za prodaju i datuma prestanka priznavanja kao imovine, ovisno o tome koji je ranije.

Navedeno znači da ovisno o klasifikaciji imovine ovisi i priznavanje troškova amortizacije. Prema navodima u upitu, radi se o nekretninama koje su određene za prodaju, što znači da im je promijenjena namjena (reklasificirane su). Takova imovina ne spada u imovinu kojom se ne obavlja djelatnost, nego imovinu kojoj je promijenjena namjena - od dugotrajne imovine postala je imovina za prodaju.

Sukladno navedenom, porezni obveznik ne obračunava amortizaciju na nekretnine.

- 3. Postavljeno je pitanje jesu li financijske organizacije, koje su u članku 8. stavak 1. Zakona izuzete od primjene odredbi navedenih u tome članku, izuzete i prema odredbama članka 14. Zakona u kojemu je propisana visina kamate između povezanih društava koja se priznaje kao porezni rashod.**

U članku 8. stavak 1. Zakona propisano je da se porezna osnovica povećava za kamate na zajmove koji su primljeni od dioničara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija. U članku 32. stavci 5. i 6. Pravilnika propisano je da se za kamate ne povećava osnovica poreza na dobit ako se na kamate plaća porez na dohodak od kapitala i ako ih zaračunava tuzemni obveznik poreza na dobit.

U članku 14. Zakona propisano je da se pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma, te da kamatnu stopu određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba. U članku 37. Pravilnika propisano je da, ako ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem se primjenjuje kamata iz članka 14. Zakona, ne odredi i ne objavi visinu kamate, u tom razdoblju primjenjuje se eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka.

Prema navedenom, ako porezni obveznik (povezano društvo), na način propisan u članka 8. Zakona, primi kredit od dioničara ili člana društva koji je financijska organizacija, nije obavezan uvećati poreznu osnovicu za kamate plaćene na taj kredit, ali samo do iznosa kamata propisanih u članku 14. Zakona i 37. stavak 2. Pravilnika.

4. **Plaća li se u 2005. na naknade za softver porez po odbitku prema članku 31. stavak 4. Zakona, ako se radi o kupnji softvera za korištenje bez prava na daljnju prodaju i/ili razvitak?**

Prema članku 31. stavak 6. Zakona, porez po odbitku plaća se na kamate te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava), koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe.

Prema navedenom, ako se kupuje softver koji ima elemente autorskih prava ili drugih prava intelektualnog vlasništva, ili ako se koristi kao licenca, tada se naknada oporezuje porezom po odbitku. Ako kupljeni softver nema tih obilježja, tada se porez po odbitku ne plaća.

Reg: MF2005-09-06-0040

Porez na dobit - Porezna osnovica

25B01 Otpis zastarjelih potraživanja - mišljenje (06.9.2005)

Broj klase: 410-10/05-01/40
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/05-2
Zagreb, 06.09.2005

U svezi upita poreznog obveznika "A" iz Zagreba, o otpisu zastarjelih potraživanja prema Zakonu o porezu na dobit koja se porezno priznaju u rashode poslovanja, u nastavku odgovaramo:

Porezni obveznik "A" iz Zagreba postavlja upit može li, prema članku 9. stavku 4. Zakona o porezu na dobit, otpisati iznose po pojedinim računima manjim od 5.000,00 kuna kao porezno priznati rashod ili se smatra da ukupna zastarjela potraživanja prema dužniku ne smiju biti veća od 5.000,00 kuna.

Člankom 9. stavkom 4. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 177/04 i 90/05) propisano je da se priznaje otpis potraživanja, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička osoba.

Člankom 33. stavkom 4. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine, broj 95/05) propisano je da se svota od 5.000,00 kuna godišnje može otpisati po pojedinom dužniku koji nije fizička osoba u slučaju kada pojedinačno zastarjelo potraživanje (pojedini račun ili druga isprava koja ima značenje računa), ne glasi na iznos veći od 5.000,00 kuna. Ako su zastarjela potraživanja na temelju više računa koji glase na manji iznos od 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku, porezno se priznaje otpis ukupno najviše do 5.000,00 kuna.

Slijedom navedenog, zastarjelo potraživanje prema računu koji glasi na iznos veći od 5.000,00 kuna, iz primjera navedenog u upitu, poreznom obvezniku ne predstavlja porezno priznati rashod, dok se ostala zastarjela potraživanja prema istom dužniku na temelju više računa koji glase na iznose manje od 5.000,00 kuna, mogu porezno priznati ukupno najviše do 5.000,00 kuna.

Olakšice, oslobođenja i poticaji (25C)

Reg: MF2012-11-27-2897

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

25C09 Porezna olakšica za reinvestiranu dobit (27.11.2012)

Broj klase: 410-01/12-01/2897
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
Zagreb, 27.11.2012

Porezni obveznik "A" d.o.o. postavio je upit u svezi primjene porezne olakšice za reinvestiranu dobit. Obzirom da porezni obveznik planira reinvestirati dobiti ostvarenu tijekom 2012., postavljeno je pitanje koji uvjeti moraju biti ispunjeni da bi se ostvarilo pravo na umanjeње porezne osnovice za reinvestiranu dobit. Temeljem navedenoga u nastavku dostavljamo odgovor.

Sukladno članku 6. stavku 1. točki 6. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica iz članka 5. toga Zakona može se umanjiti za reinvestiranu dobit, osim ako nije ostvarena iz bankarskog odnosno financijskog nebankarskog sektora. Prema stavku 5. toga članka Zakona, reinvestirana dobit je ostvarena dobit poreznog razdoblja kojom se u svrhe investiranja i razvoja povećava temeljni kapital sukladno posebnim propisima.

Člankom 12.a Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11 i 61/12; dalje u tekstu Pravilnik) detaljnije je propisan postupak i način korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit.

Sukladno članku 12.a. stavku 1. Pravilnika umanjeње porezne osnovice za reinvestiranu dobit prema članku 6. stavku 1. točki 6. i stavku 5. Zakona o porezu na dobit mogu ostvariti porezni obveznici koji su u poreznom razdoblju ostvarili dobit prije uvećanja i umanjenja prema članku 5. stavku 1. toga Zakona pod uvjetima:

1. da je dobit ili dio dobiti poreznog razdoblja za koje se podnosi prijava poreza na dobit uporabljena za povećanje temeljnog kapitala i
2. da je u sudskom registru, sukladno posebnim propisima, upisano povećanje temeljnog kapitala u visini reinvestirane dobiti i
3. da dobit nije ostvarena u bankarskom odnosno financijskom nebankarskom

Prema članku 12.a. stavcima 2. i 3. Pravilnika, porezni obveznik koji iskazuje umanjeње porezne osnovice za reinvestiranu dobit dostavlja uz prijavu poreza na dobit ili najkasnije u roku od 6 mjeseci od proteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit, dokaz da je u sudskom registru upisano povećanje temeljnog kapitala u visini reinvestirane dobiti. Porezni obveznik koji ne dostavi dokaz iz stavka 2. toga članka obavezan je izvršiti ispravak prijave poreza na dobit za razdoblje u kojem je iskazao umanjeње porezne osnovice.

Kako bi utvrdio pravo na korištenje porezne olakšice za reinvestiranu dobit, u skladu s člankom 12.a stavkom 4. Pravilnika, porezni obveznik, uz dokaz i u roku iz stavka 2. toga članka Pravilnika, dostavlja odluku o uporabi dobiti ostvarene u poreznom razdoblju za koju se podnosi prijava poreza na dobit, uključivo i dobit koja se reinvestira, te pregled stanja kapitala i rezervi nakon što je u sudskom registru proveden postupak povećanja temeljnog kapitala reinvestiranom dobiti.

Nadalje, sukladno članku 12.a stavku 7. Pravilnika, umanjeње porezne osnovice neće se priznati ako porezni obveznik naknadno smanji temeljni kapital koji je povećan reinvestiranom dobiti i izvrši isplate članovima društva i/ili ako se smanjenje temeljnog kapitala izvrši radi povećanja drugih stavki kapitala i rezervi koje u budućim poreznim razdobljima omogućavaju isplatu dobiti.

Posebni propisi iz članka 6. stavka 5. Zakona o porezu na dobit i članka 12.a stavka 1. Pravilnika, pretpostavljaju primjenu Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj

Slijedom navedenoga, umanjenje osnovice poreza na dobit temeljem reinvestirane dobiti mogu iskazati porezni obveznici koji su u poreznom razdoblju ostvarili dobit koja se sukladno Zakonu o trgovačkim društvima može isplatiti, međutim dobit se ne isplaćuje, ne evidentira se kao zadržana dobit, već se tako utvrđenom dobiti povećava temeljni kapital. Naime, bit porezne olakšice za reinvestiranu dobit je da se dio dobiti ili ostvarena dobit poreznog razdoblja umjesto isplate dioničarima i članovima društva prenese u temeljni kapital društva kako bi ostala na raspolaganju društvu što pretpostavlja mogućnost investiranja i mogućnost razvoja društva. Takvim postupanjem ostvarena dobit je na raspolaganju društvu te se stoga, u skladu s potrebama i interesima svakog pojedinog društva, može i iskoristiti. Stoga, za potrebe utvrđivanja obveze poreza na dobit nije potrebno utvrditi način korištenja reinvestirane dobiti, međutim u budućim, poreznim razdobljima potrebno je održati stanje temeljnog kapitala, a promjene u temeljnom kapitalu oporezivati će se prema članku 12a. stavku 7. i članku 49. stavku 10. Pravilnika o porezu na dobit uz primjenu članka 41. stavka 11. Pravilnika o porezu na dohodak (Narodne novine broj 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09 - ispravak, 146/09, 123/10, 137/11 i 61/12).

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

Kako se utvrđuje pravo na korištenje porezne olakšice temeljem Zakona o porezu na dobit, Pravilnika o porezu na dobit, Zakona o područjima posebne državne skrbi i Pravilnik o načinu ostvarivanje porezne olakšice obveznika poreza na dobit na područjima pos (08.11.2012)

Broj klase: 410-01/12-01/2795
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
Zagreb, 08.11.2012

Kako se utvrđuje pravo na korištenje porezne olakšice temeljem Zakona o porezu na dobit, Pravilnika o porezu na dobit, Zakona o područjima posebne državne skrbi i Pravilnik o načinu ostvarivanje porezne olakšice obveznika poreza na dobit na područjima pos

Prema članku 6. stavku 1. točki 5. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica iz članka 5. toga Zakona smanjuje se za svotu poticaja u obliku poreznog oslobođenja ili olakšica sukladno posebnim propisima.

Sukladno članku 42. stavcima 1. i 2. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11 i 61/12) porezni obveznik koji obavlja djelatnost na područjima posebne državne skrbi, brdsko-planinskim područjima i području Grada Vukovara može ostvariti pravo na korištenje poreznih oslobođenja i olakšica u visini, na način i pod uvjetima propisanim posebnim propisima koji utvrđuju navedena područja, te korištenje poreznih povlastica i poticajnih mjera na navedenim područjima. Pravo na korištenje poreznih oslobođenja i olakšica iz stavka 1. navedenog članka, ostvaruje se obavljanjem propisane djelatnosti na nekom području od posebne državne skrbi, te zapošljavanjem na neodređeno vrijeme propisanog broja zaposlenika koji imaju prebivalište i borave na bilo kojem od područja obuhvaćenih oslobođenjem i olakšicama sukladno posebnim propisima iz stavka 1. toga članka.

Posebnim propisima iz članka 42. Pravilnika o porezu na dobit temeljem kojih se ostvaruje pravo na korištenje porezne olakšice na području posebne državne skrbi podrazumijevaju se:

- Zakon o područjima posebne državne skrbi (Narodne novine broj 86/08 i 57/11),
- Pravilnik o načinu ostvarivanje porezne olakšice obveznika poreza na dobit na područjima posebne državne skrbi (Narodne novine broj 53/09 i 122/10),
- Odluka o objavljivanju pravila o potporama male vrijednosti (Narodne novine broj 45/07),
- Zakon o državnim potporama (Narodne novine 140/05 i 49/11) i
- Uredba o državnim potporama (Narodne novine broj 50/06).

...

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

25C07

Koji su uvjeti i načini korištenje državne potpore za istraživačko-razvojne projekte? (03.3.2012)

Broj klase: 410-01/12-01/528
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/10-2
Zagreb, 03.03.2012

Koji su uvjeti i načini korištenje državne potpore za istraživačko-razvojne projekte?

Sukladno članku 6. stavku 1. točki 5. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica iz članka 5. toga Zakona smanjuje se za svotu poticaja u obliku poreznog oslobođenja ili olakšice sukladno posebnim propisima.

Članak 111.c Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj 123/03, 105/04, 174/04, 46/07 i 63/11) propisuje da državnu potporu obveznici poreza na dobit, sukladno Zakonu o porezu na dobit (u daljnjem tekstu: porezni obveznici), ostvaruju putem dodatnog umanjenja porezne osnovice za opravdane troškove projekta znanstvenih i razvojnih istraživanja (u daljnjem tekstu: istraživanja) u sljedećim ukupnim iznosima: 150% opravdanih troškova projekta za temeljna istraživanja, 125% opravdanih troškova projekta za primijenjena istraživanja, 100% opravdanih troškova projekta za razvojna istraživanja.

Prema 111.d Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju opravdanim troškovima istraživanja, u smislu toga Zakona, smatraju:

1. plaće zaposlenika i naknade osobama koje izravno sudjeluju u istraživanjima;
2. materijalni troškovi za istraživanja, a to su:
 - utrošene sirovine i materijal uključujući ambalažu i sitni inventar,
 - utrošena energija,
 - rezervni dijelovi korišteni ili potrošeni tijekom istraživanja;
 - utrošeni materijal i dijelovi za tekuće i investicijsko održavanje objekata i opreme koji se koriste neposredno za istraživanja;
3. troškovi usluga korištenih tijekom istraživanja, kao što su intelektualne usluge vezane uz istraživanja te sve druge usluge koje su uvjet za ostvarivanje istraživanja;
4. troškovi amortizacije nekretnina, postrojenja i opreme u dijelu u kojem se ta sredstva koriste za istraživanja kod onih poreznih obveznika koji sami obavljaju istraživanja, a rashodi amortizacije utvrđuju se na način propisan člankom 12. Zakona o porezu na dobit;
5. troškovi amortizacije nabavljenih patenata i licencija koji se koriste za konkretno istraživanje, a rashodi amortizacije utvrđuju se na način propisan člankom 12. Zakona o porezu na dobit;
6. opći troškovi, pod kojima se razumijevaju samo oni troškovi koji su nužni za istraživanja i koji se mogu rasporediti na razumnoj i dosljednoj osnovi na tu djelatnost, kao što su premije osiguranja procesa, odgovornosti i opreme za istraživanja te najamnine i članarine stručnih udruga za istraživanja. Procjenu vjerodostojnosti opravdanih troškova, prema potrebi, obavlja ministarstvo nadležno za poslove znanosti.

Prema članku 2. Pravilnika o državnoj potpore za istraživačko-razvojne projekte (Narodne novine broj 116/07: dalje u tekstu Pravilnik) pravo na dodatno umanjenje porezne osnovice imaju svi obveznici poreza na dobit, za opravdane troškove projekta znanstvenih i razvojnih istraživanja propisane u članku 111.d Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Obveznici poreza na dobit dužni su, u svrhu ostvarenja državne potpore, podatke o opravdanim troškovima iz članka 111.d toga Zakona, evidentirati u poslovnim knjigama posebno za svaki projekt te obračunavati posebno za svako porezno razdoblje u kojem su troškovi nastali.

Sukladno članku 3. stavcima 1. i 5. Pravilnika, obveznik poreza na dobit može ostvariti potporu putem prava na dodatno umanjenje porezne osnovice ako od Ministarstva nadležnog za znanost (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), dobije potvrdu da je nositelj potpore. Ministarstvo izdaje potvrdu na temelju Obrasca za prijavu zahtjeva za državnu potporu za

istraživačko-razvojni projekt (Obrazac 1), koja je sastavni dio ovoga Pravilnika. U potvrdi se projekt razvrstava u temeljna, primijenjena ili razvojna istraživanja. Potvrda iz stavka 1. toga članka služi kao dokaz o razvrstavanju projekta i dostavlja se uz prijavu poreza na dobit, koja se sukladno propisima o oporezivanju dobiti podnosi Poreznoj upravi, za prvo porezno razdoblje za koje se koristi potpora.

Prema članku 4. stavcima 1. i 2. Pravilnika visina državne potpore utvrđuje se na temelju ostvarenih opravdanih troškova istraživanja. Porezni obveznik (u daljnjem tekstu: korisnik potpore), iskazuje opravdane troškove istraživanja na Obrascu za prijavu troškova istraživanja (Obrazac 2), posebno za svaki projekt za porezno razdoblje na koje se troškovi odnose, te kumulativne podatke o troškovima od početka projekta do kraja obračunskog razdoblja za koje se Obrazac 2 podnosi. Ako korisnik potpore ima više projekata za koje koristi potporu, dužan je dostaviti i podatke o ukupnim troškovima i kumulativnim troškovima za sve projekte. Korisnik potpore dužan je uz prijavu poreza na dobit za svako porezno razdoblje dostaviti uredno ispunjeni Obrazac 2. Obrazac 2 je sastavni dio toga Pravilnika. Korisnik potpore dužan je dostaviti Poreznoj upravi potvrdu Ministarstva i presliku Obrasca 1 pri podnošenju prve prijave poreza na dobit, prema kojoj ostvaruje potporu, a Obrazac 2 dostavlja uz svaku prijavu poreza na dobit prema kojoj ostvaruje potporu.

Slijedom navedenoga, porezni obveznik korisnik državne potpore za istraživačko-razvojne projekte u prijavi poreza na dobit iskazuje umanjenje osnovice poreza na dobit temeljem opravdanih troškova određenog istraživačko-razvojnog projekta nastalih u razdoblju za koje se podnosi prijava poreza na dobit. Kako bi se utvrdilo pravo na korištenje porezne olakšice za istraživačko-razvojne projekte porezni obveznik je dužan pri podnošenju prve prijave poreza na dobit u kojoj iskazuje umanjenje osnovice poreza na dobit temeljem opravdanih troškova određenog razvojno-istraživačkog projekta priložiti presliku Obrasca 1, potvrdu Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta te Obrazac 2, a u sljedećim poreznim razdobljima ovisno o trajanju određenog razvojno-istraživačkog projekta uz prijavu poreza na dobit se podnosi samo Obrazac 2.

Nadalje, napominjemo da je u uputi za sastavljanje prijave poreza na dobit za 2011. Klasa: 410-10/11-01/4, Urbroj: 513-07-21-01/11-1 od 15. prosinca 2011. detaljnije opisan postupak i način odobravanja državne potpore za istraživačko-razvojne projekte te način postupanja u slučaju da nadležno Ministarstvo ne izda poreznom obvezniku potvrdu iz članka 3. Pravilnika do podnošenja prijave poreza na dobit.

Reg: MF2010-08-16-1624

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

25C06

Priznavanje prava na prijenos poreznog gubitka u slučaju promjene strukture vlasništva poreznog obveznika za više od 50% (16.8.2010)

Broj klase: 410-01/10-01/1624
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/10-2
Zagreb, 16.08.2010

Priznavanje prava na prijenos poreznog gubitka u slučaju promjene strukture vlasništva poreznog obveznika za više od 50% odnosno da li će porezni obveznik koji već dvije godine kontinuirano obavlja registriranu djelatnost ostvariti pravo na prijenos poreznog gubitka ako se tijekom poreznog razdoblja struktura vlasništva poreznog obveznika promijeni za 100% u odnosu na strukturu vlasništva na početku poreznog razdoblja pri čemu neće doći do promjene djelatnosti

Odredbama članka 17. stavcima 5., 6., i 7. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) propisano je da pravnom sljedniku prestaje pravo na prijenos poreznog gubitka:

1. ako pravni prednik već dva porezna razdoblja prije statusne promjene ne obavlja djelatnosti, ili 2. ako tijekom dva porezna razdoblja od nastanka statusne promjene bitno promijeni djelatnost pravnog prednika. Za iznos iskorištenoga poreznoga gubitka, pravni sljednik je dužan uvećati poreznu osnovicu u poreznom razdoblju u kojem je prestalo pravo na prijenos poreznoga gubitka sukladno stavku 5. toga članka. Stavci 5. i 6. navedenog članka primjenjuju se i u slučaju kada se u poreznom razdoblju struktura vlasništva poreznog obveznika promijeni za više od 50% u odnosu na strukturu vlasništva na početku poreznog razdoblja.

Prema navedenom, uvjeti propisani člankom 17. stavkom 5. Zakona o porezu na dobit, kojima se ograničava pravo na prijenos poreznog gubitka pri statusnim promjenama primjenjuju

se i u slučaju kada se struktura vlasništva poreznog obveznika promijeni za više od 50% u odnosu na strukturu vlasništva poreznog obveznika na početku poreznog razdoblja. Stoga pravo na prijenos poreznog gubitka prestaje i poreznom obvezniku kojemu se struktura vlasništva tijekom poreznog razdoblja promijeni za više od 50 % u odnosu na strukturu vlasništva na početku poreznog razdoblja, ako porezni obveznik već dva porezna razdoblja prije promjene vlasništva ne obavlja djelatnost ili ako tijekom dva porezna razdoblja nakon promjene vlasništva bitno promijeni djelatnost.

Slijedom navedenoga, u konkretnom slučaju, poreznom obvezniku ne prestaje pravo na prijenos poreznog gubitka ako se tijekom poreznog razdoblja struktura vlasništva promijeni i za 100 % u odnosu na strukturu vlasništva na početku poreznog razdoblja, međutim uz uvjet da tijekom dva porezna razdoblja nakon promjene vlasništva ne dođe do bitne promjene djelatnosti te da je porezni obveznik dva porezna razdoblja prije promjene vlasništva obavljao djelatnost.

Reg: MF2010-02-18-0002

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

25C05 Državna potpora za obrazovanje i izobrazbu (18.2.2010)

Broj klase: 410-10/10-01/2
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/10-4
Zagreb, 18.02.2010

Obveznik 'A' postavio je upit vezano uz pravo na korištenje državne potpore za obrazovanje i izobrazbu odnosno postavio je upit da li se edukacija radnika zbog uvođenja novog informacijskog sustava, koji je provodila jedna privatna tvrtka može smatrati i priznati kao trošak obrazovanja sukladno Zakonu o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu. Prema upitu, radi se o certificiranom programskom rješenju „iScala” od tvrtke Epicor (ERP sustav) koji omogućuje navedenom obvezniku integraciju i pregled poslovanja svih organizacijskih jedinica poduzeća u realnom vremenu (prodaja, nabava, skladišne poslovanje, praćenje proizvodnje, salda konti, glavna knjiga i ostale evidencije). Zbog složenosti sustava, bilo je potrebno, prema upitu, provoditi dodatno obrazovanje radnika. Tvrtka Kapa - Spin d.o.o., iz Zagreba uz implementaciju IS-a provodila je i osnovnu obuku i obrazovanje radnika u trajanju od 152 sata, a osim troškova obrazovanja, ista je izvršila i obračun troškova dolaska na lokaciju navedenog obveznika, što je bilo, prema upitu, jeftinije nego da su radnici navedenog obveznika putovali u Zagreb. Edukacija je provedena u okviru radnog vremena. Stoga se postavlja upit, da li se navedeno obrazovanje može smatrati posebnim obrazovanjem jer, prema upitu, malo koji poslodavac posjeduje takva informatička rješenja, te da li takvi troškovi mogu koristiti u prijavi poreza na dobit kao državna potpora za obrazovanje i izobrazbu zbog smanjenja osnovice poreza na dobit.

Temeljem navedenog, u nastavku odgovaramo.

Zakon o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05 i 57/06) u članku 5. stavku 1. propisuje da je porezna osnovica dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama navedenog Zakona.

Člankom 6. stavkom 1. točkom 5. Zakona o porezu na dobit propisano je da se porezna osnovica iz članka 5. navedenog Zakona smanjuje za svotu poticaja u obliku poreznog oslobođenja ili olakšice sukladno posebnim propisima. Nadalje, odredbom članka 6. stavka 4. navedenog Zakona propisano je da poticaji iz stavka 1. točke 5. navedenog članka koji sadrže državnu potporu moraju biti odobreni sukladno posebnim propisima o državnim potporama.

Pravilnik o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08 i 146/09) u članku 14. propisuje da se porezna osnovica može smanjiti za svotu državne potpore za obrazovanje i izobrazbu u visini i na način propisan u Zakonu o državnim potporama za obrazovanje i izobrazbu i drugim propisima donesenim na temelju toga Zakona.

Prema članku 2. stavku 1. točki a) Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu (Narodne novine broj 109/07 i 152/08) opće obrazovanje i izobrazba uključuje obrazovanje i izobrazbu koji nisu neposredno i ponajprije namijenjeni sadašnjem ili budućem radnom mjestu radnika kod poduzetnika koji koristi poreznu olakšicu za obrazovanje i izobrazbu, već omogućuju stjecanje kvalifikacija koje su većim dijelom prenosive kod drugih poduzetnika ili

na druga radna područja, čime znatno poboljšavaju mogućnost radnika za zapošljavanje. Sukladno članku 2. stavku 1 točki b) navedenog Zakona, posebno obrazovanje i izobrazba uključuje obrazovanje i izobrazbu koji su neposredno i ponajprije namijenjeni sadašnjem ili budućem radnom mjestu radnika kod poduzetnika koji koristi poreznu olakšicu za posebno obrazovanje i izobrazbu te omogućuju stjecanje kvalifikacija koje nisu prenosive kod drugih poduzetnika ili na druga radna područja, ili koje su samo dijelom prenosive.

Zakon o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu u članku 7. propisuje da se opravdani troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe te posebnog obrazovanja i izobrazbe priznaju samo za radnike korisnike državne potpore i moraju biti u svezi s djelatnošću korisnika državne potpore.

Među opravdane troškove općeg obrazovanja i izobrazbe radnika ubrajaju se sljedeći troškovi, a sukladno članku 8. Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu:

učilištima te drugim obrazovnim i visoko obrazovanje, uključujući

1. školarine na osnovnim i srednjim školama, visokim institucijama, na kojima se stječe osnovno, srednje poslijediplomske studije i doktorske studije,
2. naknada za prisustvovanja seminarima, tečajevima i kongresima, troškovi specijalizacija i drugih oblika obrazovanja i izobrazbe u tuzemstvu i inozemstvu,
3. predavača i instruktora te troškovi savjetovanja u svezi s projektima obrazovanja i izobrazbe,
4. stručne literature (knjige, časopisi) u papirnatom ili elektroničkom obliku. Stručnom literaturom ne smatraju se javna glasila tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i institucija u njihovu vlasništvu,
5. otpisa (amortizacija) uređaja, pomagala i opreme koji su korišteni u obrazovanju i izobrazbi, u skladu s opsegom njihova korištenja u tu svrhu.

Prema odredbi članka 9. Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu, među opravdane troškove posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika ubrajaju se sljedeći troškovi:

1. naknade za prisustvovanja seminarima, tečajevima i kongresima,
2. specijalizacije i drugih oblika posebnog obrazovanja i izobrazbe u tuzemstvu i inozemstvu,
3. predavača i instruktora, savjetovanja u svezi s projektima posebnog obrazovanja i izobrazbe,
4. stručne literature (knjige, časopisi) u papirnatom ili elektroničkom obliku. Stručnom literaturom ne smatraju se javna glasila tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i institucija u njihovu vlasništvu,
5. otpisa (amortizacija) uređaja, pomagala i opreme koji su korišteni u obrazovanju i izobrazbi, u skladu s opsegom njihova korištenja u tu svrhu.

Temeljem navedenog, a sukladno dopisu Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva Klasa: 410-01/10-01/05, Ur.broj: 526-02-02/1-10-2 od 9. veljače 2010., troškovi koje je porezni obveznik imao u svezi s edukacijom radnika radi uvođenja novog informacijskog sustava mogu se smatrati opravdanim troškovima posebnog obrazovanja i izobrazbe koji su propisani odredbom članka 9. Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu.

Stoga, porezni obveznik može u prijavi poreza na dobit, osnovicu poreza na dobit smanjiti za državnu potporu za obrazovanje i izobrazbu u visini i na način propisan u Zakonu o državnim potporama za obrazovanje i izobrazbu, te Pravilniku o sadržaju evidencije državne potpore za obrazovanje i izobrazbu (Narodne novine broj 12/08 i 13/09).

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

25C04 Korištenje porezne olakšice na području Grada Vukovara (27.1.2009)

Broj klase: 410-01/09-01/1
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/09-2
 Zagreb, 27.01.2009

Obveznik plaćanja poreza na dobit postavio je upit koji se odnosi na pravo korištenja porezne olakšice po osnovi obavljanja djelatnosti na području Grada Vukovara. Porezni obveznik u upitu navodi da u poslovnoj jedinici na području Grada Vukovara zapošljava 6 zaposlenika od kojih su 4 sa područja posebne državne skrbi i svi su zaposleni u poslovnoj jedinici u Vukovaru cijelu 2007. godinu. Porezni obveznik ukupno zapošljava 16 zaposlenika i postavlja pitanje da li ostvaruje pravo na poreznu olakšicu za 2007. godinu za dobit ostvarenu u poslovnoj jedinici u Vukovaru. U nastavku odgovaramo.

Sukladno članku 30.a Zakona o obnovi i razvoju Grada Vukovara (Narodne novine broj 44/01 i 90/05) koji se primjenjivao do 19. srpnja 2008. godine, porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području Grada Vukovara i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na području Grada Vukovara ili brdsko-planinskom području ili području posebne državne skrbi, oslobođeni su od plaćanja poreza na dobit u razdoblju od deset godina nakon početka primjene ovoga Zakona. Smatra se da porezni obveznik zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika s područja Grada Vukovara, ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na području Grada Vukovara najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

Pravilnik o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05 i 133/07; dalje u tekstu Pravilnik) koji se primjenjivo pri obračunu poreze na dobit za 2007. godinu u članku 42. propisuje da pravo na korištenje poreznih oslobođenja i olakšica propisanih člankom 13.a Zakona o područjima posebne državne skrbi, člankom 30.a. Zakona o obnovi i razvoju Grada Vukovara i člankom 7.b. Zakona o brdsko-planinskim područjima, može se ostvariti zapošljavanjem na neodređeno vrijeme propisanog broja zaposlenika koji imaju prebivalište i borave na bilo kojem od područja obuhvaćenih oslobođenjem i olakšicama u navedenim člancima Zakona. Ako je porezni obveznik počeo obavljati djelatnost tijekom godine, a razdoblje za koje utvrđuje poreznu osnovicu kraće je od devet mjeseci, smatra se da su ispunjeni uvjeti propisani posebnim Zakonima ako zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenike koji imaju prebivalište i borave na području posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci, a zaposleni su kod poreznog obveznika od početka obavljanja djelatnosti.

Članak 44. Pravilnika propisuje obvezu posebnog porezno knjigovodstvenog praćenja za porezne obveznike koji ostvaruju poreznu olakšicu i propisuje:

1. Porezni obveznici koji koriste olakšicu ili oslobođenje iz članaka 42. Pravilnika, obvezni su osigurati posebno porezno-knjigovodstveno praćenje poslovnih događaja na način propisan posebnim propisima, Zakonom i ovim Pravilnikom.
2. Ako porezni obveznici u prijavi poreza na dobit iskazuju olakšicu ili oslobođenje, obvezni su sastaviti i posebni obračun o ostvarenoj dobiti i visini porezne obveze za koju ostvaruju pravo na olakšicu ili oslobođenje i priložiti ga uz prijavu.
3. Za korištenje prava na olakšicu ili oslobođenje nije bitno ima li porezni obveznik prebivalište ili sjedište na području za koje je propisana olakšica ili oslobođenje, nego obavlja li djelatnost na tom području, za koju je potrebno posebno knjigovodstveno praćenje o ostvarenoj dobiti.
4. Posebno knjigovodstveno praćenje djelatnosti iz stavka 1. članka 44. Pravilnika obavlja se u slučajevima trajnog obavljanja djelatnosti koje podrazumijeva kontinuirano i stalno obavljanje djelatnosti na jednome mjestu, tj. poduzetnik treba imati najmanje poslovnu jedinicu, pod kojom se razumijeva svako stalno mjesto obavljanja gospodarstvene djelatnosti na način kako to propisuje Opći porezni zakon

5. Ako porezni obveznik iz stavka 1. članka 44. Pravilnika ima prebivalište ili sjedište na području posebne državne skrbi a obavlja prijevozničku, graditeljsku, uslužnu ili drugu djelatnost koja se po naravi posla obavlja i izvan toga područja, može koristiti zakonom propisanu olakšicu za ukupnu djelatnost, jer takve djelatnosti, po svojim obilježjima, nisu određene stalnim mjestom. Iznimno, ako porezni obveznik ima neko stalno mjesto, poslovnu jedinicu, u smislu odredbe stavka 4. ovoga članka, izvan područja od posebne državne skrbi, tada za istu treba posebno utvrditi ostvarenu dobit.

Shodno navedenom, mišljenja smo da u konkretnom slučaju, porezni obveznik koji dio djelatnosti obavlja u izdvojenoj poslovnoj jedinici na području Grada Vukovara, u kojoj zapošljava u radnom odnosu na neodređeno vrijeme 6 zaposlenika, od kojih 4 zaposlenika imaju prebivalište i borave na području posebne državne skrbi, području Grada Vukovara ili brdsko-planinskom području najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju odnosno u kalendarskoj godini, te ako u poslovnim knjigama i evidencijama na odgovarajući način osigura podatke o ostvarivanju dobiti u izdvojenoj poslovnoj jedinici na području Grada Vukovar, ima pravo na korištenje oslobođenja od plaćanja poreza na dobit utvrđene od obavljanja djelatnosti u toj poslovnoj jedinici. Budući da se olakšica odnosi samo na dio djelatnosti koja se obavlja u izdvojenoj poslovnoj jedinici na području Grada Vukovara, uvjet je da 50 % zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme u toj izdvojenoj poslovnoj jedinici (od ukupno 6) imaju prebivalište i borave na područjima posebne državne skrbi, području Grada Vukovara ili brdsko-planinskom području najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju, a ne 50 % svih zaposlenika zaposlenih u radnom odnosu kod poreznog obveznika (ukupno 16, dok je 6 u izdvojenoj poslovnoj jedinici u Vukovaru).

Reg: MF2008-03-13-0006

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

25C03

Porezne olakšice za trgovačka društva koja su registrirana i obavljaju brodarsku djelatnost (13.3.2008)

Broj klase: 410-01/08-01/6
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/08-2
Zagreb, 13.03.2008

Člankom 429. stavkom 1. Pomorskog zakonika (Narodne novine broj 181/04 i 76/07) propisano je da trgovačka društva koja su registrirana i obavljaju brodarsku djelatnost ne plaćaju porez na dobit koju ostvare od iskorištavanja brodova u međunarodnoj plovidbi.

Prema odredbama članka 429. stavcima 2. i 3. Pomorskog zakonika trgovačka društva iz stavka 1. istoga članka ne plaćaju porez na dobit koju ostvare od prodaje brodova, od prodaje dionica ili udjela u trgovačkim brodarskim društvima koja posluju u međunarodnoj plovidbi, kao niti na dobit od dividende od dionica koje imaju u trgovačkim brodarskim društvima koja posluju u međunarodnoj plovidbi. Ako društva iz stavka 1. istoga članka upravljaju navedenim udjelima iz jedinstvenog sjedišta poslovne uprave pod jedinstvenim imenom i vodstvom, dužno je voditi poslovne knjige i sastavljati financijske izvještaje za cjelovito poslovanje u tuzemstvu i inozemstvu.

U Prijavi poreza na dobit za 2007. godinu - Obrazac PD, pod rednim brojem 31. - smanjenje dobiti za ostale prihode, iskazuju se:

- prihodi koji nisu iskazani u računovodstvenoj dobiti a uključuju se u poreznu osnovicu, ili su kao porezno nepriznati rashodi bili uključeni u poreznu osnovicu
- druga povećanja prihoda i kapitala koja su bila oporeziva.

Trgovačka društva koja su registrirana i obavljaju brodarsku djelatnost, sukladno posebnim propisima, na ovom rednom broju iskazuju podatak od dobiti koju su ostvarili od iskorištavanja brodova u međunarodnoj plovidbi, te dobit koju ostvare od prodaje brodova, od prodaje dionica ili udjela u trgovačkim brodarskim društvima koja posluju u međunarodnoj plovidbi, kao niti dobit od dividende od dionica koje imaju u trgovačkim brodarskim društvima koja posluju u međunarodnoj plovidbi. Porezni obveznici - trgovačka društva koja su registrirana i obavljaju brodarsku djelatnost sukladno posebnim propisima, ne mogu temeljem iskazanog podatka na ovom rednom broju, iskazati porezni gubitak.

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

25C02

Porez na dobit i obavljanje djelatnosti na području posebne državne skrbi (08.2.2008)

Broj klase: 410-10/08-01/1
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/08-2
 Zagreb, 08.02.2008

Obratio nam se 'A' d.o.o. iz Splita, s pitanjem u svezi olakšica u oporezivanju dobiti poduzetnika koji obavlja djelatnost na području posebne državne skrbi druge skupine, ima u radnom odnosu na neodređeno vrijeme šest radnika od kojih četiri imaju prebivalište i boravište na području posebne državne skrbi ili na brdsko-planinskom području više od devet mjeseci u toku godine. Djelatnost poduzetnika je trgovina u tranzitu i to isključivo izvan područja posebne državne skrbi, u smislu fizičkog manipuliranja trgovačkom robom, ali se svi poslovi u svezi te trgovine obavljaju u sjedištu poduzetnika. Postavljeno je pitanje može li društvo koje obavlja trgovinu u tranzitu koristiti olakšicu pri oporezivanju porezom na dobit prema članku 13.a Zakona o područjima posebne državne skrbi (Narodne novine br. 26/03, 42/05 i 90/05).

Na postavljeno pitanje nastavno odgovaramo.

U članku 13.a Zakona o područjima posebne državne skrbi propisano je, između ostaloga, da porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području posebne državne skrbi druge skupine, i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na području posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci, plaćaju porez na dobit po stopi 25% od propisane porezne stope, deset godina od početka primjene Zakona. Smatra se da porezni obveznik zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika s područja posebne državne skrbi ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika te imao prebivalište i boravište na području posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

U članku 44. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05 i 133/07), propisano je da su porezni obveznici koji koriste olakšice iz članka 13.a Zakona o područjima posebne državne skrbi, obvezni osigurati posebno porezno-knjigovodstveno praćenje poslovnih događaja za djelatnost za koju koriste olakšicu ili oslobođenje.

Prema navedenim propisima za korištenje olakšice nije bitno ima li porezni obveznik prebivalište ili sjedište na području posebne državne skrbi, nego obavlja li djelatnost na tom području, za koju je potrebno posebno knjigovodstveno praćenje o ostvarenoj dobiti.

Obavljanje djelatnosti na području posebne državne skrbi znači da se poslovi u svezi djelatnosti obavljaju na tom području, a ne da kupci ili dobavljači dobara i usluga moraju biti na tom području. Djelatnost trgovine u tranzitu spada u djelatnost trgovine na veliko u kojoj se roba kupuje i prodaje bez zadržavanja u skladištu trgovca, sukladno odredbama članka 9. Zakona o trgovini (Narodne novine br. 11/96 - 55/04). To znači da se roba kupi i prodaje bez da fizički bude primljena i otpremljena kod poduzetnika koji je obavio trgovinu. Djelatnost trgovine na veliko u tranzitu, u smislu navedenih propisa o olakšicama, znači da se poslovi kupnje i prodaje robe obavljaju na području posebne državne skrbi.

U skladu s navedenim smatramo da poduzetnik, koji ima prebivalište ili sjedište na području posebne državne skrbi i obavlja djelatnost trgovine u tranzitu, ako ispunjava druge uvjete kako je naveo u pitanju, može koristiti zakonom propisanu olakšicu pri oporezivanju dobiti.

...

02

2016

PDF S POVEZNICAMA

OLAKŠANO
KRETANJE UNUTAR
DOKUMENTA

POVEZNICE IZ SADRŽAJA

Pritisnite šifru ispred
naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ

Pritisnite strelicu s desne
strane naslova mišljenja

Porez na dobit - Olakšice, oslobođenja i poticaji

25C01 Porezne olakšice u porezu na dobit (12.3.2007)

Broj klase: 410-10/06-01/52
 Urudžbeni broj: 513-04-21-01/06-2
 Zagreb, 12.03.2007

Obratio nam se porezni obveznik "A" d.o.o iz Vukovara, za pojašnjenje odredbi Zakona o obnovi i razvoju Grada Vukovara (Narodne novine br. 44/01,90/05), u dijelu koji se odnosi na porezne olakšice.

Društvo, obveznik poreza na dobit, osnovano je krajem siječnja 2006. Na dan 31. prosinca 2006., bilo je zaposleno šest zaposlenika s područja Grada Vukovara i područja posebne državne skrbi I. skupine. Ukupan broj zaposlenika nisu fizički iste osobe. Jedna zaposlenica je raskinula radni odnos sa 8 mjeseci i 7 dana radnog staža a istog dana je zaposlena nova zaposlenica), ali je kontinuirano devet mjeseci zaposleno šest zaposlenika, postavlja se pitanje je li ispunjen uvjet za ostvarenje prava na poreznu olakšicu.

Nastavno dajemo mišljenje.

U članku 30.a Zakona o obnovi i razvoju Grada Vukovara propisano je da porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području Grada Vukovara i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na području Grada Vukovara ili brdsko-planinskom području ili području posebne državne skrbi, oslobođeni su od plaćanja poreza na dobit u razdoblju od deset godina nakon početka primjene Zakona. Smatra se da porezni obveznik zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika s područja Grada Vukovara, ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na području Grada Vukovara najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

Mišljenja smo da su ispunjeni uvjeti ako je na dan završetaka poreznog razdoblja, 31. prosinca, porezni obveznik zapošljavao šest zaposlenika pri čemu uvjet od devet mjeseci ne mora ispuniti svaki zaposlenik posebno, nego je uvjet ispunjen ako postoji kontinuitet u broju zaposlenih. Dakle, ako je odlaskom jednog zaposlenika, zaposlen drugi, tako da je kontinuirano bilo zaposleno više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ispunjava uvjet o prebivalištu i boravištu, smatramo da su ispunjeni uvjeti za ostvarenje porezne olakšice iz članka 30.a Zakona o obnovi i razvoju Grada Vukovara.

...

Spajanja i pripajanja poreznih obveznika (25D)

Porez na dobit - Spajanja i pripajanja poreznih obveznika

25D04 Porezni postupci pri statusnim promjenama od 1. srpnja 2013. (28.5.2014)

Broj klase: 410-01/14-01/1387
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/14-02
 Zagreb, 28.05.2014

Primili smo upit društva za poslovno savjetovanje u svezi poreznih obveza pri provođenju statusnih promjena odnosno spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenosa imovine i zamjene dionica trgovačkih društava iz različitih država članica prema Direktivama 90/434/EEZ i 2005/19/EZ. U dostavljenom upitu postavlja se pitanje je li moguće u postupku provođenja određenih statusnih promjena, u kojima sudjeluju samo tuzemna društva, primijeniti odredbe članaka 20.a - 20.r Zakona o porezu na dobit, koje su stupile na snagu 1. srpnja 2013. Temeljem navedenoga u nastavku dostavljamo odgovor.

Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji stupile su na snagu odredbe članaka 20.a - 20.r Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06,

Slijedom navedenoga, nakon što Porezna uprava provede propisane postupke u skladu sa svojim ovlastima odnosno kada utvrdi zadovoljavanje svih propisanih uvjeta u skladu sa Zakonom i Pravilnikom, te nakon što se utvrde obveze sudionika statusnih promjena, a ovisno o tome koji se postupak provodi, moći će se primijeniti određene pogodnosti koje se odnose na neoporezivanje kapitalnih dobitaka i pričuva sadržanih u člancima 20.a - 20.r Zakona.

...

Reg: MF2007-04-16-0234

Porez na dobit - Spajanja i pripajanja poreznih obveznika

25D03

Postupanje s revalorizacijskim pričuvama pri podjeli društva
(16.4.2007)

Broj klase: 410-01/07-01/234
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
 Zagreb, 16.04.2007

Obratio nam se porezni obveznik "A", Zagreb, s pitanjem u svezi postupanja s revalorizacijskim pričuvama pri statusnim promjenama.

Društvo namjerava provesti podjelu s osnivanjem, a u kapitalu ima iskazane revalorizacijske pričuve koje potječu od revalorizacije nekretnina. Nakon podjele nekretnine prelaze u imovinu novoga društva, pa se postavlja pitanje smatraju li se revalorizacijske pričuve realiziranim u trenutku podjele i povećavaju li osnovicu poreza na dobit postojećeg društva.

Prema odredbi članka 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04, 90/05 i 57/06), porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

U članku 39. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05), propisano je da revalorizacijske pričuve koje su formirane pri procjeni imovine koja se amortizira u razdobljima prije primjene Zakona, 1. siječnja 2005., uključuju se u poreznu osnovicu u poreznom razdoblju i u iznosu u kojem se obračunava povećani trošak amortizacije na temelju revalorizacije, a ostatak revalorizacijske pričuve pri prodaji, uništenju ili drugom obliku otuđenja imovine od koje su oblikovane revalorizacijske pričuve. U stavku 2. istoga članka propisano je da se revalorizacijska pričuva koja je formirana pri procjeni imovine od dana početka primjene Zakona uključuje u poreznu osnovicu u poreznom razdoblju u kojemu je realizirana a utvrđuje se u svoti povećane amortizacije nastale zbog revalorizacije. Ostatak revalorizacijske pričuve uključuje se u poreznu osnovicu nakon uništenja, prodaje ili otuđenja na drugi način imovine od koje je revalorizacijska pričuva oblikovana.

Podjelom društva s osnivanjem u novo društvo unose se nekretnine od kojih je formirana revalorizacijska pričuva, što znači da se revalorizacijska pričuva realizira i uključuje u kapital s kojim se može raspolagati

Zbog navedenoga smatramo da iznos revalorizacijskih pričuva nastalih revalorizacijom nekretnina koje se pri podjeli unose u novo društvo, treba uključiti u poreznu osnovicu u poreznom razdoblju u kojemu je nastala statusna promjena podjele društva s osnivanjem.

Reg: MF2007-02-19-1250

Porez na dobit - Spajanja i pripajanja poreznih obveznika

25D02

Unos djelatnosti (imovine) obrta obveznika poreza na dobit u društvo
(19.2.2007)

Broj klase: 410-01/06-01/1250
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
 Zagreb, 19.02.2007

Obratio nam se knjigovodstveni servis "A" d.o.o. iz Zadra, s pitanjem u svezi unosa imovine obrta, obveznika poreza na dobit u trgovačko društvo.

Obrtnik obavlja djelatnost oceanskog i morskog ribolova, ima u vlasništvu nekoliko ribarskih brodova i obveznik je poreza na dobit. Obrtnik je i jedini član trgovačkog društva koje obavlja istu djelatnost kao i obrt, te namjerava prenijeti djelatnost i imovinu obrta u društvo, tj. pripojiti obrt društvu. Obrtnik ne namjerava povećati temeljni kapital i postavljeno je pitanje može li se pripajanje provesti u skladu s odredbama članka 19. i 20. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04., 90/05. i 57/06.).

Nastavno dajemo mišljenje.

U navedenim pismima rečeno je da je prema odredbi članka 8. stavak 8. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, propisano pojednostavnjenje pri prijenosu gospodarske cjeline ili pogona, prema kojoj se taj prijenos smatra neoporezivim ako stjecatelj pripadajući porez može u cijelosti odbiti kao pretporez. Otuđitelj poduzeća tada ne mora iskazati odnosno obračunati porez na dodanu vrijednost. Ali, ako su u gospodarsku cjelinu uključena i vozila i plovila, radi se o prometu odnosno stjecanju na koji se plaća posebni porez po stopi 5% sukladno članku 1. stavak 3. Zakona o posebnim porezima na osobne automobile, ostala motorna vozila, plovila i zrakoplove (Narodne novine br. 136/02 - pročišćeni tekst, 44/03 - ispravak, 95/04).

Porez na dobit - Spajanja i pripajanja poreznih obveznika

25D01

Primjena Zakona o porezu na dobit pri odvajanju dijela društva i Zakona o porezu na promet nekretnina (02.11.2006)

Broj klase: 410-01/06-01/888
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2
Zagreb, 02.11.2006

Obratio nam se porezni obveznik „A“, d.o.o. Zagreb, s pitanjem u svezi primjene propisa o oporezivanju prometa nekretnina pri odvajanju dijela društva.

„A“ namjerava provesti postupak podjele društva odvajanjem, sukladno članku 550a. stavak 3. Zakona o trgovačkim društvima. Prema navedenom članku postupak odvajanja provodi se na način da se prenosi dio imovine društva koje se dijeli, „A“ d.o.o., a da ono ne prestaje, na novo društvo koje se osniva radi provođenja odvajanja, „B“ d.o.o. Osnivači „B“ d.o.o. bile bi fizičke osobe, iste koje su i osnivači „A“ d.o.o. Iz društva „A“ d.o.o. na novo društvo „B“ d.o.o., osim imovine prelazi dio obveza društva koje se dijeli i dio kapitala postojećeg društva.

Postavlja se pitanje o plaćanju poreza na promet nekretnina koja čini imovinu dijela koji se odvaja i prenosi iz jednog društva na drugo, budući da se porez na promet nekretnina ne plaća u postupku razdvajanja. Odvajanje je jedan od načina podjele društva ali nije izričito navedeno u Zakonu o porezu na promet nekretnina.

Na postavljeno pitanje nastavno dajemo mišljenje.

U članku 12. stavak 2. Zakona o porezu na promet nekretnina (Narodne novine br. 69/97 do 153/02.), propisano je da se porez na promet nekretnina ne plaća kada se nekretnine stječu u postupku pripajanja i spajanja trgovačkih društava u smislu Zakona o trgovačkim društvima, te u postupku razdvajanja društva u više trgovačkih društava.

U navedenim odredbama nije posebno navedena podjela društva, ali nije niti mogla biti navedena jer pri donošenju propisa o porezu na promet nekretnina, Zakon o trgovačkim društvima nije propisivao statusnu promjenu podjele društva. Zakon o trgovačkim društvima izmijenjen je tijekom 2003., te u članku 550a. propisuje da se društvo kapitala može podijeliti i to razdvajanjem ili odvajanjem. Razdvajanje ili odvajanje spadaju i istu grupu tzv. „statusnih promjena“. Intencija propisa je da se pri statusnim promjenama koje se provode prema Zakonu o trgovačkim društvima, ne plaća porez na promet nekretnina, te smatramo da se i pri postupku odvajanja, koji je jedan od oblika podjele društva, ne plaća porez na promet nekretnina.

Uračunavanje inozemnog poreza (25E)

Reg: MF2013-06-17-1182

Porez na dobit - Uračunavanje inozemnog poreza

25E04

Porezna olakšica za reinvestiranu dobit (17.6.2013)

Broj klase: 410-01/13-01/1182
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/13-02
Zagreb, 17.06.2013

Primili smo upit društva za poslovne usluge u svezi sastavljanja godišnje prijave poreza na dobit za 2012. U upitu su postavljena pitanja, da li se porezna olakšica za reinvestiranu dobit primjenjuje samo za dobit ostvarenu u tuzemstvu, da li je iznos umanjenja osnovice poreza na dobit ovisan o drugim propisanim umanjenjima osnovice poreza na dobit te gdje se u poslovnim knjigama evidentiraju prihodi, rashodi i dobitci ili gubici poslovne jedinice u inozemstvu koja vodi knjige i plaća porez prema propisima zemlje u kojoj je osnovana u inozemstvu. Temeljem navedenoga u nastavku dostavljamo odgovor.

Sukladno članku 6. stavku 1. točki 6. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12) porezna osnovica iz članka 5. toga Zakona može se umanjiti za reinvestiranu dobit, osim ako nije ostvarena iz bankarskog odnosno financijskog

nebankarskog sektora. Prema stavku 5. toga članka Zakona, reinvestirana dobit je ostvarena dobit poreznog razdoblja kojom se u svrhe investiranja i razvoja povećava temeljni kapital sukladno posebnim propisima.

Člankom 12.a Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12 i 146/12) detaljnije je propisan postupak i način korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit.

Sukladno članku 12.a stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit, umanjeње porezne osnovice za reinvestiranu dobit mogu ostvariti porezni obveznici koji su u poreznom razdoblju ostvarili dobit prije uvećanja i umanjenja prema članku 5. stavku 1. Zakona o porezu na dobit pod uvjetima:

1. da je dobit ili dio dobiti poreznog razdoblja za koje se podnosi prijava poreza na dobit uporabljena za povećanje temeljnog kapitala i
2. da je u sudskom registru, sukladno posebnim propisima, upisano povećanje temeljnog kapitala u visini reinvestirane dobiti i
3. da dobit nije ostvarena u bankarskom odnosno financijskom nebankarskom sektoru.

Porezni obveznik koji iskazuje umanjeње porezne osnovice za reinvestiranu dobit, obavezan je prema članku 12.a stavku 2. Pravilnika o porezu na dobit, dostaviti uz prijavu poreza na dobit ili najkasnije u roku od 6 mjeseci od proteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit, dokaz da je u sudskom registru upisano povećanje temeljnog kapitala u visini reinvestirane dobiti.

Kako bi se utvrdilo pravo na korištenje porezne olakšice za reinvestiranu dobit, u skladu s člankom 12.a stavkom 4. Pravilnika o porezu na dobit, porezni obveznik uz dokaz i u roku iz stavka 2. toga članka Pravilnika, dostavlja odluku o uporabi dobiti ostvarene u poreznom razdoblju za koju se podnosi prijava poreza na dobit, uključivo i dobit koja se reinvestira, te pregled stanja kapitala i rezervi nakon što je u sudskom registru proveden postupak povećanja temeljnog kapitala reinvestiranom dobiti.

Posebni propisi iz članka 6. stavka 5. Zakona o porezu na dobit i članka 12.a stavka 1. Pravilnika o porezu na dobit, pretpostavljaju primjenu Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 152/11 – pročišćeni tekst i 111/12) posebice odredbe o uvjetima za isplatu dobiti, promjenama u temeljnom kapitalu i druge postupke koji se provode na Trgovačkim sudu

Slijedom navedenoga, pravo na umanjeње osnovice poreza na dobit temeljem reinvestirane dobiti može ostvariti porezni obveznik koji zadovoljava naprijed navedene uvjete, neovisno o tome da li je dobit ostvarena u tuzemstvu ili inozemstvu te neovisno o tome da li porezni obveznik iskazuje druga umanjenja porezne osnovice. Međutim napominjemo, nakon što se provede postupak povećanja temeljnog kapitala potrebno je uzeti u obzir i članak 12.a stavak 7. Pravilnika o porezu na dobit prema kojemu se umanjeње porezne osnovice za reinvestiranu dobit neće priznati ako porezni obveznik naknadno smanji temeljni kapital koji je povećan reinvestiranom dobiti i izvrši isplate članovima društva i/ili ako se smanjenje temeljnog kapitala izvrši radi povećanja drugih stavki kapitala i rezervi koje u budućim poreznim razdobljima omogućavaju isplatu dobiti.

Nadalje, s ciljem izbjegavanja dvostrukog oporezivanja člankom 30. Zakona o porezu na dobit propisano je da ako porezni obveznik ostvari prihode ili dobit u inozemstvu (izravno ili putem poslovne jedinice) na koju je platio porez na dobit ili njemu istovrsni porez, plaćeni porez u inozemstvu može uračunati u tuzemni porez najviše do iznosa poreza na dobit koji bi za tako ostvarenu dobit ili prihode platio u tuzemstvu. Iznos poreza na dobit iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se tako da se na dobit ili prihode ostvarene u inozemstvu primijeni stopa za uračunavanje. Stopa za uračunavanje izračunava se tako da se stavi u odnos ukupna porezna obveza utvrđena prije dodatnih umanjenja porezne osnovice i ukupno ostvarene dobiti samo iz tuzemnog poslovanja. U svrhu uračunavanja plaćenog poreza u inozemstvu iz stavka 1. toga članka porezni obveznik je dužan Poreznoj upravi predložiti dokaz o plaćenom porezu u inozemstvu. Stoga porezni obveznik koji vodi poslovne knjige i plaća porez prema propisima zemlje u kojoj je osnovana poslovna jedinica u inozemstvu može ako je to i u skladu s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja iskoristiti pravo uračunavanja poreza plaćenog u inozemstvu pri čemu je potrebno i dobit poslovne jedinice iskazati u prijavi poreza na dobit.

Vođenje poslovnih knjiga poslovne jedinice u inozemstvu koja vodi knjige i plaća porez prema propisima zemlje u kojoj je osnovana u inozemstvu za moguće porezne svrhe utvrđeno je člankom 56. stavkom 10. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 147/08,

18/11, 78/12, 136/12), koji propisuje da ako za stalne poslovne jedinice u inozemstvu, prema inozemnim propisima, postoji obveza vođenja knjigovodstva koju porezni obveznik ispunjava, poslovne se knjige i druge evidencije ne moraju voditi i čuvati u tuzemstvu. U tom se slučaju stanja i poslovni rezultati iz knjigovodstva u inozemstvu moraju preuzeti u knjigovodstvo tuzemnoga poreznog obveznika ako su bitni za oporezivanje, uz naznaku i obrazloženje određenih prilagodbi tuzemnim poreznim propisima.

Reg: MF2008-03-26-0207

Porez na dobit - Uračunavanje inozemnog poreza

25E03 Porez po odbitku na naknade za softver (26.3.2008)

Broj klase: 410-01/08-01/207
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/08-3
Zagreb, 26.03.2008

Obratio nam se porezni obveznik "A" d.o.o. Zagreb, s pitanjem u svezi plaćanja poreza po odbitku pri kupnji licence za poslovni sustav (softverski program). Društvo "A" d.o.o. naručuje od tvrtke "B" iz Dublina, isključivo za krajnjeg poznatog korisnika, putem elektronske pošte, licenčnu datoteku za poslovni sustav X. Tvrtka "B" isporučuje naručenu licenčnu datoteku "Y", koji potom istu isporučuje krajnjem korisniku, kupcu. Licenčna datoteka konfigurirana je za poznatog kupca i isključivo njemu daje pravo korištenja poslovnog sustava sukladno naručenoj konfiguraciji. Društvo "A" pritom ne ostvaruje nikakva licenčna autorska ili bilo kakva druga prava intelektualnog vlasništva na temelju navedene licenčne datoteke. Isto tako društvo "A" ne može licenčnu datoteku prodati niti jednom drugom subjektu, jer nema pravo distribucije i prodaje licenčne datoteke nikome drugome osim unaprijed poznatom kupcu navedenom u inicijalnoj narudžbi, te istu tretira kao robu u tranzitu. Zbog navedenog porezni obveznik, društvo "A" d.o.o. smatra da nema obvezu obračunati porez po odbitku prema članku 31. Zakona o porezu na dobit.

Nastavno dajemo mišljenje.

Prema članku 31. stavak 4. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04., 90/05. i 57/06.), porez po odbitku plaća se, između ostalog, na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava), koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe. U članku 49. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05 i 133/07), propisano je da u naknade za autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva, prema članku 32. Zakona, spadaju i naknade za ustupanje prava na uporabu intelektualnog vlasništva koje obuhvaćaju zaštitu prava na reprodukciju književnih, umjetničkih i znanstvenih djela, kinematografskih djela, patenata, zatim prava na uporabu imena proizvoda i zaštitnih znakova, dizajna ili modela, planova, nacrt, tajnih formula ili postupaka, prava na patent, licenciju, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodnu formulu, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo, koja su prava zaštićena pravnim propisima i običajima kojima se regulira njihovo stjecanje i uporaba.

Naknada za softver spada u naknade za autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva. U skladu s tim, ako se plaća naknada za softver koji ima elemente autorskih prava ili drugih prava intelektualnog vlasništva, u koje spada i licenca, tada se naknada oporezuje porezom po odbitku. Ako kupljeni softver nema tih obilježja, tada se porez po odbitku ne plaća.

U pravilu, porez po odbitku plaća se ako se radi o ustupanju autorskih prava na korištenje softvera radi prodaje ili radi daljnjeg razvitka pri čemu se ustupa na vremenski ograničeno korištenje zaštićeno autorsko pravo. Ako se radi o kupnji softvera za korištenje, ne plaća se porez po odbitku.

Zbog navedenog smatramo da, ako se radi o kupnji softvera kao robe za daljnju prodaju bez stjecanja autorskih i drugih prava intelektualnog vlasništva, tada se na naknade za softver ne plaća porez po odbitku.

Reg: MF2007-04-16-1112

Porez na dobit - Uračunavanje inozemnog poreza

25E02

Porez po odbitku na usluge poslovnog i poreznog savjetovanja (16.4.2007)

Broj klase: 410-01/06-01/1112
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-2
 Zagreb, 16.04.2007

Obratio nam se porezni obveznik "A" iz Zagreba, s pitanjem u svezi oporezivanja porezom po odbitku usluga poslovnog i poreznog savjetovanja. Postavljeno je pitanje plaća li se porez po odbitku na takove usluge u slučajevima u kojima je u primjeni ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Nastavno dajemo mišljenje.

Prema odredbi članka 31. stavak 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04, 90/05 i 57/06), porez po odbitku jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj. U stavku 6. istoga članka propisano je da se porez po odbitku plaća i na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, plaćene inozemnim osobama.

U članku 51. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05.), propisno je da tuzemni isplatiatelj naknada, od kojih se utvrđuje porez po odbitku prema članku 31. Zakona nerezidentima koji su rezidenti država s kojima Republika Hrvatska primjenjuje ugovore o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, obavezan je prilikom isplate obračunati, obustaviti i uplatiti porez po odbitku na način određen ugovorom i Zakonom. U stavku 4. istoga članka propisano je da ako se pri isplati naknada iz članka 31. Zakona ne plaća porez po odbitku, na temelju primjene ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, primatelj naknade može umjesto obrasca Zahtjeva dostaviti samo potvrdu o rezidentnosti od nadležnog inozemnog poreznog tijela.

Budući da Republika Hrvatska pri zaključivanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja primjenjuje Model OECD, u pravilu, prema ugovorima se dobit od poslovanja društva jedne države ugovornice oporezuje samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Uz navedeno, ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja spadaju u međunarodne ugovore koji su po svojoj snazi iznad tuzemnog zakonodavstva.

U skladu s navedenim, u slučajevima plaćanja naknade za usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, ne plaća se porez po odbitku kada je primatelj naknade rezident države ugovornice s kojom je u primjeni ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja (osim ako samim ugovorom nije drukčije uređeno). Primatelj naknade dokazuje da je rezident države ugovornice na temelju ovjerenog obrasca Zahtjeva iz članka 51. stavak 3. Pravilnika o porezu na dobit, a umjesto obrasca Zahtjeva može dostaviti samo potvrdu o rezidentnosti od nadležnog inozemnog poreznog tijela.

Reg: MF2007-04-16-1281

Porez na dobit - Uračunavanje inozemnog poreza

25E01

Zahtjev za povrat poreza plaćenog u inozemstvu (16.4.2007)

Broj klase: 410-01/06-01/1281
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/07-3
 Zagreb, 16.04.2007

Porezni obveznik "A" je u prijavi poreza na dobit, PD Obrascu za 2005. godinu, na rednom broju 56 iskazao razliku za povrat od 8.094,44 kune, a razlika proistječe iz uračunatog, više plaćenog poreza plaćenog u inozemstvu u odnosu na manje utvrđenu poreznu obvezu poreza na dobit. Podatak o iznosu za povrat poreza na dobit utvrđen je kao razlika između podatka na rednom broju 54 istoga Obrasca, uračunavanje poreza plaćenog u inozemstvu, u iznosu od 9.199,62 kuna, prema članku 30. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04 do 57/06), i podatka o poreznoj obvezi na rednom broju 53 u iznosu od 1.105,18 kuna, tj. manje od iznosa na rednom broju 54, plaćeni porez u inozemstvu.

U inozemstvu je plaćeni porez na temelju računa u iznosu od 91.996,21 kuna, koji je porezni obveznik ispostavio za naknadu autorskih prava za računalnu igru (licenca), kupcu,

pravnoj osobi u Njemačkoj. Kupac je od fakturiranog iznosa ustegnuo zadržani i preusmjereni odbitni porez prema njemačkim propisima o oporezivanju dohotka. Kao dokaz o plaćenom porezu dostavio je potvrdu poreznog tijela iz Njemačke.

Odredbom članka 30. stavak 1. Zakona o porezu na dobit, propisno je da, ako je porezni obveznik ostvario prihode ili dobit u inozemstvu (izravno ili putem poslovne jedinice) na koju je platio porez na dobit ili njemu istovrsni porez, plaćeni porez u inozemstvu može uračunati u tuzemni porez najviše do iznosa poreza na dobit koji bi za tako ostvarenu dobit ili prihode platio u tuzemstvu.

Prema prijavi poreza na dobit navedenog poreznog obveznika, porezna obveza u tuzemstvu manja je od plaćenog poreza u inozemstvu, te se u prijavi poreza na dobit može uračunati samo iznos do visine porezne obveze. Stjecajem okolnosti, u prijavi poreza na dobit i nema drugih prihoda, nego samo navedeni prihod, ostvaren u inozemstvu, pa se i utvrđena porezna obveza u tuzemstvu odnosi isključivo na dobit ostvarenu od toga posla. Dakle, porezna obveza u tuzemstvu je manja te se plaćeni porez u inozemstvu može uračunati najviše do iznosa te obveze, sukladno navedenom članku 30. Zakona o porezu na dobit.

Ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, koji spominjete u upitu, za licence je ugovorena primjena metode uračunavanja, članak 24. stavak 2b. Ugovora.

U skladu s navedenim, porezni obveznik treba ispraviti podatke iskazane u PD Obrascu za 2005. godinu. Budući da je u poslovnim knjigama iskazao potraživanje za porez na dobit, a koje nije realno, isto može zatvoriti s računom dobiti poslije oporezivanja, tj. na teret dobiti odnosno kapitala.

...

Porez po odbitku (25F)

Reg: MF2015-04-02-3360

Porez na dobit – Porez po odbitku

25F04

Porezni postupak pri isplati dividendi i udjela u dobiti pravnim osobama rezidentima Švicarske Konfederacije (02.4.2015)

Broj klase: 410-01/14-01/3360
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/15-2
Zagreb, 02.04.2015

Temeljem upita koji se odnosi na obvezu plaćanja poreza po odbitku pri isplati dividendi i udjela u dobiti članu društva pravnoj osobi sa sjedištem u Švicarskoj Konfederaciji, te isplati dobiti odnosno dividendi i udjela udjela u dobiti, obveznika poreza po tonaži broda u nastavku dostavljamo odgovor.

Prema članku 31. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13 i 143/14) porez po odbitku u smislu toga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj. Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatiatelj. Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatiatelj plaća nerezidentu inozemnom primatelju. Stavkom 4. toga članka Zakona propisano je, između ostalog, da se porez po odbitku plaća pri isplati dividendi i udjela u dobiti.

Od datuma pristupanja Republike Hrvatskoj Europskoj uniji na snazi je odredba članka 31. e Zakona o porezu na dobit kojom je propisano kako se porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti iz članka 31. stavka 4. i 7. toga Zakona ne plaća se kada se dividende i udjeli u dobiti isplaćuju društvu koje ima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, ako:

1. primatelj dividende ili udjela u dobiti ima najmanje 10% udjela u kapitalu društva koje isplaćuje dividendu ili udio u dobiti,
2. ako najniži postotak udjela iz točke 1. članka 31.e stavka 1. Zakona o porezu na dobit ima u neprekidnom razdoblju od 24 mjeseca.

Primatelj iz stavka 1. toga članka je društvo:

1. koje ima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit.
2. koje je rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,
3. je obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija. Navedeno se ne odnosi na društva koja su oslobođena plaćanja poreza ili imaju mogućnost izbora.

Propisivanjem izuzeća od plaćanja poreza po odbitku pri isplati dividendi i udjela u dobiti društvima koje imaju sjedište na području Europske unije izvršena je obveza usklađivanje Zakona o porezu na dobit s Direktivom Vijeća 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica. Međutim, pristupanjem Republike Hrvatske Europskoj uniji stopili su na snagu i posebni sporazumi koje je Europska unija sklopila s državama nečlanicama i koje je od 1. srpnja 2013. godine Republika Hrvatska dužna primjenjivati. Jedan od takvih sporazuma je Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o mjerama istovrijednim onima koje su utvrđene u Direktivi Vijeća 2003/48/EZ o oporezivanju dohotka od kamata na štednju (SL L 385/30 od 29. 12. 2004: dalje u tekstu: Sporazum) koji pored postupka u svezi kamata na štednju uređuje i postupak oporezivanja dividendi, kamate i licenci među trgovačkim društvima.

Prema članku 15. Sporazuma, ne dovodeći u pitanje primjenu domaćih i ugovornih odredbi o sprečavanju prevare ili zlouporabe u Švicarskoj i u državama članicama, dividende koje društva kćeri isplate matičnom društvu nisu predmet oporezivanja u izvornoj državi kada:

- matično društvo najmanje dvije godine ima izravan udio od minimalno 25 % u kapitalu društva kćeri,
- jedno trgovačko društvo je u porezne svrhe rezident države članice, a drugo trgovačko društvo je u porezne svrhe rezident Švicarske,
- na temelju bilo kakvog sporazuma o dvostrukom oporezivanju s nekom trećom državom nijedno od trgovačkih društava u porezne svrhe nije rezident te treće države,
- oba društva podliježu porezu na dobit bez izuzeća i oba prihvaćaju formu društva s ograničenom odgovornošću.

Slijedom navedenoga, ukoliko društvo isplatitelj i društvo primatelj dividende ili udjela u dobiti zadovoljavaju uvjete propisane člankom 15. navedenoga Sporazuma, tada isplata dividendi odnosno udjela u dobiti ne podliježe obvezi plaćanja poreza po odbitku. Međutim, isplatitelj je dužan osigurati dokaze o zadovoljenju navedenih uvjeta kako bi se mogle primijeniti odredbe članka 15. stavka 1. Sporazuma. Nadalje, ukoliko je isplatitelj u trenutku isplate dividendi ili udjela u dobiti primjenom ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja platio porez po odbitku po stopi od 5%, a isti može dokazati da su uvjeti za primjenu Sporazuma bili ispunjeni na datum stupanja na snagu toga Sporazuma u Republici Hrvatskoj, odnosno od 1. srpnja 2013. godine, primatelj dividende ili udjela u dobiti odnosno društvo koje je rezident Švicarske Konfederacije, može zatražiti povrat više plaćenog poreza po odbitku na način propisan člankom 51. stavkom 9. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 146/12, 160/13, 12/14 i 157/14).

Nadalje, od 1. siječnja 2014. godine određeni obveznici poreza na dobit pod uvjetima i na način propisan člancima 429. do 429.i Pomorskog zakonika (Narodne novine broj 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13 i 26/15), mogu umjesto poreza na dobit plaćati porez po tonaži broda. Međutim, obveznici poreza po tonaži broda su dužni voditi sve poslovne knjige u skalu s propisima o računovodstvu i računovodstvenim standardima dok poreznu obvezu utvrđuju u paušalnom iznosu za djelatnosti naveden u članku 429. Pomorskog zakonika, a za sve druge djelatnosti plaćaju porez na dobit. Stoga je člankom 12. stavkom 6. Pravilnika o porezu na dobit propisano da ukoliko je isplatitelj dividendi i udjela u dobiti obveznik poreza po tonaži broda, smatra se da su ispunjeni uvjeti iz članka 6. stavka 1. točke 1. podtočke 1.1. a) Zakona o porezu na dobit. Slijedom navedenoga i u smislu navedenih propisa, smatra se da društvo odnosno porezni obveznik koji je obveznik poreza po tonaži

broda, može biti isplatiatelj dividende ili udjela u dobiti, te isti može primijeniti odredne članka 31.e Zakona o porezu na dobit i navedenoga Sporazuma.

Reg: MF2012-09-07-2395

Porez na dobit - Porez po odbitku

25F03

Porezni tretman pravnih osoba osnovanih prema posebnom međunarodnom sporazumu (07.9.2012)

Broj klase: 410-01/12-01/2395
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/12-2
Zagreb, 07.09.2012

Sukladno članku 9. Sporazuma o osnivanju Europske banke za obnovu i razvoj (Narodne novine broj 4/93 – Međunarodni ugovori) djelatnosti Banke sastoje se od redovnih djelatnosti financiranih iz redovnih kapitalnih izvora Banke prema članku 7. toga Sporazuma i specijalne djelatnosti financirane iz izvora specijalnih sredstava prema članku 19. toga Sporazuma. Mogu se kombinirati dva tipa djelatnosti. Nadalje, prema članku 19. Sporazuma o osnivanju Europske banke za obnovu i razvoj, izvori specijalnih sredstava, između ostalog sadržavaju i sredstava koja su vraćena s obzirom na zajmove ili garancije i koja proizilaze iz ulaganja kapitala.

Čanak 44. Sporazuma o osnivanju Europske banke za obnovu i razvoj navodi, da bi se omogućilo Banci ispunjenje svoga cilja i djelatnosti koje su joj povjerene, status, imunitet, povlastice i izuzeci navedeni u tom poglavlju trebaju se dodijeliti Banci na teritoriju svake zemlje članice.

Izuzeće od oporezivanja Banke propisano je člankom 53. Sporazuma o osnivanju Europske banke za obnovu i razvoj. Prema stavku 1. navedenog članka Sporazuma, unutar djelokruga njezinih službenih djelatnosti Banka, njezina imovina, vlasništvo i prihod bit će izuzeti od svih direktnih poreza.

Sukladno članku 141. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine broj 76/10 – pročišćeni tekst) međunarodni ugovori koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom i objavljeni, a koji su na snazi, čine dio unutarnjega pravnog poretka Republike Hrvatske, a po pravnoj su snazi iznad zakona. Njihove se odredbe mogu mijenjati ili ukidati samo uz uvjete i na način koji su u njima utvrđeni, ili suglasno općim pravilima međunarodnog prava.

Temeljem gore navedene Ustavne odredbe po hijerarhiji izvora prava u Republici Hrvatskoj, predmetni Sporazum o osnivanju Europske banke za obnovu i razvoj ima prednost pred primjenom Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10 i 22/12).

Slijedom navedenoga, ako je pravo na dividendu ostvareno unutar djelokruga službenih djelatnosti Banke na način kako je to utvrđeno Sporazumom o osnivanju Europske banke za obnovu i razvoj tada pri isplati dividende ne postoji obveza plaćanja poreza po odbitku.

Reg: MF2011-03-14-0459

Porez na dobit - Porez po odbitku

25F02

Može li se obveza poreza po odbitku knjižiti na teret isplatiatelja kao porezno priznati rashod? (14.3.2011)

Broj klase: 410-01/11-01/459
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/11-2
Zagreb, 14.03.2011

Sukladno članku 31. stavcima 1., 2., i 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 60/05, 57/06 i 80/10) porez po odbitku u smislu toga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj. Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatiatelj. Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatiatelj plaća nerezidentu – inozemnom primatelju.

Pema članku 50. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) poreznim obveznikom u smislu članka 31. Zakona o porezu na dobit smatra se svaki tuzemni isplatiatelj koji plaća naknade inozemnim osobama,

poduzetnicima koje nisu fizičke osobe. Prema stavku 4. navedenoga članka Pravilnika o porezu na dobit tuzemni isplatiatelj naknada obavezan je nerezidentima pri svakoj isplati naknada, sukladno članku 31. Zakona, obračunati, obustaviti i uplatiti porez po odbitku u skladu s odredbama toga Zakona, ako ti nerezidenti imaju sjedište u državama s kojima Republika Hrvatska ne primjenjuje ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Slijedom navedenoga, porez po odbitku se obračuna i plaća u trenutku plaćanja naknade inozemnom primatelju, na način da se naknada koja je već evidentirana kao trošak poslovanja, dijeli na, dio koji se uplaćuje primatelju naknade i na dio poreza po odbitku koji se primjenom odgovarajuće porezne stope u tom trenutku uplaćuje na propisani račun državnog proračuna.

Stoga, u konkretnom slučaju, ako porezni obveznik zbog određenih okolnosti izvrši isplatu ukupno ugovorene naknade primatelju, obavezan je primjenom odgovarajuće porezne stope obračunati i uplatiti obvezu porez po odbitku, a takvu uplatu u poslovnim knjigama evidentirati kao porezno ne priznati rashod poslovanja. Naime, kako je već navedeno, porez po odbitku je porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj, a isplatiatelj naknade je obavezan iz iste obustaviti i uplatiti porez po odbitku sukladno odredbama Zakona i Pravilnika o porezu na dobit, za isplatiatelja naknade obveza plaćanja poreza po odbitku nije poseban dodatni trošak.

Reg: MF2010-12-32-2401

Porez na dobit - Porez po odbitku

25F01

Kada se na naknade inozemnim pravnim osobama plaća porez po odbitku po stopi od 20%? (31.12.2010)

Broj klase: 410-01/10-01/2401
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/10-2
Zagreb, 31.12.2010

Kada se na naknade inozemnim pravnim osobama plaća porez po odbitku po stopi od 20%?

Sukladno članku 31. stavcima 1., 2., i 3. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 60/05, 57/06 i 80/10) porez po odbitku u smislu toga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj. Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatiatelj. Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatiatelj plaća nerezidentu – inozemnom primatelju.

Nadalje, sukladno članku 31. stavku 10. Zakona o porezu na dobit, porez po odbitku, plaća se po stopi od 20% na sve vrste usluga koje su plaćene osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave, odnosno nadzora poslovanja u državama, osim država članica Europske unije, u kojima je opća ili prosječna nominalna stopa oporezivanja dobiti niža od 12,5%, a država je objavljena u Popisu država koji donosi ministar financija i koji se objavljuje na internetskim stranicama Ministarstva financija i Porezne uprave Republike Hrvatske.

Prema članku 50. stavku 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) poreznim obveznikom u smislu članka 31. Zakona o porezu na dobit smatra se svaki tuzemni isplatiatelj koji plaća naknade inozemnim osobama, poduzetnicima koje nisu fizičke osobe. Prema stavku 4. navedenoga članka Pravilnika o porezu na dobit tuzemni isplatiatelj naknada obavezan je nerezidentima pri svakoj isplati naknada, sukladno članku 31. Zakona, obračunati, obustaviti i uplatiti porez po odbitku u skladu s odredbama toga Zakona, ako ti nerezidenti imaju sjedište u državama s kojima Republika Hrvatska ne primjenjuje ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Odredba članka 31. stavka 10. Zakona o porezu na dobit stupila je na snagu 1. srpnja 2010. godine, međutim istom nije propisano ne plaćanja poreza na dobit po odbitku u slučajevima kada se izvršava plaćanja za primljene usluge prema ugovorima sklopljenim prije datuma stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 80/10). Naime, porez po odbitku se obračunava i plaća u trenutku kada se vrši plaćanje za primljenu uslugu a ne u trenutku kada je usluga primljena i predstavlja porezni teret primatelja naknade. Popis država iz navedenog članka Zakona dostupan je na internetskoj stranici Porezne uprave www.porezna-uprava.hr.

Stoga u slučaju kada porezni obveznik izvršava plaćanja za usluge primljene od inozemne pravne osobe, koja ima sjedište ili mjesto stvarne uprave u nekoj od zemalja s

Popisa država iz članka 31. stavka 10. Zakona o porezu na dobit, dakle kada izvršava plaćanja za usluge primljene od inozemne pravne osobe koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave, odnosno nadzora poslovanja u državama, osim država članica Europske unije, u kojima je opća ili prosječna nominalna stopa oporezivanja dobiti niža od 12,5%, ali kada takve pravne osobe imaju sjedište u državama s kojima Republika Hrvatska ne primjenjuje ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, obavezan je obračunati, obustaviti i uplatiti porez po odbitku po stopi od 20 %.

Slijedom navedenoga, i u konkretnom slučaju, mišljenja smo da je isplatitelj naknade iz članka 31. Zakona o porezu na dobit, obavezan postupiti u skladu s naprijed navedenim propisima.

Poslovne knjige, financijski izvještaji (25G)

Reg: MF2011-10-07-1912

Porez na dobit - Poslovne knjige, financijski izvještaji

25G02

Porezni tretman derivata u obračunu poreza (07.10.2011)

Broj klase: 410-01/11-01/1912
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/11-2
Zagreb, 07.10.2011

Primili smo upit poreznog obveznika "A" d.o.o., Zagreb u svezi poreznog tretmana vrednovanja derivata kod imatelja derivata.

Vezano za porezni tretman derivata, odnosno uklađanja vrijednosti financijske imovine Porezna uprava, Središnji ured izdao je mišljenje Klasa: 410-01/06-01/299, Ur.broj: 513-07-21-01/06-2 od 31. ožujka 2006. Uz isto mišljenje navodimo da ako se postupak usklađivanja vrijednosti derivata kod imatelja derivata iskazuje kroz račun dobiti i gubitka da se i obveza poreza na dobit utvrđuje sukladno člancima 6. i 10. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08 i 80/10) odnosno na način prezentiran u navedenom mišljenju.

Hrvatski standard financijskog izvještavanja broj 9. Financijska imovina, pod točkom 7. definira derivativ kao financijski instrument ili drugi ugovor na koji se primjenjuje taj standard, a koji ima sva tri slijedeća obilježja:

- vrijednost derivativa se mijenja ovisno o promjenama kamatne stope, cijene drugog financijskog instrumenta, cijene robe, tečaja stranih valuta ili druge osnovne varijable;
- derivativ ne zahtijeva početno neto ulaganje ili je to ulaganje manje nego pri drugim vrstama ugovora za koje bi se moglo očekivati da slično reagiraju na promjene tržišnih čimbenika;
- podmiruje se na neki budući datum.

Obzirom na naprijed navedenu definiciju i suštinu derivata koji podrazumijeva i utjecaj strane valute na vrijednost derivata, koji se prema ugovoru podmiruje na neki budući datum i konačna porezna obveza poreza na dobit utvrđuje se na taj datum. Stoga se i utjecaj nerealiziranih tečajnih razlika utvrđenih u postupku procjene vrijednosti derivata, odnosno financijskog instrumenta koji se prema ugovoru podmiruje na neki budući datum prilikom utvrđivanju obveze porez na dobit, postupa na način utvrđen za usklađenje vrijednosti financijske imovine.

Člankom 35. stavkom 2. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine 95/05, 133/07, 156/08, 146/09 i 123/10) propisana je obveza vođenja analitičke evidencije po vrsti ulaganja, njihovoj početnoj vrijednosti, te po svim realiziranim i nerealiziranim promjenama. Međutim nije propisane forma navedene analitičke evidencije, stoga porezni obveznik treba osigurati vjerodostojnost i jednostavnost praćenja kako bi se utvrdila pravilna porezna obveza.

Reg: MF2006-12-12-0598

Porez na dobit - Poslovne knjige, financijski izvještaji

25G01

Vođenje poslovnih knjiga obveznika poreza na dobit (12.12.2006)

Broj klase: 410-01/06-01/598
 Urudžbeni broj: 513-07-21-01/06-2
 Zagreb, 12.12.2006

02

2016

PDF s POVEZNICAMA

OLAKŠANO
 KRETANJE UNUTAR
 DOKUMENTA

POVEZNICE U SADRŽAJA

Pritisnite šifru ispred
 naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ

Pritisnite strelicu s desne
 strane naslova mišljenja

Obratilo nam se društvo "A" s pitanjima u svezi vođenja poslovnih knjiga u inozemstvu. Matično društvo iz Švedske donijelo je odluku da se sva povezana društva u njegovu vlasništvu trebaju uključiti u postupak centralizacije zajedničkih funkcija na način da se i računovodstveni poslovi za tuzemno povezano društvo obavljaju u Finskoj. Obavljanje računovodstvenih poslova, između ostaloga, obuhvaća zaprimanje ulaznih računa dobavljača izravno u Finskoj, a zaprimljeni računi bi se odobrali u pisanoj formi na posebnom dokumentu od strane predstavnika tuzemnog društva. Izlazni računi tuzemnog društva sastavljali bi se u Finskoj i slali kupcima društva iz Finske. Poslovne primjene knjižile bi se u poslovne knjige u Finskoj, a opisi knjiženja ne bi se unosili ili bi bili sastavljeni na engleskom jeziku. Društvu bi bilo omogućeno pregledavanje proknjiženih poslovnih promjena, ali ne i njihovo knjiženje. Nakon isteka poslovne godine, originalna dokumentacija vraćala bi se tuzemnom društvu na trajno arhiviranje. Za obavljanje knjigovodstvenu uslugu plaćala bi se posebna naknada (dvostruko veća nego u Republici Hrvatskoj), budući da bi se ukupni troškovi ureda u Finskoj dijelili na sva povezana društva. Na temelju navedenoga postavljena su slijedeća pitanja:

1. Može li računovodstvene usluge tuzemnog društva obavljati inozemna pravna ili fizička osoba
2. Mogu li poslovne knjige biti sastavljene na engleskom jeziku i treba li opis svakog pojedinog knjiženja?
3. Može li dokumentacija tekuće godine biti deponirana u drugoj državi?
4. Je li porezno priznata naknada koju bi tuzemno društvo plaćalo za računovodstvene usluge inozemnom društvu i podliježe li plaćanju PDV?

Na navedena pitanja nastavno odgovaramo.

1., 2. i 3. Prva tri pitanja povezana su i svode se na pitanje mogu li se računovodstvene usluge obavljati u inozemstvu. Porezni propisi ne uređuju pitanja u svezi mogućnosti i prava tuzemnih ili inozemnih osoba na obavljanje bilo kojih usluga pa tako niti računovodstvenih. Međutim, uvjeti koji su propisani za porezne potrebe realno ograničavaju mogućnost obavljanja tih usluga u inozemstvu. Porezni propisi uređuju obveze poreznih obveznika u dijelu koji se odnosi na utvrđivanje porezne osnovice i porezne obveze, a one se utvrđuju na temelju podataka u poslovnim knjigama, pri čemu su postavljeni zahtjevi koje porezni obveznik poreza na dobit i poreza na dodanu vrijednost mora ispuniti.

Prema članku 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit ("Narodne novine" br. 177/04, 90/05 i 57/06), osnovica poreza na dobit je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima. To znači da se porezna osnovica utvrđuje prema podacima iskazanim u financijskim izvještajima, odnosno poslovnim knjigama u kojima su podaci uneseni iz knjigovodstvenih isprava. U članku 4. Zakona o računovodstvu ("Narodne novine" br. 146/05.), propisano je da se knjigovodstvena isprava sastavlja na mjestu i u vrijeme nastanka poslovnog događaja. Sadržaj knjigovodstvene isprave mora biti takav da nedvojbeno i istinito predstavlja poslovni događaj i da obuhvaća sve podatke potrebne za unos u poslovne knjige. U članku 6. Zakona o računovodstvu propisano je da knjigovodstvena isprava mora biti sastavljena tako da je nepristrana stručna osoba, koja nije sudjelovala u poslovnom događaju, može koristiti za nesmetanu spoznaju o prirodi poslovnog događaja.

Osim u Zakonu o porezu na dobit i u samom Zakonu o računovodstvu, u članku 1. navedeno je da taj Zakon propisuje, između ostaloga, obveznike primjene Zakona, knjigovodstvene isprave, poslovne knjige, popis imovine i obveza te financijske izvještaje. U članku 2. stavci 1., 6. i 7. istoga Zakona propisano je da je obveznik primjene Zakona o računovodstvu svaka pravna osoba, prema Zakonu o trgovačkim društvima sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, pa se odnosi i na tuzemna društva koja su osnovala inozemne osobe. Obveznici primjene Zakona dužni su voditi poslovne knjige prema temeljnim načelima urednog knjigovodstva i sastavljati financijske izvještaje, tako da u njima budu vidljivi poslovni događaji u svezi s imovinom, obvezama, kapitalom te informacijama o uspješnosti poslovanja. Knjigovodstvo mora biti tako ustrojeno da trećoj stručnoj osobi omogućiti uvid u poslovne događaje. A u članku 16. Zakona o računovodstvu propisno je da se poslovne knjige, financijski izvještaji i druga izvješća sastavljaju na hrvatskom jeziku, latiničkim pismom i u hrvatskoj valutnoj jedinici. U članku 4. stavak 8. istoga Zakona propisano je da fotokopije izvornih knjigovodstvenih isprava mogu se koristiti kao podloga za obradu

podataka pod uvjetom da je na njima navedena naznaka mjesta čuvanja izvorne knjigovodstvene isprave, razlog uporabe fotokopije, te potpis odgovorne osobe, osim kada se evidentiraju poslovni događaji vezani uz poreze.

Prema članku 55. stavci 2. i 3. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" br. 127/00., 86/01. i 150/02.), bilježenje podataka u poslovne knjige mora se temeljiti na urednim i vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama. Smatra se da je isprava za knjiženje uredna kad se iz nje nedvosmisleno može utvrditi mjesto i vrijeme njezina sastavljanja i njezin materijalni sadržaj, što znači narav, vrijednost i vrijeme nastanka poslovne promjene povodom koje je sastavljena. Vjerodostojna je isprava ona koja potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj. U članku 6. stavci 4. i 5. Općeg poreznog zakona propisano je da ako porezni obveznik predaje ispravu na stranom jeziku i pismu koji nije u službenoj uporabi kod poreznog tijela, porezno tijelo odredit će rok u kojem će porezni obveznik dostaviti ovjerovljeni prijevod isprave na hrvatski jezik i latinično pismo. Ako porezni obveznik ne dostavi ovjerovljeni prijevod u određenom roku, porezno tijelo prevest će isprave o trošku poreznog obveznika.

U članku 55. stavci 8. i 11. istoga Zakona propisano je da se poslovne knjige i druge evidencije s pripadajućom dokumentacijom moraju voditi i čuvati na način da su dostupne poreznim tijelima i to:

1. u poslovnim prostorijama ili, ako nema poslovnih prostorija, u stanu poreznog obveznika, ili
2. kod opunomoćenika ili
3. kod osobe koja za poreznog obveznika vodi poslovne knjige.

Ako se za knjiženja ili druga evidentiranja koristi jezik i pismo koji nisu u službenoj uporabi, porezno tijelo zatražit će ovjerovljeni prijevod na hrvatski jezik i latinično pismo. Ako se koriste kratice, brojke, slova ili simboli, onda njihovo značenje mora biti jednoznačno utvrđeno.

Prema članku 15. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine" br. 47/05 do 90/05), porezni obveznik mora ispostaviti račun za isporučena dobra ili obavljene usluge te na računu posebno iskazati porez na dodanu vrijednost. A u članku 23. istoga Zakona propisano je da porezni obveznik koji plaća porez prema izdanim računima mora u knjizi primljenih (ulaznih) i izdanih (izlaznih) računa i u svome knjigovodstvu osigurati sve podatke potrebne za utvrđivanje i plaćanje poreza na dodanu vrijednost. Te podatke porezni obveznici moraju osigurati unutar roka propisanog za uplatu poreza.

Iz svih navedenih propisa razvidno je da knjigovodstvene isprave moraju biti na hrvatskom jeziku, latiničnom pismu i u hrvatskoj valutnoj jedinici, te moraju imati opis poslovnog događaja na temelju kojega su sastavljene, tako da potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj. Za porezne potrebe porezni obveznik mora osigurati originalne isprave o poslovnim događajima i s opisom poslovnog događaja tako da ih i nepristrana stručna osoba, koja nije sudjelovala u poslovnom događaju, može koristiti za nesmetanu spoznaju o prirodi poslovnog događaja. Neovisno kod koga se čuvaju, isprave i poslovne knjige moraju biti dostupne najmanje unutar roka propisanog za uplatu poreza. To znači da nije moguće, da se originalna dokumentacija vratiti tuzemnom društvu samo na trajno arhiviranje, jer ona mora biti dostupna poreznom tijelu tijekom cijele godine.

Prema navedenom propisani su uvjeti koji moraju biti ispunjeni a ne način i mjesto tko će ih osigurati.

4. U svezi vrijednosti koja bi se zaračunala za računovodstvene usluge, Zakon o porezu na dobit u članku 13. stavak 1. propisuje da ako se između povezanih osoba u njihovim poslovnim odnosima ugovore takve cijene ili drugi uvjeti koji se razlikuju od cijena ili drugih uvjeta koji bi se ugovorili između nepovezanih osoba, tada se sva dobit u svoti u kojoj bi bila ostvarena, kad bi se radilo o odnosima između nepovezanih osoba, uključuje u poreznu osnovicu povezanih osoba.

Cijene računovodstvenih usluga između nepovezanih društava u tuzemstvu su poznate, što znači da bi za cijenu koja bi se smatrala transfernom trebalo povećati osnovicu poreza na dobit.

Prema odredbi članka 5. stavak 6. točka 3. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, usluge računovođa oporezuju se prema sjedištu primatelja usluge. To znači da u slučaju u kojem bi računovodstvenu uslugu domaćem poduzetniku obavio inozemni poduzetnik, usluga bila oporeziva u tuzemstvu i trebalo bi primijeniti odredbu članka 19. stavak 2. Zakona, u kojoj je propisano da ako domaćemu poduzetniku uslugu obavi poduzetnik sa sjedištem u inozemstvu, porez na dodanu vrijednost plaća domaći poduzetnik.

Utvrđivanje godišnjeg poreza, godišnja porezna prijava (25H)

Reg: MF2015-01-07-0022

Porez na dobit – Utvrđivanje godišnjeg poreza, godišnja porezna prijava

25H09

Uputa o sastavljanju i podnošenju porezne prijave obveznika poreza na dobit i obračunavanju poreza na dobit po godišnjem obračunu za 2014. godinu (07.1.2015)

Broj klase:410-01/15-01/22
Urudžbeni broj:513-07-21-01/15-1
Zagreb, 07.01.2015.

Uputa o sastavljanju i podnošenju porezne prijave obveznika poreza na dobit i obračunavanju poreza na dobit po godišnjem obračunu za 2014. godinu

U skladu s odredbama članka 35. Zakona i članka 46. Pravilnika, porezni obveznik poreza na dobit dužan je za razdoblje za koje se utvrđuje porez podnijeti prijavu poreza na dobit – Obrazac PD.

I. Propisi na temelju kojih se sastavlja porezna prijava:

Uz Zakon i Pravilnik, pri obračunu poreza na dobit i sastavljanju porezne prijave, primjenjuju se, između ostalog, i sljedeći propisi:

- Zakon o računovodstvu (Narodne novine, broj 109/07 i 54/13)
- Pravilnik o strukturi i sadržaju godišnjih financijskih izvještaja (Narodne novine, broj 38/08, 12/09 i 130/10)
- Zakon o porezu na dohodak (Narodne novine, broj 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 125/13, 148/13 i 143/14)
- Pravilnik o porezu na dohodak (Narodne novine, broj 95/05, 96/06 , 68/07, 146/08, 2/09, 9/09 – ispravak, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/13 i 157/14)
- Opći porezni zakon (Narodne novine, broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 i 73/13)
- Zakon o slobodnim zonama (Narodne novine, broj 44/96, 92/05, 85/08 i 148/13)
- Pravilnik o načinu izračuna izvršenih ulaganja i iskorištenih potpora za ulaganje i o načinu ostvarenja porezne povlastice za korisnike slobodnih zona (Narodne novine, broj 122/08, 33/10 i 52/10 - ispravak)
- Zakon o regionalnom razvoju Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 147/14)
- Pravilnik o načinu ostvarivanja porezne olakšice od obavljanja djelatnosti na području Grada Vukovara i na potpomognutim područjima (Narodne novine, broj 157/14)
- Odluka o razvrstavanju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave prema stupnju razvijenosti (Narodne novine, broj 158/13)
- Zakon o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, broj 86/06, 125/06, 16/07, 95/08, 46/10, 145/10, 37/13, 44/13 i 45/13)
- Zakon o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 73/00)
- Uredba o sadržaju izvješća za korištenje poticajnih mjera, poreznih i carinskih povlastica, te načinu njihova ostvarivanja (Narodne novine, broj 53/01)
- Zakon o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 138/06 i 61/11)
- Uredba o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 64/07)
- Zakon o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja (Narodne novine, broj 111/12 i 28/13)
- Uredba o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja (Narodne novine, broj 40/13)

- Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03, 105/04, 174/04, 46/07, 63/11, 94/13 i 139/13)
- Pravilnik o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte (Narodne novine, broj 116/07)
- Zakon o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu (Narodne novine, broj 109/07, 152/08 i 14/14)
- Uredba Komisije (EU) br. 1407/2013 od 18. prosinca 2013. (SL L 352/1 od 24.12.2013.)
- Uredba Komisije (EU) br. 1408/2013 od 18. prosinca 2013. (SL L 352/9 od 24.12.2013.)
- Uredba Komisije (EU) br. 717/2014 od 27. lipnja 2014. (SL L 190/45 od 28.06.2014.)
- Odluka o karti regionalnih potpora (Narodne novine, broj 52/08)
- Odluka o karti regionalnih potpora (Narodne novine, broj 19/13)
- Pomorski zakonik (Narodne novine, broj 181/04, 76/07, 146/08, 61/11 i 56/13)
- Pravilnik o postupku i načinu korištenja prava na porez po tonaži broda (Narodne novine, broj 90/13)
- Zakon o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 73/13, 148/13 i 143/14)
- Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 79/13, 85/13 – ispravak, 160/13, 35/14 i 157/14)
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine, broj 152/11 – pročišćeni tekst, 111/12 i 68/13).

Popis država iz članka 31. stavka 10. Zakona dostupan je na internetskoj stranici Porezne uprave www.porezna-uprava.hr (veza: http://www.porezna-uprava.hr/hr_propisi/_layouts/in2.vuk.sp.propisi.intranet/propisi.aspx?id=pro22).

Osim navedenih propisa, pri sastavljanju porezne prijave primjenjuju se i propisi kojima su uređeni doprinosi, te posebni propisi kojima je uređeno poslovanje pojedinih poreznih obveznika (poslovanje banaka, osiguravajućih društava, investicijskih fondova, ustanova, djelatnosti rudarske i drugih eksploatacija mineralnih sirovina i slično).

Člankom 33. stavkom 1. Zakona propisano je da se porezna osnovica utvrđuje na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i gubitka), ako Zakon ne određuje drukčije. Temeljem navedene odredbe, a sukladno članku 13. Zakona o računovodstvu, porezni obveznici dužni su sastavljati i prezentirati godišnje financijske izvještaje primjenom Hrvatskih standarda financijskog izvještavanja (HSFI) ili Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja (MSFI) odnosno Međunarodnih računovodstvenih standarda (MRS).

II. Porezni obveznici

1. Obveznici poreza na dobit su:

- trgovačka društva i druge pravne osobe, rezidenti Republike Hrvatske koji gospodarsku djelatnost obavljaju samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi,
- tuzemne poslovne jedinice inozemnih poduzetnika (nerezidenti), uključujući i poslovne jedinice kojima je mjesto poslovanja u slobodnoj zoni,
- fizičke osobe koje su izjavile da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak,
- fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete iz članka 2. stavka 4. Zakona odnosno fizičke osobe koje su obveznici poreza na dobit „po sili zakona“,
- poduzetnici koji nisu posebno navedeni niti su obveznici poreza na dohodak prema odredbama Zakona o porezu na dohodak i Pravilnika o porezu na dohodak, a čija se dobit ne oporezuje drugdje,
- društva u stečaju,

- ustanove (obrazovne, odgojne, zdravstvene, socijalne, kulturne, umjetničke, znanstvene i druge) kojima osnivači nisu država ili jedinice područne (regionalne) samouprave,

- ostali porezni obveznici koji su ispunili propisane uvjete, kao što su državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije, kojima je porezna obveza utvrđena temeljem članka 2. stavka 7. Zakona.

2. Fizička osoba obveznik poreza na dobit

Fizička osoba iz članka 2. stavka 3. Zakona, koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenom djelatnosti odnosno drugu samostalnu djelatnost može biti obveznik poreza na dobit, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak i/ili „po sili zakona“, uz ispunjenje propisanih uvjeta u članku 2. stavku 4. Zakona.

Fizička osoba postaje obveznik poreza na dobit sukladno članku 2. stavku 4. Zakona:

1. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvarila ukupni primitak veći od 3.000.000,00 kuna, ili
2. ako ispunjava dva od slijedeća tri uvjeta:
 - u prethodnom poreznom razdoblju ostvarila je dohodak veći od 400.000,00 kuna,
 - ima dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 2.000.000,00 kuna,
 - u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika.

Prema navedenim kriterijima koji su na snazi od 11. prosinca 2014., utvrđuje se obveza plaćanja poreza na dobit za 2015. godinu. Dakle, uzimaju se u obzir podaci iz poslovnih knjiga za 2014. godinu.

Prema navedenome, fizička osoba koja je tijekom 2014. godine ostvarila ukupni primitak veći od 3.000.000,00 kuna, ili koja je ispunila dva od tri kriterija, a koji su: vrijednost dugotrajne imovine veća od 2.000.000,00 kuna, u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika, u prethodnom poreznom razdoblju ostvarila je dohodak veći od 400.000,00 kuna, o tome pisano izvješćuje nadležnu ispostavu Porezne uprave do kraja tekuće godine (2014.) u kojoj su ispunjeni propisani uvjeti, a najkasnije dvadeset (20) dana po isteku poreznog razdoblja odnosno kalendarske godine odnosno do 20. siječnja 2015. Na isti način postupa i nositelj zajedničke samostalne djelatnosti.

Pri promjeni načina oporezivanja fizičkim osobama sada se ne izdaje rješenje, međutim dužnost je poreznih obveznika prijaviti ispunjenje uvjeta iz članka 2. stavka 4. Zakona. Stoga, ukoliko fizička osoba porezni obveznik ne postupi prema članku 3. stavku 2. Pravilnika, odnosno ne prijavi ispunjenje uvjeta iz članka 2. stavka 4. Zakona, Porezna uprava može na temelju raspoloživih podataka o poslovanju poreznog obveznika, u skladu s Općim poreznim zakonom, utvrditi obvezu plaćanja poreza na dobit.

U porezne obveznike fizičke osobe, uz obrtnike, spadaju i druge fizičke osobe koje utvrđuju dohodak od samostalnih djelatnosti, na temelju poslovnih knjiga prema članku 18. Zakona o porezu na dohodak.

Iznimno, fizičke osobe koje su obveznici poreza na dohodak isključivo od imovine i imovinskih prava, nisu obveznici poreza na dobit "po sili zakona" odnosno zbog ispunjenja uvjeta iako dohodak utvrđuju na način propisan u člancima 19. do 24. Zakona o porezu na dohodak, odnosno vode poslovne knjige kao obrtnici i s njima izjednačene osobe.

Fizičke osobe koje su na vlastiti zahtjev ili zbog ispunjenja uvjeta promijenile način oporezivanja, mogu, ukoliko ispunjavaju uvjete iz članka 29. stavka 5. Zakona, odnosno uvjete prema kojima mogu ponovno postati obveznici poreza na dohodak, ako žele plaćati porez na dohodak umjesto poreza na dobit, o tome dostaviti pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave do kraja godine, a najkasnije dvadeset (20) dana po isteku poreznog razdoblja, dakle, do 20. siječnja 2015.

Mogućnost ponovne promjene načina oporezivanja sada je Zakonom skraćena na rok od tri godine, a taj rok u opravdanim slučajevima može biti kraći. Opravdanim slučajevima, prema članku 29. stavku 5. Zakona, osobito se smatraju cjelovita promjena djelatnosti koju obavlja porezni obveznik te značajno izmijenjeni uvjeti (više od 50%), zbog kojih je porezni obveznik promijenio način oporezivanja.

Fizičke osobe kojima je do sada donijeto rješenje o promjeni načina oporezivanja, a koje ih obvezuje na rok od pet godina, mogu zatražiti promjenu načina oporezivanja ukoliko ispunjavaju uvjete iz članka 29. stavka 5. Zakona, a to su protek roka od tri godine ili ako se utvrde naprijed navedeni opravdani slučajevi. Međutim, zbog prethodno donesenog rješenja istima će nadležne ispostave Porezne uprave, iznimno donijeti novo rješenje, odnosno poništiti prethodno donijeto rješenje.

Središnji ured Porezne uprave donio je Uputu o postupanju pri promjeni metode utvrđivanja porezne osnovice – prijelaz s obveznika poreza na dohodak na porez na dobit Klasa:410-10/05-01/72, Ur.broj:513-07-21-01/05-1 od 15. prosinca 2005. godine.

2.1. Postupak pri prijelazu s poreza na dohodak na porez na dobit

Fizička osoba koja želi plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak, o tome dostavlja pisanu izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave do kraja tekuće godine za iduću kalendarsku godinu. Iznimno, za utvrđivanje poreznih obveza za 2015. godinu taj rok je produžen do 20. siječnja 2015.

Fizička osoba koja je ispunila uvjet iz članka 2. stavka 4. točke 1. Zakona ili dva od tri navedena uvjeta u članku 2. stavku 4. točki 2. Zakona, o tome pisano izvješćuje nadležnu ispostavu Porezne uprave do kraja tekuće godine u kojoj su ispunjeni propisani uvjeti, a najkasnije dvadeset (20) dana po isteku poreznog razdoblja odnosno kalendarske godine. Na isti način postupaju i nositelji zajedničke samostalne djelatnosti.

Uz pisano izvješće porezni obveznik treba navesti zbog kojeg od ispunjenih uvjeta ili više njih, postaje obveznik poreza na dobit, te navesti vrijednost ispunjenog uvjeta (visinu primitka, dohotka, vrijednost dugotrajne imovine ili broj zaposlenih). Na temelju prijavljenih podataka o ispunjenim uvjetima nadležna ispostava porezne uprave će utvrditi obvezu plaćanja poreza na dobit. Obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu, poduzetnike obvezuje sljedeće tri godine. U opravdanim slučajevima i na temelju pisanog zahtjeva poreznog obveznika taj rok može biti i kraći prema članku 29. stavak 5. Zakona.

3. Ostali porezni obveznici

U članku 2. stavcima 5. i 6. Zakona, navedene su iznimke pravnih osoba koje nisu obveznici poreza na dobit. To su tijela državne uprave i lokalne i područne samouprave te drugi proračunski korisnici i neprofitne organizacije. Međutim, te osobe mogu biti obveznici poreza na dobit ukoliko obavljaju određenu gospodarsku djelatnost čije bi neoporezivanje dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu. Stoga su iste dužne, sukladno članku 2. stavku 7. Zakona, u roku od 8 dana od dana početka obavljanja te djelatnosti upisati se u registar poreznih obveznika kojeg vodi Porezna uprava radi utvrđivanja obveze plaćanja poreza na dobit po osnovi obavljanja određene gospodarske djelatnosti, sada bez donošenja rješenja.

U postupku utvrđivanja obavljanja gospodarske djelatnosti osobama koje načelno nisu obveznici poreza na dobit, a čije bi neoporezivanje dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu potrebno je utvrditi obavlja li se ta djelatnost samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti ili drugih gospodarstveno procjenjivih koristi. Neovisno o tome imali li određena osoba u svojim aktima o osnivanju za cilj ostvarivanje dobiti ili samo prihoda radi financiranja svoje djelatnosti, a prihode stječe razmjenom dobara i usluga na tržištu, smatra se da ona obavlja djelatnost na način i uz uvjete po kojima tu djelatnost obavljaju i poduzetnici koji su osnovani radi stjecanja dobiti.

Ako osobe iz članka 2. stavka 5. i 6. Zakona ne prijave početak obavljanja gospodarske djelatnosti, nadležna ispostava Porezne uprave, iznimno će rješenjem, utvrditi obvezu plaćanja poreza na dobit za tu djelatnost u slučajevima kada utvrdi da bi neoporezivanje te djelatnosti dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu.

Nadalje, u članku 2. stavku 1. Pravilnika propisano je da u slučaju da neka neprofitna organizacija ima status pravne osobe, a nije navedena u članku 2. stavku 6. Zakona, kao što su neki savezi koji nisu športski ili neke stambene zadruge, za prosudbu o tome je li takva pravna osoba porezni obveznik, bitno je obavlja li djelatnost radi stjecanja dobiti. Obavlja li takva osoba djelatnost radi stjecanja dobiti, treba utvrditi na temelju akata o osnivanju i poslovanju, te na temelju podataka o djelatnosti koju stvarno obavlja, rezultatu poslovanja i postupanju s ostvarenim rezultatom. To znači da u slučaju u kojemu pravna osoba ne obavlja djelatnost samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda

ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi, a nije navedena kao iznimka u članku 2. stavku 6. Zakona, ne mora nužno biti obveznik poreza na dobit.

III. Porezna razdoblja

1. Porezna razdoblja

Porezno razdoblje za utvrđivanje poreza na dobit je kalendarska 2014. godina, osim ako Porezna uprava nije na zahtjev poreznog obveznika odobrila da se poslovna i kalendarska godina razlikuju. Pri tome porezno razdoblje ne smije prelaziti razdoblje od 12 mjeseci. Izabrano porezno razdoblje porezni obveznik ne može mijenjati tri godine.

Razdoblje utvrđivanja poreza na dobit može biti i dio poslovne godine i to u sljedećim slučajevima:

- ako je poduzetnik registriran tijekom poslovne godine
- ako je poduzetnik premještao sjedište ili upravljanje poslovima iz inozemstva u tuzemstvo ili iz tuzemstva u inozemstvo
- ako je tijekom poslovne godine otvoren postupak stečaja ili likvidacije
- ako je tijekom godine okončan postupak stečaja ili likvidacije
- ako je tijekom godine došlo do statusnih promjena – spajanja, pripajanja ili podjele društva (razdvajanje i odvajanje).

2. Promjena poreznog razdoblja

Ako je porezni obveznik dobio rješenje nadležne ispostave Porezne uprave kojim mu je odobreno obračunsko razdoblje različito od kalendarske godine, obvezan je podnijeti poreznu prijavu u skladu s rješenjem.

Porezni obveznik kojem je promijenjeno porezno razdoblje, obvezan je za razdoblje od 1. siječnja 2014. godine do dana koji prethodi danu novog poreznog razdoblja, sastaviti poreznu prijavu i podnijeti je u roku od četiri mjeseca po isteku razdoblja.

Na primjer, ako je novo porezno razdoblje od 1. travnja 2014. godine, trebalo je sastaviti poreznu prijavu (sa svim propisanim prilogima za razdoblje od 1. siječnja do 31. ožujka 2014. godine) i dostaviti je nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema sjedištu obveznika do kraja srpnja 2014. godine.

3. Statusne promjene

U skladu s odredbom članka 19. stavka 5. Zakona porezni obveznici koji se spajaju, pripajaju ili dijele dostavljaju Poreznoj upravi financijska izvješća i poreznu prijavu s nadnevkom koji prethodi nadnevku spajanja, pripajanja ili podjele.

Kod statusnih promjena, spajanja, pripajanja i podjele, porezno razdoblje je ono koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana spajanja, pripajanja i podjele, odnosno od 1. siječnja 2014. godine do dana koji prethodi danu upisa spajanja, pripajanja i podjele u trgovački registar.

3.1. Spajanje trgovačkih društava

Spajanje trgovačkih društava je postupak u kojemu se dva ili više trgovačkih društava spoje u novo društvo, te se bez provođenja postupka likvidacije, spojena društva brišu iz sudskog registra, a društvo proisteklo iz spajanja upisuje se kao novo društvo.

Porezni obveznik koji je prestao s radom zbog spajanja dostavlja nadležnoj ispostavi Porezne uprave financijska izvješća i poreznu prijavu s nadnevkom koji prethodi nadnevku upisa spajanja u trgovački registar i rješenje trgovačkog suda o upisu spajanja.

Spojena društva brišu se iz registra poreznih obveznika u informacijskom sustavu Porezne uprave, a upisuje se društvo nastalo spajanjem. Za društvo nastalo spajanjem, porezno razdoblje je od dana spajanja do kraja godine u kojoj je došlo do spajanja.

Prava i obveze spojenih poreznih obveznika iz porezno - pravnog odnosa preuzima pravni slijednik odnosno društvo nastalo spajanjem.

3.2. Pripajanje društva

Pripajanje društva je postupak po kojemu se jedno ili više trgovačkih društava pripaja drugom trgovačkom društvu bez postupka likvidacije društva (ili društava koja se pripajaju), prijenosom cijele neto imovine (imovina i obveze) na društvo kojemu se pripaja(ju), a društvo kojemu se pripaja(ju) ima status društva preuzimatelja.

Porezni obveznik koji je prestao s radom zbog pripajanja dostavlja nadležnoj ispostavi Poreznoj upravi financijska izvješća i poreznu prijavu s nadnevkom koji prethodi nadnevku upisa pripajanja u trgovački registar i rješenje trgovačkog suda o upisu pripajanja.

Međutim, društvo kojemu se pripaja ili pripajaju druga društva nema obveze sastaviti prijavu poreza na dobit s nadnevkom koji prethodi nadnevku upisa pripajanja u trgovački registar. Razlog je u tome što društvo kojemu se pripajaju (preuzimatelj), ne prekida poslovno i porezno razdoblje, nego nastavlja djelatnost s imovinom društava koja su mu se pripojila.

Preuzimanje imovine znači i računovodstveno preuzimanje bilančnih stavaka (što u poreznoj evidenciji znači preuzimanje salda, a ne prometa), po bilanci pripajanja.

Društva koja se pripajaju brišu se iz registra poreznih obveznika u informacijskom sustavu Porezne uprave, a društvo preuzimatelj ostaje evidentiran u registru poreznih obveznika u informacijskom sustavu Porezne uprave pod svojim matičnim brojem.

Prava i obveze pripojenih poreznih obveznika iz porezno - pravnog odnosa preuzima pravni slijednik odnosno društvo preuzimatelj.

3.3. Podjela društva

Podjela je transakcija koja obuhvaća razdvajanje i odvajanje.

Pri razdvajanju društvo nestaje, bez postupka likvidacije, prijenosom cjelokupne imovine i obveza na dva ili više novoosnovanih ili postojećih društava u skladu s propisima koji uređuju to područje. U slučaju razdvajanja, porezno razdoblje je razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana razdvajanja.

Ako pri postupku razdvajanja postoje društva preuzimatelji, za njih se porezno razdoblje ne mijenja. Takva društva, uz poreznu prijavu za cijelo razdoblje u kojemu se dogodila statusna promjena, dostavljaju nadležnoj ispostavi Porezne uprave upis promjene u trgovački registar i rješenje trgovačkog suda o upisu promjene, te bilance dijela društva koji se pripojio.

U slučaju razdvajanja s osnivanjem, porezno razdoblje za novo društvo je razdoblje koje se nastavlja od dana odvajanja s osnivanjem.

Pri odvajanju, društvo prenosi jednu ili više djelatnosti na jedno ili više društava koja se osnivaju ili na jedno ili više postojećih društava, u skladu s propisima koji uređuju to područje. Prijenosom djelatnosti se smatra prijenos cjelokupne imovine i obveza koje se pripisuju dijelu društva koje organizacijski čini zasebno poslovanje.

U slučajevima odvajanja društvo koje ostaje i društvo kojemu se prenosi dio djelatnosti toga društva, nastavljaju obavljati djelatnost kao postojeća društva, s jednim dijelom djelatnosti manje, odnosno jednim dijelom djelatnosti više. Takva društva, uz poreznu prijavu za cijelo razdoblje u kojemu se dogodilo odvajanje, dostavljaju nadležnoj ispostavi Porezne uprave upis promjene u trgovački registar i rješenje trgovačkog suda o upisu podjele, te bilance dijela djelatnosti koji se odvoji.

Prava i obveze podijeljenih poreznih obveznika iz porezno - pravnog odnosa preuzima pravni slijednik.

IV. Podnošenje porezne prijave

1. Rok i mjesto podnošenja porezne prijave

Rok za podnošenje prijave poreza na dobit je četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit, što je 30. travnja 2015. godine, osim za porezne obveznike kojima je Porezna uprava donijela rješenje po kojemu porezno razdoblje nije kalendarska godina.

U skladu s člankom 35. stavkom 3. Zakona i člankom 46. stavkom 3. Pravilnika, porezni obveznici koji su prema računovodstvenim propisima razvrstani u velike i srednje poduzetnike te svi obveznici poreza na dodanu vrijednost, u skladu s člankom 63. stavkom 6. točkom 2. Općeg poreznog zakona, obvezno podnose prijavu poreza na dobit elektroničkim putem u okviru sustava ePorezna na način propisan posebnim propisima, te tehničkim i ostalim uputama. Ostali porezni obveznici mogu poreznu prijavu predati neposredno u ispostavi Porezne uprave ili poslati poštom preporučeno ili u okviru elektroničkih usluga Porezne uprave – sustava ePorezna.

Prema članku 3. Zakona o računovodstvu (Narodne novine, br. 109/07 i 54/13) poduzetnici se u smislu navedenog Zakona razvrstavaju na male, srednje i velike ovisno o

pokazateljima utvrđenim na zadnji dan poslovne godine koja prethodi poslovnoj godini za koju se sastavljaju financijski izvještaji i to:

- mali poduzetnik (ne prelazi dva od sljedeća tri kriterija): ukupna aktiva 32,5 milijuna kuna; prihod 65 milijuna kuna; prosječni broj radnika 50,
- srednji poduzetnik (koji prelazi uvjete za malog poduzetnika, ali ne prelazi dva od sljedećih uvjeta): ukupna aktiva 130 milijuna kuna; prihod 260 milijuna kuna; prosječan broj radnika 250,
- veliki poduzetnik koji prelazi dva uvjeta koji su propisani za srednje poduzetnike; te banke, štedne banke, stambene štedionice, institucije za elektronički novac, društva za osiguranje, leasing društva, društva za upravljanje investicijskim fondovima i zasebna imovina bez pravne osobnosti kojom oni upravljaju, društva za upravljanje investicijskim fondovima i imovina investicijskih fondova s pravnom osobnosti, društva za upravljanje obveznim odnosno dobrovoljnim mirovinskim fondovima i zasebna imovina kojom oni upravljaju te mirovinska osiguravajuća društva.

Porezni obveznici dostavljaju poreznu prijavu u jednom primjerku u nadležnu ispostavu Porezne uprave prema svom sjedištu.

2. Poreznu prijavu ne podnose:

Porezni obveznici registrirani u trgovačkom registru koji nakon registracije nisu obavljali poduzetničku djelatnost, te nemaju evidentiranog prometa na žiro-računu, niti evidentiranih poslovnih promjena u poslovnim knjigama (osim prometa pri uplati ili unosu temeljnog kapitala), nisu obvezni dostaviti prijavu poreza na dobit za 2014. godinu. U nadležnu ispostavu Porezne uprave prema svom sjedištu dostavljaju samo izjavu da od datuma registracije nisu obavljali poduzetničku djelatnost.

Oni porezni obveznici koji tijekom 2014. godine nisu obavljali poduzetničku djelatnost, ali su je obavljali u prethodnim godinama obvezno dostavljaju prijavu poreza na dobit za 2014. godinu sa svim prilogima.

3. Prilozi uz poreznu prijavu

Uz poreznu prijavu prilažu se:

- financijska izvješća: bilanca, te račun dobiti i gubitka za 2014. godinu (ako nisu dostavljeni u propisanim rokovima FINA-e)
- izjava o načinu korištenja više plaćenog poreza, ako je predumovima plaćeno više poreza nego što je obračunano u poreznoj prijavi
- fizičke osobe koje su postali obveznici poreza na dobit od 1. siječnja 2014. godine, početnu bilancu na dan 1. siječnja 2014. godine
- pregled neiskorištenih prava na prijenos gubitka, prema godinama nastanka gubitka
- dokumentacija propisana člankom 12. Pravilnika ukoliko se u poreznom razdoblju iskazuje umanjenje porezne osnovice temeljem prihoda od dividendi i udjela u dobiti
- u slučaju statusnih promjena Bilancu, Račun dobiti i gubitka s danom koji prethodi nadnevku nastanka statusne promjene, rješenje o upisu statusne promjene u trgovački registar, te ugovor o statusnoj promjeni (na koji način je provedena i na koji način se preuzima imovina)
- poduzetnici koji obavljaju poduzetničku djelatnost u inozemstvu i na poreznoj prijavi su iskazali obračunavanje poreza plaćenog u inozemstvu dostavljaju dokaze o porezu plaćenom u inozemstvu i obračune koji su dostavljeni inozemnim poreznim vlastima
- pregled podataka o sredstvu odnosno imovini iz članka 22. stavka 11. Pravilnika
- evidencija o isplaćenim predumovima dobiti iz članka 35.a stavka 3. Pravilnika
- tuzemni isplatiitelji koji su plaćali naknade inozemnim osobama, koje nisu fizičke osobe, a koje se oporezuju porezom po odbitku, dostavljaju preglede svih isplaćenih naknada s podacima o nazivu inozemnog primatelja, datumu i iznosu isplate i uplaćenom porezu kao i primijenjenoj stopi poreza po odbitku, istodobno s predajom porezne prijave poreza na dobit,
- odluka o uporabi dobiti ostvarene u poreznom razdoblju za koju se podnosi prijava poreza na dobit, uključivo i dobit koja se reinvestira, te pregled stanja

kapitala i rezervi nakon što je u sudskom registru proveden postupak povećanja temeljnog kapitala reinvestiranom dobiti, a ako to nije moguće uz prijavu poreza na dobit dostavlja se najkasnije u roku od šest mjeseci od proteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit,

- podatke o ukupnom broju osoba kojima je izvršen otpis, ukupnom broju izvršenih otpisa i ukupnom iznosu otpisa izvršenih primjenom članka 9. stavaka 5., 6. i 7. Zakona,
- posebnu evidenciju o iznosima porezno priznatih rashoda amortizacije dugotrajne imovine utvrđene na način propisan člankom 12. Zakona i člankom 22. Pravilnika te iznose vrijednosnog usklađenja, od početka korištenja određene dugotrajne imovine,
- korisnici olakšica, oslobođenja, povlastica i poticaja dostavljaju obračune za iznose korištenih olakšica, oslobođenja, povlastica i poticaja,
- porezni obveznici koji koriste pravo na državnu potporu za obrazovanje i izobrazbu prilažu evidenciju odnosno pregled opravdanih troškova obrazovanja i izobrazbe i izračun državne potpore za obrazovanje i izobrazbu,
- porezni obveznici koji koriste pravo na državnu potporu za istraživačko-razvojne projekte sukladno Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, a prema odredbi članka 4. stavka 2. Pravilnika o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte za svaki projekt prilažu presliku Obrasca 1, potvrdu Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Obrazac 2, te izračun državne potpore za istraživačko-razvojne projekte,
- porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na potpomognutom području i području Grada Vukovara dostavljaju presliku dokumentacije iz Pravilnika o načinu ostvarivanja porezne olakšice od obavljanja djelatnosti na potpomognutom području i području Grada Vukovara koja je dostavljena Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije ili Ministarstvu poljoprivrede,
- porezni obveznici korisnici slobodnih zona koji ostvaruju pravo na korištenje poreznih oslobođenja i olakšica sukladno Zakonu o slobodnim zonama i Pravilniku o načinu izračuna izvršenih ulaganja i iskorištenih potpora za ulaganje i o načinu ostvarenja porezne povlastice za korisnike slobodnih zona, prilažu presliku potvrde o statusu nositelja porezne povlastice za izvršena ulaganja korisnika slobodne zone odnosno presliku potvrde o statusu nositelja porezne povlastice za korisnika slobodne zone, te godišnje izvješće o korištenju potpora za korisnika slobodne zone,
- porezni obveznici koji koriste olakšice iz Zakona o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 73/00) prilažu, uz potvrdu nadležnog ministarstva o statusu nositelja poticajnih mjera i godišnja izvješća o korištenju poticajnih mjera sukladno članku 10. toga Zakona,
- porezni obveznici koji koriste olakšice prema Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 138/06 i 61/11), uz potvrdu nadležnog ministarstva o statusu nositelja poticajnih mjera, prilažu i godišnja izvješća o korištenju poticajnih mjera sukladno članku 13. stavcima 5. i 6. navedenog Zakona o poticanju ulaganja,
- porezni obveznici koji koriste olakšice prema Zakonu o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja (Narodne novine, broj 111/12 i 28/13), uz potvrdu nadležnog ministarstva o statusu nositelja poticajnih mjera, prilažu i godišnje pisano izvješće sukladno članku 17. stavcima 4. i 5. navedenoga Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja,
- druga dokumentacija po posebnom zahtjevu Porezne uprave, bruto bilanca i drugo.

Člankom 46. stavkom 5. Pravilnika propisano je da se bilanca i Račun dobiti i gubitka koji su dostavljeni u propisanim rokovima Financijskoj agenciji (FINA) radi statističkih i drugih potreba prema posebnim propisima, smatraju dostavljenima uz prijavu poreza na dobit sukladno članku 35. stavku 6. Zakona i stavcima 2. i 4. navedenoga članka Pravilnika. Porezna uprava može zatražiti dostavu Bilance i Računa dobiti i gubitka uz prijavu poreza na dobit neovisno o tome što su isti dostavljeni i Financijskoj agenciji.

Porezni obveznici koji dostavljaju prijavu poreza na dobit prije predaje Bilance i Računa dobiti i gubitka Financijskoj agenciji, uz poreznu prijavu trebaju dostaviti Bilancu te Račun

dobiti i gubitka. Podaci dostavljeni Financijskoj agenciji i u slučaju dostavljanja Poreznoj upravi trebaju biti istovjetni i potpuni.

Uz prijavu poreza na dobit za 2014. godinu obveznici poreza na dobit prilažu bilancu na Obrascu POD-BIL, te račun dobiti i gubitka na Obrascu POD-RDG, a koji su propisani Pravilnikom o strukturi i sadržaju godišnjih financijskih izvještaja (Narodne novine, broj 38/08, 12/09 i 130/10).

4. Usklađivanje podataka

Porezni obveznici prije predaje prijave poreza na dobit moraju imati, s nadležnom ispostavom Porezne uprave, usklađene evidencije o svim uplaćenim porezima kao što su porez na dodanu vrijednost, porez na dohodak, porez na dobit te drugi porezi i doprinosi. Prije davanja knjigovodstvenih kartica poreznom obvezniku, referent u nadležnoj ispostavi Porezne uprave mora napraviti kontrolu knjiženja koja je obavio na kartici, unijeti sve propisane obrasce i ispraviti sve eventualne pogreške.

5. Zaprimanje i obrada prijave poreza na dobit za 2014. godinu

Kada porezni obveznik predaje prijavu neposredno u ispostavi Porezne uprave, fizički će je zaprimiti referent i u nazočnosti poreznog obveznika pregledat će formalnu ispravnost prijave, što znači da će provjeriti jesu li uz poreznu prijavu poreza na dobit dostavljeni svi prilozi i jesu li popunjeni podaci u poreznoj prijavi i prilogima.

U Obrascu PD moraju biti upisani podaci o poreznom obvezniku, ime osoba odgovornih za sastavljanje prijave, a to može biti: porezni obveznik, opunomoćenik ili ovlašteni porezni savjetnik, zatim porezno razdoblje, nadležna ispostava Porezne uprave, datum i potpis poreznog obveznika / opunomoćenika / ovlaštenog poreznog savjetnika, datum i potpis osobe – referenta u ispostavi Porezne uprave koji je prijavu primio.

V. Popunjavanje obrasca PD

1. Opći podaci

Prijava poreza na dobit podnosi se na Obrascu PD, čiji je sadržaj propisan u članku 47. Pravilnika.

Na Obrascu PD treba, uz financijske podatke za utvrđivanje porezne obveze, popuniti i podatke o poreznom obvezniku:

- naziv ili ime i prezime
- osobni identifikacijski broj
- adresa
- broj računa
- djelatnost
- broj zaposlenih na osnovi stvarnih sati rada (cijeli broj)
- ime osoba odgovornih za sastavljanje prijave (poreznog obveznika, ili opunomoćenika ili ovlaštenog poreznog savjetnika)
- datum i potpis poreznog obveznika / opunomoćenika / ovlaštenog poreznog savjetnika.

2. Podaci za utvrđivanje porezne obveze

I. DOBIT – GUBITAK

Redni broj 1: Ukupni prihodi

Na ovom rednom broju iskazuje se podatak o visini ukupnog prihoda iz Računa dobiti i gubitka za 2014. godinu.

Prema članku 9. stavku 1. Pravilnika prihodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), smatraju se bruto povećanja gospodarstvenih koristi za isporučena dobra, obavljene usluge i po drugim osnovama u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što ima za posljedicu povećanje kapitala do kraja toga razdoblja, a koji su iskazani u Računu dobiti i gubitka za 2014. godinu.

Povećanjem kapitala smatraju se i sva izravna povećanja dobiti i svih oblika kapitala osim revalorizacijskih pričuva. S revalorizacijskim pričuvama izjednačavaju se i

02
2016

OLAKŠANO
KRETANJE UNUTAR
DOKUMENTA

POVEZNICE IZ SADRŽAJA

Pritisnite šifru ispred
naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ

Pritisnite strelicu s desne
strane naslova mišljenja

[illegible]

slobodno za korištenje i
distribuciju bez naknade

OBRADA **RAČUNOVODSTVO**
i POREZI *u praksi*

Primjer:

Porezni obveznik sa sjedištem u Zagrebu koji obavlja djelatnost ostale trgovine na veliko i djelatnost iznajmljivanja, u dugotrajnoj imovini ima evidentiran apartman nabavne vrijednosti 1.000.000,00 kuna na obali mora na području Zadarske županije, a koji služi za iznajmljivanje turistima. Tijekom 2014. godine ostvario je prihod temeljem korištenja apartmana u iznosu od 20.000,00 kuna, dok pripadajući troškovi temeljem korištenja apartmana tijekom 2014. godine iznose 4.000,00 kuna.

U primjeru, porezni obveznik nije dosegao propisanu razinu prihoda temeljem korištenja apartmana u iznosu od 50.000,00 kuna, stoga je obavezan uvećati poreznu osnovicu za 50.000,00 kuna troškova amortizacije i za pripadajuće troškove nastale temeljem korištenja apartmana koji su nastali tijekom 2014. godine u iznosu od 4.000,00 kuna, odnosno uvećati poreznu osnovicu za ukupan iznos od 54.000,00 kuna.

PREGLED PODATAKA O SREDSTVU ODNOSNO IMOVINI ZA 2014. godinu	
Vrsta sredstva odnosno imovine	apartman
Nabavna vrijednost	1.000.000,00
Ostvareni prihod	20.000,00
Godišnja amortizacija – 5%	50.000,00
Pripadajući troškovi u svezi korištenja imovine	4.000,00
Povećanje porezne osnovice	54.000,00
za nepriznate troškove amortizacije	50.000,00
za nepriznate troškove održavanja	4.000,00

Redni broj 6: 70% troškova reprezentacije

Na ovom rednom broju upisuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona i u članku 23. Pravilnika, a odnosi se na 70% porezno nepriznatih rashoda za reprezentaciju.

To su troškovi učinjeni za ugošćenje i darivanje poslovnih partnera, za odmor, šport, rekreaciju i razonodu, za zakup automobila, plovila, zrakoplova i kuća za odmor i to u visini troškova nastalih iz poslovnih odnosa s poslovnim partnerima. Poslovnim partnerima smatraju se osobe s kojima postoji poslovni odnos ili se očekuje da će se takav odnos uspostaviti.

Troškovima reprezentacije s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost smatraju se i darovi sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, sukladno članku 7. stavku 1. točki 3. Zakona, koji su dani poslovnom partneru ili njegovu opunomoćeniku ili nekoj drugoj osobi, ako za to ne postoji pravna obveza ili neka druga povezanost s uslugom primatelja.

Iznimno, ne smatraju se reprezentacijom, prema članku 7. stavku 6. Zakona, proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođenih za te svrhe s oznakom „nije za prodaju“, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom ako je njihova pojedinačna vrijednost bez PDV-a do 160,00 budući da se takvi predmeti smatraju troškom promidžbe.

Vezano za razgraničavanje troškova reprezentacije od troškova promidžbe upućujemo na mišljenje Središnjeg ureda, Porezne uprave, Klasa:410-01/13-01/911, Ur.broj:513-07-21-01/13-02 od 20. veljače 2013.

Redni broj 7: 30% troškova sredstava za osobni prijevoz

Na ovom rednom broju upisuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 7. stavku 1. točki 4. Zakona i članku 25. Pravilnika, prema kojemu se porezna osnovica povećava za 30% troškova sredstava za osobni prijevoz, osim troškova osiguranja, kamata povezanih s nabavom imovine (sredstava), te plaćenog poreza na cestovna motorna vozila i plovila kao i naknada i pristojba koje se obvezno prema posebnim propisima plaćaju pri registraciji sredstva za osobni prijevoz, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i slično), poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje plaća.

U navedene troškove spadaju troškovi s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, prema statusu pojedinog sredstva:

1. za sredstva u vlasništvu poreznog obveznika troškovi goriva i ulja, održavanja i popravaka, registracije, amortizacije i drugi, osim troškova osiguranja, poreza na cestovna motorna vozila i plovila i kamata, te naknade

i pristojbe koje se obvezno prema posebnim propisima plaćaju pri registraciji sredstva za osobni prijevoz,

2. za rent – a – car usluge zaračunana naknada uvećana za troškove goriva
3. za vozila u najmu trošak naknade po ugovoru, trošak goriva i održavanja te svi drugi troškovi koje po ugovoru o najmu snosi korisnik najma, a kod financijskog najma trošak amortizacije.

Iznimke:

1. Troškovi upotrebe sredstava za osobni prijevoz

Prema članku 25. stavku 2. Pravilnika, sredstvima za osobni prijevoz ne smatraju se osobni automobili i druga sredstva za osobni prijevoz koja se izravno koriste u obavljanju određenih djelatnosti, kao što su: autoškole, taksi - službe, djelatnosti iznajmljivanja sredstava prijevoza, pomoć na cesti i na vodi, djelatnosti izvođenja i/ili održavanja plinskih, vodovodnih i drugih instalacija, hitnih intervencija i druge slične djelatnosti ako sredstva za osobni prijevoz služe isključivo za takvu djelatnost.

Prema navedenoj odredbi, troškovi nastali u svezi uporabe osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz ne povećavaju poreznu osnovicu za 30% troškova učinjenih uporabom sredstva za osobni prijevoz ako služe za obavljanje navedenih djelatnosti.

2. Troškovi osobnih automobila – plaća

U članku 7. stavku 1. točki 4. Zakona i članku 25. stavku 1. Pravilnika, propisano je da se porezna osnovica povećava za 30% troškova, osim troškova osiguranja, kamata i plaćenog poreza na cestovna motorna vozila i poreza na plovila, kao i naknada i pristojba koje se obvezno prema posebnim propisima plaćaju pri registraciji sredstva za osobni prijevoz, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i slično) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstva za osobni prijevoz ne utvrđuje plaća.

Prema tome, ako se na temelju korištenja motornog vozila odnosno sredstva za osobni prijevoz obračunava plaća nekoj osobi, u tom se razdoblju ne uvećava osnovica poreza na dobit za 30% troškova korištenja tog motornog vozila odnosno sredstva za osobni prijevoz.

Vezano uz priznavanje troškova korištenja sredstva za osobni prijevoz upućujemo na mišljenje Središnjeg ureda Porezne uprave, Klasa:410-01/10-01/224, Ur.broj:513-07-21-01/10-2 od 8. ožujka 2010.

Redni broj 8: Manjkovi na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore (članak 7. stavak 1. točka 5. Zakona)

Na ovome rednom broju upisuje se iznos manjkova na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost, po kojoj osnovi se ne plaća porez na dohodak ako je odluku da se ne tereti odgovorna osoba donio upravni odbor, nadzorni odbor ili skupština trgovačkog društva, a zbog nepostojanja objektivne mogućnosti utvrđivanja osobne odgovornosti radnika, člana društva ili druge fizičke osobe sukladno članku 7. stavku 1. točki 5. Zakona, te članku 26. Pravilnika.

Redni broj 9: Rashodi utvrđeni u postupku nadzora (članak 7. Zakona)

Na ovome rednom broju upisat će se iznos rashoda utvrđenih u postupku nadzora s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, porezom na dohodak, prirezom porezu na dohodak, te obveznim doprinosima za koje se utvrdilo da su nastali u svezi skrivenih isplata dobiti, te izuzimanja dioničara, članova društva i fizičkih osoba koje obavljaju samostalnu djelatnost od koje se plaća porez na dobit, te s njima povezanim osobama.

Redni broj 10: Troškovi prisilne naplate poreza ili drugih davanja

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 7. stavku 1. točki 6. Zakona i u članku 27. Pravilnika.

U članku 27. Pravilnika propisano je da u troškove prisilne naplate poreza ili drugih davanja za koje se povećava porezna osnovica ne spadaju porezi i druga davanja koja su predmetom prisilne naplate, nego troškovi nastali u svezi s prisilnom naplatom, kao što su troškovi čuvanja, pristojbe i slični troškovi postupka prisilne naplate.

Redni broj 11: Troškovi kazni za prekršaje i prijestupe

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 7. stavku 1. točki 7. Zakona i u članku 28. Pravilnika.

U članku 28. Pravilnika propisano je da u troškove kazni za koje se povećava porezna osnovica spadaju sve kazne koje izriču mjerodavna upravna i sudska tijela poreznom obvezniku.

Dakle, troškovi kazni nisu porezno priznati rashod.

Redni broj 12: Zatezne kamate između povezanih osoba

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 7. stavku 1. točki 8. Zakona i u članku 29. Pravilnika.

Porezna osnovica povećava se za rashode zateznih kamata koje su proistekle iz odnosa osoba povezanih u smislu članka 13. stavka 2. Zakona. Porezna osnovica povećava se neovisno je li kamate zaračunala povezana osoba rezident ili nerezident.

Dakle, zatezne kamate koje obračunavaju povezane osobe nisu porezno priznati rashod. Zatezne kamate između nepovezanih osoba jesu porezno priznati rashod.

Ako su zatezne kamate zaračunane po osnovi duga, na koje se plaća porez po odbitku, porezna osnovica povećava se za svotu umanjenu za plaćeni porez po odbitku.

Redni broj 13: Povlastice i drugi oblici imovinske koristi (članak 7. stavak 1. točka 9. i stavak 2. Zakona)

Na ovome rednom broju upisat će se iznos povećanja porezne osnovice za rashode nastalih po osnovu danih povlastica i drugih oblika imovinske koristi fizičkim ili pravnim osobama da nastane, odnosno ne nastane određeni događaj, odnosno da se određena radnja obavi, primjerice, bolje ili brže nego inače ili da se propusti obaviti. U navedene rashode uključuju se i pripadajući porez na dodanu vrijednost, porez na dohodak, prirez porezu na dohodak, te obvezni doprinosi.

Redni broj 14: Rashodi darovanja iznad dopuštenih iznosa

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 7. stavku 1. točki 10. Zakona i u članku 30. Pravilnika.

U članku 30. Pravilnika propisano je da se porezna osnovica povećava za darovanja iznad svote propisane člankom 7. stavkom 7. Zakona odnosno za darovanja u naravi ili novcu učinjena u tuzemstvu koja su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini, za kulturne, znanstvene, odgojno – obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstava o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

Odlukama mjerodavnih ministarstava o provedbi financiranja posebnih programa i akcija smatraju se pojedini projekti ministarstava kao i suglasnost ministarstva pojedinim projektima koje poduzimaju zakonom predviđeni primatelji darovanja. To znači da će za priznavanje darovanja u svoti većoj od 2% prihoda prethodne godine trebati osigurati suglasnost mjerodavnog ministarstva, ako se ne radi o akciji koju provodi samo ministarstvo.

Nadalje, u darovanja iz članka 7. stavka 7. Zakona mogu se uključiti i darovanja poreznih obveznika proizvođača i trgovaca hrane koji, u cilju sprečavanja uništavanja velikih količina hrane i zaštite okoliša, daruju hranu osobama navedenim u članku 7. stavku 7. Zakona, za socijalne, humanitarne i druge svrhe pomoći, te osobama pogođenim elementarnim nepogodama i prirodnim katastrofama, pod uvjetom da su ta darovanja izvršena u skladu s posebnim propisima koji su u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede i uz posebne evidencije kako bi se nedvojbeno moglo utvrditi da je darovanje hrane izvršeno za navedene svrhe. Smatra se da su ispunjeni uvjeti iz članka 7. stavka 7. Zakona u smislu provedbe posebnih programa i akcija, ukoliko je darovanje hrane izvršeno u skladu posebnim propisima ministarstva poljoprivrede. Dakle, u slučaju darivanja hrane iz navedenih razloga i navedene svrhe, ono može biti i iznad 2% prihoda, ukoliko je izvršeno prema propisima ministarstva poljoprivrede.

Nadalje, odredbom članka 7. stavka 8. Zakona propisano je da u darovanja iz stavka 7. istoga članka spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala) rješavanje kojih nije plaćeno osnovnim, dopunskim, dodatnim i privatnim zdravstvenim osiguranjem niti na teret

Na ovom rednom broju iskazuje se svota kamata koje nisu porezno priznate, a utvrđene su na način propisan u članku 14. stavku 3. Zakona i članku 37. Pravilnika.

U navedenim člancima propisano je da se pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma. Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunate kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

Kamatnu stopu određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

Sukladno odredbi članka 37. stavka 1. Pravilnika, ako ministar financija prije početka poreznog razdoblja u kojem se primjenjuje kamata iz članka 14. stavka 3. Zakona, ne odredi i ne objavi visinu kamate, u tom razdoblju primjenjuje se eskontna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka.

Navedena odredba o priznavanju kamate na dane zajmove između povezanih osoba, primjenjuje se u slučajevima zaračunavanja kamata u poslovima između tuzemne poslovne jedinice inozemnog poduzetnika (nerezidenta) i društva osnivača ili između tuzemnoga ovisnog društva i inozemnoga matičnog društva ili tuzemnoga matičnog društva i inozemnoga ovisnog društva, priznaju se zaračunate kamate koje su rashodi tuzemnoga poreznog obveznika, najviše do visine eskontne stope Hrvatske narodne banke. Ako, pak, iz odnosa tako povezanih osoba tuzemni porezni obveznik iskazuje prihode od kamata, isti može biti najmanje u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke.

Nadalje, navedene odredbe o priznavanju kamata na dane zajmove između povezanih osoba, sukladno članku 14. Zakona i članku 37. Pravilnika, odnose se i na povezane osobe koje su rezidenti ako jedna od povezanih osoba ima povlaštenu porezni status, odnosno plaća porez na dobit po stopama koje su niže od propisane stope ili je oslobođena od plaćanja poreza na dobit, ili ima u poreznom razdoblju pravo na prijenos poreznog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja. Dakle, u slučajevima kada postoji mogućnost prelijevanja dobiti između rezidenata primjenjuju se navedene odredbe. Povlaštenu porezni status ima porezni obveznik koji je izvršio reinvestiranje dobiti.

Odredbe članka 14. Zakona i članka 37. Pravilnika ne primjenjuju se na pravne osobe rezidente kada ne dolazi do prelijevanja dobiti odnosno kada jedna od povezanih osoba koje su rezidenti nema povlaštenu porezni status.

Ako se na kamate plaća porez po odbitku, porezna osnovica povećava se za svote umanjene za plaćeni porez po odbitku.

Redni broj 17: Rashodi od nerealiziranih gubitaka

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 7. stavku 1. točki 1. Zakona i u članku 21. Pravilnika.

Porezna osnovica se povećava za rashode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima.

Rashodima od vrijednosnih usklađenja smatraju se nerealizirani gubici koji se porezno ne priznaju. Nerealiziranim gubitkom smatra se usklađenje vrijednosti ispod troška stjecanja.

Ako je porezni obveznik u računu dobiti i gubitka iskazao rashode od usklađenja financijske imovine (vrijednosnih papira), treba povećati poreznu osnovicu za isti iznos jer se porezno priznaju samo realizirani gubici.

Vrijednosno usklađenje troška stjecanja smatra se realiziranim gubitkom po okončanju stečajnog postupka. Porezno se priznaju samo realizirani gubici. Gubici od vrijednosnog usklađenja vlastitih dionica porezno se ne priznaju.

Redni broj 18: Amortizacija iznad stopa propisanih u članku 12. stavcima 5. i 6. Zakona i članku 22. Pravilnika

Na ovaj redni broj upisuje se podatak o iznosu amortizacije iznad stopa propisanih u članku 12. stavcima 5. i 6. Zakona, utvrđen na način propisan i u članku 22. stavcima 1. i 2. Pravilnika.

To znači da se na ovom rednom broju iskazuje amortizacija dugotrajne imovine koja se obračunava po stopama iznad propisanih i po drugim metodama otpisa.

Na ovom rednom broju upisat će se i iznos iskazanog gubitka od vrijednosnog usklađenja dugotrajne imovine iz članka 12. Zakona i članka 22. Pravilnika, koji je veći od iznosa porezno priznatog iznosa utvrđenog prema stavku 12. članka 22. Pravilnika, osim u

slučaju nastanka izvanrednog oštećenja na temelju vjerodostojne dokumentacije. Naime, poreznom obvezniku, razlika između iznosa utvrđenog vrijednosnog usklađenja dugotrajne imovine i iznosa utvrđenog primjenom propisanih amortizacijskih stopa iz stavka 5. Zakona nije porezno priznati rashod te se za tu razliku povećava porezna osnovica.

Porezni obveznik koji u poslovnim knjigama iskazuje vrijednosno usklađenje dugotrajne imovine uz prijavu poreza na dobit dostavlja posebnu evidenciju o iznosima porezno priznatih rashoda amortizacije dugotrajne imovine utvrđene na način propisan člankom 12. Zakona i člankom 22. Pravilnika te iznose vrijednosnog usklađenja, od početka korištenja određene dugotrajne imovine, dakle počevši od troška nabavne vrijednosti imovine.

Ako porezni obveznik za svoje potrebe otpisuje dugotrajnu imovinu po metodama i stopama različitim od propisanih, a ukupno utvrđeni iznos amortizacije za porezno razdoblje je manji od iznosa koji bi se dobio primjenom propisanih odredbi Zakona i Pravilnika, tako utvrđeni iznos predstavlja rashod amortizacije i u svrhe oporezivanja.

Redni broj 19: Svota povećanja porezne osnovice koja proistječe iz promjene metode utvrđivanja porezne osnovice

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 16. Zakona i u članku 41. Pravilnika.

U članku 41. Pravilnika propisan je postupak pri prijelazu obveznika poreza na dohodak na porez na dobit, koji treba obaviti pri sastavljanju prve prijave poreza na dobit. Obveznik poreza na dohodak koji postaje obveznikom poreza na dobit dužan je na dan 1. siječnja kalendarske godine za koju utvrđuje porez na dobit sastaviti početnu bilancu i nastaviti voditi poslovne knjige prema Zakonu o računovodstvu.

Na kraju prvoga poreznog razdoblja za koje utvrđuje osnovicu poreza na dobit, utvrđena dobit uvećava se (+) i umanjuje se (-) za u nastavku navedene pozicije iz početne bilance.

Na ovom rednom broju iskazuju se stavke koje su bile uključene u poreznu osnovicu poreza na dohodak:

- + vrijednost zatečenih zaliha
- + dane predujmove za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za prodane predmete dugotrajne imovine iz Popisa dugotrajne imovine
- + aktivna vremenska razgraničenja
- + zahtjeve za povrat poreza na promet i istovrsnih poreza.

Dani predujmovi za robu i usluge, te potraživanja od kupaca za robu i usluge iskazuju se bez poreza na dodanu vrijednost.

Napominjemo da je Središnji ured Porezne uprave donio Uputu o postupanju pri promjeni metode utvrđivanja porezne osnovice – prijelaz s obveznika poreza na dohodak na porez na dobit, Klasa:410-10/05-01/72, Ur.broj:513-07-21-01/05-1 od 15. prosinca 2005. godine.

Redni broj 20: Svota vrijednosnog usklađenja i otpisa potraživanja koja nije porezno priznati rashod

Na ovom rednom broju upisuje se podatak o iznosu vrijednosnog usklađenja, utvrđen na način propisan u članku 9. Zakona i u članku 33. Pravilnika.

Vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospjeća potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 60 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave.

Svote vrijednosnih usklađenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno s pažnjom dobrog gospodarstvenika odnosno ako nisu obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, te ako potraživanje nije u poslovnim knjigama evidentirano kao prihod.

Smatra se da su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga pažnjom dobrog gospodarstvenika ako su potraživanja utužena prije zastare ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku stečaja ili ako je

postignuta nagodba s dužnikom koji nije fizička osoba ili povezana osoba, ako je dužnik u postupku sanacije koja se provodi prema odlukama vjerovnika ili državnih tijela, te temeljem pravorijeka donesenog u zakonski utvrđenom arbitražnom postupku i nagodbe u zakonski utvrđenom postupku mirenja.

Rok za podnošenje tužbe nije propisan, što znači da se priznaje tužba podnesena do dana podnošenja porezne prijave, odnosno do roka zastare ako je taj rok prije dana podnošenja porezne prijave.

Iznimno, priznaje se otpis potraživanja koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička ili povezana osoba. Svota od 5.000,00 kuna godišnje može se otpisati po pojedinom dužniku koji nije fizička ili povezana osoba u slučaju kada pojedinačno zastarjelo potraživanje (pojedini račun ili druga isprava koja ima značenje računa), ne glasi na iznos veći od te svote. Ako su zastarjela potraživanja po više računa koji glase na manji iznos od 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku, porezno se priznaje otpis najviše do 5.000,00 kuna.

U fizičke osobe spadaju i obrtnici i ostali nositelji samostalnih djelatnosti. Iznimno, ako je fizička osoba obveznik poreza na dobit, a to je bila i u vrijeme nastanka potraživanja, tada je u pravu otpisa izjednačena s pravnom osobom.

Otpis potraživanja koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička ili povezana osoba primjenjuje se na sva zastarjela potraživanja, dakle i ona koja su zastarjela prije 1. siječnja 2014. godine, uz propisane uvjete.

Ako porezni obveznik ima evidentirana zastarjela potraživanja koja u pojedinom poreznom razdoblju prelaze svotu od 5.000,00 kuna, porezno se ne priznaje djelomični otpis po računima koji su pojedinačno veći od te svote. U takvom slučaju porezno se priznaje otpis samo ako su ispunjeni propisani uvjeti iz članka 9. stavka 3. Zakona.

Posebni slučajevi otpisa za koje se ne povećava porezna osnovica:

a) Otpisi kreditnih institucija

Iznimno od naprijed navedenoga, kreditne institucije mogu uz poštivanje određenih kriterija kao porezno priznati rashod utvrditi iznos otpisa potraživanja temeljem kamata iskazanih u prihodima bez pokretanja radnji koje se smatraju pažnjom dobrog gospodarstvenika te bez utvrđivanja uvjeta iz članka 10. stavka 1. Zakona i dio kredita (plasmata). Kao porezno priznati rashod porezni obveznik će utvrditi iznose otpisa potraživanja od nepovezane:

1. fizičke osobe, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, po osnovi odobrenih stambenih kredita te dospjele kamate iskazane u prihodima do trenutka otpisa, ako je utvrđeno da je otpis proveden s ciljem olakšanja otplate kredita korisnicima kojima iznos mjesečne otplatne rate ugrožava osnovne životne potrebe, odnosno kako bi se spriječilo provođenje ovrhe od strane kreditne institucije nad jedinom stambenom nekretninom u kojoj korisnik kredita ima prijavljeno prebivalište i u kojoj trajno boravi

2. fizičke osobe i iz drugih ekonomskih, odnosno gospodarskih i socijalno opravdanih razloga, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, pod uvjetom da ih primjeni na isti način na sve korisnike stambenih kredita

3. pravne osobe poduzetnika ili fizičke osobe koje je poduzetnik, odnosno obveznik plaćanja poreza na dobit ili dohotka po osnovi obavljanja samostalne djelatnosti, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, po osnovi odobrenih poduzetničkih kredita te dospjele kamate iskazane u prihodima do trenutka otpisa, ako je utvrđeno da obveze po odobrenim kreditima značajno ugrožavaju razvoj investicijskih projekata ili značajno ugrožavaju nastavak poduzetničke aktivnosti odnosno dovode do prestanka obavljanja djelatnosti.

Porezni obveznici koji su ujedno i kreditne institucije i koji namjeravaju izvršiti otpise prema članku 9. stavcima 5., 6. i 7. Zakona dužni su usvojiti, u skladu sa svojom kreditnom politikom, i kriterije i postupke za primjenu navedenih članaka. Porezno priznati rashod otpisa potraživanja od socijalno ugroženih građana korisnika stambenih kredita ili poduzetnika u teškoćama utvrditi će se prema članku 33. stavku 5. Pravilnika u kojemu je navedeno kako kreditna institucija donosi odnosno usvaja kriterije i postupke za primjenu članka 9. stavaka 5., 6. i 7. Zakona, ukoliko isti nisu sadržani u usvojenoj kreditnoj politici u svezi restrukturiranja plasmana ili obnavljanja plasmana, a prema kojima se provode:

1. otpisi potraživanja, u skladu s člankom 9. stavkom 5. Zakona, radi ublažavanja socijalnih rizika kod korisnika stambenih kredita, odnosno stoga što otplatne rate kredita ugrožavaju osnovne životne potrebe korisnika kredita ili stoga što se otpisom sprečava provođenje ovrhe nad jedinom stambenom nekretninom korisnika kredita,
2. otpisi potraživanja, u skladu s člankom 9. stavkom 6. Zakona, od svih korisnika stambenih kredita iz određenih gospodarskih i socijalnih razloga,
3. otpisi potraživanja, u skladu s člankom 9. stavkom 7. Zakona, iz razloga što obveze prema kreditnoj instituciji značajno ugrožavaju razvoj investicijskih projekata ili bitno ugrožavaju nastavak poslovanja poduzetnika

Porezno priznati rashod otpisa potraživanja utvrditi će se ukoliko je iznos otpisa utvrđen u skladu s kriterijima i uvjetima koje donosi svaki porezni obveznik koji je kreditna institucija.

b) predstečajana nagodba

Prema članku 85. stavku 4. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13) vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja utvrđuju se kao porezno priznati rashod u iznosu otpisa potraživanja prema nagodbi odobreno u skladu s tim Zakonom.

Slijedom navedenoga, iznos otpisanog potraživanja u postupku predstečajne nagodbe je porezno priznati rashod.

Redni broj 21: Svota vrijednosnog usklađenja zaliha koja nije porezno priznati rashod

Na ovom rednom broju iskazuje se svota vrijednosnog usklađenja zaliha koja nije porezno priznati rashod prema odredbama članka 10. Zakona i članka 34. Pravilnika.

Prema članku 10. Zakona rashodi smanjenja vrijednosti zaliha i financijske imovine priznaju se u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena. Rashodi zaliha po osnovi manjkova zaliha priznaju se u visini utvrđenoj odlukom Hrvatske gospodarske komore odnosno Hrvatske obrtničke komore u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost.

U članku 34. Pravilnika propisano je da se rashodima po osnovi vrijednosnog usklađenja zaliha iz članka 10. Zakona smatraju gubici od vrijednosnog usklađenja zaliha u poreznom razdoblju u kojemu su zalihe utrošene, prodane, na drugi način otuđene ili uništene. To znači da se porezno priznaju samo realizirani gubici od smanjenja vrijednosti zaliha.

Redni broj 22: Svota vrijednosnog usklađenja financijske imovine koja nije porezno priznata

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos povećanja porezne osnovice utvrđen na način propisan u članku 10. Zakona i u članku 35. Pravilnika.

Prema članku 10. Zakona rashodi smanjenja vrijednosti zaliha i financijske imovine priznaju se u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena. U slučaju sklapanja nagodbe, odnosno otpisa potraživanja prema članku 9. stavcima 5., 6. i 7. Zakona, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o financijskoj imovini u pojavnom obliku plasmana odnosno kredita te u slučaju iz članka 85. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, iznos otpisa financijske imovine je porezno priznati rashod.

U članku 35. Pravilnika propisano je da se nerealizirani dobiti ili gubici od vrijednosnog usklađenja financijske imovine isključuju iz porezne osnovice u skladu s odredbom članka 6. stavkom 1. točkom 2. i članka 7. stavkom 1. točkom 1. Zakona, osim u slučaju iz članka 13. stavka 3. Pravilnika.

Ako se nerealizirani gubici iskazuju u računu dobiti i gubitka, tada se za njihov iznos povećava porezna osnovica.

Porezni obveznik dužan je voditi analitičku evidenciju svoje financijske imovine po vrsti ulaganja i njihovoj početnoj vrijednosti, te po svim realiziranim i nerealiziranim promjenama. Nije dopušteno kompenziranje povećanja i smanjenja za različite vrste ulaganja.

Redni broj 23: Svota troškova rezerviranja koja se porezno ne priznaje

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 11. Zakona i u članku 36. Pravilnika.

Porezna osnovica povećava se za rashode rezerviranja iznad svote propisane člankom 11. Zakona kojim je propisano koja se rezerviranja porezno priznaju i koji uvjeti moraju biti ispunjeni.

Priznaju se kao rashod rezerviranja za rizik i troškove na temelju zakona ili drugog propisa i rezerviranja koja su uvjetovana ugovorima (rezerviranja za otpremnine, rezerviranja za troškove obnavljanja prirodnih bogatstava, rezerviranja za troškove u jamstvenim rokovima i rezerviranja za troškove po započetim sudskim sporovima).

Rezerviranja za otpremnine sukladno članku 36. stavku 5. Pravilnika, priznaju se prema utvrđenom planu za slijedeće porezno razdoblje, što znači da se kao porezno priznati rashod ne mogu rezervirati sredstva za nekoliko budućih poreznih razdoblja nego samo za slijedeće, npr. u 2014. samo za planirane otpremnine u 2015. godini.

Rezerviranja za troškove u jamstvenim rokovima jesu rezerviranja za troškove otklanjanja nedostataka u jamstvenim rokovima u visini utvrđenoj na temelju ugovora i prijašnjih iskustvenih spoznaja u svakoj od djelatnosti, ako ne postoji pravni temelj da se takvi izdaci naplate od treće osobe. Rezerviranja po toj osnovi ukidaju se u poreznom razdoblju u kojem istječu jamstveni rokovi.

Pod prijašnjim iskustvenim spoznajama razumijevaju se, uz iskustva poreznog obveznika i iskustva drugih u sličnim djelatnostima i sličnim uvjetima. Ako nema iskustvenih spoznaja tada se rashodi rezerviranja utvrđuju na temelju pretpostavljenih budućih troškova, ovisno o vrijednosti i rokovima danih jamstava.

Rezerviranjima za troškove po započetim sudskim sporovima, prema članku 11. stavku 2. Zakona, smatraju se rezerviranja za pokrenute sudske sporove protiv poreznog obveznika do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave, u visini utužene svote uvećane za pripadajuće troškove spora, osim kamata na utuženu svotu. Na odgovarajući način u rashode poreznog razdoblja priznaju se i rezerviranja po započetim, zakonski utvrđenim arbitražnim postupcima i postupcima mirenja. Rezerviranja po toj osnovi ukidaju se u poreznom razdoblju u kojem je donesena pravomoćna presuda, pravorijek arbitražnog izbranog suda ili nagodba u postupku mirenja.

Porezna osnovica se povećava za rashode rezerviranja za godišnje odmore ako tijekom poreznog razdoblja nije postupljeno sukladno članku 11. stavcima 6. i 7. Zakona.

Redni broj 24: Svota povećanja porezne osnovice za sve druge rashode koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos utvrđen na način propisan u članku 7. stavku 1. točki 13. Zakona i u članku 31. Pravilnika.

U članku 31. Pravilnika propisano je da se porezna osnovica povećava za sve druge rashode iz članka 7. stavka 1. točke 13. Zakona koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti i druge svote povećanja koje nisu bile uključene u poreznu osnovicu u prethodnim poreznim razdobljima.

To je opća odredba koja uvjetuje priznavanje rashoda nastalih u svezi s obavljanjem djelatnosti, odnosno rashoda potrebnih za ostvarivanje prihoda kao i porezno nepriznavanje rashoda za koje ne postoje vjerodostojne isprave.

Redni broj 25: Povećanje dobiti za ostale prihode

Na ovom rednom broju iskazuju se:

- povećanja dobiti ili smanjenja gubitka za prihode koji nisu iskazani u računovodstvenoj dobiti, a uključuju se u poreznu osnovicu
- dobit ostvarena od poslovnih jedinica u inozemstvu
- povećanja porezne osnovice od revalorizacijske pričuve koja se koristi kao kapital
- povećanje porezne osnovice prema članku 17. stavcima 5., 6., 7. i 8. Zakona.

Na ovom rednom broju iskazat će se i povećanje porezne osnovice za iznos utvrđen člankom 6. stavkom 7. Zakona i člankom 12.a stavcima 7. i 8. Pravilnika o porezu na dobit, u slučaju kada nije izvršen ispravak prijave poreza na dobit prema članku 12.a stavku 3. Pravilnika ili prema članku 66. Općeg poreznog zakona, dakle u slučaju kada se ospori pravo na reinvestiranu dobit te stoga povećava porezna osnovica.

Redni broj 26: UKUPNA SVOTA POVEĆANJA DOBITI ILI SMANJENJA GUBITKA

ZBIRKA MIŠLJENJA NADLEŽNIH TIJELA

2013. - 2015.

PDF S POVEZNICAMA

OLAKŠANO KRETANJE UNUTAR DOKUMENTA

POVEZNICE IZ SADRŽAJA

Pritisnite šifru ispred naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ

Pritisnite strelicu s desne strane naslova mišljenja

DOKUMENT OTVORENOG PRISTUPA slobodno za korištenje i distribuciju bez naknade

OBRADA

RAČUNOVODSTVO I POREZI

Porezna olakšica za reinvestiranu dobit koja se iskazuje u prijavi poreza na dobit za 2014. godinu utvrđuje se temeljem Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13) i Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine, broj 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 146/12, 160/13, 12/14). Dakle, izmjene navedenih propisa tijekom prosinca 2014. godine ne primjenjuju se u postupku odobravanja porezne olakšice za reinvestiranu dobit u prijavi poreza na dobit za 2014.

Na ovom rednom broju upisuje se iznos za koji se sukladno članku 6. stavku 1. točki 6. Zakona, osnovica poreza na dobit može umanjiti za iznos reinvestirane dobiti, osim ako nije ostvarena iz bankarskog odnosno financijskog nebankarskog sektora. Člankom 6. stavkom 5. Zakona, propisano je da se reinvestiranom dobiti u smislu Zakona smatra ostvarena dobit poreznog razdoblja kojom se u svrhe investiranja i razvoja povećava temeljni kapital sukladno posebnim propisima. U skladu s navedenom definicijom reinvestirane dobiti, pravo na umanjenje osnovice poreza na dobit temeljem reinvestirane dobiti u prvom redu pretpostavlja da je porezni obveznik osnovan kao društvo kapitala s registriranim temeljnim kapitalom, da je ostvario dobit u poreznom razdoblju za koje se podnosi prijava poreza na dobit te da obavlja djelatnost izvan bankarskog i nebankarskog financijskog sektora.

Članak 12.a Pravilnika detaljnije propisuje postupak i način korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit. Sukladno stavku 1. navedenog članka Pravilnika, umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit, prema članku 6. stavku 1. točki 6. i stavku 5. Zakona, mogu ostvariti porezni obveznici koji su u poreznom razdoblju ostvarili dobit prije uvećanja i umanjenja prema članku 5. stavku 1. Zakona, pod uvjetima:

1. da je dobit ili dio dobiti poreznog razdoblja za koje se podnosi prijava poreza na dobit uporabljena za povećanje temeljnog kapitala, i
2. da je u sudskom registru, sukladno posebnim propisima, upisano povećanje temeljnog kapitala u visini reinvestirane dobiti, i
3. da dobit nije ostvarena u bankarskom odnosno financijskom nebankarskom sektoru

Posebni propisi iz članka 6. stavka 5. Zakona o porezu na dobit i članka 12.a stavka 1. Pravilnika pretpostavljaju primjenu Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine, broj 152/11 – pročišćeni tekst, 111/12 i 68/13), posebice odredbe o uvjetima za isplatu dobiti, promjenama u temeljnom kapitalu uz druge postupke koje nalaže Trgovački sud.

Poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit ne mogu koristiti porezni obveznici, koji možebitno obavljaju djelatnost iz područja bankarskog i financijskog nebankarskog sektora, iako nisu osnovani ili registrirani kao neko od društava navedenih u članku 12.a stavku 6. Pravilnika o porezu na dobit. Međutim, pravo na umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit priznati će se poreznim obveznicima koji su registrirani ili osnovani radi obavljanja djelatnosti iz područja bankarskog i financijskog nebankarskog sektora ako se utvrdi da stvarno ostvaruju prihode odnosno dobit obavljanjem djelatnosti od koje je moguće ostvariti pravo na korištenje porezne olakšice za reinvestiranu dobit.

Prema članku 12.a stavicama 2., 3., i 4. Pravilnika, porezni obveznik koji iskazuje umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit dostavlja uz prijavu poreza na dobit ili najkasnije u roku od 6 mjeseci od proteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit, dokaz da je u sudskom registru upisano povećanje temeljnog kapitala u visini reinvestirane dobiti. Porezni obveznik koji ne dostavi dokaz iz stavka 2. toga članka obavezan je izvršiti ispravak prijave poreza na dobit za razdoblje u kojem je iskazao umanjenje porezne osnovice. Pri utvrđivanju prava na umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit, porezni obveznik, uz dokaz i u roku iz stavka 2. toga članka, dostavlja odluku o uporabi dobiti ostvarene u poreznom razdoblju za koju se podnosi prijava poreza na dobit, uključivo i dobit koja se reinvestira, te pregled stanja kapitala i rezervi nakon što je u sudskom registru proveden postupak povećanja temeljnog kapitala reinvestiranom dobiti.

Primjer: Umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit

Porezni obveznik XY. d.o.o. ostvario je tijekom poreznog razdoblja dobit utvrđenu kao razliku prihoda i rashoda prije uvećanja i umanjenja u iznosu od 10.000.000,00 kuna (red.broj 3. PD-obrasca). Članovi društva su dvije fizičke osobe, rezidenti i drže po 50% udjela u kapitalu društva. U skladu s ZTD-om, donesena je odluka o reinvestiranju dobiti u iznosu od 8.000.000,00 kuna. Porezni obveznik ima i druga uvećanja i umanjenja porezne osnovice. Porezna osnovica nakon uvećanja i umanjenja te umanjenja za reinvestiranu dobit iznosi 2.000.000,00 kuna. Porezna obveza je 400.000,00 kuna. Dobit nakon oporezivanja iznosi 9.600.000,00 (VI.1. Bilanaca), međutim porezni obveznik je obavezan temeljni kapital uvećati za 8.000.000,00 kuna.

Reinvestira se dio dobiti poreznog razdoblja	
Prihodi	25.000.000,00
Rashodi	15.000.000,00
Dobit	10.000.000,00
Uvećanja porezne osnovice	200.000,00
Umanjenje porezne osnovice	8.200.000,00
Reinvestirana dobit	8.000.000,00
Ostala umanjivanja	200.000,00
Porezna osnovica	2.000.000,00
Poreza obveza	400.000,00
Dobit nakon oporezivanja	9.600.000,00
Upis u Trgovačkom sudu	8.000.000,00

U konkretnom slučaju, ako porezni obveznik nije dostavio uz prijavu poreza na dobit, obavezan je najkasnije u roku od šest mjeseci nakon isteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit dostaviti rješenje nadležnog Trgovačkog suda o upisu povećanja temeljnog kapitala reinvestiranom dobiti koje vrijedi od dana upisa u sudskom registru, te pregled stanja kapitala i rezervi sastavljenog nakon upisa povećanja temeljnog kapitala u sudskom registru. Porezni obveznik može, umjesto bilance sastavljene nakon što je upisano povećanje temeljnog kapitala na nadležnom Trgovačkom sudu, dostaviti neformalan pregled stanja kapitala i rezervi, međutim taj neformalan oblik treba sadržavati stavke kapitala i rezervi koje su promijenjene uslijed postupka reinvestiranja dobiti, odnosno iz navedenog pregleda treba biti razvidno da je dobit poslovne godine u cijelosti ili djelomično iskorištena za povećanje temeljnog kapitala.

U bitnome pregled stanja kapitala i rezervi može sadržavati:

- stanje kapitala i rezervi na zadnji dan poreznog razdoblja i nakon provedenog postupka reinvestiranja (Bilanca pasiva, A-062)
- stanje temeljnog kapitala na zadnji dan poreznog razdoblja i nakon provedenog postupka reinvestiranja (Bilanca pasiva, A-063, razlika je iznos reinvestirane dobiti, ako nije bilo drugih promjena)
- dobit poreznog razdoblja (Bilanca pasiva A-076, naknadno 0,00) i iznos zadržane dobiti nakon provedenog postupka reinvestiranja (može biti povećan/ promijenjen) i iznos rezervi iz dobiti
- druge podatke ovisno o načinu uporabe dobiti

Pregleda stanja kapitala i rezervi može biti i bilanca ili dio bilance:

PREGLED STANJA KAPITALA I REZERV I NAKON PROVEDENOG POSTUPKA REINVESTIRANJA			
PASIVA		31.12.2014.	1.8.2015.
A) KAPITAL I REZERVE (063+064+065+071+072+075+078)	062	23.700.000	23.700.000
I. TEMELJNI (UPISANI) KAPITAL	063	14.000.000	22.000.000
II. KAPITALNE REZERVE	064		
III. REZERVE IZ DOBITI (066+067-068+069+070)	065	0	0
1. Zakonske rezerve	066		
2. Rezerve za vlastite dionice	067		
3. Vlastite dionice i udjeli (odbitna stavka)	068		
4. Statutarne rezerve	069		
5. Ostale rezerve	070		
IV. REVALORIZACIJSKE REZERVE	071	100.000	100.000
V. ZADRŽANA DOBIT ILI PRENESENI GUBITAK (073-074)	072		1.600.000
1. Zadržana dobit	073		1.600.000
2. Preneseni gubitak	074		
VI. DOBIT ILI GUBITAK POSLOVNE GODINE (076-077)	075	9.600.000	
1. Dobit poslovne godine	076	9.600.000	
2. Gubitak poslovne godine	077		
VII. MANJINSKI INTERES	078		

Ako porezni obveznik u roku propisanim člankom 6. stavkom 6. Zakona ne dostavi propisani dokaz o povećanju temeljnog kapitala reinvestiranom dobiti, izvršiti će se ispravak prijave poreza na dobit sukladno članku 12.a stavku 3. Pravilnika.

Porezna olakšica za reinvestiranu dobit zahtjeva povećanje temeljnog kapitala iz razloga što tako ostvarena dobit, koja nije predmet oporezivanja, ostaje trajno na raspolaganju društvu u svrhe investiranja i razvoja društva. Člankom 12.a stavkom 7. Pravilnika propisano je da umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit neće biti priznato ako porezni obveznik naknadno smanji temeljni kapital koji je povećan reinvestiranom dobiti i izvrši isplate članovima društva i/ili ako se smanjenje temeljnog kapitala izvrši radi povećanja drugih stavki kapitala i rezervi koje u budućim poreznim razdobljima omogućavaju isplatu dobiti. Prema članku 12.a stavku 8. Pravilnika, navedeno se primjenjuje i ako naknadno dođe do smanjenja temeljnog kapitala i u slučaju nastanka promjena iz članka 18. i 19. Zakona i/ili u slučaju promjene strukture vlasništva. Porezni obveznik koji je izvršio reinvestiranje i njegov pravni slijednik, obvezni su Poreznoj upravi dostaviti obavijest o smanjenju temeljnog kapitala i to najkasnije do podnošenja prijave poreza na dobit za porezno razdoblje u kojem je izvršeno smanjenje temeljnog kapitala. Pored navedenoga propisano je, a što je u skladu s općim poreznim načelom, da se porezna olakšica neće priznati ako je postupak reinvestiranja proveden s ciljem utaje poreza ili izbjegavanja plaćanja poreza.

Prema članku 31. stavku 11. Zakona, porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti ne plaća se kada se dobit koristi na način propisan člankom 6. stavkom 1. točkom 6. toga Zakona, odnosno ako se reinvestira. Međutim, prema članku 49. stavku 10. Pravilnika obveza poreza po odbitku može nastati ako naknadno dođe do smanjenja temeljnog kapitala, odnosno kada se prema članku 12.a ovoga Pravilnika ne ostvaruje pravo korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit.

Prema članku 30. stavku 13. Zakona o porezu na dohodak, dohodak od kapitala ne utvrđuje se po osnovi dividendi i udjela u dobiti, ako su dividende i udjeli iskorišteni za uvećanje temeljnog kapitala društva.

Nakon što porezni obveznik u jednom poreznom razdoblju iskoristi pravo na umanjenje osnovice poreza na dobit temeljem reinvestirane dobiti, potrebno je pratiti stanje temeljnog kapitala, obzirom da se ova porezna olakšica odobrava uvjetno, a promjene mogu rezultirati obvezom plaćanja poreza na dobit, poreza po odbitku ili poreza na dohodak. Stanje temeljnog kapitala je potrebno zadržati i u slučaju preoblikovanja društva, statusnih promjena ili promjene vlasništva, dakle obveze o očuvanju temeljnog kapitala se prenose na pravnog slijednika. U slučaju promjena u temeljnom kapitalu, porezne obveze se utvrđuju počevši od obveza društva, odnosno obveze poreza na dobit te potom obveza dioničara i članova društva.

Ako nakon provedenog postupka reinvestiranja dobiti dođe do statusne promjene, npr. do razdvajanja društva pri čemu se temeljni kapital dijeli razmjerno udjelima članovima društva na nova društva (bez isplate iz temeljnog kapitala ili prijenosa u druge stavke kapitala) ili promjene vlasništva, u tom trenutku ne dolazi do primjene članka 7. Pravilnika o porezu na dobit, već u trenutku kada dođe do smanjenja temeljnog kapitala koji je povećan reinvestiranom dobiti. Dakle, neovisno da li se temeljni kapital koji sadrži reinvestiranu dobit smanjuje kod pravnog prednika ili slijednika. Ako nakon provedenog postupka reinvestiranja društvo promijeni vlasnika (dioničar, član društva) koji naknadno smanji temeljni kapital, obračunat će se obveza poreza na dobit (ispravak porezne prijave ili povećanje porezne osnovice), a ovisno o tome tko je novi vlasnik, odnosno dioničar ili imatelj udjela, moguće i obveza poreza na dohodak ili poreza po odbitku.

Redni broj 29: Prihodi od naplaćenih otpisanih potraživanja

Na ovom rednom broju iskazuju se prihodi od otpisanih potraživanja koja nisu bila porezno priznati rashod, prema članku 6. stavku 1. točki 3. Zakona.

To su prihodi na koje je u prethodnim razdobljima plaćen porez na dobit.

Redni broj 30: Iznos prihoda od nerealiziranih dobitaka i ostali rashodi prethodnih razdoblja

Na ovom rednom broju upisuje se iznos prihoda od nerealiziranih dobitaka prema članku 6. stavku 1. točki 2. Zakona utvrđen na način propisan i u članku 13. Pravilnika. Prihodi od nerealiziranih dobitaka se ne oporezuju, jer se oporezuju samo realizirani dobiti, prema članku 6. stavku 1. točki 2. Zakona i prema članku 13. Pravilnika. Ako se nerealizirani dobiti iskazuju kao prihod u računu dobiti i gubitka tada se s njima postupa kao da su realizirani.

opravdanih troškova općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju mogu koristiti veliki i srednji poduzetnici. Dodatno umanjeње porezne osnovice za opravdane troškove posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju mogu koristiti mikro, mali, srednji i veliki poduzetnici.

U skladu s člankom 4. Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu, korisnik državne potpore koji obavlja djelatnost pomorskog prijevoza može, iznimno od odredbi toga Zakona, osnovicu za obračun poreza na dobit umanjiti i do 100% opravdanih troškova za obrazovanje i izobrazbu, bez obzira na to odnose li se ti troškovi na opće obrazovanje i izobrazbu ili na posebno obrazovanje i izobrazbu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: obrazovanje se mora provoditi na brodovima koji su upisani u Hrvatski registar brodova i osoba koja se usavršava ne može biti djelatni već pričuvni član posade. Dakle, za poduzetnike koji obavljaju djelatnost pomorskog prijevoza, porezna osnovica se može umanjiti maksimalno za 100% opravdanih troškova obrazovanja i izobrazbe.

Prema članku 6. Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu, poduzetnik u čijim se pogonima ili radionicama izvodi praktična nastava i vježbe naukovanja za zanimanja u sustavu vezanih obrta može osnovicu za obračun poreza na dobit umanjiti za iznos isplaćenih nagrada učenicima u vrijeme pohađanja praktične nastave i vježbi naukovanja. Poduzetnik iz stavka 1. toga članka koji je po bilo kojoj drugoj osnovi ostvario potporu male vrijednosti može osnovicu za obračun poreza na dobit umanjiti do gornje granice potpore male vrijednosti u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti uzimajući u obzir i ograničenje iz stavka 5. toga članka. Poduzetnik kod kojega su na praktičnoj nastavi i vježbama naukovanja jedan do tri učenika može poreznu osnovicu iz stavka 1. toga članka umanjiti za 5%. Poduzetnik kod kojeg su na praktičnoj nastavi i vježbama naukovanja više od tri učenika može postotak umanjenja porezne osnovice iz stavka 3. toga članka povećati za jedan postotni bod po svakom učeniku, a najviše do 15% porezne osnovice. Iznos umanjenja osnovice poreza na dobit iz stavaka 2. i 3. toga članka ne može biti veći od godišnjeg neoporezivog iznosa nagrada učenicima za vrijeme izvođenja praktične nastave i vježbi naukovanja po svakom učeniku. Neoporezivi iznos nagrada učenicima za vrijeme izvođenja praktične nastave i vježbi naukovanja iz stavka 5. toga članka utvrđuje se sukladno propisima o oporezivanju dohotka.

Ovisno o tome koju djelatnost obavljaju porezni obveznici, pravila o potporama male vrijednosti pretpostavljaju primjenu:

- Uredbe Komisije (EU) br. 1407/2013 od 18. prosinca 2013. (SL L 352/1 od 24.12.2013.), koju primjenjuju porezni obveznici koji obavljaju djelatnosti osim poljoprivrede, ribarstva i akvakulture,
- Uredbe Komisije (EU) br. 1408/2013 od 18. prosinca 2013. (SL L 352/9 od 24.12.2013.) koju primjenjuju porezni obveznici koji obavljaju djelatnost poljoprivrede,
- Uredbe Komisije (EU) br. 717/2014 od 27. lipnja 2014. (SL L 190/45 od 28.06.2014.) koju primjenjuju porezni obveznici koji obavljaju djelatnost ribarstva i akvakulture.

Primjer:

Veliki poduzetnik B ima tijekom 2014. godine ukupne troškove općeg obrazovanja i izobrazbe u iznosu od 80.000,00 kuna (u koje su uključeni i troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju). Navedeni poduzetnik imao je ukupne troškove posebnog obrazovanja i izobrazbe u iznosu od 20.000,00 kuna (u koje su uključeni i troškovi posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju). Poduzetnik zapošljava ukupno 3 radnika od kojih je jedan radnik u nepovoljnom položaju. Troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju iznose 4.000,00 kuna, a troškovi posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju iznose 1.000,00 kuna. Veliki poduzetnik ima dozvolu (licencu) Hrvatske obrtničke komore za izvođenje praktičnog dijela naukovanja, a u 2013. godini isplatio je jednom naučniku nagradu u iznosu od 13.000,00 kuna za vrijeme naukovanja. Dobit poduzetnika prije uvećanja i umanjenja porezne osnovice (na rednom broju 3. Obrasca PD) iznosi 180.000,00 kuna.

Br.	Pregled troškova	Iznos	Iznos umanjenja	postotak
1.1.	Troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe	76.000,00	45.600,00	60%
	Troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju	4.000,00	2.800,00	70%

	Ukupno – opće obrazovanje		48.400,00	
1.2	Troškovi posebnog obrazovanja i izobrazbe	19.000,00	4.750,00	25%
	Troškovi posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju	1.000,00	350,00	35%
	Ukupno – posebno obrazovanje		5.100,00	
2.	Iznos isplaćenih nagrada naučniku	13.000,00	13.000,00	
	Iznos dodatnog umanjjenja, ako je ostvarena dobit 180.000,00 kuna	9.000,00	9.000,00	
	Ukupno umanjjenje temeljem isplaćenih nagrada naučniku		22.000,00	
3.	Sveukupno umanjjenje porezne osnove		75.500,00	

Gornja granica potpore male vrijednosti, u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti utvrđuje se u bilo kojem razdoblju od tri fiskalne godine pri čemu iznosi na bazi povezanih poduzetnika (pojam „jedan poduzetnik“ u smislu Uredbi Komisije) ne smiju prijeći:

- 200.000,00 eura za poduzetnike koji djeluju u svim sektorima osim onih koji djeluju u sektoru ribarstva i akvakulture te sektoru poljoprivrede odnosno do 100.000,00 eura za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta za najamninu ili naknadu,
- 30.000,00 eura za poduzetnike koji djeluju u sektoru ribarstva i akvakulture,
- 15.000,00 eura za poduzetnike koji djeluju u sektoru poljoprivrede.

Redni broj 34.2.: Državna potpora za istraživačko-razvojne projekte

Na ovom rednom broju iskazuje se, sukladno članku 15. Pravilnika, iznos državne potpore za istraživačko-razvojne projekte utvrđen na način člancima 111.a do 111.f Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03, 105/04, 174/04, 46/07, 63/11, 94/13 i 139/13) i sukladno Pravilniku o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte (Narodne novine broj 116/07).

Pravo na korištenje državne potpore za istraživačko-razvojne projekte kroz umanjjenje osnove poreza na dobit temeljem opravdanih troškova određenog istraživačko-razvojnog projekta mogu ostvariti samo porezni obveznici kojima je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta izdalo potvrdu da određeni projekt ima karakteristike znanstvenog, temeljnog, primijenjenog i razvojnog istraživanja. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta izdaje potvrdu poreznom obvezniku – korisniku državne potpore na temelju Obrasca 1, odnosno temeljem dostavljenog zahtjeva za odobrenje državne potpore za određeni istraživačko-razvojni projekt. Potvrdom se određeni projekt razvrstava na temeljno, primijenjeno ili razvojno istraživanje o čemu ovisi iznos umanjjenja osnove poreza na dobit.

Ovisno o tome kako je određeni projekt razvrstan, osnovica poreza na dobit se može umanjiti za:

- 150% opravdanih troškova projekta za temeljna istraživanja,
- 125% opravdanih troškova projekta za primijenjena istraživanja,
- 100% opravdanih troškova projekta za razvojna istraživanja.

Porezni obveznici opravdane troškove istraživačko-razvojnog projekta utvrđene člankom 111.d. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju iskazuju na Obrascu 2. i to za svaki odobreni projekt posebno. U Obrascu 2. se iskazuju opravdani troškovi za porezno razdoblje na koje se troškovi odnose, te kumulativni podaci o troškovima od početka projekta do kraja obračunskog poreznog razdoblja za koje se Obrazac 2. podnosi.

Opravdanim troškovima određenog istraživačko-razvojnog projekta koji se iskazuju na Obrascu 2 sukladno članku 111.d Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju smatraju se: 1. plaće zaposlenika i naknade osobama koje izravno sudjeluju u istraživanjima; 2. materijalni troškovi za istraživanja, a to su: utrošene sirovine i materijal uključujući ambalažu i sitni inventar, utrošena energija, rezervni dijelovi korišteni ili potrošeni tijekom istraživanja; utrošeni materijal i dijelovi za tekuće i investicijsko održavanje objekata i opreme koji se koriste neposredno za istraživanja; 3. troškovi usluga korištenih tijekom istraživanja, kao što su intelektualne usluge vezane uz istraživanja te sve druge usluge koje su uvjet za ostvarivanje istraživanja; 4. troškovi amortizacije nekretnina, postrojenja i opreme u dijelu u kojem se ta sredstva koriste za istraživanja kod onih poreznih obveznika koji sami obavljaju istraživanja, a rashodi amortizacije utvrđuju se na način propisan člankom 12. Zakona o porezu na dobit; 5. troškovi amortizacije nabavljenih patenata i

licencija koji se koriste za konkretno istraživanje, a rashodi amortizacije utvrđuju se na način propisan člankom 12. Zakona o porezu na dobit; 6. opći troškovi, pod kojima se razumijevaju samo oni troškovi koji su nužni za istraživanja i koji se mogu rasporediti na razumnoj i dosljednoj osnovi na tu djelatnost, kao što su premije osiguranja procesa, odgovornosti i opreme za istraživanja te najamnine i članarine stručnih udruga za istraživanja.

Procjenu vjerodostojnosti opravdanih troškova, prema potrebi, obavlja Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta na način utvrđen člankom 5. Pravilnika o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte, odnosno Porezna uprava može pisanim putem korisniku potpore dostaviti zahtjev za provjerom opravdanosti troškova projekta za koje je umanjena porezna osnovica, a u tom slučaju, korisnik potpore obavezan je zatražiti provjeru opravdanosti troškova projekta od nadležnog Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta.

Prema članku 2. stavku 2. Pravilnika o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte obveznici poreza na dobit dužni su, u svrhu ostvarenja državne potpore, podatke o opravdanim troškovima iz članka 111.d Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, evidentirati u poslovnim knjigama posebno za svaki projekt te obračunavati posebno za svako porezno razdoblje u kojem su troškovi nastali.

Ukupan iznos državnih potpora koji porezni obveznik može ostvariti po svim osnovama koje se dodjeljuju temeljem Zakona o znanstvenoj djelatnosti i drugim propisima utvrđen je člankom 111.a navedenog Zakona.

Kako bi se utvrdilo pravo na korištenje porezne olakšice za istraživačko-razvojne projekte porezni obveznik je dužan uz prijavu poreza na dobit priložiti presliku Obrasca 1, potvrdu Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Obrazac 2. za svaki projekt posebno te izračun državne potpore za istraživačko-razvojne projekte. Iznimno, porezni obveznici koju su za određeni istraživačko-razvojni projekt u prethodnom poreznom razdoblju dostavili potvrdu Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta i Obrazac 1., mogu za taj projekt dostaviti samo Obrazac 2.

Nadalje, u iznimnim slučajevima kada porezni obveznik nije od nadležnog Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta dobio potvrdu, ali je istom u propisanom roku do kraja poreznog razdoblja za koje želi ostvariti državnu potporu odnosno poreznu olakšicu uputio zahtjev za izdavanjem potvrde (Obrazac 1) potrebno je postupiti sukladno člancima 3. i 4. Pravilnika o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte, te zaprimiti poreznu prijavu, a naknadno izvršiti ispravak prijave poreza na dobit. Stoga, porezni obveznik kojemu Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta nije izdalo potvrdu do roka za podnošenje prijave poreza na dobit, iako je porezni obveznik Obrazac 1. dostavio u propisanom roku može navedenu potvrdu predati u nadležnu ispostavu Porezne uprave naknadno, budući da je 30. lipanj 2015. godine rok do kada Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta odlučuje o prijavi zahtjeva sukladno odredbama Pravilnika o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte, te bi do navedenoga datuma porezni obveznik trebao dobiti potvrdu ili obavijest o tome da ne ostvaruje pravo na državnu potporu.

Prema članku 3. stavku 6. Pravilnika o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte, propisano je da, ako Ministarstvo nadležno za znanost ne izda potvrdu iz stavka 1. istoga članka u roku iz stavka 4. istoga članka, dužno je najkasnije petnaest dana (15) prije isteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit o tome pisano izvijestiti poreznog obveznika i njemu nadležnu ispostavu Porezne uprave. U obavijesti Ministarstvo nadležno za znanost je dužno navesti rok u kojemu će odlučiti o prijavi zahtjeva stavka 1. navedenog Pravilnika. Taj rok ne može biti dulji od 60 dana od dana isteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit.

Odredbom članka 4. stavka 3. Pravilnika o državnoj potpori za istraživačko-razvojne projekte, propisano je da korisnik potpore koji u roku iz članka 3. stavka 4. navedenog Pravilnika nije dobio potvrdu Ministarstva nadležnog za znanost ima pravo umanjiti poreznu osnovicu u prijavi poreza na dobit za iznos iskazan u Obrascu 2. Po primitku potvrde Porezna uprava će utvrditi visinu potpore koju korisnik potpore može ostvariti za porezno razdoblje, te prema potrebi ispraviti poreznu osnovicu, sukladno poreznim propisima.

Primjer:

Poduzetnik C u 2014. godini ima opravdane troškove projekta za primijenjena istraživanja u iznosu od 100.000,00 kuna. Projekt je započeo 1. siječnja 2014. godine.

Poduzetnik može umanjiti dobit (redni broj 3. Obrasca PD) odnosno uvećati gubitak (redni broj 4. Obrasca PD) za iznos od 125.000,00 kuna ($100.000,00 \cdot 125\%$), a taj iznos upisat će pod redni broj 34.2. Obrasca PD.

U ovom primjeru, poduzetnik, pri izračunu državne potpore, primjenjuje postotak iz članka 111.c stavka 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju odnosno može umanjiti dobit odnosno uvećati gubitak za 125% opravdanih troškova za primijenjena istraživanja.

Uz izračun, mali poduzetnik je obavezan uz Obrazac PD dostaviti i presliku Obrasca 1, potvrdu Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, te Obrazac 2.

Redni broj 35: **UKUPNA SVOTA SMANJENJA DOBITI ILI POVEĆANJA GUBITKA**

Na ovom rednom broju iskazuje se ukupni iznos od rednog broja 27 do rednog broja 34 za koji se smanjuje dobit ili povećava gubitak.

IV. POREZNA OSNOVICA

Redni broj 36: **Dobit / gubitak nakon povećanja i smanjenja**

Na ovom rednom broju iskazuje se podatak o poreznoj dobiti ili poreznom gubitku nakon što su podaci s rednih brojeva 3 i/ili 4 povećani i/ili smanjeni.

Porezna dobit dobije se tako da se rednom broju 3 pribroji redni broj 26 i oduzme redni broj 35 (redni broj 3 + redni broj 26 – redni broj 35). Ako je predznak pozitivan, postoji porezna dobit.

Porezna dobit postoji i ako se dobije svota s pozitivnim predznakom nakon što se računovodstveni gubitak s rednog broja 4 smanji za redni broj 26 i poveća za redni broj 35 (redni broj 4 – redni broj 26 + redni broj 35).

Redni broj 37: **Preneseni gubitak**

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos poreznog gubitka utvrđenog u skladu s odredbama članka 17. Zakona i članka 38. Pravilnika.

Ako se u postupku utvrđivanja porezne osnovice utvrdi negativna osnovica, porezni obveznik ima porezni gubitak koji se prenosi i nadoknađuje umanjivanjem porezne osnovice u sljedećih pet godina, ako Zakon ne odredi drugačije.

Pravo na smanjenje porezne osnovice prema članku 17. stavku 2. Zakona može se prenositi i nadoknaditi tijekom pet godina nakon godine u kojoj je gubitak utvrđen.

Dobit ostvarena u poreznom razdoblju, prvenstveno se koristi za pokriće prenesenih gubitaka iz prethodnih razdoblja i to tako da se pokrivaju gubici onim redoslijedom kojim su ostvareni odnosno porezna osnovica se smanjuje najprije za gubitke starijega datuma.

U poreznoj prijavi poreza na dobit za 2014. godinu najstariji gubitak koji je moguće prenijeti je porezni gubitak za 2009. godinu.

U slučaju statusnih promjena, neiskorišteno pravo do pet godina prenosi se na pravnog slijednika.

Ako se prenosi pravo za nadoknadu gubitka pri spajanjima, pripajanjima i podjelama na pravne slijednike, pravo na prijenos gubitka počinje teći u razdoblju u kojemu je pravni slijednik stekao pravo na prijenos gubitka, a prenesene porezne gubitke iz prethodnih razdoblja pravni slijednik prenosi i nadoknađuje umanjivanjem porezne osnovice u razdoblju od pet godina počevši od godine nastanka poreznog gubitka kod pravnog prednika. Pri smanjenju porezne osnovice zbog gubitka iz prethodnih porezni razdoblja, porezna se osnovica smanjuje najprije za gubitke starijega datuma.

Ako je statusna promjena nastala tijekom poreznog razdoblja, pravni prednik utvrđuje prijenos poreznog gubitka kao da se radi o kraju godine, a pravni slijednik ima pravo na prijenos poreznoga gubitka pravnog prednika kao da se radi o prijenosu poreznoga gubitka iz prethodne godine, a nadalje prenesene porezne gubitke iz prethodnih razdoblja pravni slijednik prenosi i nadoknađuje umanjivanjem porezne osnovice u razdoblju od pet godina (poreznih razdoblja) počevši od razdoblja nastanka poreznog gubitka kod pravnog prednika. Ako se u postupku podjele prenosi gospodarska cjelina u kojoj je porezni gubitak nastao, pravo na prijenos poreznog gubitka prenosi se na pravnog slijednika te gospodarske cjeline.

Ako u razdoblju prava na prijenos gubitka porezni obveznik promijeni porezno razdoblje, a prijelazno razdoblje do novog razdoblja kraće je od šest mjeseci, tada se novo i prijelazno razdoblje računa kao jedna godina.

Ukoliko porezni obveznik iskazuje iznos prenesenog gubitka na rednom broju 37 Obrasca PD, tada je dužan, između ostalog, priložiti i pregled neiskorištenih poreznih gubitaka po godinama, uz Obrazac PD koji predaje neposredno u ispostavi Porezne uprave ili preporučeno poštom.

Prema mišljenju Središnjeg ureda Porezne uprave, Klasa:410-10/06-01/37, Ur.broj:513-07-21-01/06-2 od 14. srpnja 2006. godine, dobit ostvarena u poreznom razdoblju, prvenstveno se koristi za pokriće prenesenih gubitaka iz prethodnih razdoblja i to tako da se pokrivaju gubici onim redoslijedom kojim su ostvareni odnosno porezna osnovica se smanjuje najprije za gubitke starijega datuma.

Primjer:

Porezni obveznik „α - β - γ“ d.o.o. ostvario je tekući gubitak u 2007. godini u iznosu od 100.000,00 kuna, a u 2008. godini u iznosu od 40.000,00 kuna. U 2009. godini, porezni obveznik je ostvario dobit u iznosu od 15.000,00 kuna, a u 2010. godini u iznosu od 7.000,00 kuna. U 2011. godini, porezni obveznik je ostvario tekući gubitak u iznosu od 10.000,00 kuna, u 2012. godini dobit u iznos od 5.000,00 kuna, dok je u 2013. godini ostvario tekući gubitak u iznosu od 23.000,00 kuna. Porezni obveznik je u 2014. godini ostvario dobit u iznosu od 35.000,00 kuna.

Pregled poreznih gubitaka po godinama:

	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.	2013.	2014.
Preneseni gubitak	-	100.000	140.000	125.000	118.000	128.000	50.000	33.000
Dobit u posl. godini	-	-	15.000	7.000	-	5.000	-	35.000
Gubitak u posl. godini	100.000	40.000	-	-	10.000	-	23.000	-
Prijenos gubitka u naredno porezno razdoblje	100.000	140.000	125.000	118.000	128.000	50.000	33.000	0,00

Iz primjera proizlazi:

- u prijavi poreza na dobit za 2009. godinu, iskazana dobit dostatna je za pokrivanje dijela gubitka iz 2007. godine u iznosu od 15.000,00 kuna. Ostatak nepokrivenog gubitka iz 2007. godine u iznosu od 85.000,00 kuna i nepokriveni gubitak iz 2008. godine u iznosu od 40.000,00 kuna prenose se u 2010. godinu.

$$100.000,00 - 15.000,00 = 85.000,00$$

$$85.000,00 + 40.000,00 = 125.000,00$$

- u prijavi poreza na dobit za 2010. godinu, iskazana dobit dostatna je za pokrivanje dijela gubitka iz 2007. godine u iznosu od 7.000,00 kuna. Ostatak nepokrivenog gubitka iz 2007. godine u iznosu od 78.000,00 kuna i nepokriveni gubitak iz 2008. godine u iznosu od 40.000,00 kuna prenose se u 2011. godinu.

$$85.000,00 - 7.000,00 = 78.000,00$$

$$78.000,00 + 40.000,00 = 118.000,00$$

- u prijavi poreza na dobit za 2011. godinu, iskazan je gubitak za tekuću godinu u iznosu od 10.000,00 kuna i preneseni gubitak iz 2010. godine u iznosu od 118.000,00 kuna, stoga se u prijavi poreza na dobit za 2012. godinu može iskazati ukupni preneseni gubitak u iznosu od 128.000,00 kuna.

- u prijavi poreza na dobit za 2012. godinu, iskazana dobit u iznosu od 5.000,00 kuna dostatna je za pokrivanje dijela gubitka iz 2007. godine. Međutim, gubitak iz 2007. godine ne može se više prenositi u 2013. godinu, stoga se u prijavi poreza na dobit za 2013. godinu prenosi nepokriveni gubitak iz 2008. godine u iznosu od 40.000,00 kuna i nepokriveni gubitak iz 2009. godine u iznosu od 10.000,00 kuna.

$$40.000,00 + 10.000,00 = 50.000,00$$

- u prijavi poreza na dobit za 2013. godinu, iskazan je gubitak za tekuću godinu u iznosu od 23.000,00 kuna. Međutim, nepokriveni gubitak iz 2008. godine u iznosu od 40.000,00

kuna ne može se više prenositi u 2014. godinu, stoga se u prijavi poreza na dobit za 2014. godinu prenosi nepokriveni gubitak iz 2011. godine u iznosu od 10.000,00 kuna i gubitak iz 2013. godine u iznosu od 23.000,00 kuna.

$$10.000,00 + 23.000,00 = 33.000,00$$

- Iskazana dobit u prijavi poreza na dobit za 2014. godinu u iznosu od 35.000,00 dostatna je za pokrivanje prenesenog gubitka iz 2011. godine u cijelosti, te prenesenog gubitka iz 2013. godine u cijelosti.

- U prijavi poreza na dobit za 2015. godinu porezni obveznik neće iskazivati preneseni gubitak na rednom broju 37. Obrasca PD.

Na rednom broju 37. Obrasca PD za 2014. godinu – preneseni gubitak, porezni obveznik iskazat će iznos od 33.000,00 kuna.

Prijenos gubitka pri statusnim promjenama

Prema odredbama članka 17. Zakona i članka 38. Pravilnika, neiskorišteno pravo na smanjenje porezne osnovice temeljem gubitka do pet godina, u slučaju statusnih promjena iz članka 19. Zakona, prenosi se na pravnog slijednika.

Napominjemo da pravnom predniku prestaje pravo na prijenos poreznoga gubitka ako pravni prednik već dva porezna razdoblja prije statusne promjene ne obavlja djelatnosti, ili ako tijekom dva porezna razdoblja od nastanka statusne promjene bitno promijeni djelatnost pravnog prednika, te je isti dužan uvećati poreznu osnovicu za iznos iskorištenog gubitka. Isto se primjenjuje i u slučaju kada se u poreznom razdoblju struktura vlasništva poreznog obveznika promijeni za više od 50% u odnosu na strukturu vlasništva na početku poreznog razdoblja. Međutim, navedeno se ne primjenjuje ako se bitno promijeni djelatnost zbog očuvanja radnih mjesta ili sanacije poslovanja.

U slučaju statusnih promjena tijekom poreznog razdoblja, pravni prednik utvrđuje prijenos poreznog gubitka kao da se radi o kraju godine, a pravni slijednik ima pravo na prijenos poreznoga gubitka pravnog prednika kao da se radi o prijenosu poreznoga gubitka iz prethodne godine, a prenesene porezne gubitke iz prethodnih razdoblja pravni slijednik prenosi i nadoknađuje umanjivanjem porezne osnovice u razdoblju od pet godina (poreznih razdoblja) počevši od razdoblja nastanka poreznog gubitka kod pravnog prednika.

Ako se preuzimaju preneseni porezni gubici koji se iskazuju u prijavi poreza na dobit za 2014. godinu pri statusnim promjenama ili promjenama vlasništva za više od 50%, potrebno je uz prijavu priložiti i pregled takvih gubitaka.

Na primjer, društvo A pripojilo se društvu B s danom 1. listopada 2014. Društvo A sastavilo je poreznu prijavu za razdoblje od 1. siječnja do 30. rujna 2014. i iskazalo porezni gubitak za prijenos u iznosu od 8.000,00 kuna, a nije imalo prenesenih poreznih gubitaka iz ranijih razdoblja. Društvo B, pravni slijednik društva A sastavilo je prijavu poreza na dobit za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2014. u kojoj je umanjilo poreznu osnovicu za 3.000,00 kuna preuzetog gubitka, a ostatak od 5.000,00 prenosi u slijedeće porezno razdoblje. Smatra se da je društvu B prva godina prava na prijenos gubitka 2014., te stoga razliku od 5.000,00 kuna može prenositi još četiri godine. Napominjemo da ako Društvo B tijekom dva porezna razdoblja od statusne promjene bitno promijeni djelatnost društva A, ali ne očuva radna mjesta ili ne mijenja djelatnost radi sanacije poslovanja, tada će izgubiti pravo na prijenos poreznog gubitka i povećat će poreznu osnovicu za iznos iskorištenog poreznog gubitka. Isti uvjeti o ograničavanju prava na prijenos poreznog gubitka primjenjivali bi se i u slučaju promjene strukture vlasništva za više od 50%.

Napomena: Pri prijelazu s utvrđivanja dohotka na dobit porezni obveznik fizička osoba u prijavi poreza na dobit ne može iskazati prenesene porezne gubitke iz poreznih razdoblja u kojima je po osnovi samostalnih djelatnosti utvrđivao dohodak.

Redni broj 38: Porezna osnovica

Na ovom rednom broju iskazuje se porezna osnovica koja se dobije tako da se redni broj 36 smanji za redni broj 37, a rezultat ima pozitivan predznak (redni broj 36 – redni broj 37).

V. POREZNI GUBITAK

Redni broj 39: Dobit / gubitak nakon povećanja i smanjenja

Ovaj redni broj može imati pozitivan predznak - porezna dobit.

Na ovom rednom broju iskazuje se podatak ako postoji porezni gubitak te ako je preneseni gubitak na rednom broju 40 veći od porezne osnovice nakon povećanja i smanjenja (redni broj 3 + redni broj 26 – redni broj 35 ili redni broj 4 – redni broj 26 + redni broj 35).

Redni broj 40: Preneseni gubitak

Na ovom rednom broju iskazuje se preneseni gubitak prema članku 17. koji se utvrđuje na isti način kao i preneseni gubitak na rednom broju 37. Obrasca PD.

Redni broj 41: Porezni gubitak za prijenos

Porezni gubitak za prijenos postoji ako redni broj 39 ima negativan predznak te ako ima pozitivan predznak, ali je manji od rednog broja 40 (redni broj 39 – redni broj 40).

VI. POREZNA OBVEZA

Redni broj 42: Porezna osnovica

Porezna osnovica - iskazuje se podatak s rednog broja 38.

Redni broj 43: Porezna stopa

Prema odredbama članka 28. Zakona, porez na dobit plaća se po stopi 20% na utvrđenu poreznu osnovicu.

Redni broj 44: Porezna obveza

Porezna obveza dobije se kada se redni broj 42. pomnoži sa stopom na rednom broju 43. (redni broj 42 × redni broj 43).

VII. POREZNE OLAKŠICE, OSLOBOĐENJA I POTICAJI

Redni broj 45: Ukupne olakšice i oslobođenja za potpomognuta područja i područje Grada Vukovara

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos ukupnih olakšica i oslobođenja za porezne obveznike koji obavljaju djelatnost na potpomognutom području i području Grada Vukovara (redni broj 46. + redni broj 47.) odnosno ukupni iznos za koji se smanjuje porezna obveza poreznim obveznicima na tim područjima prema članku 28.a Zakona. Iznos na ovome rednom broju kao i iznosi na rednim brojevima 46. i 47. ne mogu biti veći od porezne obveze iskazane na rednom broju 44.

Porezna olakšica temeljem obavljanja djelatnosti na potpomognutim područjima i području Grada Vukovara ostvaruje se temeljem članka 28.a Zakona i 42. Pravilnika, a postupak odobravanja porezne olakšice, koja je potpora male vrijednosti, utvrđen je Pravilnikom o načinu ostvarivanja porezne olakšice za obavljanje djelatnosti na području Grada Vukovara i na potpomognutim područjima (Narodne novine broj 157/14; u daljnjem tekstu: PGVPP).

Prema članku 28.a stavcima 1. i 2. Zakona, porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske (dalje: I. skupina) i na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave, odnosno na području Grada Vukovara, ne plaćaju porez na dobit. Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u II. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske (dalje: II. skupina), a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave, odnosno na području Grada Vukovara, plaćaju 50% od propisane stope poreza.

Smatra se, u skladu s člankom 28.a stavkom 4. Zakona, da porezni obveznik zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika ako je isti proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na potpomognutim područjima jedinica lokalne

ZBIRKA MIŠLJENJA NADLEŽNIH TIJELA

2013. - 2015.

PDF s POVEZNICAMA

OLAKŠANO
KRETANJE UNUTAR
DOKUMENTA

POVEZNICE IZ SADRŽAJA
Pritisnite šifru ispred
naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ
Pritisnite strelicu s desne
strane naslova mišljenja

samouprave, odnosno na području Grada Vukovara najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

Područje Grada Vukovara utvrđeno je Zakonom o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 86/06, 125/06, 16/07, 95/08, 46/10, 145/10, 37/13, 44/13 i 45/13).

Potpomognuta područja odnosno jedinice lokalne samouprave razvrstane u I. i II. skupinu prema stupnju razvijenosti utvrđene su Zakonom o regionalnom razvoju (Narodne novine, broj 147/14) i Odlukom o razvrstavanju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave prema stupnju razvijenosti (Narodne novine, broj 158/13)

Prema stavku 3. članka 28.a Zakona, iznos oslobođenja od plaćanja poreza na dobit iz stavaka 1. i 2. toga članka Zakona utvrđuje se u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti. Zbog ograničenja određenih posebnim pravilima o potporama male vrijednosti, porezna olakšica se odobrava na način utvrđen prema PGVPP-u.

Ovisno o tome koju djelatnost porezni obveznik obavlja, pravila o potporama male vrijednosti pretpostavljaju primjenu:

- Uredbe Komisije (EU) br. 1407/2013 od 18. prosinca 2013. (SL L 352/1 od 24.12.2013.), koju primjenjuju porezni obveznici koji obavljaju djelatnosti, osim primarne poljoprivredne proizvodnje, ribarstava i akvakulture,
- Uredbe Komisije (EU) br. 1408/2013 od 18. prosinca 2013. (SL L 352/9 od 24.12.2013.) koju primjenjuju porezni obveznici koji obavljaju djelatnost poljoprivrede,
- Uredbe Komisije (EU) br. 717/2014 od 27. lipnja 2014. (SL L 190/45 od 28.06.2014.) koju primjenjuju porezni obveznici koji obavljaju djelatnost ribarstava i akvakulture.

Gornja granica potpore male vrijednosti, u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti i prema članku 7. stavku 1. PGVPP-a izračunava se na bazi „jednoga poduzetnika“. U smislu pravila o potporama male vrijednosti, pojam „jedan poduzetnik“ obuhvaća sva poduzeća koja su u najmanje jednom od sljedećih međusobnih odnosa:

- jedno poduzeće ima većinu glasačkih prava dioničara ili članova u drugom poduzeću,
- jedno poduzeće ima pravo imenovati ili smijeniti većinu članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela drugog poduzeća,
- jedno poduzeće ima pravo ostvariti vladajući utjecaj nad drugim poduzećem prema ugovoru sklopljenim s tim poduzećem ili prema odredbi statuta, odnosno društvenog ugovora toga poduzeća,
- jedno poduzeće koje je dioničar ili član u drugom poduzeću, kontrolira samostalno, u skladu s dogovorom s drugim dioničarima ili članovima toga poduzeća, većinu glasačkih prava dioničara, ili glasačkih prava članova u tom poduzeću.

Poduzeća koja su u bilo kojem od navedenih odnosa preko jednog ili više drugih poduzeća smatraju se jednim poduzetnikom.

Gornja granica potpore male vrijednosti, u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednost utvrđuje se u bilo kojem razdoblju od tri fiskalne godine pri čemu iznosi (na bazi povezanih poduzetnika) ne smiju prijeći:

- a) 200.000,00 eura za poduzetnike koji djeluju u svim sektorima (uključujući preradu i trženje poljoprivrednih proizvoda) osim onih koji djeluju u sektoru ribarstva i akvakulture te sektoru primarne poljoprivredne proizvodnje odnosno do 100.000,00 eura za poduzetnike koji obavljaju cestovni prijevoz tereta za najamninu ili naknadu,
- b) 30.000,00 eura za poduzetnike koji djeluju u sektoru ribarstva i akvakulture,
- c) 15.000,00 eura za poduzetnike koji djeluju u sektoru primarne poljoprivredne proizvodnje..

Naprijed navedene Uredbe Komisije se bitno razlikuju od Uredbi Komisije koje su bile na snazi do 2014. godine (Odluka o objavi pravila o potporama male vrijednosti, Narodne novine br. 45/07) stoga što je uveden pojam „jednog poduzetnika“ te se pri dodjeli potpore male vrijednosti uzimaju u obzir i potpore koje su primili povezani poduzetnici.

Obzirom da se iznos porezne olakšice utvrđuje u skladu s pravilima o potporama male vrijednosti, porezni obveznici su dužni postupiti sukladno PGVPP-u, prema kojemu gornju

granicu potpore male vrijednosti odnosno maksimalni iznos porezne olakšice iz članka 28.a stavka 3. Zakona, utvrđuje Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije, dok za porezne obveznike koji obavljaju djelatnost primarne poljoprivredne proizvodnje, ribarstva i akvakulture to utvrđuje Ministarstvo poljoprivrede.

Zbog zahtjeva naprijed navedenih Uredbi Komisije, kojima se definiraju različita pravila o potporama male vrijednosti, porezni obveznici koji na području Grada Vukovara ili potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. i II. skupinu obavljaju više djelatnosti za koje se primjenjuju različita pravila o potporama male vrijednosti, a namjeravaju koristiti poreznu olakšicu, dužni su, neovisno o sjedištu ili prebivalištu na tom području, osigurati posebno porezno knjigovodstveno praćenje svake djelatnosti za koju se primjenjuju različita pravila o potporama male vrijednosti.

Korisnik potpore koji nema prebivalište ili sjedište na području Grada Vukovara ili na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. i II. skupinu, a obavlja djelatnost na tom području, može koristiti poreznu olakšicu temeljem ostvarene dobiti od obavljanja djelatnosti na tom području, pod uvjetima propisanim člankom 28.a Zakona, ukoliko osigura posebno porezno knjigovodstveno praćenje dobiti ostvarene na tom području, na način utvrđen člankom 4. PGVPP-a.

Porezni obveznici koji namjeravaju koristiti poreznu olakšicu temeljem članka 28.a Zakona, dužni su radi utvrđivanja maksimalnog iznosa porezne olakšice odnosno gornje granice potpore male vrijednosti, sukladno članku 8. PGVPP-a, Prijavu za korištenje prava na poreznu olakšicu dostaviti Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije i/ili Ministarstvu poljoprivrede, najkasnije do 15. ožujka 2015. godine.

Prijava za korištenje prava na poreznu olakšicu sadrži:

1. podatke o poreznom obvezniku: tvrtka/naziv, OIB/MBO, adresa sjedišta, datum početka obavljanja djelatnosti, kontakt podaci,
2. popis djelatnosti razvrstanih prema odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti iz članka 2. stavka 3. PGVPP-a, koje obveznik poreza na dobit obavlja na području Grada Vukovara i/ili na području jedinica I. i/ili području jedinica II. skupine,
3. iznos potpore male vrijednosti za svaku djelatnost za koju su dodijeljene te potpore u tekućoj fiskalnoj godini i u prethodne dvije fiskalne godine te naziv davatelja potpore male vrijednosti,
4. podatke o broju zaposlenih na neodređeno vrijeme, njihovom mjestu prebivališta i boravišta te razdoblju od kada su zaposleni kod korisnika potpore,
5. izjavu korisnika potpore, danu pod materijalnom i kaznenom odgovornošću, o iznosu primljenih potpora male vrijednosti tijekom tekuće fiskalne godine i tijekom prethodne dvije fiskalne godine od svih davatelja potpora male vrijednosti uzimajući u obzir uvjete propisane za „jednog poduzetnika“ i uzimajući u obzir iznos potpore male vrijednosti, koji se za isto porezno razdoblje ostvaruje i iskazuje u godišnjoj poreznoj prijavi, za izvođenje praktične nastave i vježbi naukovanja za zanimanja u sustavu vezanih obrta ili po osnovi obavljanja djelatnosti u slobodnim zonama,
6. iznos dobiti ili dohotka utvrđenog temeljem obavljanja djelatnosti na području Grada Vukovara i/ili na području jedinica I. i/ili na području jedinica II. skupine, razvrstano prema djelatnostima te utvrđeni iznos porezne olakšice, odnosno potpore male vrijednosti prema članku 6. stavku 1. odnosno članku 6. stavku 2. PGVPP-a,
7. druge vjerodostojne isprave koje smatraju bitnima za dokazivanje opravdanosti primitka potpore.

Porezni obveznici dostavljaju navedenu prijavu Ministarstvu poljoprivrede ukoliko djeluju u sektoru poljoprivrede, odnosno ako se bave primarnom proizvodnjom poljoprivrednih proizvoda i obvezno primjenjuju Uredbu Komisije (EU) 1408/2013 ili ukoliko obavljaju djelatnost ribarstva i akvakulture i obvezno primjenjuju Uredbu Komisije (EU) br. 717/2014.

Porezni obveznici koji obavljaju i druge djelatnosti, pored djelatnosti primarne poljoprivredne proizvodnje, ribarstva i akvakulture, prijavu za korištenje prava na poreznu olakšicu dostavljaju Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije i Ministarstvu poljoprivrede.

Napominjemo da je primarna poljoprivredna proizvodnja utvrđena člankom 1. Uredbe Komisije (EU) 1408/2013, a načelno obuhvaća porezne obveznike koji su prema Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti razvrstani u skupine 01.1., 01.2., 01.3., 01.4., 01.5. i 01.6.

Temeljem dostavljenih prijava, nadležna ministarstva utvrđuju ima li porezni obveznik pravo, obzirom na prethodno primljene potpore male vrijednosti, primiti i potporu male vrijednosti iz članka 28.a Zakona, koja je u konkretnom slučaju porezna olakšica. Dakle, nadležna ministarstva utvrđuju usklađenost prijava s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti, odnosno uvjeta iz članka 28.a stavka 3. Zakona, te o istome obavještavaju Poreznu upravu najkasnije do 30. travnja 2015. godine.

Uzimajući u obzir da Ministarstvo poljoprivrede, temeljem posebnih propisa vezanih za dodjelu državnih potpora i potpora male vrijednosti vodi evidenciju o svim dodijeljenim potporama male vrijednosti, za primarnu poljoprivrednu proizvodnju te sektor ribarstva i akvakulture, Ministarstvo poljoprivrede neće korisnicima potpore izdavati potvrdu o stjecanju prava na korištenje porezne olakšice već će elektronskim putem do 30. travnja 2015. godine, dostaviti Poreznoj upravi popis poreznih obveznika, s utvrđenom gornjom granicom potpore male vrijednosti, što će u konkretnom slučaju biti maksimalni iznos porezne olakšice.

Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije dostaviti će Poreznoj upravi elektronskim putem najkasnije do 30. travnja 2015. godine popis poreznih obveznika, korisnika potpora male vrijednosti, kojima je:

1. izdana potvrda o stjecanju prava na poreznu olakšicu s utvrđenim maksimalnim iznosom porezne olakšice,
2. utvrđeno prekoračenje gornje granice potpore male vrijednosti ili ne ostvaruju pravo na potporu male vrijednosti.

Porezni obveznik koji namjerava koristiti poreznu olakšicu iz članka 28.a Zakona, uz godišnju poreznu prijavu dostavlja presliku dokumentacije dostavljene Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije i/ili Ministarstvu poljoprivrede. Na temelju dostavljene dokumentacije nadležne ispostave Porezne uprave utvrđuju pravo korištenja porezne olakšice prema članku 28.a stavcima 1., 2. i 4. Zakona. Iznos utvrđene porezne olakšice, neovisno o zadovoljavanju uvjeta prema navedenim stavcima Zakona, ne može biti veći od iznosa kojega je utvrdilo nadležno ministarstvo.

Ukoliko korisnici potpore ne dostave ministarstvima potrebnu dokumentaciju iz članka 8. stavka 4. PGVPP-a ili ne usklade iskazane iznose u godišnjoj poreznoj prijavi prema obavijesti nadležnog ministarstva, smatra se da isti ne zadovoljavaju uvjete propisane odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti, odnosno da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 28.a Zakona o porezu na dobit te stoga u godišnjoj poreznoj prijavi ne mogu iskazati umanjene porezne obveze.

Stoga su nadležne ispostave Porezne uprave dužne usporediti iznose iskazanog umanjenja porezne obveze prema prijavi poreza na dobit s gornjom granicom potpore male vrijednosti odnosno maksimalnim iznosima porezne olakšice koju je utvrdilo nadležno ministarstvo i elektronskim putem dostavilo Poreznoj upravi. Ukoliko se utvrdi da je iznos iskazanog umanjenja porezne obveze u prijavi poreza na dobit veći od onoga kojega je utvrdilo ministarstvo ili ukoliko se utvrdi da porezni obveznik ne zadovoljava uvjete iz članka 28.a stavka 1. i/ili 2. i stavka 4. Zakona, porezni obveznik je dužan ispraviti poreznu prijavu.

Dakle, neovisno o ispunjenju uvjeta iz članka 28.a stavka 1., 2. i 4. Zakona, porezni obveznik neće moći ostvariti pravo na poreznu olakšicu ukoliko nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 3. toga članka, odnosno ukoliko ne zadovoljava uvjete vezane uz pravila o potporama male vrijednosti.

Napomena: Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost, osim poljoprivrede, ribarstva i akvakulture, odnosno oni koji prijavu podnose Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije, istu dostavljaju na obrascu „Porezna olakšica za obavljanje djelatnosti na potpomognutim područjima i području Grada Vukovara – Obrazac POOD-PPGV“ koji je dostupan na internetskim stranicama toga ministarstva.

Redni broj 46: Područje I. skupine i područje Grada Vukovara

Na ovome rednom broju podatak iskazuju, sukladno članku 28.a stavku 1. Zakona i sukladno članku 42. Pravilnika, porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području I. skupine.

Prema članku 28.a stavku 1. Zakona, porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske i na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu

Obveze poreznih obveznika i nadležnih ispostava Porezne uprave pri odobravanju predmetne porezne olakšice opisane su na rednom broju 45. Pravo na umanjeње porezne obveze mogu ostvariti porezni obveznici koji su podnijeli prijavu za korištenje prava na poreznu olakšicu nadležnom ministarstvu i kojima je isto potvrdilo da iznos olakšice ne

prelazi gornju granicu potpore male vrijednosti, te ukoliko zadovoljavaju druge uvjete propisane člankom 28.a Zakona.

Napomena: Porezni obveznici koji namjeravaju u prijavi poreza na dobit za 2014. godinu iskazati poreznu olakšicu po osnovi obavljanja djelatnosti na području Grada Vukovara i potpomognutom području, dužni su Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije i/ili Ministarstvu poljoprivrede, sukladno PGVPP-u, podnijeti prijavu za korištenje prava na poreznu olakšicu najkasnije do 15. ožujka 2015. godine.

Redni broj 48: Ukupne olakšice i oslobođenja za porezne obveznike u slobodnim zonama

Na ovom rednom broju upisuje se iznos za koji se umanjuje porezna obveza za porezne obveznike korisnike slobodnih zona koji djelatnost obavljaju u slobodnim zonama prema članku 43. Pravilnika odnosno za porezne obveznike korisnike slobodnih zona koji koriste porezne olakšice i oslobođenja sukladno člancima 36. i 37.a Zakona o slobodnim zonama (Narodne novine broj 44/96, 92/05 i 85/08), te sukladno Pravilniku o načinu izračuna izvršenih ulaganja i iskorištenih potpora za ulaganje i o načinu ostvarenje porezne povlastice za korisnike slobodnih zona (Narodne novine broj 122/08, 33/10 i 52/10 - ispravak).

Porezne olakšice mogu koristiti samo porezni obveznici – korisnici slobodnih zona kojima je nadležno Ministarstvo poduzetništva i obrta (prije Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva) izdalo potvrdu o statusu nositelja porezne povlastice za izvršena ulaganja korisnika slobodne zone odnosno potvrdu o statusu nositelja porezne povlastice za korisnika slobodne zone, a preslike takvih potvrda obvezno se prilažu uz prijavu poreza na dobit.

Prilikom utvrđivanja iznosa predmetne porezne olakšice za 2014., obzirom da nije moguće izvršiti izmjene poreznih olakšica propisanih Zakonom o slobodnim zonama i dalje se primjenjuje Karta regionalnih potpora (Narodne novine broj 52/08). U svezi navedenoga, Ministarstvo poduzetništva i obrta izdalo je obrazloženje, Klasa:410-01/13-01/11, Ur.broj:516-03-01-02-02/1-13-3 od 17. prosinca 2013. u kojemu je navedeno: „Vezano uz Zakon o slobodnim zonama (Narodne novine, br. 44/1996, 92/2005, 85/2008 i 148/2013), ističemo kako je korištenje poreznih olakšica za korisnike slobodnih zona kroz tri trogodišnja prijelazna razdoblja (tzv. phasing-out) do zaključno 31. prosinca 2016. godine vezano uz pravila korištenja potpora minimalne vrijednosti te je, sukladno navedenom u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o slobodnim zonama koji je stupio na snagu 29. srpnja 2008. godine, isto sadržano u Ugovoru o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji i kao takvo ostaje na snazi do iskorištenja.“

Napominjemo da je Pravilnikom o načinu izračuna izvršenih ulaganja i iskorištenih potpora za ulaganje i o načinu ostvarenje porezne povlastice za korisnike slobodnih zona, u članku 4. stavku 3., propisano da korisnici slobodnih zona, koji namjeravaju koristiti pravo na oslobođenje plaćanja poreza na dobit prema navedenim propisima, a do sada nisu, Prijavu za ostvarenje porezne povlastice za korisnike slobodnih zona s pripadajućim obrascima za 2014. godinu mogu podnijeti nadležnom ministarstvu do 31. ožujka 2015. ako nisu do sada stekli pravo na oslobođenje.

Godišnje izvješće o korištenju potpora za korisnika slobodne zone dostavlja se i nadležnom Ministarstvu poduzetništva i obrta do 30. travnja tekuće godine za prethodnu godinu, te Ministarstvu financija – Poreznoj upravi, nadležnoj ispostavi uz prijavu poreza na dobit.

Napominjemo da pravo korištenja ove porezne olakšice utvrđuje nadležno Ministarstvo poduzetništva i obrta u okviru svoje nadležnosti, te Ministarstvo financija – Porezna uprava pri obradi prijave poreza na dobit.

Dobiveni iznosi na ovom rednom broju i pojedinim rednim podbrojevima (redni broj 48.1 + redni broj 48.2 + redni broj 48.3) ne mogu biti veći od porezne obveze iskazane na rednom broju 44.

U slučaju da je iznos ukupnih olakšica i oslobođenja iskazanih na ovom rednom broju veći od iznosa porezne obveze iskazane na rednom broju 44, tada porezni obveznik sam odlučuje i u prijavi poreza na dobit unosi iznose olakšica i oslobođenja koje želi koristiti, a koje su njemu u korist.

Iznos olakšice ne može biti veći od iznosa porezne obveze iskazane na rednom broju 44., a neiskorišteni dio olakšice ne može se prenositi u naredna razdoblja.

Redni broj 48.1: Svota olakšice za korisnike slobodne zone prema članku 43. Pravilnika

Prema članku 43. Pravilnika na ovom rednom broju upisuju podatak korisnici slobodnih zona koji su gospodarsku djelatnost u zoni obavljali do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodnim zonama (Narodne novine broj 85/08), a koji plaćaju porez na dobit ovisno o prostornoj jedinici za statistiku II razine u kojoj se zona nalazi prema Nacionalnoj klasifikaciji prostornih jedinica za statistiku – NKPJ sukladno članku 37.a Zakona o slobodnim zonama (Narodne novine broj 44/96, 92/05 i 85/08).

Korisnici zona koje se nalaze u prostornoj jedinici za statistiku II razine – sjeverozapadna Hrvatska (HR 01) plaćaju porez na dobit u visini 75% od propisane stope poreza na dobit u razdoblju od 2011. do 2013. godine odnosno porez na dobit plaćaju po stopi 15%. Iznos olakšice izračunavaju tako da se na iznos ostvarene dobiti od obavljanja djelatnosti na navedenom području primjeni stopa 5% i dobiveni iznos olakšice upisuje se na ovaj redni broj.

Korisnici zona koje se nalaze u prostornoj jedinici za statistiku II razine – središnja i istočna (Panonska) Hrvatska (HR 02) i jadranska Hrvatska (HR 03) i koji plaćaju porez na dobit u visini 50% od propisane stope poreza na dobit u razdoblju od 2008. do 2013. godine odnosno porez na dobit plaćaju po stopi 10%, iznos olakšice izračunavaju tako da se na iznos ostvarene dobiti od obavljanja djelatnosti na navedenom području primjeni stopa 10% i dobiveni iznos olakšice upisuje se na ovaj redni broj.

Iznos olakšice na ovom rednom broju korisnici slobodnih zona, prema Zakonu o slobodnim zonama, utvrđuju prema pravilima o potporama male vrijednosti.

Redni broj 48.2.: Svota oslobođenja za korisnike slobodne zone za izvršena ulaganja prema članku 43. Pravilnika

Prema članku 43. Pravilnika, a sukladno članku 36. Zakona o slobodnim zonama (Narodne novine broj 44/96, 92/05 i 85/08), na ovome rednom broju upisuju podatak o iznosu olakšice korisnici slobodnih zona koji su do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodnim zonama (Narodne novine broj 85/08), uložili u gradnju ili sudjelovali izgradnji objekata ulaganjem više od 1.000.000,00 kuna, a pri tome nisu iskoristili gornju granicu dopuštenog intenziteta potpore za ulaganja propisane kartom regionalnih potpora i ostvaruju pravo na oslobođenje od plaćanja poreza na dobit do godine u kojoj će iskoristiti gornju granicu dopuštenog intenziteta potpore za ulaganje, propisane kartom regionalnih potpora, ali najdulje do 31. prosinca 2016. godine. Iznos olakšice izračunava se tako da se na iznos ostvarene dobiti od obavljanja djelatnosti na navedenom području primjeni propisana stopa poreza na dobit 20% i dobiveni iznos olakšice upisuje se na ovaj redni broj.

Redni broj 48.3: Svota oslobođenja za korisnike slobodne zone na području Grada Vukovara prema članku 43. Pravilnika

Prema članku 43. Pravilnika, a sukladno članku 37.a Zakona o slobodnim zonama (Narodne novine broj 44/96, 92/05 i 85/08), na ovome rednom broju upisuju podatak korisnici slobodnih zona na području Grada Vukovara koji su gospodarsku djelatnost u zoni obavljali do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodnim zonama (Narodne novine broj 85/08), te koji plaćaju porez na dobit u visini 25% od propisane stope poreza na dobit u razdoblju od 2011. do 2013. godine odnosno plaćaju porez na dobit po stopi 5%. Iznos olakšice izračunava se tako da se na iznos ostvarene dobiti od obavljanja djelatnosti na navedenom području primjeni propisana stopa poreza na dobit 15% i dobiveni iznos olakšice upisuje se na ovaj redni broj.

Iznos olakšice na ovom rednom broju korisnici slobodnih zona, prema Zakonu o slobodnim zonama, utvrđuju prema pravilima o potporama male vrijednosti.

Redni broj 49: Poticanje investicija prema Zakonu o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja

Temeljem članka 43.a stavka 1. Pravilnika, na ovom rednom broju iskazuje se ukupan iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit nositelju poticajnih mjera utvrđena sukladno članku 8. i članku 9. Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja. (Narodne novine, broj 111/12 i 28/13).

Poreznu olakšicu temeljem Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja mogu koristiti, isključivo porezni obveznici koji su stekli status nositelja poticajnih mjera i ako su izvršili investicije u skladu s tim Zakonom.

Status nositelja poticajnih mjera utvrđuje se prema potvrdi Ministarstva gospodarstva (veliki poduzetnici) ili Ministarstva poduzetništva i obrta (ostali poduzetnici), dakle ovisno o veličini poduzetnika. Veličina poduzetnika utvrđuje se sukladno članku 3. Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja u skladu s kriterijima iz Zakona o poticanju razvoja malog gospodarstva (Narodne novine broj 29/02, 63/07, 53/12 i 56/13).

Porezni obveznici koji namjeravaju koristiti poreznu olakšicu temeljem Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja, uz prijavu poreza na dobit obvezno dostavljaju:

- 1) presliku potvrde o statusu nositelja poticajnih mjera i
- 2) godišnje pisano izvješće o izvršenju investicijskog projekta, korištenju poticajnih mjera te očuvanju predmetne investicije i otvorenih radnih mjesta povezanih s tom investicijom.

Iznos porezne olakšice ne može se utvrditi samo temeljem potvrde nadležnog ministarstva već se iznos porezne olakšice utvrđuje za svako porezno razdoblje, ovisno o izvršenju investicijskog projekta, očuvanju predmetne investicije, broju otvorenih radnih mjesta povezanih s tom investicijom ili broju očuvanih radnih mjesta u slučaju modernizacije tehnološkog procesa postojeće proizvodne linije ili pogona, odnosno ovisno o ispunjenju uvjeta propisanih Zakonom o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja. Stoga se ovisno o ispunjenju propisanih uvjeta, obveza poreza na dobit utvrđuje primjenom porezne stope od 10%, 5% ili 0%.

Prema članku 16. stavku 1. Uredbe o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja godišnje izvješće o korištenju poticajnih mjera za investicije koje se podnosi nadležnom ministarstvu i Ministarstvu financija – Poreznoj upravi, obvezno sadrži sljedeće: ispunjeni obrazac GI-1; izvještaj u tekstualnom obliku s opisom realizacije investicijskog projekta po svim stavkama ulaganja (dugotrajna imovina/troškovi plaća); godišnja izvješća o poslovanju za proteklu godinu, račun o dobiti i gubitku i bilancu uz prijavu poreza na dobit; analitičke kartice konta osnovnih sredstava s označenim stavkama ulaganja u dugotrajnu imovinu povezanim s investicijskim projektom; podatke o visini investicije u izvještajnom razdoblju izraženu u kunama; podatke o unosu nove opreme – vrsta i vrijednost; podatke o broju zaposlenih na početku i na kraju izvještajnog razdoblja; podatke o vrsti i korištenju poticajnih mjera u izvještajnom razdoblju; obračun dobiti i iznosa porezne povlastice koju nositelj poticajnih mjera koristi, a sukladno odredbama članka 9. točke 5. Zakona; ostale podatke značajne za korištenje poticajnih mjera, odnosno poreznih i carinskih povlastica.

Godišnje pisano izvješće obvezno se dostavlja i nadležnom ministarstvu, Ministarstvu gospodarstva (veliki poduzetnik) ili Ministarstvu poduzetništva i obrta (ostali poduzetnici). Pravo korištenja ove porezne olakšice utvrđuju nadležna Ministarstva u okviru svoje nadležnosti, te Ministarstvo financija – Porezna uprava pri obradi prijave poreza na dobit.

Napominjemo da je prilikom utvrđivanja iznosa porezne olakšice potrebno obratiti pozornost i na iznos maksimalnog intenziteta potpore. Maksimalni intenzitet potpore utvrđuje nadležno ministarstvo.

Dobiveni iznosi na ovom rednom broju i pojedinim rednim podbrojevima (redni broj 49.1. + redni broj 49.2. + redni broj 49.3. + redni broj 49.4.) ne mogu biti veći od porezne obveze iskazane na rednom broju 44.

Iznos olakšica ne može biti veći od iznosa porezne obveze iskazane na rednom broju 44., a neiskorišteni dio olakšica ne može se prenositi u naredna razdoblja.

U slučaju da je iznos ukupnih poticaja iskazanih na ovom rednom broju veći od iznosa porezne obveze iskazane na rednom broju 44, tada porezni obveznik sam odlučuje i u prijavu poreza na dobit unosi iznose poticaja koje želi koristiti, a koje su njemu u korist.

Redni broj 49.1.

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit mikropoduzetnicima na način da se za investicije u visini protuvrijednosti kuna od minimalno 50.000 eura, nositeljima poticajnih mjera, mikropoduzetnicima, stopa poreza na dobit umanjuje za 50% od propisane stope poreza na dobit te porez na dobit plaćaju po stopi od 10 % u razdoblju do pet godina od godine početka investicije:

- a) uz uvjet otvaranja najmanje tri nova radna mjesta povezana s investicijskim projektom, i to unutar razdoblja od godine dana nakon početka investicije, ili

- b) bez otvaranja novih radnih mjesta uz uvjet provođenja modernizacije tehnološkog procesa postojeće proizvodne linije ili pogona i očuvanja jednakog broja radnih mjesta utvrđenih u trenutku podnošenja prijave, tijekom cijelog razdoblja korištenja poticajnih mjera, a ne kraće od tri godine od početka korištenja poticajnih mjera.

Iznos olakšice izračunava se tako da se na ostvarenu dobit, odnosno poreznu osnovicu primijeni stopa 10%, a dobiveni iznos upisuje se na ovaj redni broj.

Redni broj 49.2.

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit na način da se za investicije u visini protuvrijednosti kuna od minimalno 150.000,00 eura do 1 milijun eura, nositeljima poticajnih mjera stopa poreza na dobit umanjuje za 50% od propisane stope poreza na dobit te porez na dobit plaćaju po stopi od 10% u razdoblju do 10 godina od godine početka investicije:

- uz uvjet otvaranja najmanje pet novih radnih mjesta povezanih s investicijom ili
- bez otvaranja novih radnih mjesta uz uvjet provođenja modernizacije tehnološkog procesa postojeće proizvodne linije ili pogona i očuvanja jednakog broja radnih mjesta utvrđenih u trenutku podnošenja prijave, tijekom cijelog razdoblja korištenja poticajnih mjera, a ne kraće od tri godine od početka korištenja poticajnih mjera.

Iznos olakšice izračunava se tako da se na ostvarenu dobit, odnosno poreznu osnovicu primijeni stopa 10%, a dobiveni iznos upisuje se na ovaj redni broj.

Redni broj 49.3.

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit na način da se za investicije u visini protuvrijednosti kuna od 1 do 3 milijuna eura, nositeljima poticajnih mjera stopa poreza na dobit umanjuje za 75% od propisane stope poreza na dobit te porez na dobit plaćaju po stopi od 5% u razdoblju do 10 godina od godine početka investicije:

- uz uvjet otvaranja najmanje 10 novih radnih mjesta povezanih s investicijom ili
- bez otvaranja novih radnih mjesta uz uvjet provođenja modernizacije tehnološkog procesa postojeće proizvodne linije ili pogona i očuvanja jednakog broja radnih mjesta utvrđenih u trenutku podnošenja prijave, tijekom cijelog razdoblja korištenja poticajnih mjera, a ne kraće od tri godine od početka korištenja poticajnih mjera.

Iznos olakšice izračunava se tako da se na ostvarenu dobit, odnosno poreznu osnovicu primijeni stopa 15%, a dobiveni iznos upisuje se na ovaj redni broj.

Redni broj 49.4.

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit na način da se investicije u visini protuvrijednosti kuna preko 3 milijuna eura, nositeljima poticajnih mjera stopa poreza na dobit umanjuje za 100% od propisane stope poreza na dobit te porez na dobit plaćaju po stopi od 0% u razdoblju do 10 godina od godine početka investicije:

- uz uvjet otvaranja najmanje 15 novih radnih mjesta povezanih s investicijom ili
- bez otvaranja novih radnih mjesta uz uvjet provođenja modernizacije tehnološkog procesa postojeće proizvodne linije ili pogona i očuvanja jednakog broja radnih mjesta utvrđenih u trenutku podnošenja prijave, tijekom cijelog razdoblja korištenja poticajnih mjera, a ne kraće od tri godine od početka korištenja poticajnih mjera

Iznos olakšice izračunava se tako da se na ostvarenu dobit, odnosno poreznu osnovicu primijeni stopa 20% i dobiveni iznos upisuje se na ovaj redni broj.

Redni broj 50: Poticanje ulaganja temeljem članka 27. Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja

Temeljem članka 43.a stavka 2. Pravilnika, na ovom rednom broju upisuje se i ukupan iznos porezne olakšice temeljem stečenih prava prema članku 27. Zakona o poticanju

investicija i unapređenju investicijskog okruženja sukladno kojemu se mogu koristiti i poticaji, odnosno porezne olakšice utvrđene u skladu s Zakonom o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 138/06 i 61/11) i/ili Zakonom o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 73/00).

- a) Na ovom rednom broju upisuje se ukupan iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit utvrđena sukladno članku 4. Zakona o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 138/06 i 61/11) na način utvrđen Uredbom o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 64/07).

Poreznu olakšicu temeljem Zakona o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 138/06 i 61/11) mogu koristiti isključivo porezni obveznici koji su stekli status nositelja poticajnih mjera i ako su izvršili ulaganja u skladu s tim Zakonom.

Status nositelja poticajnih mjera utvrđuje se prema potvrdi Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva (sada Ministarstvo gospodarstva ili Ministarstvo poduzetništva o obrta).

Porezni obveznici koji namjeravaju koristiti poreznu olakšicu temeljem navedenoga Zakona o poticanju ulaganja uz prijavu poreza na dobit obvezno dostavljaju:

- 1) presliku potvrde o statusu nositelja poticajnih mjera i
- 2) godišnje pisano izvješće o izvršenim ulaganjima, korištenju poticajnih mjera te očuvanju predmetnog ulaganja i otvorenih novih radnih mjesta povezanih s tim ulaganjem

Iznos porezne olakšice ne može se utvrditi samo temeljem potvrde nadležnog ministarstva već se iznos porezne olakšice utvrđuje za svako porezno razdoblje, ovisno o izvršenim ulaganjima, korištenju poticajnih mjera te očuvanju predmetnog ulaganja i otvorenih novih radnih mjesta povezanih s tim ulaganjem, odnosno ovisno o ispunjenju uvjeta propisanih navedenim Zakonom o poticanju ulaganja. Stoga se ovisno o ispunjenju propisanih uvjeta, obveza poreza na dobit utvrđuje primjenom porezne stope od 10%, 7%, 3% ili 0%.

Godišnja izvješća koja se podnose nadležnoj ispostavi Porezne uprave uz prijavu poreza na dobit i nadležnom ministarstvu, sukladno članku 13. točki 5. Zakona o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 138/06 i 61/11) i članku 13. Uredbe o poticanju ulaganja obvezno sadrže sljedeće podatke: 1. godišnja izvješća o poslovanju za proteklu godinu, račun o dobiti i gubitku i bilancu uz prijavu poreza na dobit, 2. visina ulaganja u izvještajnom razdoblju u kunama, 3. unos nove opreme vrsta i vrijednost, 4. broj zaposlenih na početku i na kraju izvještajnog razdoblja, 5. vrsta i korištenje poticajnih mjera u izvještajnom razdoblju, 6. obračun dobiti i iznosa porezne povlastice koju nositelj poticajnih mjera koristi, a sukladno odredbama članka 4. točke 5. Zakona o poticanju ulaganja, 7. ostale podatke značajne za korištenje poticajnih mjera, odnosno poreznih i carinskih povlastica.

Napominjemo da je prilikom utvrđivanja iznosa poreze olakšice potrebno obratiti pozornost i na iznos maksimalnog intenziteta potpore.

Godišnje pisano izvješće obvezno se dostavlja i nadležnom ministarstvu, Ministarstvu gospodarstva (veliki poduzetnik) ili Ministarstvu poduzetništva i obrta (ostali poduzetnici). Veličina poduzetnika se utvrđuje u skladu s kriterijima iz Zakona o poticanju razvoja malog gospodarstva (Narodne novine, broj 29/02, 63/07, 53/12 i 56/13). Pravo korištenja ove porezne olakšice utvrđuju nadležna Ministarstva u okviru svoje nadležnosti, te Ministarstvo financija – Porezna uprava pri obradi prijave poreza na dobit.

- b) Na ovom rednom broju upisuje se i ukupan iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit utvrđena sukladno članku 6. Zakona o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 73/00) i sukladno Uredbi o sadržaju izvješća za korištenje poticajnih mjera, poreznih i carinskih povlastica, te načinu njihova ostvarivanja (Narodne novine broj 53/01).

Napomena: Porezna olakšica utvrđena prema Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 73/00) uključuje i primjenu članka 26. stavka 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine broj 177/04 i 90/05).

Poreznu olakšicu temeljem Zakona o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 73/00) mogu koristiti porezni obveznici koji su stekli status nositelja poticajnih mjera ako su izvršili ulaganja u skladu s tim Zakonom.

Status nositelja poticajnih mjera utvrđuje se prema potvrdi Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva (sada Ministarstvo gospodarstva ili Ministarstvo poduzetništva i obrta).

Porezni obveznici koji namjeravaju koristiti poreznu olakšicu temeljem navedenoga Zakona o poticanju ulaganja uz prijavu poreza na dobit dostavljaju:

- 1) presliku potvrde o statusu nositelja poticajnih mjera i
- 2) godišnje pisano izvješće o izvršenim ulaganjima, korištenju poticajnih mjera te očuvanju predmetnog ulaganja i otvorenih novih radnih mjesta povezanih s tim ulaganjem

Iznos porezne olakšice ne može se utvrditi samo temeljem potvrde nadležnog ministarstva već se iznos porezne olakšice utvrđuje za svako porezno razdoblje, ovisno o izvršenim ulaganjima, korištenju poticajnih mjera te očuvanju predmetnog ulaganja i otvorenih novih radnih mjesta povezanih s tim ulaganjem, odnosno ovisno o ispunjenju uvjeta propisanih navedenim Zakonom. Stoga se, ovisno o ispunjenju propisanih uvjeta, obveza poreza na dobit utvrđuje primjenom porezne stope od 10%, 7%, 3% ili 0%.

Godišnja izvješća koja se podnose nadležnoj ispostavi Porezne uprave uz prijavu poreza na dobit i nadležnom ministarstvu, sukladno članku 10. stavcima 3. i 4. Zakona o poticanju ulaganja (Narodne novine broj 73/00) i sukladno članku 5. Uredbe o sadržaju izvješća za korištenje poticajnih mjera, poreznih i carinskih povlastica, te načina njihova ostvarivanja, obvezno sadrže sljedeće podatke: 1. godišnje financijsko izvješće za proteklu godinu; 2. ukupan godišnji promet ulagatelja; 3. visina ulaganja u izvještajnom razdoblju u kunama; 4. unos nove opreme/vrsta i vrijednost; 5. broj zaposlenih na početku i na kraju izvještajnog razdoblja; 6. vrsta i korištenje poticajnih mjera u izvještajnom razdoblju; 7. obračun dobiti ulagatelja iskazan prema posebnim propisima; 8. ostale podatke značajne za korištenje poticajnih mjera, odnosno poreznih i carinskih povlastica. Uz godišnje izvješće nositelj poticajnih mjera, poreznih i carinskih povlastica obavezan je priložiti i dodatne isprave kojima se iskazani podaci dokazuju.

Napominjemo da je prilikom utvrđivanja iznosa porezne olakšice potrebno obratiti pozornost i na iznos maksimalnog intenziteta potpore.

Godišnje pisano izvješće obvezno se dostavlja i nadležnom ministarstvu, Ministarstvu gospodarstva (veliki poduzetnik) ili Ministarstvu poduzetništva o obrta (ostali poduzetnici). Veličina poduzetnika utvrđuje se u skladu s kriterijima iz Zakona o poticanju razvoja malog gospodarstva (Narodne novine broj 29/02, 53/01 i 53/12). Pravo korištenja ove porezne olakšice utvrđuju nadležna Ministarstva u okviru svoje nadležnosti, te Ministarstvo financija – Porezna uprava pri obradi prijave poreza na dobit.

Dobiveni iznosi na ovom rednom broju i pojedinim rednim podbrojevima (redni broj 50.1. + redni broj 50.2. + redni broj 50.3. + redni broj 50.4.) ne mogu biti veći od porezne obveze iskazane na rednom broju 44.

Iznos olakšica ne može biti veći od iznosa porezne obveze iskazane na rednom broju 44., a neiskorišteni dio olakšica ne može se prenositi u naredna razdoblja.

U slučaju da je iznos ukupnih poticaja iskazanih na ovom rednom broju veći od iznosa porezne obveze iskazane na rednom broju 44, tada porezni obveznik sam odlučuje i u prijavu poreza na dobit unosi iznose poticaja koje želi koristiti, a koji su njemu u korist.

Redni broj 50.1.

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit:

- a) sukladno Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 138/06 i 61/11) pri čemu se nositeljima poticajnih mjera temeljem izvršenih ulaganja u visini protuvrijednosti kuna od 300.000,00 eura do 1,5 milijuna eura, stopa poreza na dobit umanjuje za 50% od propisane stope poreza na dobit te plaćaju porez na dobit po stopi od 10% u razdoblju do 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet otvaranja najmanje 10 novih radnih mjesta povezanih s ulaganjem i to unutar razdoblja od tri godine nakon stjecanja statusa nositelja poticajnih mjera odnosno početka ulaganja. U slučaju ulaganja iz članka 11. Zakona o poticanju ulaganja, za ulaganja u visini protuvrijednosti kuna od 100.000,00 eura do 1,5 milijuna eura, nositeljima poticajnih mjera stopa poreza na dobit umanjuje se za 50% od propisane stope poreza na dobit te plaćaju porez na dobit po stopi od 10% u razdoblju do 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet otvaranja najmanje 5 novih radnih mjesta povezanih s ulaganjem i to unutar razdoblja od tri godine nakon stjecanja statusa nositelja poticajnih mjera, odnosno početka ulaganja i/ili
- b) sukladno Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 73/00) uz primjenu članka 26. stavka 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 177/04 i 90/05) pri čemu nositelji poticajnih mjera temeljem izvršenih ulaganja u iznosu od najmanje 4 milijuna kuna uz zapošljavanje najmanje 10 zaposlenika plaćaju

porez na dobit po stopi od 10% u razdoblju do 10 godina počevši od isteka prve godine ulaganja.

Iznos olakšice izračunava se tako da se na ostvarenu dobit, odnosno poreznu osnovicu primijeni stopa 10%, a dobiveni iznos upisuje se na ovaj redni broj.

Redni broj 50.2.

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit:

- sukladno Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 138/06 i 61/11) pri čemu se nositeljima poticajnih mjera temeljem izvršenih ulaganja u visini protuvrijednosti kuna od 1,5 do 4 milijuna eura, stopa poreza na dobit umanjuje za 65% od propisane stope poreza na dobit, te plaćaju porez na dobit po stopi od 7% u razdoblju do 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet otvaranja najmanje 30 novih radnih mjesta povezanih s ulaganjem i to unutar razdoblja od tri godine nakon stjecanja statusa nositelja poticajnih mjera odnosno početka ulaganja. U slučaju ulaganja iz članka 11. Zakona o poticanju ulaganja za ulaganja u visini protuvrijednosti kuna od 1,5 do 4 milijuna eura nositeljima poticajnih mjera, stopa poreza na dobit umanjuje se za 65% od propisane stope poreza na dobit, te plaćaju porez na dobit po stopi od 7% u razdoblju do 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet otvaranja najmanje 15 novih radnih mjesta povezanih s ulaganjem i to unutar razdoblja od tri godine nakon stjecanja statusa nositelja poticajnih mjera, odnosno početka ulaganja i/ili
- sukladno Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 73/00) pri čemu nositelji poticajnih mjera temeljem izvršenih ulaganja u iznosu od najmanje 10 milijuna kuna uz zapošljavanje najmanje 30 zaposlenika plaćaju porez na dobit po stopi od 7% u razdoblju do 10 godina počevši od isteka prve godine ulaganja

Iznos olakšice izračunava se tako da se na ostvarenu dobit, odnosno poreznu osnovicu primijeni stopa 13%, a dobiveni iznos upisuje se na ovaj redni broj.

Redni broj 50.3.

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit:

- sukladno Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 138/06 i 61/11) pri čemu se nositeljima poticajnih mjera temeljem izvršenih ulaganja u visini protuvrijednosti kuna od 4 do 8 milijuna eura, stopa poreza na dobit umanjuje za 85% od propisane stope poreza na dobit, te plaćaju porez na dobit po stopi od 3% u razdoblju do 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet otvaranja najmanje 50 novih radnih mjesta povezanih s ulaganjem i to unutar razdoblja od tri godine nakon stjecanja statusa nositelja poticajnih mjera odnosno početka ulaganja. U slučaju ulaganja iz članka 11. Zakona o poticanju ulaganja, za ulaganja u visini protuvrijednosti kuna od 4 do 8 milijuna eura nositeljima poticajnih mjera stopa poreza na dobit umanjuje se za 85% od propisane stope poreza na dobit, te plaćaju porez na dobit po stopi od 3% u razdoblju do 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet otvaranja najmanje 25 novih radnih mjesta povezanih s ulaganjem i to unutar razdoblja od tri godine nakon stjecanja statusa nositelja poticajnih mjera odnosno početka ulaganja i/ili
- sukladno Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 73/00), pri čemu nositelji poticajnih mjera temeljem izvršenih ulaganja u iznosu od najmanje 20 milijuna kuna uz zapošljavanje najmanje 50 zaposlenika plaćaju porez na dobit po stopi od 3% u razdoblju do 10 godina počevši od isteka prve godine ulaganja i/ili.

Iznos olakšice izračunava se tako da se na ostvarenu dobit, odnosno poreznu osnovicu primijeni stopa 17%, a dobiveni iznos upisuje se na ovaj redni broj.

Redni broj 50.4.

Na ovom rednom broju iskazuje se iznos za koji se umanjuje obveza poreza na dobit:

- sukladno Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 138/06 i 61/11) pri čemu se nositeljima poticajnih mjera temeljem izvršenih ulaganja u visini protuvrijednosti kuna od preko 8 milijuna eura, stopa poreza na dobit umanjuje za 100% od propisane stope poreza na dobit, te plaćaju porez na dobit po stopi od 0% u razdoblju do 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet otvaranja najmanje 75 novih radnih mjesta povezanih s ulaganjem i to unutar razdoblja od tri godine nakon stjecanja statusa nositelja poticajnih mjera odnosno početka ulaganja. U slučaju ulaganja iz članka 11. Zakona o poticanju ulaganja, za ulaganja u visini protuvrijednosti kuna preko 8 milijuna eura nositeljima poticajnih mjera stopa poreza na dobit umanjuje se za 100%

od propisane stope poreza na dobit, te plaćaju porez na dobit po stopi od 0% u razdoblju do 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet otvaranja najmanje 50 novih radnih mjesta povezanih s ulaganjem i to unutar razdoblja od tri godine nakon stjecanja statusa nositelja poticajnih mjera, odnosno početka ulaganja i/ili

- b) sukladno Zakonu o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 73/00), pri čemu nositelji poticajnih mjera temeljem izvršenih ulaganja u iznosu od najmanje 60 milijuna kuna uz zapošljavanje najmanje 75 zaposlenika plaćaju porez na dobit po stopi od 0% u razdoblju do 10 godina počevši od isteka prve godine ulaganja i/ili.

Iznos olakšice izračunava se tako da se na ostvarenu dobit, odnosno poreznu osnovicu primijeni stopa 20%, a dobiveni iznos upisuje se na ovaj redni broj.“

Redni broj 51.

Na ovom rednom broju iskazuje se ukupni iznos poticanja investicija i ulaganja iskazanih na rednom broju 49. i na rednom broju 50.

Redni broj 52: Ukupna svota olakšica, oslobođenja i poticaja

Na ovom rednom broju iskazuje se zbroj rednih brojeva 45., 48. i 51. za koji se smanjuje porezna obveza (redni broj 45. + redni broj 48. + redni broj 51.).

Iznos ukupne svote olakšica, oslobođenja i poticaja iskazane na ovom rednom broju, ne može biti veći od iznosa porezne obveze iskazane na rednom broju 44, što znači da se međusobno isključuju iznosi iskazani na rednim brojevima 45., 48. i 51.

Ako su iznosi pojedinih olakšica, oslobođenja ili poticaja, iskazanih na rednim brojevima 45., 48. i 51., a koje kumulativno koristi porezni obveznik, veći od iznosa porezne obveze iskazane na rednom broju 44, tada porezni obveznik sam odlučuje i u prijavu poreza na dobit unosi iznose olakšica, oslobođenja ili poticaja koje želi koristiti, a koje su njemu u korist.

Redni broj 53: Porezna obveza

Na ovom rednom broju iskazuje se porezna obveza koja se utvrđuje tako da se od rednog broja 44 oduzme redni broj 52. (redni broj 44. - redni broj 52.).

Redni broj 54: Uračunavanje poreza plaćenog u inozemstvu

Na ovom rednom broju upisuje se iznos plaćenog poreza u inozemstvu utvrđen na način propisan u članku 30. Zakona i u članku 52. Pravilnika.

Ako je porezni obveznik ostvario prihode ili dobit poslovanjem u inozemstvu (izravno ili putem poslovne jedinice) i na njih platio porez na dobit ili njemu istovrsni porez, plaćen porez u inozemstvu može se uračunati u tuzemni porez najviše do iznosa poreza na dobit koji bi za tako ostvarene prihode ili na tako ostvarenu dobit platio u tuzemstvu, ako su prihodi ili dobit na koju je plaćen porez u inozemstvu uključeni u poreznu osnovicu.

Iznos poreza na dobit koji se može uračunati u tuzemni utvrđuje se tako da se na prihode ili dobit ostvarenu u inozemstvu primijeni stopa za uračunavanje.

Stopa za uračunavanje izračunava se tako da se stavi u odnos ukupna porezna obveza utvrđena prije dodatnih umanjenja porezne osnovice i ukupno ostvarene dobiti samo iz tuzemnog poslovanja.

Budući da je propisana samo jedna stopa za oporezivanje dobiti, to je ujedno i stopa za uračunavanje inozemnog poreza.

Iznos inozemnog poreza koji se može uračunati u tuzemni porez izračunava se tako da se na prihode ili dobit ostvarenu u inozemstvu primijeni tuzemna porezna stopa, a tako dobiveni iznos predstavlja najviši iznos koji se može uračunati.

Ako je u inozemstvu porez plaćen po stopi nižoj od 20%, tada se u tuzemni porez uračunava stvarno plaćeni porez.

U svrhu korištenja prava na uračunavanje poreza plaćenog u inozemstvu, uz poreznu prijavu porezni obveznik prilaže dokaz o porezu plaćenom u inozemstvu.

Porezni obveznik podnosi nadležnoj ispostavi Porezne uprave i ovjerenu presliku porezne prijave podnesene u inozemstvu (ovjerava je inozemno porezno tijelo ili ovlašteni inozemni porezni savjetnik), ovjereni prijevod iste te dokaz o plaćenom porezu u inozemstvu.

Pri tome je bitno da se radi o istom poreznom obvezniku, o istoj vrsti poreza i da je porez plaćen.

Ako se dokaz ne može pribaviti do dana podnošenja porezne prijave, porezna prijava se ispravlja po pribavljenom dokazu u skladu s člankom 66. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 i 73/13).

Ako se dokaz o plaćenom porezu ne može pribaviti, podmiruje se porezna obveza u punom obračunanom iznosu.

Ako porezni obveznik naknadno dostavi dokaz o plaćenom porezu, ispravlja se porezna prijava u skladu s navedenom odredbom članka 66. Općeg poreznog zakona.

Ako sa državom u kojoj je porezni obveznik ostvario dobit nije zaključen Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, postupak uračunavanja poreza plaćenog u inozemstvu provodi se prema tuzemnim propisima na sljedeći način:

- c) ako je porezni obveznik u inozemstvu platio više poreza nego što proizlazi po tuzemnom obračunu, priznaje mu se samo iznos do visine tuzemne porezne stope
- d) ako je porezni obveznik u inozemstvu platio manje poreza nego što proizlazi prema tuzemnom obračunu, obavezan je uplatiti razliku.

Redni broj 55: Porezna obveza za uplatu

Na ovom rednom broju upisuje se iznos porezne obveze ako je redni broj 53. veći od rednog broja 54., odnosno ako je porezna obveza veća od iznosa poreza koji se uračunava (redni broj 53. – redni broj 54.).

Ako je iznos na rednom broju 54. veći od iznosa na rednom broju 53. tada se upisuje 0,00 i ne može se iskazati iznos s negativnom predznakom odnosno porez plaćen u inozemstvu može se uračunati samo do visine porezne obveze po tuzemnim propisima.

Redni broj 56: Uplaćeni predujmovi

Na ovom rednom broju iskazuje se svota uplaćenih predujmova do 4. veljače 2015. godine, pod uvjetom da porezni obveznik nema nepodmirenih obveza poreza na dobit, po osnovi duga i kamata iz prethodnih razdoblja.

Ako postoje nepodmirene obveze iz ranijih razdoblja, uplatama se, najprije, podmiruju kamate, zatim dug po starosti i tek na kraju obveze po osnovi predujma za 2014. godinu, u skladu s odredbama Općeg poreznog zakona.

Zato se na ovaj redni broj unosi podatak o plaćenom predujmu ustanovljenom na opisani način, što podrazumijeva usklađenje evidencija s podacima o plaćenom porezu na dobit između poreznog obveznika i Porezne uprave.

Redni broj 57: Razlika za uplatu

Na ovom rednom broju iskazuje se podatak ako je redni broj 55. veći od rednog broja 56. odnosno ako je porezna obveza veća od iznosa uplaćenih predujmova (redni broj 55. – redni broj 56.).

Redni broj 58: Razlika za povrat

Na ovom rednom broju iskazuje se podatak ako je redni broj 56. veći od rednog broja 55. odnosno ako je porezna obveza manja od iznosa uplaćenih predujmova (redni broj 56. – redni broj 55.).

Porezni obveznik koji je ostvario razliku za povrat pismeno se očituje nadležnoj ispostavi Porezne uprave o načinu korištenja razlike odnosno da li porezni obveznik više plaćeni porez želi koristiti kao predujam za naredno razdoblje ili želi povrat više plaćenog poreza.

Redni broj 59: Predujmovi za sljedeće porezno razdoblje

Predujmovi za sljedeće porezno razdoblje izračunavaju se tako da se osnovica za izračun predujma poreza na dobit podijeli s brojem mjeseci poslovanja u poreznom razdoblju za koje se podnosi prijava poreza na dobit. Osnovica za izračun predujma izračunava se tako da se iznos iskazan na rednom broju 42. uveća za iznos iskazan na rednom broju 28. i rednom broju 34.1. i pomnoži sa poreznom stopom od 20%, te se od toga iznosa oduzme iznos iskazan na rednom broju 52.

Nakon podnošenja porezne prijave, porezni obveznik plaćati će predumove poreza na dobit za 2015. godinu u visini utvrđenoj po poreznoj prijavi.

Porezni obveznici koji su po poreznoj prijavi za 2013. godinu plaćali predumove, a u 2014. godini ostvarili su porezni gubitak, poslije podnošenja porezne prijave nisu obvezni plaćati predumove za 2015. godinu osim ako predumovi nisu utvrđeni zbog korištenja poreznih olakšica.

Porezni obveznici nisu dužni uplaćivati razlike predumova za razdoblje od siječnja do ožujka 2014. godine.

Porezni obveznici koji tijekom godine nisu morali plaćati predumove jer su po poreznoj prijavi za 2013. godinu ostvarili gubitak, a za 2014. godinu ostvare dobit, počinju uplaćivati predumove za 2015. godinu po predaji porezne prijave, odnosno za travanj 2015. godine najkasnije do kraja svibnja 2015. godine.

Dakle, prvi predum za 2015. godinu po prijavi za 2014. godinu, plaća se za mjesec u kojemu je prijava predana Poreznoj upravi, ako je predana prije 1. travnja 2015. godine.

Na kraju Obrasca PD za istinitost i vjerodostojnost podataka iskazanih u prijavi poreza na dobit vlastitim potpisom jamči porezni obveznik / opunomoćenik / ovlašteni porezni savjetnik.

Reg: MF2014-02-19-4419

Porez na dobit - Utvrđivanje godišnjeg poreza, godišnja porezna prijava

25H08

Primjena Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu pri podnošenju prijave poreza na dobit i prijave poreza na dohodak za 2013. godinu (19.2.2014)

Broj klase: 410-01/13-01/4419
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/14-02
Zagreb, 19.02.2014

Primjena Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu pri podnošenju prijave poreza na dobit i prijave poreza na dohodak za 2013. godinu

Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu (Narodne novine, broj 14/14) stupio je na snagu je 6. veljače 2014. Međutim, zbog obveze primjene Uredbe Komisije (EU) br. 800/2008. od 6. kolovoza 2008. i propisa kojima se uređuje postupanje s državnim potporama, odredbe toga Zakona moraju se primijeniti pri utvrđivanju iznosa umanjenja porezne osnovice iskazane u prijavi poreza na dobit i prijavi poreza na dohodak za 2013. godinu, neovisno o datumu podnošenja tijekom 2014. godine. Temeljem navedenoga, u nastavku dostavljamo uputu o postupanju pri zaprimanju i obradi godišnjih prijava poreza na dobit i poreza na dohodak, te najvažnije promjene koje su propisane navedenim Zakonom.

U skladu s člankom 1. Zakona o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu (Narodne novine, br. 109/07, 134/07, 152/08 i 14/14: dalje u tekstu Zakon) sada je definirana pravna osnova za dodjelu državne potpore za obrazovanje i izobrazbu i vezana je za Uredbe Komisije (EU) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnim sa zajedničkim tržištem u primjeni članaka 87. i 88. Ugovora (Uredba o općem skupnom izuzeću) (Tekst značajan za EGP) (SL L 214, 9. 8. 2008.) i Uredbe Komisije (EU) br. 1224/2013 od 29. studenoga 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 800/2008 u vezi s razdobljem njezine primjene (SL L 320, 30. 11. 2013.), koje države članice Europske unije moraju obvezno primijeniti.

Prema članku 2. stavku 1. točkama c., d., i e. Zakona, korisnici državne potpore, u smislu toga Zakona, jesu pravne i fizičke osobe koje obavljaju gospodarsku djelatnost te sudjeluju u prometu roba i usluga. Poduzetnicima se smatraju poduzetnici razvrstani sukladno odredbama propisa kojim se uređuje poticanje razvoja malog gospodarstva, a poduzetnicima se smatraju i veliki poduzetnici. Pod kategorijom veliki poduzetnik, podrazumijeva se poduzetnik čiji su: broj radnika, promet/poslovni prihod i ukupna aktiva viši od mjerila utvrđenih u propisu kojim se uređuje poticanje razvoja malog gospodarstva.

Dakle, prema navedenim izmjenama Zakona, sada se veličina poduzetnika utvrđuje u skladu s člankom 3. Zakona o poticanju i razvoja malog gospodarstva (Narodne novine, br. 29/02, 63/05 i 53/12), koji poduzetnike dijeli na mikro, male i srednje.

Nadalje, u postupku prilagođavanja državne potpore za obrazovanje i izobrazbu s propisima kojima se uređuje postupak odobravanja i dodjela državnih potpora, a radi usklađivanja s Uredbom Komisije br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008., došlo je do izmjene u izračunu iznosa umanjenja porezne osnovice, poreza na dobit i poreza na dohodak od samostalne djelatnosti, temeljem opravdanih troškova općeg i posebnoga obrazovanja i izobrazbe.

U skladu s člankom 3. Zakona, korisnik državne potpore koji se smatra mikro, malim, srednjim ili velikim poduzetnikom može osnovicu za obračun poreza na dobit ili dohotka od samostalne djelatnosti umanjiti do 60% opravdanih troškova u slučaju općeg obrazovanja i izobrazbe radnika te do 25% opravdanih troškova u slučaju posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika. Iznimno od odredbe stavka 1. toga članka korisnik državne potpore koji se smatra mikro, malim i srednjim poduzetnikom može osnovicu za obračun poreza na dobit ili dohotka od samostalne djelatnosti umanjiti do 80% opravdanih troškova na način da se smanjenje porezne osnovice iz stavka 1. toga članka uveća za:

1. 20 postotnih bodova ako se smatra mikro ili malim poduzetnikom,
2. 10 postotnih bodova ako se smatra srednjim poduzetnikom.

Poduzetnik iz stavka 1. i 2. toga članka te članka 4. i 5. toga Zakona koji je po drugoj osnovi ostvario potporu za opće obrazovanje i izobrazbu radnika te posebno obrazovanje i izobrazbu radnika, može osnovicu za obračun poreza na dobit ili dohodak od samostalne djelatnosti umanjiti temeljem istih opravdanih troškova samo do visine najvišeg intenziteta potpore iz stavka 1. i 2. toga članka. Ukupan iznos smanjenja osnovice za obračun poreza na dobit ili dohotka od samostalne djelatnosti niti s jedne osnove ne može biti veći od predviđenog stavcima 1. i 2. toga članka te članka 4. istoga Zakona.

Prema navedenom, korisnici državne potpore odnosno obveznici poreza na dohodak i poreza na dobit (dalje u tekstu: porezni obveznici) koji se smatraju mikro ili malim poduzetnikom mogu temeljem Zakona, osnovicu poreza na dobit ili poreza na dohodak umanjiti za 80% opravdanih troškova u slučaju općeg obrazovanja i izobrazbe radnika, dok oni koji se smatraju srednjim poduzetnicima osnovicu poreza na dobit ili poreza na dohodak mogu umanjiti za 70% opravdanih troškova u slučaju općeg obrazovanja i izobrazbe radnika. Kada je riječ o posebnom obrazovanju i izobrazbi radnika porezni obveznici koji se smatraju mikro ili malim poduzetnikom mogu osnovicu poreza na dobit ili poreza na dohodak umanjiti za 45% opravdanih troškova posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika dok oni koji se smatraju srednjim poduzetnicima osnovicu poreza na dobit ili poreza na dohodak mogu umanjiti za 35% opravdanih troškova posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika. Poduzetnici koji se smatraju velikim poduzetnicima, poreznu osnovicu mogu umanjiti samo do 60% opravdanih troškova u slučaju općeg obrazovanja i izobrazbe radnika te do 25% opravdanih troškova u slučaju posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika. Međutim, prilikom utvrđivanja iznosa umanjenja porezne obveze potrebno je u skladu s člankom 3. stavkom 3. Zakona, utvrditi da li je porezni obveznik prethodno po drugoj osnovi ostvario potporu za opće obrazovanje i izobrazbu radnika te posebno obrazovanje i izobrazbu radnika obzirom da se osnovica za obračun poreza na dobit ili dohodak od samostalne djelatnosti može umanjiti temeljem istih opravdanih troškova samo do visine najvišeg intenziteta potpore iz stavaka 1. i 2. članka 3. Zakona.

Prema članku 5. stavku 1. Zakona, korisnik državne potpore može smanjenje porezne osnovice poreza na dobit ili dohotka od samostalne djelatnosti iz članka 3. stavaka 1. i 2. toga Zakona uvećati za 10 postotnih bodova u slučaju općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju te posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju. Međutim, obzirom da je člankom 3. stavkom 1. Zakona utvrđeno da se porezna osnovica može maksimalno umanjiti do 80% opravdanih troškova, porezni obveznici koji se smatraju mikro ili malim poduzetnicima neće moći koristiti dodatno umanjenje u slučaju općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju jer bi im tada iznos umanjenja iznosio 90%. Dakle dodatno umanjenje porezne osnovice u svezi opravdanih troškova općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju mogu koristiti veliki i srednji poduzetnici. Dodatno umanjenje porezne osnovice za opravdane troškove posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju mogu koristiti mikro, mali, srednji i veliki poduzetnici.

U skladu s člankom 4. Zakona, korisnik državne potpore koji obavlja djelatnost pomorskog prijevoza može, iznimno od odredbi toga Zakona, osnovicu za obračun poreza na dobit ili dohodak od samostalne djelatnosti umanjiti i do 100% opravdanih troškova za obrazovanje i izobrazbu, bez obzira na to odnose li se ti troškovi na opće obrazovanje i izobrazbu ili na posebno obrazovanje i izobrazbu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

2013. - 2015.

PDF S POVEZNICAMA

OLAKŠANO

KRETANJE UNUTAR
DOKUMENTA

POVEZNICE IZ SADRŽAJA

Pritisnite šifru ispred
naziva mišljenja

POVRATAK NA SADRŽAJ

Pritisnite strelicu s desne
strane naslova mišljenja

obrazovanje se mora provoditi na brodovima koji su upisani u Hrvatski registar brodova i osoba koja se usavršava ne može biti djelatni već pričuvni član posade. Dakle, za poduzetnike koji obavljaju djelatnost pomorskog prijevoza, porezna osnovica se može umanjiti maksimalno za 100% opravdanih troškova obrazovanja i izobrazbe.

Slijedom navedenoga, izmjenom Zakona koji se primjenjuje u postupku podnošenja prijave poreza na dobit ili dohodak za 2013., došlo je do drugačijeg načina izračuna potpore koji u konačnici ne donosi značajnu razliku u iznosu utvrđenoga postotnog konačnog umanjenja porezne osnovice, međutim, naglašavamo da nije došlo do promjene u utvrđivanju opravdanih troškova obrazovanja i izobrazbe radnika. Pri utvrđivanju iznosa državne potpore za obrazovanje i izobrazbu, zbog primjene Uredbe Komisije 800/2008., sada regionalni položaj poduzetnika nije bitan odnosno Zakon ne sadrži odredbe vezane za primjenu Karte regionalnih potpora (Narodne novine broj 19/13 i 155/13).

Nadalje, u prethodno navedenom postupku usklađivanja Zakona sa propisima o državnim potporama utvrđeno je kako se mogućnost umanjenja osnovice poreza na dobit i dohodak temeljem isplaćenih nagrada učenicima u vrijeme pohađanja praktične nastave i vježbi naukovanja, smatra potporom male vrijednosti. Stoga je iznos oslobođenja od plaćanja poreza na dobit ili dohodak potrebno uskladiti s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti.

Prema članku 6. Zakona, poduzetnik u čijim se pogonima ili radionicama izvodi praktična nastava i vježbe naukovanja za zanimanja u sustavu vezanih obrta može osnovicu za obračun poreza na dobit ili dohodak od samostalne djelatnosti umanjiti za iznos isplaćenih nagrada učenicima u vrijeme pohađanja praktične nastave i vježbi naukovanja. Poduzetnik iz stavka 1. toga članka koji je po bilo kojoj drugoj osnovi ostvario potporu male vrijednosti može osnovicu za obračun poreza na dobit ili dohodak od samostalne djelatnosti umanjiti do gornje granice potpore male vrijednosti u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti uzimajući u obzir i ograničenje iz stavka 5. toga članka. Poduzetnik kod kojega su na praktičnoj nastavi i vježbama naukovanja jedan do tri učenika može poreznu osnovicu ili dohodak od samostalne djelatnosti iz stavka 1. toga članka umanjiti za 5%. Poduzetnik kod kojeg su na praktičnoj nastavi i vježbama naukovanja više od tri učenika može postotak umanjenja porezne osnovice ili dohotka od samostalne djelatnosti iz stavka 3. toga članka povećati za jedan postotni bod po svakom učeniku, a najviše do 15% porezne osnovice ili dohotka od samostalne djelatnosti. Iznos umanjenja osnovice poreza na dobit ili dohotka od samostalne djelatnosti iz stavaka 2. i 3. toga članka ne može biti veći od godišnjeg neoporezivog iznosa nagrada učenicima za vrijeme izvođenja praktične nastave i vježbi naukovanja po svakom učeniku. Neoporezivi iznos nagrada učenicima za vrijeme izvođenja praktične nastave i vježbi naukovanja iz stavka 5. toga članka utvrđuje se sukladno propisima o oporezivanju dohotka.

Dakle niti izmjene članaka 6. Zakona nisu donijele promjene u smislu utvrđivanja opravdanih troškova kojima je moguće umanjenje osnovice poreza na dobit i poreza na dohodak, međutim sada je člankom 6. stavkom 2. Zakona utvrđeno da iznos umanjenja porezne osnovice poreza na dobit ili dohodak temeljem isplaćenih nagrada učenicima u vrijeme pohađanja praktične nastave i vježbi naukovanja, smatra potporom male vrijednosti.

Primjer:

Veliki poduzetnik B ima tijekom 2013. godine ukupne troškove općeg obrazovanja i izobrazbe u iznosu od 80.000,00 kuna (u koje su uključeni i troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju). Navedeni poduzetnik imao je ukupne troškove posebnog obrazovanja i izobrazbe u iznosu od 20.000,00 kuna (u koje su uključeni i troškovi posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju). Poduzetnik zapošljava ukupno 3 radnika od kojih je jedan radnik u nepovoljnom položaju. Troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju iznose 4.000,00 kuna, a troškovi posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju iznose 1.000,00 kuna. Veliki poduzetnik ima dozvolu (licencu) Hrvatske obrtničke komore za izvođenje praktičnog dijela naukovanja, a u 2013. godini isplatio je jednom naučniku nagradu u iznosu od 13.000,00 kuna za vrijeme naukovanja. Dobit poduzetnika prije uvećanja i umanjenja porezne osnovice (na rednom broju 3. Obrasca PD) iznosi 180.000,00 kuna.

Br.	Pregled troškova	Iznos	Iznos umanjenja	postotak
1	2	3		
1.1.	Troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe	76.000,00	45.600,00	60%
	Troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju	4.000,00	2.800,00	70%

	Ukupno – opće obrazovanje		48.400,00	
1.2	Troškovi općeg obrazovanja i izobrazbe	19.000,00	4.750,00	25%
	Troškovi posebnog obrazovanja i izobrazbe radnika u nepovoljnom položaju	1.000,00	350,00	35%
	Ukupno – posebno obrazovanje		5.100,00	
2.	Iznos isplaćenih nagrada naučniku	13.000,00	13.000,00	
	Iznos dodatnog umanjjenja, ako je ostvarena dobit 180.000,00 kuna	9.000,00	9.000,00	
	Ukupno umanjjenje temeljem isplaćenih nagrada naučniku		22.000,00	
3.	Sveukupno umanjjenje porezne osnovice		75.500,00	

Napomena: Navedeni iznos umanjjenja porezne osnovice u iznosu 45.600,00 kuna koji se odnosi na troškove općeg obrazovanja i izobrazbe radnika može se iskazati kao umanjjenje porezne osnovice pod uvjetom da porezni obveznik nije po drugim osnovama temeljem istih opravdanih troškova ostvario potporu. U skladu s Uredbom Komisije 800/2008 od 6. kolovoza 2008 godine, intenzitet potpore za opravdane troškove općeg usavršavanja iznosi 60%.

Iznos umanjjenja porezne osnovice temeljem isplaćenih nagrada naučniku od 22.000,00 kuna predstavlja potporu male vrijednosti, i realno iznosi 4.400,00 kuna ($22.000,00 \times 20\% = 4.400,00$ kuna odnosno 547,94 eura). Porezni obveznik može iskazati umanjjenje porezne osnovice za 22.000,00 kuna pod uvjetom da u poreznom razdoblju i prethodna dva porezna razdoblja nije primio, neovisno o kojoj se vrsti troškova ili olakšica radi, potpore male vrijednosti veće od 199.421,06 eura ($200.000,00 - 578,94 = 199.421,06$ eura).

Nadalje, napominjemo kako se u prijavi poreza na dobit za 2013., kao porezne olakšice mogu pojaviti potpore male vrijednosti koje se ostvaruje temeljem članka 6. Zakona te temeljem Zakona o područjima posebne državne skrbi (Narodne novine, br. 86/08, 57/11 i 148/13), Zakona o obnovi i razvoju Grada Vukovara (Narodne novine, br. 44/01, 90/05, 80/08, 38/09 i 148/13), Zakona o brdsko-planinskim područjima (Narodne novine, br. 12/02, 32/02, 117/03, 42/05, 90/05, 80/08 i 148/13) i Zakona o slobodnim zonama (Narodne novine, br. 44/96, 92/05, 85/08 i 148/13). Iznosi ostvarenih potpora male vrijednosti temeljem navedenih osnova i potpora male vrijednosti primljenim po drugim osnovama koje se ne iskazuju u poreznoj prijavi ne smiju prijeći gornje granice utvrđene odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti.

Prijave poreza na dobit i prijave poreza na dohodak s iskazanim umanjjenjima porezne osnovice temeljem opravdanih troškova utvrđenih Zakonom i priloženim evidencijama i dokumentacijom utvrđenim Pravilnikom o sadržaju evidencije državne potpore za obrazovanje i izobrazbu (Narodne novine, br. 12/08 i 13/09) potrebno je zaprimiti, a pitanja kojima se utvrđuju područja primjene kategorija potpora, pragovi pojedinačne potpore, zbrajanje ove potpore s drugim potporama, učinci poticaja i transparentnost dodjele državne potpore te uvjete za dodjelu de minimis potpora urediti će se izmjenama Pravilnika te će se konačan izračun potvrditi nakon što se utvrde navedeni postupci.

Obzirom da se u konkretnom slučaju radi o primjeni Zakona o državnim potporama i Uredbi koje propisuje Europska Komisija, konačno odobravanje poreznih olakšica mora biti usklađeno s tim propisima, stoga će biti potrebno naknadno pozvati porezne obveznike koji su iskazali umanjjenje porezne osnovice temeljem predmetnog Zakona, neovisno kada su predali svoje porezne prijave, kako bi dostavili potrebnu dokumentaciju ili kako bi izvršili eventualne ispravke poreznih prijava, što je u skladu s općima pravilima koja se primjenjuju u slučaju dodjele državnih potpora.

25H07 Prijava poreza na dobit za 2013. godinu (31.12.2013)

Mišljenje dostupno na: www.porezna-uprava.hr

25H06 Prijava poreza na dobit za 2012. godinu (28.12.2012)

Mišljenje dostupno na: www.porezna-uprava.hr

25H05 Prijava poreza na dobit za 2011. godinu (15.12.2011)

Mišljenje dostupno na: www.porezna-uprava.hr**25H04** Prijava poreza na dobit za 2010. godinu (15.12.2010)Mišljenje dostupno na: www.porezna-uprava.hr**25H03** Godišnja prijava poreza na dobit za 2009. godinu (22.12.2009)Mišljenje dostupno na: www.porezna-uprava.hr**25H02** Prijava poreza na dobit za 2007. godinu (30.1.2008)Mišljenje dostupno na: www.porezna-uprava.hr**25H01** Prijava poreza na dobit za 2006. godinu (18.12.2006)Mišljenje dostupno na: www.porezna-uprava.hr**Ostalo (25J)**

Reg: MF2009-11-13-1374

Porez na dobit - Ostalo

25J01 Oporezivanje premija osiguranja od posljedica nesretnog slučaja (13.11.2009)Broj klase: 410-01/09-01/1374
Urudžbeni broj: 513-07-21-01/09-2
Zagreb, 13.11.2009

Primili smo upit kako tretirati plaćene premije osiguranja od nezgode što ih uplaćuje poslodavac za svoje radnike s obzirom da takvo osiguranje nema u sebi ugrađenu štednu komponentu, te se isplaćuje jedino u slučaju nastupa osiguranog slučaja, što znači da ukoliko osigurani slučaj ne nastupi, niti korisnik niti ugovaratelj osiguranja ne mogu ostvariti nikakva prava kod osiguravatelja. Kolektivne police osiguranja od nezgode se sklapaju na godišnjoj osnovi, te poslodavac odnosno ugovaratelj osiguranja uz ugovor o osiguranju prilaže i popis radnika na koje se premija osiguranja odnosi. U nastavku odgovaramo.

Odredbama članka 14. stavak 1. točka 1.4 Zakona o porezu na dohodak (Narodne novine, broj 177/04 i 73/08) propisano je da se primicima od nesamostalnog rada (plaćom) smatraju svi primici koje poslodavac isplaćuje ili daje radniku po osnovi radnog odnosa prema propisima koji uređuju radni odnos, i to: premije osiguranja koje poslodavci plaćaju za svoje radnike po osnovi životnog osiguranja, dopunskog i privatnog zdravstvenog osiguranja, dobrovoljnog mirovinskog osiguranja i osiguranja njihove imovine.

Odredbama članka 3. Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 151/05 i 87/08) propisano je da su poslovi osiguranja sklapanje i ispunjavanje ugovora o neživotnom i životnom osiguranju odnosno reosiguranju, osim obveznih socijalnih osiguranja, pri čemu se poslovima životnih osiguranja smatraju osiguranje života i rentna osiguranja, a poslovima neživotnih osiguranja, između ostalih i osiguranje od nezgode.

Prema članku 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 177/04, 90/05, 57/06 i 146/08) porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama toga Zakona.

Prema članku 11. stavak 1. Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine, broj 95/05, 133/07 i 156/08) rashodima razdoblja za koje se utvrđuje porez (porezno razdoblje), sukladno članku 5. stavak 1. Zakona o porezu na dobit, smatraju se smanjenja gospodarske

02
2016

Slijedom navedenog, osiguranje od nezgode spada u neživotna osiguranja, a osigurana se svota isplaćuje samo ako nastupi osigurani slučaj (smrt uslijed nesretnog slučaja, potpuna ili djelomična invalidnost uslijed nesretnog slučaja, osiguranje naknade bolničkih dana i troškova liječenja, odšteta za bolove i drugo). Ako poslodavac osigura svoje radnike od nezgode, premije osiguranja ne smatraju se primicima od nesamostalnog rada tih radnika, te sukladno tome, ne podliježu obvezi obračuna, obustave i uplate poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak. Premije osiguranja za slučaj nezgode na radu koje uplaćuje poslodavac za svoje radnike, smatraju se porezno priznatim rashodom.

...